

POLSKA GOSPODARCZA TYGODNIK

1 9 3 1

Koncern Maszynowy - Warszawa Małacka 24/19

**POLSKIE
KOPALNIE SKARBOWE**

NA GÓRNYM ŚLĄSKU

SPÓŁKA DZIERŻAWNA
SOCIÉTÉ FERRIÈRE DES MINES
FISCALES DE L'ÉTAT POLONAIS
EN HAUTE-SILÉSIE.

**KRÓLEWSKA HUTA G. ŚL.
RYNEK, L. 915.**

TELEFONY: KRÓLHUTA 636-640 I KATOWICE 972.

SPRZEDAŻ

WĘGLA, KOKSU, BRYKIETÓW I SIARCZAMONU
Z KOPALNÍ KRÓL' BIELSZOWICE, KNURÓW.

ADR. TELEGR. **SKARBOFERME** KRÓL. HUTA.

DOSTARCZAMY NASTĘPUJĄCE
PRODUKTY PRZEMYSŁU AZOTOWEGO DLA CELÓW TECHNICZNYCH:

SALETRE AMONOWĄ

SALETRE SODOWĄ

S A L M I A K

KWAS AZOTOWY

AMONIAK SKROPLONY

WODE AMONIAKALNĄ

T L E N : : : :

PAŃSTWOWA FABRYKA
ZWIĄZKÓW AZOTOWYCH

W CHORZOWIE
NA GÓRNYM ŚLĄSKU

ZARZĄD WILEŃSKIEGO BANKU ZIEMSKIEGO

NINIEJSZEM PODAJE DO WIADOMOŚCI:

- I. niniejszem podaje do wiadomości: że za nieuiszczenie zaległości i innych należności z pożyczek przez Bank wydatanych, a również za nieopłacenie przeterminowanych pożyczek krótkoterminowych odbędą się w obecności Zarządu Banku licytacje publiczne w następujących terminach:
- 9) W rejonie Wileńskiego i Pińskiego Okręgów Sądowych . . . 12 czerwca (piątek)
10) „ Białostockiego i Łuckiego Okręgów Sądowych . . . 15 czerwca (poniedz.)
11) „ Wileńskiego i Rówieńskiego Okręgów Sądowych 16 czerwca (wtorek)

1-sza LICYTACJA

a) Na nieruchomości miejskie:

- 1) W rejonie Wileńskiego i Nowogródzkiego Okręgów Sądowych 26 maja (wtorek)
2) „ Grodzieńskiego i Łuckiego Okręgów Sądowych 28 maja (czwartek)
3) „ Wileńskiego i Rówieńskiego Okręgów Sądowych 29 maja (piątek)
4) „ Białostockiego i Pińskiego Okręgów Sądowych 1 czerwca (poniedz.)

b) Na nieruchomości ziemskie:

- 5) W rejonie Wileńskiego i Łuckiego Okręgów Sądowych . . . 3 czerwca (środa)
6) „ Rówieńskiego i Grodzieńskiego Okręgów Sądowych 5 czerwca (piątek)
7) „ Pińskiego i Nowogródzkiego Okręgów Sądowych 8 czerwca (poniedz.)
8) „ Łuckiego i Rówieńskiego Okręgów Sądowych . . . 10 czerwca (środa)

2-ga LICYTACJA

a) Na nieruchomości miejskie:

- 12) we wszystkich Okręgach Sądowych 22 czerwca (poniedz.)

b) Na nieruchomości ziemskie:

- 13) we wszystkich Okręgach Sądowych 30 czerwca (wtorek)

II. że licytacje odbędą się w Wilnie, w gmachu Wileńskiego Banku Ziemskiego (ul. Mickiewicza 8) o godz. 12-ej.

III. że zgodnie z obowiązującymi Bank przepisami szczegółowe wykazy nieruchomości, wystawionych na licytację, oraz warunki, na jakich odbędą się licytacje, ogłoszone zostały w „*Monitorze Polskim*” z dnia 14 kwietnia r. b. Nr. 85 oraz w czasopiśmie nieurzędowych: „*Słowo*” w Wilnie z dnia 26 kwietnia r. b. Nr. 95 i „*Dzień Polski*” w Warszawie z dnia 26 kwietnia r. b. Nr. 113.

THE POLISH ECONOMIST

MIESIĘCZNIK GOSPODARCZY O POLSCE

W JĘZYKU ANGIELSKIM

POD REDAKCJĄ TYGODNIKA

POLSKA GOSPODARCZA

ZESZYT V-ty (MAJ 1931) UKAZAŁ SIĘ JUŻ
I JEST DO NABYCIA WSZĘDZIE — CENA 3

POLSKA GOSPODARCZA

DAWNEJ PRZEMYSŁ I HANDEL

TYGODNIK WYDAWANY PRZEZ MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU
PRZY WSPÓŁDZIAŁE MINISTERSTW: SKARBU, ROLNICTWA ORAZ KOMUNIKACJI
WYCHODZI W SOBOTY

TREŚĆ ZESZYTU

	STR.		STR.
NAKAZY POLSKIEJ POLITYKI EKSPORTOWEJ — <i>ALEKSANDER PRYSTOR</i>	743	KOMUNIKACJA I TRANSPORT	765
NOWOCZESNE PRAKTYKI UKRYTEGO PROTEKCJO- NIZMU — <i>Z. R. G.</i>	745	Przewozy towarowe pomiędzy Rumunją a Europą Środkową i Zachodnią tranzytem przez Polskę — <i>J. G.</i>	
ŻYCIĘ GOSPODARCZE:		ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE	766
Rynek pracy w marcu 1931 r.		Praca portu gdyńskiego w kwietniu 1931 r.	
GÓRNICTWO I PRZEMYSŁ:		PRAWO I SĄD W ŻYCIU GOSPODARCZYM: ORZECZNICTWO SĄDOWE	768
GÓRNICTWO WĘGLOWE	750	KRONIKA BIEŻĄCA:	
PRZEMYSŁ NAFTOWY	750	PRZEGLĄD USTAW I ROZPORZĄDZEŃ	769
Przemysł rafineryjny w 1930 r. — <i>Inż. P. Wrangel</i>		TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓLKACH AKCYJNYCH	769
PRZEMYSŁ WŁOKIENNICZY	755	SKARBOWOŚĆ I FINANSE:	
Włókiennictwo łódzkie w kwietniu 1931 r. — <i>M. K.</i>		SPRAWY BUDŻETOWE	770
ROLNICTWO	756	PODATKI I OPŁATY	773
HANDEL:		RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH	774
HANDEL ZAGRANICZNY	757	PRZEGLĄD ZAGRANICZNY:	
Nowa podwyżka niemieckich ceł rolniczych a polsko-niemieckie stosunki gospodarcze — <i>Dr. T. Ł.</i>		KRONIKA ZAGRANICZNA:	
TARGI I WYSTAWY	759	ANGLJA	775
KRAJOWE RYNKI TOWAROWE	759	STANY ZJEDNOCZONE AM.	775
RYNEK AKCYJNY	761	NIEMCY	776
CŁA ORAZ REGLAMENTACJA HANDLU ZEWNĘTRZ- NEGO	762	Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH	777
Cła tłuszczowe — <i>St. Frankowski</i>			

NAKAZY POLSKIEJ POLITYKI EKSPORTOWEJ¹⁾

MÓWIĄC o ciężkim przesileniu ekonomicznym, w jakim się znajdujemy, pragnąłbym nadać temu słowu znaczenie terminu medycznego, t. zn. momentu, kiedy choroba nie postępuje dalej i przestaje grozić niebezpieczeństwem. Będąc ostrożny, boję się twierdzić, że moment ten przyszedł

¹⁾ Artykuł niniejszy pokrywa się z przemówieniem, wygłoszonym przez Pana Ministra Przemysłu i Handlu *Al. Prystora* na posiedzeniu Rady Państwowego Instytutu Eksportowego w dn. 30 kwietnia 1931 r.

już, jakkolwiek rozmaite drobne znamiona zwiastują, że jest blisko. Na myśl tę człowiek głębiej oddycha i serce mu zaczyna żywiej bić.

Niejeden z nas, którzy tak łatwo poddajemy się dobrym lub złym nastrojom, pocznie z łatwością snuć zbyt różowe nadzieje, że ciężar biedy jutro już ustąpi miejsca pomyślności. Otóż, chciałbym przestrzec przed takimi marzeniami. Jak wojna ostatnia nie miała w przeszłości podobnych precedensów, tak i kryzys obecny nie jest podobny do znanych nam z przed

wojny. Jest nadzwyczaj ciężki, przewlekły i głęboki. I z dna jego podnosić się będziemy powoli i bardzo powoli. To znaczy sytuacja gospodarcza na bliskich odcinkach czasu nie będzie wykazywać wielkiej różnicy w poprawie.

Mamy niezmiernie skurczoną pojemność nabywczą kraju, a więc pojemność ta zwiększać się będzie żółwym krokiem. Pojemność ta może być zwiększona bądź przez wzrost siły nabywczej szerokich warstw konsumentów, bądź przez obniżenie kosztów produkcji ze strony wytwórców. W obecnej chwili z tytułu układu stosunków w gospodarstwie światowym i specjalnie narodowym polskim raczej ten drugi sposób zdaje się być wskazany. Obniżenie tych kosztów produkcji osiągnąć można przez właściwą organizację, rozumną kartelizację, koncentrację, standaryzację i t. p.

Nie mówiąc już o bilansie handlowym, płatniczym, względach politycznych i t. p., winniśmy dla możliwie pełnego wykorzystania zdolności produkcyjnej, niezależnie od upłynięcia rynku wewnętrznego dla naszej produkcji, wzmacniać zasięg naszego handlu zagranicznego na terenie międzynarodowym.

Przechodząc specjalnie do sprawy wywozu towarów w trzechleciu 1927—1929, stwierdzić należy, iż wykazywał on w naszym kraju oraz we wszystkich prawie państwach europejskich o pokrewnej strukturze gospodarczej stały wzrost tonnażu oraz wartości. Załamanie tego rozwoju nastąpiło w 1930 r., przyczem wszystkie prawie kraje europejskie, z wyjątkiem Niemiec, wykazały zmniejszenie wywiezionego tonnażu oraz wyeksportowanych wartości.

Jeżeli porównywać Polskę z kilkoma krajami, znajdującymi się z nią bądź w bezpośrednim sąsiedztwie, bądź też posiadającymi pokrewną strukturę gospodarczą, a mianowicie z Austrią, Czechosłowacją, Francją, Italią i Niemcami, to okaże się, iż Polska dobrze znosi wszechświatowy kryzys z punktu widzenia handlu zagranicznego. Istotnie, jeżeli weźmiemy pod uwagę wysokość tonnażu, wywiezionego przez Polskę, w porównaniu z powyższymi krajami, to okaże się, iż Polska należy do krajów stosunkowo najmniej dotkniętych kryzysem, bowiem waga wywiezionych towarów w 1930 r. w porównaniu z 1929 r. zmniejszyła się: we Francji o 8%, w Polsce o 9%, w Italii o 10%, w Czechosłowacji o 14%, w Austrii o 14%, a jedynie w Niemczech powiększyła się o 4%. Świadczy to, iż ogólne gospodarcze i społeczne podstawy wywozu naszego mniej zostały naruszone niż gdziekolwiek. Odmienne natomiast przedstawia się sprawa rentowności tego wywozu z punktu widzenia gospodarstwa narodowego, bowiem wartość tego wywozu w 1930 r. w porównaniu z 1929 r. spadła następująco: w Italii o 20%, w Polsce o 17%, w Czechosłowacji o 15%, w Austrii o 15%, we Francji o 10%, w Niemczech o 10%.

Jak wynika z zestawienia powyższych wskaźników procentowych, Polska należy do grupy krajów, które,

obejmując Italię, Polskę, Czechosłowację, Austrię, dotkliwie odczuły spadek cen światowych, uwarunkowany przez kryzys światowy. Powszechne to przesilenie gospodarcze, znajdując swe zasadnicze źródła w nadmiernej stale produkcji rolnej i przemysłowej, niewyrównanej należycie przez odpowiedni rozwój tempa spożycia, nosi w pewnym stopniu charakter dość uporczywy i stwarza trudne warunki dla naszego wywozu. Trudności te wynikają z tytułu wzmożenia się fali wybujałego protekcjonizmu celnego oraz protekcjonizmu pośredniego, rolnego i przemysłowego, z tytułu zmniejszenia powszechnego spożycia, wywołanego przez bezrobocie i t. zw. rozwartych nożyc cen rolnych i przemysłowych, i wreszcie z powodu zaostżenia konkurencji ze strony wszystkich krajów eksportujących zapomocą najwymyślniejszych form dumpingu. Oczywiście, iż tego rodzaju sytuacja stawia wielkie zadanie i zagadnienie przed naszą polityką ogólną ekonomiczną, przed naszą polityką handlową i wreszcie przed naszym handlem wywozowym. Fakt, iż przeciętna miesięczna naszego tonnażu eksportowego spadła w 1930 r. w porównaniu z 1929 r. zaledwie o 9%, a natomiast wartość tej przeciętnej miesięcznej o 17% — zawiera w sobie poniekąd program całej naszej polityki handlowej oraz wywozowej.

Nie ulega wątpliwości, iż pierwszym nakazem tej polityki jest szybkie i ustawiczne powiększanie tonnażu naszego wywozu, wzmagające udział naszego handlu na rynku światowym. Nieuniknionym bowiem sposobem wyjścia z kryzysu dzisiejszego jest racjonalizacja rynku światowego zapomocą porozumień międzynarodowych, w których nasz udział będzie tem większy, im większy będzie zasięg międzynarodowy naszego handlu zagranicznego.

Drugim takim nakazem naszego handlu wywozowego jest powiększenie wartości wywożonej przez nas tonny towaru, a osiągnąć to można przez dalszą standaryzację towaru, przez dalsze zróżniczkowanie naszego wywozu i wreszcie przez polepszenie warunków naszego eksportu z punktu widzenia ceł, przewozu i kredytu.

Trzecim nakazem naszej polityki eksportowej jest zastępowanie wywozu surowców i półfabrykatów przez wywóz artykułów gotowych. Niezależnie od obecnego kryzysu, który najbardziej obniżył ceny artykułów spożywczych i surowców, wszystkie konieczności ekonomiczne naszego gospodarstwa narodowego w postaci przyrostu ludności, związanego z tem ewentualnego powiększenia przywozu oraz konieczności upłynięcia wszystkich naszych możliwości ekonomicznych, wszystko to pcha nas w kierunku zastępowania wywozu surowców i półfabrykatów przez wyroby gotowe. Dzisiejszy układ wywozu polskiego: produkty spożywcze 36%, surowce i półfabrykaty 43%, wyroby gotowe 21% — winien być jak najspieszniej zmieniony.

Wreszcie czwartym nakazem naszej polityki wywo-

zowej winno być znormalizowanie naszego eksportu w tem znaczeniu, aby mógł on wzrastać i rozwijać się oraz stawać się wciąż bardziej konkurencyjnym, bez żadnych sztucznych form poparcia, a jedynie dzięki swym właściwościom handlowym.

Zagadnienie to rozwiązuje się przez posiadanie odpowiednich informacji i organizacji handlowej oraz kredytowej, a przede wszystkim przez obniżenie kosztów wytwarzania i ceny produktu. Niemcy, które przed 6 laty obniżenie kosztów produkcji postawiły jako główny punkt swej polityki gospodarczej, pomimo kryzysu zajęły pierwsze miejsce na świecie w 1930 r. w wywozie produktów gotowych, bijąc potężny handel zagraniczny Stanów Zjednoczonych

i Wielkiej Brytanji: ogólny i gotowemi wyrobami. W obecnej chwili francuski przemysł za najlepszy środek do pokonania kryzysu uznał obniżenie kosztów produkcji.

W tych warunkach znormalizowanie naszego eksportu w kierunku obniżenia kosztów wytwarzania staje się dla nas koniecznością gospodarczą.

Określając w powyższy sposób cztery tendencje ekonomiczne zasadnicze, w kierunku których nadal winna pracować nasza organizacja wywozowa, będę starał się poprzeć wysiłki Instytutu Eksportowego, mające na celu przyspieszenie tempa realizacji tych tendencji gospodarczych.

Aleksander Prystor

NOWOCZESNE PRAKTYKI UKRYTEGO PROTEKCJONIZMU

NIE ULEGA kwestji, że przeżywamy obecnie w całym świecie, z małemi i niezawsze pewnemi wyjątkami, falę nawrotu do protekcjonizmu. Również kwestji nie ulega, że podstawą tych tendencji, wzmocnionych jeszcze niesłychanie silną depresją gospodarczą, stanowią przesunięcia w produkcji i konsumpcji, zarówno przemysłowej, jak i rolnej, dokonane przez wojnę, oraz reakcja przeciw nim, będąca ciągle jeszcze w toku. Zaostrzenie nacjonalizmów, będące zwykłym objawem następczym każdej wojny, wyraża się w całym szeregu państw, które ucierpiały na wojnie, dążeniem do autarkji gospodarczej, mającej z jednej strony zapewnić pokrycie własnego zapotrzebowania wytworów gleby i przemysłu w razie ponownej wojny, z drugiej zaś strony ułatwić wiązanie końca z końcem tam, gdzie niema dość własnego kapitału, obcy zaś napływa niedostatecznie. Ta tendencja do samostarczalności, będąca zarazem objawem podrażnienia nacjonalizmów, jak i objawem biedy gospodarczej, doznała szczególnej podniety w rozwijającej się już trzeci rok depresji konjunkturalnej. To też nic dziwnego, że wszelkie nawoływania do liberalizmu, mającego krajom przemysłowym ułatwić zbyt w krajach, dążących dopiero do uprzemysłowienia, wszelka inicjatywa Ligi Narodów w tym kierunku, o ile przedtem osiągały wyniki minimalne, to teraz nie tylko że kończą się zupełnie bezowocnie, ale nawet, można powiedzieć, podniecają niektóre kraje do corychlejszego podnoszenia barjery celnej. W tych warunkach łatwo jest zrozumiałym przejawem, że dążność do wzmocnienia ochrony celnej, niesiona w górę falą losów, szuka swego urzeczywistnienia nie tylko w jawnem ustawodawstwie celnem, ale także w metodach jego stosowania. Stwarza to t. zw. „administracyjny”, „ukryty”, lub „zimny” protekcjonizm, będący dodatkową przeszkodą dla handlu importowego, a uchylający się prawie zupełnie z pod wpływu traktatów handlowych. Znany on już był przed wojną — nie tylko w praktyce administracyjnej, ale prawdziwego bogactwa form i wszechstronności zastosowania doczekał się dopiero w epoce dzisiejszej, szczególnie mu przychylniej.

Charakterystycznym znamieniem tego dodatkowego protekcjonizmu jest najpierw, że stanowi on akt woli, skierowany ku wzmocnieniu ochrony celnej, a dalej, że

stosowany jest pod pozorem jakiegoś innego celu, np. formalności statystycznych, ochrony zdrowotnej i t. p., a zatem w sposób ukryty. Jawne zarządzenia prowadzą nieraz do zadrażnienia przeciwnika traktatowego, do aktów retorsji i t. d., dla uniknięcia czego wybiera się drogę maskowaną, utrudniającą rozpoznanie właściwego sensu danych zarządzeń i dowiedzenie ich bezprawności. Taką metodę popierania własnego handlu, kosztem drugich, stosować można na wszystkich polach i we wszystkich kierunkach obrotu gospodarczego, a zatem w obrocie towarowym, pieniężnym, kredytowym, osobowym, przez utrudnianie obcym lub pomaganie swoim. Tutaj zajmiemy się tylko przejawami ukrytego protekcjonizmu w imporcie towarów obcych, który jest zresztą najobszerniejszą i najwdzięczniejszą dziedziną jego zastosowania. Przytem korzystając będziemy z zestawienia systematycznego w książce I. Lianga¹⁾, starając się uzupełnić braki odnośnie do Niemiec, który to kraj, według odosobnionego w nauce poglądu tego autora, właśnie ma niby dawać przykład nawrotu do wolnego handlu w praktyce.

Z pomiędzy środków ukrytego protekcjonizmu — w praktyce ilościowo poprostu nieograniczonych — wymienić należy na pierwszym miejscu maskowane zakazy przywozu. Zakazy, w formie otwartej, niestosowane już od dziesiątek lat przed wojną, są już same przez się przejawem niezdrowych stosunków gospodarczych, ukryte zaś ich stosowanie świadczy o braku odwagi wyznania polityki prohibicyjnej. W tym kierunku właśnie Niemcy celują w różnolitości dokuczliwych pomysłów, mających głównie na celu zaostrzenie ochrony celnej rolnictwa. Szczególnie wdzięczne pole do popisu stanowi tu dziedzina rzekomej ochrony stanu zdrowotnego ludzi, zwierząt i roślin. Na tem polu, stwierdza Esslen²⁾, Niemcy osiągnęły rekord; nigdzie te zakazy nie stały się, jeszcze i przed 1914 r., tak istotnym środkiem agrarnej polityki gospodarczej, jak w Niemczech. Do tej kategorii zakazów zaliczyć

¹⁾ Ingwen Liang: „Versteckter Protektionismus in der Handelspolitik”. Greifswald, 1930 (str. 144).

²⁾ J. B. Esslen: „Die Politik des auswärtigen Handels”. Stuttgart, 1925 (str. 154 i n.).

należy zakaz przywozu sacharyny, jako rzekomo szkodliwej dla zdrowia ludzkiego, a w rzeczywistości celem ochrony przemysłu cukrowniczego. Podobny cel miały utrudnienia przywozu i sprzedaży margaryny. Koroną przedwojennych zarządzeń w tym zakresie była ustawa z 1900 r. o oglądaniu mięsa, uniemożliwiająca w praktyce ten przywóz — przez uwarunkowanie go od pozostawieniu przy mięsie pewnych łatwo psujących się wnętrzności. W czasie wojny i inflacji zawieszono tę ustawę, i pomimo że nikt od mrożonego mięsa nie zachorował, przywrócono ją w 1925 r. do życia, z tem jednak ograniczeniem, że dopuszczono przywóz pewnych kontyngentów, zniesionych zresztą w 1930 r. Już sam fakt kontyngentowania dowodzi niezbicie, że względy sanitarne są tutaj tylko pretekstem, a właściwym celem jest usunięcie konkurencji zagranicznej, i to tylko wtedy, kiedy ona zaczyna być niewygodna dla produkcji krajowej, a bynajmniej nie groźna dla zdrowia mieszkańców. Do tej samej kategorii zakazów gospodarczych, ukrytych pod pozorem ochrony sanitarnej, należą stałe niemieckie zakazy przywozu żywca z powodu rzekomego niebezpieczeństwa zawleczenia chorób zaraźliwych z zagranicy. Kwestja ta zbyt dobrze jest znana w Polsce, by należało ją tutaj poruszać. Wystarczy powiedzieć, że nikt rozsądny i niezależny od niemieckiego „zielonego frontu” nie ma odwagi podtrzymywać tezy o „sanitarności” tych zarządzeń. Do tej kategorii zaliczyć wypada także zakazy austriackie przywozu towarów, mogących służyć do szkodliwego dla zdrowia „fałszowania” produktów spożywczych, lub japoński — zresztą słuszny — zakaz przywozu opium.

Zupełnie podobny charakter do tej ochrony „weterynaryjnej” dochodów rolnika, ma „weterynaria” przemysłowa pod znakiem ochrony własności duchowej i przemysłowej, w wykonaniu ustaw o znakach towarowych, istniejąca we Francji, Anglii, Stanach Zjednoczonych i t. d. Ustawa celna francuska z 1892 r. wyklucza np. od przywozu, tranzytu i wewnętrznego obrotu wszystkie takie zagraniczne towary, które zaopatrzone są w znak fabryczny lub handlowy, nazwę lub inne oznaczenie, mogące wywołać wrażenie, że dany towar jest wytworzony we Francji lub pochodzenia francuskiego. Łatwo domyśleć się, jakie znaczenie może mieć podobny przepis w rękach gorliwej administracji celnej. W Anglii taki sam cel miał na oku słynny Merchandise Marks Act z 1887 r., zresztą w naszych dzisiejszych pojęciach wcale liberalny, podobnie i amerykańska ustawa celna z 1890 r.

Przeciwko ukrytym zakazom przywozu (i wywozu) opowiedziała się konferencja genueńska w 1922 r., domagając się ogłaszania wszystkich zakazów, a następnie Liga Narodów w konwencji z dn. 3 listopada 1923 r. o uproszczeniu formalności celnych oraz w konwencji antyreglamentacyjnej z listopada 1927 r. Widzimy z jaskrawych przykładów niemieckich, że te zalecenia i konwencje żadnego skutku nie wywarły. Projekt podciągnięcia sporów o meritum zarządzeń „weterynaryjnych” pod arbitraż międzynarodowy nie przeszedł skutkiem oporu właśnie Niemiec, które usprawiedliwiali się obawami wpływów politycznych na to sądownictwo, a w istocie chciały zatrzymać ten środek ukrytej protekcji celnej.

Cła fiskalne, chociaż mają za zadanie tylko dostarczać pieniędzy Skarbowi, sprawują jednak pośrednio rolę protekcji krajowej, tem silniejszej protekcji, im stawki są większe. Również i pierwotnie

niskie cła fiskalne, nie popierające produkcji środków zastępczych, mogą czasem nabrać wybitnego charakteru ukrytej protekcji, jeśli cena towaru clonego silnie spadnie. Ponadto cła te przedstawiają jeszcze i to niebezpieczeństwo, że nietrudno ulegają zwyżkom w razie kłopotów finansowych danego kraju, i wówczas pojawia się lub wzmacnia ich ukryty wpływ protekcyjny. Ten sam skutek można zaobserwować także i wówczas, gdy stawki celne fiskalne na surowce lub materiały pomocnicze posiadają rozpięcie, które nie odpowiada normalnemu stosunkowi kosztów produkcji między poszczególnymi stadiami przeróbki. Ponieważ zwykle istnieje tendencja silniejszego obciążenia tych przetworów, w które więcej się w kraju wkłada pracy, nic przeto dziwnego, że w takiej stosunkowo za wysokiej stawce tkwi zamaskowana protekcja danej gałęzi przetwórczej. Również w razie pobierania cła w wysokości podatku konsumpcyjnego zdarza się często, że wobec rozmaitych systemów poboru w kraju, zależnie od różnych stadiów produkcji, oznacza się to cło od gotowego towaru importowanego w ten sposób, że pozostawia się pewną marżę, która nie jest niczem innym, jak dodatkową ochroną celną. Swego czasu stwierdził np. Lusensky, że niemieckie cła nie są nigdy jedynie ekwiwalentem podatku krajowego, ale zawsze są odeń wyższe,

Cła negocjacyjne mogą działać także jak ukryta protekcja. Z reguły oznacza się je „na wyrost”, powyżej potrzeb kraju. Niezawsze przeciwnikom traktatowym uda się wytargować zniżki do tego poziomu, który autorowie uważali niezbędnym; w ten sposób taryfa taka działa nieraz wbrew woli autorów zbyt silnie, ponad cel zamierzony. Nie znaczy to, żeby system dwutaryfowy miał być lepszy, bo sztywna taryfa minimalna, zasadniczo nie dopuszczająca zniżek, utrudnia wzajemne zrównoważenie ustępstw i korzyści, wyłaniające się i możliwe dopiero w ogniu pertraktacji z drugimi państwami. Poza tem w budowie taryfy celnej autonomicznej lub zmienionej naskutek traktatów mogą zachodzić pewne ukryte sposoby protekcji, jak np. wspomiane już niewłaściwe rozpięcie stawek dla różnych stadiów produkcji. Jeżeli zaś np. stawka na produkt jest związana, stawka zaś na surowiec nie, to obniżenie stawki na surowiec oddziała tak samo, jak podniesienie cła na produkt, czyli że zwichnie równowagę traktatową i stworzy maskowaną protekcję.

Najwięcej pola do obserwacji w naszym przedmiocie daje praktyka celna — stąd też i często używa się terminu „protekcjonizm administracyjny” na oznaczenie wszystkich wypadków ukrytego protekcjonizmu, który, jak widzieliśmy, nie zawsze bierze swe źródło w praktyce administracyjnej. Tutaj na pierwszy plan wysuwają się możliwości, związane z nomenklaturą celną. Przykładów interpretacji o charakterze wzmacniającym ochronę celną — z zamiarem, czy bez — jest mnóstwo. I tak od 40 lat importowano do Włoch szpulki z twardego papieru na przędzę w/g poz. 849 jako „rurki, szpulki i rolki z papieru lub papy dla przędzalni lub tkalni” za stawką £ zł. 30 od 100 kg. Od 1927 r. cli się je w/g dużo wyższej poz. 854 b jako „papier i wyroby pakowe bliżej nieoznaczone”, gdyż szpulki posiadają kółko metalowe wagi 8 g (całość 170 g). W wielu krajach cli się towary skórzane, torby podróżne i t. d. puste inaczej, ozdobione zaś lub urządzone inaczej — według stawki, przypadającej za „najcenniejszą część składową”. W ten sposób za-

pewnia się przemysłowi wyrobów skórzanych taką ochronę celną, jaką ma np. kość słoniowa lub złoto, ale importerzy nie są tak naiwni, by stawkę tę opłacać, i wołać części urzędnika lub ozdoby przywozić osobno. Przejaw ukrytego, choć niezamierzonego, protekcyjizmu spotykamy również w tych taryfach celnych, które stawki od towarów skórzanych stopniują zależnie od ich wagi jednostkowej, wychodząc z tej zasady, że lżejszy towar jest cenniejszy, co wcale nie musi być prawdą. We Włoszech cli się towary skórzane w połączeniu z jedwabiem w/g po. 911 c — tak samo jak wyroby jedwabne, bez odróżniania, jaką wartość ma ten jedwab (który może być np. tylko podszewką) w stosunku do całości przedmiotu. W Niemczech od ozdób na choinkę i zabawek jest ta sama stawka z poz. 946 taryfy; we Francji natomiast cli się te przedmioty według materiałów, z których te przedmioty się składają, a więc tkanin, paciorków, blaszek i t. p., co przy znanej surowości francuskiej administracji celnej musi jako rezultat dawać wzmocnienie ochrony.

Do tej kategorii zaliczyć także należy sprawę taryfikacji w Niemczech importu deszczulek tartych gładko, nieheblowanych. W/g poz. 76 taryfy celnej drzewo nieheblowane płaci RM 1 od 100 kg, natomiast w/g poz. 615 — drzewo heblowane — RM 6 od 100 kg, ponadto jest obecnie, w czasie wojny celnej, zabronione do przywozu z Polski. Zdawałoby się, że sprawa nie podlega żadnym wątpliwościom. Tymczasem istnieje instrukcja celna, zatytułowana „Spisem towarów” do taryfy celnej, nie będąca zresztą ustawą, i ta instrukcja przewiduje taryfikację w/g poz. 615 także wówczas, gdy deszczulki posiadają gładkość podobną do tej, którą osiąga się przez heblowanie. Mimo to przez długie lata stosowano taryfę zgodnie z jej brzmieniem i sensem jej słów. Aż dopiero w latach: 1928 i 1929 w atmosferze pomagania produkcji rolniczej i leśnej wszystkimi środkami, zaczęto ten import taryfikować w/g poz. 615. Tę praktykę sankcjonował ostatnio Trybunał Finansowy Rzeszy orzeczeniem z dn. 4 lutego 1931 r., uniemożliwiając w ten sposób przywóz tego towaru z Polski.

Niezliczone są przykłady ukrytej protekcji w traktowaniu deklaracji celnych eksportera przez władze celne. Odróżnić tutaj należy, czy mamy do czynienia z cłami ad valorem, czy też specyficznymi. Przy budowie taryfy celnej specyficznej musi się uwzględnić wartość towarów przez szeregółowy, drobiazgowy nawet ich podział według łatwo dających się rozpoznać znamion zewnętrznych. Łatwo to idzie, jeżeli tem znamieniem jest waga towaru, powierzchnia jego, lub nawet ilość nitek na cm². Gorzej jest, jeżeli np., jak w poz. 100 niem. taryfy, oznacza się stawkę celną na konie zależnie od rasy i wartości sztuk. Tu już obejście najw. uprzywilejowania i ukryta protekcja są bardzo prawdopodobne. Jeszcze bardziej komplikują się sprawy przy cłach ad valorem, gdzie władze celne muszą ustalić wartość towaru importowanego. Reguły pod tym względem panujące są najrozmaitsze, wartość, mającą stanowić podstawę wymiaru stawki celnej, można z grubszą podzielić na „eksportową” i „importową”. Zwłaszcza niebezpieczne jest ustalanie owej wartości kraju eksportującego. W Belgii wprowadzono na ten wypadek łatwą regułę, że zadeklarowana wartość nie może być niższa aniżeli wartość tego towaru w samej Belgii, co, oczywiście, czyni zupełnie iluzoryczną korzyść importera z tego przepisu. Przytem

ustalanie wartości odbywa się często przy pomocy rzeczoznawców, często bardzo właśnie zainteresowanych w produkcji danego artykułu, a orzeczenie ich np. w Belgii jest ostateczne i nieodwołalne. Podobne skutki wywołują cła ad valorem, jeśli wysokość stawek rośnie w stopniu silniejszym niż wartość przedmiotu, wówczas bowiem oszacowanie wyższe pociąga za sobą nieproporcjonalnie wyższą stawkę celną.

Szczególnie przykrym sposobem, ułatwiającym administracyjne wzmocnienie protekcyjizmu, jest przepis sekcji 315 taryfy Fordney'a, upoważniający Prezydenta lub Kongres do podniesienia stawek o 50%, jeżeli się okaże, że koszty produkcji danego towaru są zagranicą niższe niż w Stanach. Dla stwierdzenia tego wysłał Skarb amerykański od szeregu lat zagranicę cały sztab agentów celnych, którzy, badając urzędnika produkcji i księgi handlowe, sprawują właściwie szpiegostwo gospodarcze na rzecz przemysłu Stanów. Dość powiedzieć, że tego rodzaju badania własnych urzędów skarbowych są na terytorjum Stanów niedopuszczalne, ale poza tem terytorjum są przedstawiane jako godziwy środek informacyjny. Dostarczane przez takich agentów wiadomości spełniają swój cel ukrytej protekcji w tem, że służą do orientacji konkurencyjnym gałęziom produkcji, oraz że dają Rządowi materiały do przyszłych pertraktacji handlowych.

Istnieją różne przepisy, które nie mają wprowadzić na celu zaostżenia protekcji celnej, ale pośrednio ten skutek wywołują. Do takich należy przepis francuskiej taryfy celnej, by deklarować towary dokładnie według brzmienia taryfy i z podaniem jej pozycji (Nr. 80—87 „observations preliminaires”). Zagraniczny eksporter ma ogromne trudności z dostosowaniem się do tego, zwłaszcza jak chodzi o towary złożone lub nowe, które niewiadomo jak zaklasyfikować. Wprawdzie francuskie zarządy celne udzielają informacji co do poszczególnych towarów, ale te informacje są nie obowiązujące i nie chronią eksportera przed ostreimi karami, wymierzaniem za każdą niedokładność. Dodajmy jeszcze, że od orzeczenia rzeczoznawcy celnego niema odwołania, a wyobrazimy sobie, ile trudności staje eksporterowi na przeszkodzie. W najlepszym nawet wypadku, jeżeli przy użyciu interwencji dyplomatycznej np. ustali się niesłuszność orzeczenia władz celnych, eksporter ponosić musi przynajmniej koszty kredytu i postoiu towaru, których wysokość jest wówczas niczem innym jak dodatkową ochroną celną. Podobny charakter ma rygorystyczne traktowanie (w czem znowu Francuzi są specjalistami) przepisów o deklarowaniu ilości pakunków, wagi, rozmiarów, wartości towaru i wymierzanie drakońskich kar nawet tam, gdzie np. błąd pisarski jest oczywisty.

Duże pole do stosowania ukrytej protekcji daje sposób poboru ceł oraz procedura odwoławcza przeciw orzeczeniom władz celnych. Pod tym względem dużo pomogła konwencja genewska z dn. 3 listopada 1923 r. o uproszczeniu formalności celnych, ale wiele utrudnień jeszcze pozostało. Wielkie znaczenie ma tutaj konieczność jednolitych przepisów o ubocznych opłatach celnych. Administracja francuska pobiera obok opłat statystycznych: opłatę na rozszerzenie handlu zagranicznego, dziewięć różnych opłat żeglugowych, należytość za nałożenie plomb i pieczęci, stemple od identyfikacji, od poświadczeń władz celnych, od każdego wniosku w sprawach celnych, stemple od frachtów, deklaracji, konosamentów, kwitów i t. d., i to w dodatku każdą z tych opłat kiedyindziej i z osobna.

Przepis, wymagający przedkładania świadectw o pochodzeniu towaru, o ile jest przestrzegany ściśle, daje nieskończenie dużo sposobności do utrudniania przywozu. O ile bowiem nietrudne jest oznaczenie kraju pochodzenia towarów, znakowanych marką przemysłową, lub takich, które tylko w pewnych krajach mogą być produkowane, to sprawa komplikuje się, jeśli chodzi o towar znacjonalizowany przez obróbkę cudzego surowca lub półfabrykatu. Celem ustalenia pochodzenia towaru jest uzyskanie podstawy wymiaru stawki konwencyjnej — jeśli kraj pochodzenia ma prawo z niej korzystać, wzgl. autonomicznej — jeśli tego prawa nie posiada. Czasem chodzi także o to, że towar z krajów nietraktatowych podlega odmiennej, ostrzejszej odprawie. Największą trudność sprawia tu przepis, oznaczający pewne procentowe minimum (np. 50%) wartości towaru, nabyte w eksportującym kraju traktatowym, o ile dany towar pochodzi z przeróbki surowców lub półfabrykatów, zmieszania lub połączenia z towarem, pochodzącym z kraju nietraktatowego. Dodajmy do tego różnorodność przepisów o nacjonalizacji i różnorakie ich stosowanie, a będziemy mogli wyrobić sobie wyobrażenie, jak wielkie stąd mogą powstać trudności.

Ostatni wreszcie, żeby już skończyć z dziedziną celną, a najwdzięczniejszy może teren stosowania ukrytego protekcjonizmu, stanowią szykany celne. Wielu przykładów tu nie trzeba, każdy ich zna dosyć, wystarczy przytoczyć jeden, klasyczny. W 1925 r. francuskie władze celne nakazały, by wyroby szklane, pochodzące z niektórych krajów, były rozpakowywane do odprawy celnej. Można sobie łatwo obliczyć, że tyle wyniosła dodatkowa „ochrona” celna, ile warte było szkło, przy sposobności tych przepakowań potłuczone.

Kilka zdań poświęcimy wreszcie utrudnieniom stawianym obcemu towarowi wewnątrz kraju, z zamierzonym lub niezamierzonym rezultatem wzmocnienia, w sposób ukryty, protekcjonizmu. Stawka celna ma za zadanie, między innymi, wyrównać koszty produkcji zagranicznej z krajowemi, przyczem się uwzględnia także i obciążenie podatkowe produkcji, lecz tylko ogólnie. Natomiast liczne podatki i opłaty, które dotyczą produkcji lub konsumpcji danego towaru, nie bywają wliczane w stawkę celną, bo to utrudniałoby ich zmiany, ale pobierane, w różnej formie, przy imporcie. Dotyczy to zwłaszcza podatków konsumpcyjnych na artykuły, jak cukier, tytoń, wino, piwo, wódka, nafta, sól i t. p. Wymiar tych ciężarów odnośnie do importu ma być — według powszechnie obowiązującej reguły w traktatach handlowych — dokonywany na zasadzie parytetowej. Otóż, możliwy tu jest ukryty protekcjonizm w tej formie, że np. wymierza się takie opłaty od towarów, na których w kraju faktycznie one nie ciążyą, albo ciążyą w niższym stopniu. Również lokalne akcyzy mogą spełniać ten sam cel, o ile dotyczą towarów wyłącznie sprowadzanych z zagranicy. Polityka taryfowa kolei żelaznych może również służyć do utrudniania zbytu towarów obcych, wymagając od nich np., żeby przechodziły przez pewne oznaczone stacje w kraju, były nadawane w pewnych określonych ilościach, lub dowożone jakimś określonym środkiem transportowym. Punktem zwrotnym dla tej praktyki są przepisy bukareszteńskiego traktatu pokojowego, na których wzorowało się wiele układów powojennych. Sposoby takie są tem niebezpieczniejsze, że stosuje się je administracyjnie, oraz że związanie stawek kolejowych w traktatach jest bardzo trudne i rzadkie.

W zakresie dostaw dla krajowych przedsiębiorstw publicznych polityka liberalna wobec towaru zagranicznego należy obecnie do przeszłości. Do wyjątków bowiem należą kraje, w których nie wywiera się w rozmaitej formie nacisku celem uniemożliwienia obcemu towarowi konkurencji, co się równa bezwzględnemu lub względnemu zakazowi przywozu. I tak np. Hiszpanja, Włochy i Węgry wymagają od wszystkich instytucyj państwowych oraz przedsiębiorstw, popieranym przez państwo, żeby kupowały wyłącznie towary krajowe, a to pod groźą utrudnień przy wymiarze podatków, otrzymywaniu kredytów i t. p. W Hiszpanji ogłasza się corocznie listę towarów, które nie są wytwarzane w kraju i mogą wobec tego być sprowadzane z zagranicy. Włochy idą nawet dalej, bo ten przymus wywierają także na przedsiębiorstwa prywatne, które na zlecenia kupna z zagranicy muszą otrzymać zezwolenie od Ministra Gospodarki i centralnego faszystowskiego związku przemysłu. Za tym wzorem poszła, dotychczas w polityce dostaw liberalna, Francja, gdzie Minister Handlu zwrócił się, przed niedawnym czasem, okólnikiem do wszystkich półpaństwowych instytucyj z żądaniem zasięgnięcia jego zgody co do każdego zakupna zagranicą.

Obok tych sposobów bezpośredniego działania celem usunięcia obcego towaru od konkurencji są jeszcze sposoby maskowane. Do nich należy np. wyznaczanie terminów składania ofert na tak krótki czas, że ubiegać się mogą tylko firmy krajowe, specjalizowane towaru tak ściśle, że zagraniczny towar, z braku jakiegoś drobnego, nieznacznego szczegółu, konkurować nie może, obliczanie cen towarów krajowych loco fabryka, a zagranicznych franko miejsce dostawy.

Specjalność niemiecką stanowią znowu różnego rodzaju przymusy fabrykacji, stanowiące również dodatkowy zakaz przywozu, jak np. przymus przemiału pszenicy krajowej przy fabrykacji mąki, przymus domieszki mąki żytniej i kartoflanej przy wyrobie chleba, zastępowania krochmalu kukurydzianego kartoflanym przy wyrobie glikozy, domieszania spirytusu do środków pędnych, krajowych tłuszczów przy wyrobie margaryny, używania niemieckiego chmielu przy wyrobie piwa, oraz spasanania żyta eozynowanego przy spasananiu jęczmienia, korzystającego ze zniżek celnych. Słynny „zielony front” niemiecki stawia jeszcze cały szereg innych postulatów, jak: przymus używania krajowej kazeiny przy fabrykacji sztucznej żywicy, papieru i kleju, przymus używania drzewa krajowego przy wyrobie celulozy, tłuszczów krajowych przy wyrobie mydła, a wreszcie nawet przymus domieszania cykorji krajowej do kawy!

Jeżeli dodamy jeszcze pewne utrudnienia na polu kredytowym oraz praw osobowych (wjazd, pobyt, osiedlenie, prowadzenie handlu, specj. domokrajstwo) — to będziemy mieli mn. w. kompletny obraz tych najrozmaitszych sposobów. mających w gruncie rzeczy — nieraz nieświadomie — ten sam cel na oku, t. j. stawianie przeszkód ekspansji obcego towaru w kraju i przez to ukrytą, dodatkową protekcję własnych produktów. Wystarczy nam stwierdzenie roli gospodarczej tych wszystkich sposobów — ich forma i uzasadnienie prawne są w gruncie rzeczy obojętne, zawsze się bowiem znajdzie taka interpretacja prawna, która je usprawiedliwi. Najważniejsze jest to, żeby zgadzały się one z „duchem czasu” (na tem określeniu musimy na dziś poprzestać), a ten prowadzi, jak dotąd, wyrażnie ku zaostrzeniu protekcjonizmu,

Z. R. G.

ŻYCIE GOSPODARCZE

RYNEK PRACY W MARCU 1931 R. — Położenie na rynku pracy w marcu wykazało wreszcie pożądaną zmianę. Wprawdzie liczby bezrobotnych, zarejestrowanych w P. U. P. P., w ciągu miesiąca dalej wzrastały — z 365.648 do 379.021, tem niemniej moment maksymalnego natężenia bezrobocia już minął. Mianowicie, przypałał on na dzień 20 marca, kiedy to zanotowano 380.660 bezrobotnych. Od tego dnia liczba bezrobotnych zaczęła maleć.

Przyczyny wskazanej zmiany tendencji na rynku pracy tkwią przede wszystkim w momentach sezonowych, w pierwszym rzędzie w częściowym uruchomieniu robót ziemnych, polnych i ogrodowych, naskutek czego zwiększyło się nieco zatrudnienie robotników niefachowych. Natomiast w budownictwie nie daje się zauważyć jeszcze zwiększenia stanu zatrudnienia; wynikać się to zdaje z utrzymujących się mimo wiosny mrozów. Poza tem daje się zauważyć poprawa zatrudnienia w niektórych działach przemysłu, szczególnie w przemyśle włókienniczym. Trudno jest w obecnym momencie przesądzać, czy poprawa ta w całości jest spowodowana przez czynniki natury sezonowej.

Zaznaczyć należy, że liczby bezrobotnych osiągnęły w Polsce niespotykaną dotychczas wysokość; oddziaływało na to silne natężenie depresji gospodarczej — zarówno w Polsce, jak i w krajach innych. Polska bowiem jest krajem, eksportującym robotnika, pogorszenie zaś sytuacji gospodarczej w szeregu krajów spowodowało zmniejszenie zapotrzebowania na ręce robocze z Polski, tem samem wzmagając podaż rąk roboczych.

Poniższe zestawienie podaje liczby bezrobotnych w poszczególnych miesiącach r. b. i 3 lat poprzednich (w początkach miesięcy):

	1928	1929	1930	1931
Styczeń	165.268	126.429	186.427	303.148
Luty	179.602	160.843	249.462	345.295
Marzec	178.403	177.462	282.568	365.648
Kwiecień	167.022	170.494	295.612	379.021
Maj	154.656	149.093	273.717	
Czerwiec	132.453	122.771	228.321	
Lipiec	116.719	106.622	207.258	
Sierpień	103.451	97.191	194.279	
Wrzesień	94.177	91.512	176.810	
Październik	79.885	83.063	167.454	
Listopad	79.689	93.800	167.349	
Grudzień	94.132	126.644	211.918	

Poniższe zestawienie liczby częściowo zatrudnionych (w początkach miesięcy) wykazuje, że liczba ta w ciągu marca zwiększyła się poważnie. Momentem, który zdecydował o zwiększeniu jej, były w znacznej mierze ograniczenia czasu pracy w górnictwie.

	1928	1929	1930	1931
Styczeń	33.190	21.726	36.663	103.707
Luty	31.465	15.847	88.712	194.434
Marzec	25.565	16.554	117.973	94.148
Kwiecień	48.878	16.967	109.519	118.753
Maj	54.385	21.791	142.647	
Czerwiec	27.461	26.343	127.511	
Lipiec	28.728	30.299	94.065	
Sierpień	32.996	36.044	78.117	
Wrzesień	25.911	38.837	89.811	
Październik	28.147	35.067	63.183	
Listopad	25.189	34.572	119.498	
Grudzień	26.143	36.111	97.127	

Z całkowitej liczby częściowo zatrudnionych w początkach kwietnia 2.993 osoby pracowały 1 dzień w tygodniu, 5.027 — 2 dni, 38.259 — 3 dni, 36.814 — 4 dni i 35.660 — 5 dni w tygodniu; średnio więc każdy z częściowo zatrudnionych pracował 3,8 dni w tygodniu wobec 3,6 dni w lutym.

Poniższe zestawienie podaje liczby bezrobotnych według głównych grup zawodowych (w początkach miesięcy):

	Marzec	Kwiecień	+ wzrost — zmniejszenie
Górnicy	9.968	11.823	+ 1.855
Hutnicy	2.337	2.506	+ 169
Metalowcy	27.502	29.395	+ 1.893

Włókiennicy	34.669	33.466	— 1.203
Budowlani	41.069	43.863	+ 2.794
Umysłowi	24.801	25.513	+ 712
Pozostali	225.302	232.455	+ 7.157
Ogółem:	365.648	379.021	+14.373

W górnictwie węglowym, naskutek zwykłego ograniczania produkcji na wiosnę, obniżył się nieco stan zatrudnienia; w górnictwie naftowym — sytuacja niezmieniona. Bezrobotni górniczy stanowili ok. 8% zatrudnionych.

W hutnictwie żelaznym — sytuacja niezmieniona, w dalszym ciągu przeprowadzane są lekkie redukcje zatrudnionych. Wytwórczość hut cynkowych i ołowianych wykazała lekki spadek. Bezrobotni hutnicy stanowili ok. 5% zatrudnionych.

W przemyśle metalowym stan zatrudnienia nie wykazuje w marcu poważniejszych zmian. W końcu miesiąca jednak zaczęła się w niektórych jego gałęziach, związanych z budownictwem, lekka poprawa, znajdująca nawet wyraz w zmniejszeniu liczby bezrobotnych metalowców w ostatnim tygodniu marca. Bezrobotni metalowcy stanowili ok. 41% zatrudnionych.

W przemyśle włókienniczym zarysowała się pewna poprawa, wywołana wzrostem zapotrzebowania tkanin na rynku krajowym. Wytwórczość zarówno przemysłu wełnianego, jak i bawełnianego wzmożła się stosunkowo znacznie, w związku z czem daje się odczuwać na rynku brak niektórych gatunków przędzy. Jest interesujące, że wzrost zatrudnienia przypałał w najsilniejszym stopniu na przemysł drobny, produkujący tkaniny od wielkiego i średniego, z powodu wypłacania robotnikom niższych płac. Bezrobotni włókiennicy stanowili ok. 30% zatrudnionych.

W budownictwie nastąpił dalszy lekki wzrost liczby bezrobotnych. Podobną tendencję ujawniają liczby bezrobotnych pracowników umysłowych. Grupa bezrobotnych robotników niefachowych w ciągu marca wykazała wzrost, aczkolwiek w końcu marca wystąpił lekki spadek bezrobocia w tej grupie.

W dziale płac utrzymuje się nadal tendencja zniżkowa.

NACZELNA ORGANIZACJA POLSKIEGO PRZEMYSŁU HOTELOWEGO. — Trzecie Walne Zebranie członków Naczelnej Organizacji Polskiego Przemysłu Hotelowego odbyło się w dn. 25 kwietnia w Warszawie w hotelach Polonia Palace i Europejskim.

W obradach wzięli udział członkowie z Warszawy oraz z prowincji. Obecni byli przedstawiciele Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Treścią obrad były szczegółowe sprawozdania z dotychczasowej działalności Naczelnej Organizacji; zebrani stwierdzili, że — wbrew własnym interesom — niektóre ośrodki prowincjonalne wykazują znaczną obojętność w stosunku do zamierzeń Naczelnej Organizacji, oraz, domagając się niezwłocznych korzyści doraźnych, uchylają się jednocześnie od współpracy, zarówno rzeczowej, jak i finansowej. Ponad wszelką jednak wątpliwość zostało stwierdzone, że czynniki miarodajne w Państwie z zadowoleniem przyjęły fakt powstania Naczelnej Organizacji i z pełnym zrozumieniem odnoszą się do jej zamierzeń, dowodem czego mogą być zarówno dotychczasowe wyniki prac Naczelnej Organizacji, jak i jej powoływanie do współpracy we wszelkich sprawach, dotyczących przemysłu hotelowego w Polsce, a przede wszystkim w nowelizowaniu dawnych i ustalaniu nowych przepisów prawnych i fiskalnych, dotyczących tego przemysłu.

Ze sprawozdań i wygłoszonych referatów wynika, że Naczelna Organizacja dąży stale do rozwijania sprawy długoterminowego kredytu hotelowego, do stworzenia szkolnictwa hotelowego oraz współpracuje w propagandzie turystycznej.

Z całym naciskiem podkreślono niewłaściwe traktowanie przemysłu hotelowego przez samorządy miejskie, które podcinają istnienie i rozwój hoteli oraz pensjonatów nadmiernym opodatkowaniem na swoją korzyść, dla celów, nie mających nic wspólnego z hotelarstwem.

Na terenie międzynarodowym Naczelna Organizacja brała udział w charakterze członka rzeczywistego w pracach Alliance Internationale de l'Hotellerie, związku, jednoczącym 24 przedstawicielstwa poszczególnych państw. Delegacja Naczelnej Organizacji wzięła udział w obradach Komitetu Wykonawczego Alliance w Londynie i Amsterdamie, poruszając sprawy, dotyczące polskiego przemysłu hotelowego.

Z prac wydawniczych Naczelnej Organizacji wymienić należy wydanie w 1930 r. przewodnika hotelowego po Polsce; wydawnictwo to w r. b., w myśl wskazań Min. Przem. i Han., obejmuje: 1) skorowidz hotelowy dla użytku zagranicy w obcych językach. 2) skorowidz hotelowy dla użytku krajowego.

W okresie sprawozdawczym szersze rozwinięcie działalności Naczelnej Organizacji napotykało na znaczne trudności ze względu na przeżywany kryzys gospodarczy, który tamował całkowicie działalność inwestycyjną i modernizacyjną.

Władze Naczelnej Organizacji na następną dwuletnią kadencję zostały ukonstytuowane, jak następuje:

Zarząd: Prezes H. Kozieradzki, Vice-Prezes B. Kosiński, Sekretarz A. D. Strauch, Skarbnik K. Berger, członkowie: W. Borman, A. Kownacki, M. Lauber, J. Pluciński, H. Wilczyńska, Z. Woiciechowska; Komisja Kwalifikacyjna: Przewodniczący B. Kosiński, członkowie: K. Berger, W. Borman, S. Borowski, Z. Karwosiński, H. Wilczyńska, Z. Woiciechowska; Komisja Rewizyjna: Przewodniczący W. Bocquet, członkowie: W. Grabowski, B. Milde, M. Szaniawska; Komisja Delegatów z prowincji: Przewodniczący St. Borowski; Komisja Rzeczników-Instruktorów: Przewodniczący B. Myło.

GÓRNICCTWO I PRZEMYSŁ

GÓRNICCTWO WĘGLOWE

WYWÓZ WĘGLA KAMIENNEGO W KWIETNIU 1931 R. przedstawiał się — według danych tymczasowych — następująco (w tys. tonn):

K r a j e	Kwiecień:			Ma- rzec	Kwie- cień	Wzrost (+) lub zmniejszenie w stos. do marca 1931
	1928	1929	1930			
Rynki konwen- cyjne — ogółem.	326	409	224	229	263	+ 34
Rynki środkowo- europejskie	290	368	200	199	236	+ 37
Austria	188	235	133	121	152	+ 31
Węgry	26	58	18	21	37	+ 16
Czechosłowacja	75	75	49	57	47	- 10
Niemcy	1	—	—	—	—	—
Inne rynki kon- wencyjne	36	41	24	30	27	- 3
Gdańsk	17	26	18	24	22	- 2
Jugosławia	19	15	6	6	5	- 1
Rynki pozakon- wencyjne — ogółem	595	706	579	701	794	+ 93
Rynki północne	494	523	476	429	560	+ 131
Szwecja	238	226	224	179	260	+ 81
Norwegia	69	54	39	61	59	- 2
Dania	105	161	98	140	123	- 17
Finlandja	39	27	37	1	36	+ 35
Łotwa	37	39	64	27	41	+ 14
Litwa	2	1	2	10	5	- 5
Estonia	1	—	1	2	10	+ 8
Kłajpeda	3	9	1	2	5	+ 3
Z. S. R. R.	—	4	5	7	14	+ 7
Islandja	—	2	5	—	7	+ 7
Inne rynki euro- pejskie	93	174	100	260	223	- 37
Francja	25	64	45	107	104	- 3
Włochy	38	78	34	98	68	- 30
Rumunia	10	10	7	3	5	+ 2
Szwajcaria	11	11	9	11	11	—
Holandja	—	8	—	11	9	- 2
Belgia	9	3	5	18	26	+ 8
Hiszpania	—	—	—	12	—	- 12
Rynki pozaeuro- pejskie	8	9	3	12	11	- 1
Egipt	—	—	—	1	—	- 1
Algier	5	5	—	6	11	+ 5
Brazylja	—	4	3	5	—	- 5
Marokko	3	—	—	—	—	—
Węgiel okrętowy	36	89	73	55	43	- 12
Ogółem:	957	1.204	876	985	1.100	+ 115
Przeładunek wę- gla w portach:						
w Gdańsku	401	461	380	399	494	+ 95
w Gdyni	136	218	213	291	320	+ 29
Razem:	537	679	593	690	814	+ 124

Ekspert węgla kamiennego w kwietniu pomimo mniejszej o 1 ilości dni roboczych (25 wobec 26) wykazał wzrost

o 115 tys. t. osiągając 1.100 tys. t. Zwiększenie się eksportu miało miejsce głównie z rejonu śląskiego (o 107 tys. t.).

Z powyżej wymienionych ilości na rynki konwencyjne wywieziono 263 tys. t. t. j. o 34 tys. t. więcej niż w marcu, przy czym wzrost eksportu dotyczył tylko rynków środkowo-europejskich.

Ekspert na rynki pozakonwencyjne zwiększył się o 93 tys. t. i wynosił 794 tys. t. z czego na rynki północne wywieziono 560 tys. t. t. j. o 131 tys. t. więcej, na inne europejskie rynki 223 tys. t. a zatem o 37 tys. t. mniej w porównaniu z miesiącem poprzednim; również nieznacznie spadł eksport na rynki pozaeuropejskie. Wywóz węgla okrętowego zmniejszył się o 12 tys. t.

Udział wymienionych rynków w ogólnym eksporcie polskiego węgla przedstawiał się następująco:

	Marzec	Kwiecień
Rynki konwencyjne	23'25	23'91
Rynki północne	43'55	50'91
Inne rynki europejskie	26'40	20'27
Rynki pozaeuropejskie	1'22	1'00
Węgiel okrętowy	5'58	3'91
Razem: 100'00	100'00	

Przeciętna dzienna wysyłka węgla kamiennego zagranicę w kwietniu przy 25 dniach roboczych wynosiła 44 tys. t. a zatem o ok. 6 tys. t. więcej niż w marcu przy 26 dniach roboczych.

Przeładunek węgla w portach w miesiącu sprawozdawczym zwiększył się o 124 tys. t. wynosząc 814 tys. t. z czego na Gdańsk przypada 494 tys. t. t. j. o 95 tys. t. więcej, a na Gdynię 320 tys. t. czyli o 29 tys. t. więcej w porównaniu z miesiącem poprzednim

PRZEMYSŁ NAFTOWY

STUDJA NAD ORGANIZACJĄ PRZEMYSŁU NAFTOWEGO.

— W Ministerstwie Przemysłu i Handlu prowadzone są studia nad obecnym stanem przemysłu naftowego w Polsce i nad zagadnieniem jego organizacji. W celu przyspieszenia tych prac i skonkretyzowania zasad organizacyjnych Pan Minister Przemysłu i Handlu Aleksander Prystor powołał w łonie Ministerstwa Przemysłu i Handlu wewnętrzną komisję w składzie PP.: Czesława Pechego, Kierownika Biura Inspekcji Przedsiębiorstw Państwowych (przewodniczący), Naczelnika Wydziału Naftowego Dr. Inż. Henryka Friedberga, Rady Dr. Stanisława Ottmana, Rady Inż. Pawła Wrangla i Rady Inż. Leona Kazubskiego.

PRZEMYSŁ RAFINERYJNY W 1930 R.¹⁾ — Stan przemysłu naftowego rafineryjnego w 1930 r. w porównaniu z 1929 r. przedstawia zestawienie następujące (w tonnach):

	Produkcja:		Konsumpcja:		Eksport:	
	1930	1929	1930	1929	1930	1929
Benzyna	121.531 ²⁾	102.125 ²⁾	98.137 ³⁾	89.804 ³⁾	40.984 ³⁾	43.930 ³⁾
Nafta	172.935	188.259	145.489	153.847	30.167	57.173
Oleje pędne	105.504	121.701	72.132	69.033	44.231	61.431
Oleje smarowe	90.332	98.968	51.131	61.505	37.549	41.031
Parafina	33.029	35.779	9.717	9.452	22.662	26.779
Świece	255	207	5	33	243	204

¹⁾ Dane za 1929 r. — p. zes. 16/1930, str. 699.

²⁾ Bez gazoliny.

³⁾ Z gazoliną.

Asfalt	18.185	20.121	9.178	8.718	7.574	7.650
Koks	10.603	11.759	3.494	1.042	5.937	6.925
Półprodukty i pozostałości	24.879	13.037	17.024	17.690	2.522	3.363
Stale smary, wazelina	3.257	2.714	2.900	2.396	305	282
Razem:	580.510	594.670	409.207	413.520	192.174	248.768

Przeróbka ropy w rafinerjach wyniosła w 1930 r. ogółem 632.851 t., czyli obniżyła się w porównaniu z 1929 r. o 3·5% (w 1929 r. przeróbka wyniosła 656.143 t.) w porównaniu zaś z 1928 r. o 13% (w 1928 r. przerobiono 725.370 t ropy).

Według poszczególnych gatunków ropy przeróbka wynosiła:

	Tonn	%
Ropa marki Borysław	454.307	71·7
" specjalna małoparafinowa	99.237	15·7
" " bezparafinowa	78.354	12·6
" importowana z Rumunii	953	

W porównaniu z 1929 r. obniżył się udział ropy borysławskiej w ogólnej przeróbce rafinerji, stosownie do spadku produkcji tej ropy na kopalniach, o 1·4%, odpowiednio zaś wzrosła przeróbka ropy marek specjalnych.

Miesięcznie przerabiano w 1930 r. przeciętnie 52.740 t ropy podczas gdy w 1929 r. przeciętna przeróbka miesięczna wynosiła 54.680 t, w 1928 r. zaś — 56.800 t.

W Państw. Fabryce Olejów Mineralnych w Drohobyczu przerobiono w 1930 r. ogółem 99.974 t ropy, czyli o 2.081 t mniej niż w 1929 r. (102.055 t). Przeróbka ta stanowiła 15·8% ogólnej przeróbki ropy w rafinerjach (15·5% w 1929 r.).

Z przerobionej ropy otrzymano 580.510 t różnych produktów naftowych, czyli że strata rafinerijna stanowiła 8·3%. Straty te odpowiednio wynosiły: w 1929 r. 9·3%, w 1928 r. 8·6%, w 1927 r. 9·3%.

Stosunek wytwórczości poszczególnych produktów do ogólnej ilości przerobionej ropy przedstawia się następująco (w %-ach):

	1930	1929	1928	1927
Benzyna	19·3	15·5	13·3	13·2
Nafta	27·3	28·6	30·0	29·9
Oleje pędne	16·6	18·6	17·5	16·9
Oleje smarowe	14·3	15·1	14·8	13·8
Parafina i świece	5·3	5·5	5·5	5·5
Półprodukty i pozostał.	3·5	2·0	5·9	7·0
Inne produkty	5·4	5·4	4·4	4·4
Razem:	91·7	90·7	91·4	90·7
Stratv.	8·3	9·3	8·6	9·3
	100·0	100·0	100·0	100·0

Z zestawienia powyższego wynika przedewszystkiem znaczny wzrost wytwórczości benzyny oraz spadek wytwórczości nafty oraz olejów pędnych i smarowych.

Poważny wzrost wytwórczości benzyny, który był tak bardzo na czasie ze względu na dotychczasowe stale zwiększanie się konsumpcji benzyny w kraju, należy przypisać przedewszystkiem dalszemu udoskonaleniu manipulacji surowcem ropnym na kopalniach, które to manipulacje powodują zwykle znaczne straty od ulatniania się lekkich frakcji benzynowych. Poza tem osiągnięty postęp zależy od większego wykorzystania nowoczesnych urządzeń destylacyjnych, zainstalowanych w latach ostatnich, oraz od wprowadzenia ulepszonych metod przeróbki w rafinerjach.

Ogólna produkcja benzyny w Polsce, po uwzględnieniu gazoliny (lekkiej benzyny, wytwarzanej z gazów ziemnych, wydzielających się w otworach), którą używa się w rafinerjach do mieszania z cięższą benzyną, wynosiła w 1930 r. 121.531 + 38.518 = 160.049 t, podczas gdy w 1929 r. produkcja ta wynosiła 136.629 t (w tem 34.504 t gazoliny). W tej liczbie otrzymano 7.745 t benzyny z destylacji „rozkładowej” („krakowej”), podczas gdy w 1929 r. uzyskano tej benzyny 6.300 t.

Przemysł rafinerijny posiada, jak wiadomo, dzięki postępowi technicznemu, duże możliwości przystosowania się do istnieją-

cych koniunktur i zapotrzebowania na ten lub inny produkt. Przy uwzględnieniu tej okoliczności rozumiałe jest zmniejszenie się wytwórczości nafty świetlnej i olejów smarowych.

Nafty wyprodukowano w 1930 r. o 15 tys. t mniej niż w roku poprzednim, gdyż istniejące koniunktury sprzedażne zagranicą na ten produkt były nie zachęcające, zapotrzebowanie zaś krajowe utrzymywało się na poziomie roku poprzedniego.

Olejów smarowych wyrobiono o 9 tys. t mniej niż w 1929 r., gdyż przesilenie gospodarcze w kraju i zagranicą odbiło się b. ujemnie na zapotrzebowaniu tych produktów, tak ściśle związanym z sytuacją w przemyśle.

Ponieważ ogólna zdolność przerobcza naszych rafinerji wynosi ok. 110.000 t miesięcznie, przeróbka zaś przeciętna w 1930 r. wynosiła 52.740 t, przeróbka ropy stanowiła ok. 48% całkowitej zdolności przerobczej zakładów (w 1929 r. ok. 50%). Rafinerje pracowały zatem pod tym względem jeszcze mniej ekonomicznie niż w 1929 r.

Następujące zestawienie przedstawia stan konsumpcji wewnętrznej produktów naftowych w Polsce w ostatnich latach:

	Ogółem tonn	Na głowę ludności kg
1926	309.018	10·03
1927	357.712	11·98
1928	373.208	12·40
1929	413.520	13·38
1930	409.207	12·79

Konsumpcja produktów naftowych przedstawia się dotychczas b. skromnie w porównaniu z innymi krajami europejskimi, w których spożycie wynosiło (w 1930 r. — w kg na głowę ludności):

Francja	ok. 95
Niemcy	„ 52
Czechosłowacja	„ 28

Stan konsumpcji poszczególnych produktów naftowych w 1930 r. przedstawia następujące zestawienie (w tonnach):

	Benzyna	Nafta	Oleje pędne	Oleje smarowe
1926	32.883	135.556	24.100	64.463
1927	50.465	149.375	46.041	62.483
1928	69.405	147.895	55.396	62.205
1929	89.804	153.847	69.033	61.505
1930	98.137	145.489	72.132	51.131

Z powyższego zestawienia wynika, że spożycie benzyny wzrosło o 9% w stosunku do spożycia w roku poprzednim. Ponieważ wzrost ten w 1929 r. wynosił 30%, w 1928 r. 38%, w 1927 r. 50%, jest widoczne, że tempo wzrostu spożycia benzyny w latach ostatnich (zwłaszcza w 1930 r.) stale słabnie.

Oslabienie to należy przedewszystkiem przypisać wpływom ogólnego kryzysu gospodarczego, oraz, w mniejszym stopniu, wzrastającej konkurencji innych środków popędowych (benzol, spirytus), które w coraz to znaczniejszych ilościach wprowadzane są na rynek.

Ogólna konsumpcja benzyny w Polsce stanowiła w 1930 r. 61% wytwórczości tego produktu (podczas gdy w 1929 r. stosunek ten wynosił 66%), a więc ok. 40% całej produkcji tego produktu pozostaje dla wywozu zagranicę po cenach, zupełnie nie odpowiadających kosztom własnym, a w końcu roku, po załamaniu się koniunktur na rynkach zagranicznych, po cenach wybitnie stratnych.

Jest godne uwagi, że w IV kwartale 1930 r. spożycie benzyny już się wyraźnie cofa w stosunku do odpowiedniego okresu 1929 r., a mianowicie spożycie to wynosiło (w tonnach):

1929	24.225
1930	22.990

Okoliczność ta jest, oczywiście, bardzo niepomyślnym horoskopem na przyszłość, przynajmniej najbliższą, a przedewszystkiem dla 1931 r.

Eksport do poszczególnych Krajów — (w tonnach)

Kraj przeznaczenia	Benzyna		Nafta		Olej gazowy	Oleje smar.		Parafina	Świece	Asfalt	Koks	Wazalina, smiry stałe, mydło naftowe	Półprodukty ¹⁾	Pozost.destyl. ²⁾	Razem
	rektyfikow.	surowa	rafinowana	destylow.		rafinowane	destylow.								
Algier	—	—	—	—	—	—	—	30	—	—	—	—	—	—	30
Anglja	—	—	—	—	—	46	163	1.253	—	—	—	—	—	—	1.462
Argentyna	—	—	—	—	—	—	—	5	—	—	—	—	—	—	5
Austria	1.021	—	102	75	5.209	900	1.633	1.646	—	273	1.037	99	—	110	12.105
Belgia	261	—	15	—	—	—	—	—	—	263	—	—	—	—	539
Bulgaria	—	—	15	—	—	14	—	—	—	—	—	—	—	—	29
Czechosłowacja	13.661	11.683	15	10.199	683	2.271	5.893	90	—	429	698	94	—	440	46.156
Dania	1.124	—	—	267	—	86	15	—	—	31	—	—	—	45	1.568
Estonia	53	—	61	—	—	10	10	—	—	—	—	—	—	—	134
Francja	491	—	603	1	7.566	742	—	721	—	—	—	—	—	—	10.123
Grecja	—	—	—	—	—	—	—	603	—	—	—	—	—	230	833
Hiszpania	—	—	—	—	—	—	—	39	—	—	—	—	—	—	39
Holandja	2.710	—	—	—	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—	2.720
Jugostawja	43	—	14	—	10	329	—	1.409	—	—	—	53	—	—	1.858
Litwa	217	—	830	511	106	602	25	—	—	30	—	—	—	—	2.321
Luksemburg	13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	13
Łotwa	280	—	1.664	—	1.032	542	70	—	—	30	—	—	—	42	3.660
Marokko	—	—	—	—	—	—	—	15	—	—	—	—	—	—	15
Niemcy	552	—	324	—	165	713	31	2.850	—	4.997	4.015	—	—	826	14.473
Palestyna	—	—	—	—	—	—	—	10	—	—	—	—	—	—	10
Portugalia	—	—	—	—	—	—	—	135	—	—	—	—	—	—	145
Rumunia	—	—	—	—	47	324	—	1	—	—	—	46	—	1	419
Syria	—	—	—	—	—	—	—	8	—	—	—	—	—	—	8
Szwajcaria	224	—	—	2.576	12.539	136	—	118	—	—	137	—	—	45	15.775
Szwecja	562	—	392	—	131	455	63	181	—	130	—	—	—	15	1.929
Turcja	—	—	—	—	—	—	—	10	—	—	—	—	—	—	10
Węgry	—	—	24	—	44	605	605	736	—	20	—	—	—	155	2.189
Włochy	464	—	296	—	—	114	—	545	—	86	38	—	—	—	1.543
Razem:	21.676	11.683	4.355	13.628	27.532	7.899	8.508	10.405	—	6.289	5.925	302	—	1.909	120.111
Gdynia tranzyt	13	—	—	4	1.472	47	—	—	—	—	—	—	—	—	1.536
Gdańsk loco	3.576	—	3.624	1.046	8.796	6.260	745	3.746	—	1.275	—	3	20	562	29.653
„ tranzyt	4.036	—	5.582	1.928	6.431	11.650	2.440	8.511	243	10	12	—	—	31	40.874
Ogółem:	29.301	11.683	13.561	16.606	44.231	25.856	11.693	22.662	243	7.574	5.937	305	23	2.502	192.174

Na drugim miejscu stał, jak i w latach 1928—29, wywóz tranzytem przez Gdańsk, skąd eksportowano produkty drogą morską na różne rynki zagraniczne (Francja, Anglja, Szwecja, Łotwa i inne).

Do Austrii wyeksportowano ok. 5% całego eksportu, czyli znacznie mniej niż w 1929 r. (14%); w dalszym ciągu wywożono do tego kraju przeważnie oleje popędowe (gazowe).

Do Niemiec eksportowano, ze względu na nieregulowanie stosunków handlowych, przeważnie produkty mniej wartościowe (asfalt, koks), nieobciążone wysokimi cłami.

Powazne miejsce w eksporcie zajmowała Szwajcaria, dokąd wywozi się powazne ilości olejów popędowych (28% całości eksportu tego produktu).

Wartość eksportu głównych produktów naftowych w 1930 r. w porównaniu z 1929 r. i 1928 r. przedstawia następujące zestawienie (według danych Gł. Urz. Stat. — w tys. zł):

	1928	1929	1930
Benzyna	24.245	14.977	13.033
Nafta	8.612	10.143	4.752
Oleje pędne	9.338	8.589	4.524
Oleje smarowe	10.373	10.260	9.992
Parafina	27.023	27.306	20.327
Razem:	79.591	71.275	52.628

Z powyższego zestawienia wynika, że wartość eksportu głównych produktów naftowych w 1930 r. stanowiła 74% wartości

tego eksportu w 1929 r. i 66% wartości eksportu w 1928 r. Zwłaszcza zwraca na siebie uwagę wielki spadek wartości wywozu nafty (o 52%).

Następujące zestawienie przedstawia stan zapasów produktów naftowych w rafineriach na początku i w końcu 1930 r. (w tonnach):

	1/I 1930	31/XII 1930
Benzyna	16.023	34.932
Nafta	22.621	20.739
Oleje pędne	22.191	12.171
Oleje smarowe	34.777	32.714
Parafina i świece	3.622	4.286
Półprodukty i pozostałości	73.835	84.762
Inne produkty	22.277	25.431
Razem:	196.346	215.035

Należy zwrócić uwagę na b. znaczny (przeszło 100%) wzrost zapasów benzyny. Wzmozona produkcja benzyn (i gazoliny z gazów ziemnych) nie znalazła pokrycia ani w zapotrzebowaniu krajowym, które wzrosło, lecz bardzo nieznacznie, ani w eksporcie, który z punktu widzenia rentowności przedstawiał się, zwłaszcza w ostatnim kwartale, bardzo niepomyślnie.

Ceny produktów naftowych, ustalone przez Syndykat Przemysłu Naftowego, pozostały w 1930 r. bez zmian, z wyjątkiem parafiny, której cena w ciągu roku została dwukrotnie obniżona — o łączną kwotę zł 45 na 100 kg.

¹⁾ Olej parafinowy i odcieki, olej prasowy, gacz, oleje potne.

²⁾ Ropał, gudron i pozostałości z ropy bezparafinowej.

Ceny głównych produktów naftowych wynosiły (w zł za 100 kg — ceny składowe¹⁾:

	Strefa I	Strefa II
Benzyna 730/740	100'15	101'40
Nafta rafinowana	63'35	65'80
Olej pędny (gazowy) . . .	35'45	36'80
Olej wrzcionowy 10/12 . .	66'10	67'80
Parafina 50/52 ²⁾	136'00	136'00

Benzynę z pomp sprzedawano w ciągu całego roku w całej Polsce po 85 za litr.

Następujące zestawienie przedstawia kształtowanie się cen eksportowych polskich produktów naftowych (w \$ za 100 kg franco Piotrowice):

	Styczeń 1930	Grudzień 1930
Benzyna 730/740	4'95	2'60
Nafta rafinowana	2'40	1'20
Olej pędny (gazowy) . . .	1'75	1'40
Olej wrzcionowy rafin. . .	1'90	1'75
Parafina przec.	9'50	7'75

Z powyższego zestawienia wynika, że ceny benzyny i nafty spadły w ciągu roku o 50%; mniejszy, lecz także znaczny spadek zaznaczył się w olejach pędnych, smarowych i parafinie. Należy również przyjąć pod uwagę, że w końcu roku sprzedaż na rynkach zagranicznych odbywała się w rzeczywistości po cenach jeszcze niższych, lecz mimo to kupcy powstrzymywali się od zakupów.

W końcu stwierdzić należy, że 1930 r. był, niestety, dla polskiego przemysłu naftowego rafineryjnego rokiem ciężkim.

W kopalnictwie naftowym nastąpił dalszy spadek produkcji prawie o 2% w stosunku do 1929 r. (w 1929 r. spadek wynosił 9%). **Zwłaszcza znaczny spadek produkcji dał się zauważyć w naszym podstawowym złożu (Borysław—Tustanowice—Mrażnica), które dostarcza ok. 70% całego wydobycia ropy w Polsce. Spadek ten wynosił 6-7% w stosunku do 1929 r. i na szczęście został w znacznej mierze skompensowany przez powiększenie się wydobycia surowca w okręgu jasielskim, którego produkcja wynosiła w 1930 r. 85.350 t, a więc o 15% więcej niż w roku poprzednim (73.600 t).**

Na kształtowanie się stosunków w przemyśle naftowym w 1930 r. wywierały bardzo niepomysłny wpływ 2 okoliczności: 1) zmniejszenie się konsumpcji krajowej produktów naftowych i 2) pogorszenie się koniunktur sprzedażnych na rynkach zagranicznych.

Zmniejszenie się konsumpcji uwydatniło się specjalnie nader wyraźnie w zapotrzebowaniu krajowym olejów smarowych (o 16% w porównaniu z 1929 r.) — tak ściśle związanem z sytuacją w różnych gałęziach przemysłu, tego najpoważniejszego odbiorcy smarów.

Nawet w spożyciu benzyny, które wykazuje w całym 1930 r. nieznaczny wzrost, nastąpiło w końcu roku załamanie się koniunktur — i spożycie to zaczęło wyraźnie się cofać w stosunku do odpowiedniego okresu 1929 r. Jeśli to cofanie się zapotrzebowania nastąpiło w produkcji, który miał w latach ubiegłych wybitną tendencję do stałego i poważnego wzrostu, wobec stosunkowo jeszcze słabego u nas rozwoju automobilizmu i lotnictwa — jest to bezsprzecznie wyraźnym dowodem, iż kryzys gospodarczy, który początkowo mniej dotknął przemysł naftowy, sięga coraz głębiej.

Do pogorszenia się sytuacji na rynku benzynowym przyczyniło się w niemałym stopniu coraz to większe wprowadzanie innych środków napędowych — benzolu i spirytusu.

Benzol, jako produkt, związany z wytwórczością koksu, ma ograniczone możliwości rozwojowe i konkurencyjne. Jednak obecnie, przy niepomysłnych widokach eksportowych (jednak korzystniejszych niż dla benzyny), a zwłaszcza ze względu

na wprowadzenie wysokich ceł na benzol w Niemczech może ten produkt w znacznej mierze przyczynić się do zahamowania spożycia benzyny czystej, a to tem bardziej, że jest specjalnie uprzywilejowany, ponieważ nie jest dotychczas obciążany podatkiem konsumpcyjnym (który to podatek wynosi dla benzyny zł 15'40 od 100 kg).

Znacznie większe możliwości posiada spirytus (zwłaszcza zaś w formie alkoholu, czyli spirytusu bezwodnego).

Wysiłki i zabiegi sfer rolniczogorzelnicznych w kierunku forsowaniu zbytu spirytusu dla celów napędowych są zrozumiałe, jeżeli uprzytomnić sobie obecny kryzys w rolnictwie i konieczność rozszerzenia rynku dla wytworów rolniczych.

Mimo wielu bardzo wymownych i, o ile się wydaje na pierwszy rzut oka, przekonywujących argumentów, przytaczanych przez zwolenników wprowadzenia spirytusu na rynek materiałów napędowych, gospodarze uzasadnienie tego przedsięwzięcia wydaje się jednak wątpliwem.

Z jednej strony — straty, które poniósłby przemysł naftowy, wypierany z rynku krajowego benzyny i zmuszony do eksportowania w obecnych fatalnych warunkach (cena benzyny, użytkowana w eksporcie, wynosi ok. \$ 1'50 za 100 kg, czyli np. ½ ceny ropy naszych marek specjalnych), oraz straty Skarbu Państwa, który musiałby się zrzec znacznych wpływów podatku konsumpcyjnego oraz ponosić skutki przystosowania cen spirytusu do ceny benzyny, są łatwe do obliczenia.

Z drugiej strony — korzyści, płynące dla rolnictwa (właściwie dla przemysłu gorzelniczego) z powiększonego przerobu ziemniaczanego, są trudne do ujęcia i skalkulowania. Niewątpliwie jednak mogą one przynieść rolnictwu pewną ulgę dopiero wtedy, gdy mieszanina spirytusowo-benzynowa zastąpiłaby w kraju całkowicie czystą benzynę. Oznaczałoby to jednak konieczność dodatkowego eksportu przynajmniej 25% obecnego spożycia, czyli ok. 2.500 cystern, co spowodowałoby dla przemysłu stratę ok. \$ 1,700.000 i wpłynęłoby niewątpliwie na kompletny zanik ruchu wiertniczego.

W ostatnich czasach dużo się mówi o konieczności przystosowania naszego przemysłu naftowego wyłącznie do potrzeb rynku wewnętrznego celem „ucieczki od eksportu”. Jednak podobne przystosowanie, stosunkowo łatwe w górnictwie węglowym lub solnym i rudnym, jest b. trudne w specyficznych warunkach kopalnictwa naftowego. Na przykładzie Ameryki i Rumunii łatwo się przekonać, jakie tu są trudności do przewyciężenia, i jakie zachodzą niebezpieczeństwa.

Należy przedewszystkiem uwzględnić, że restrykcji powinienby ulec przedewszystkiem Borysław, ponieważ dostarcza on dotychczas 70% całej naszej produkcji. Teren ten, produkujący już przeszło 30 lat, jest w znacznej mierze wyczerpany i zawodniony, wszelkie zaś sztuczne ograniczanie regularnego wydobycia plynu i naruszenie osiągniętej równowagi w złożu mogłoby spowodować nieobliczalne następstwa. Z punktu widzenia gospodarczego ograniczanie produkcji Borysławia oznaczałoby załamanie się naszego eksportu parafiny, jedyne w obecnych warunkach rentującego się w eksporcie wytworu naftowego, i skompromitowanie naszego, z takim trudem zdobytego, stanowiska w światowym przemyśle parafinowym.

Poza tem nie należy zapominać, że celem uniknięcia importu własnymi siłami musimy pokrywać zapotrzebowanie krajowe nafty w ilości ok. 150.000 t rocznie; ponieważ wytwórczość nafty z ropy wynosi przeciętnie ok. 30%, pociąga to za sobą konieczność wydobycia przynajmniej 500.000 t ropy, z której otrzymuje się w rafineriach ok. 100.000 t benzyny. Jeżeli dodamy to tej ilości co najmniej ok. 30.000 t gazoliny, otrzymywanej z gazów, przyjdziemy do konieczności wyeksportowania (przy obecnym stanie naszej konsumpcji) przynajmniej 130—90=40 tys. t benzyny. Niema zatem mowy o całkowitem wyeliminowaniu eksportu naftowego (przy teraźniejszej pojemności rynku wewnętrznego dotyczy to wszystkich wytworów naftowych).

¹⁾ Poza Małopolska całe terytorjum Polski jest podzielone na 2 strefy, zależnie od odległości danej miejscowości od rafinerji.

²⁾ Cena wagonowa jednakowa w całej Polsce od lipca 1930 r.

W obecnym ciężkim położeniu przemysłu naftowego, kiedy wszelkie inwestycje, w szczególności zaś na wiercenia, są ograniczone do minimum, nabiera S. A. „Pionier”, jako ufundowana przez Syndykat, z inicjatywy Rządu, placówka poszukiwawcza, mająca na celu troskę o dalszą przyszłość kopalnictwa naftowego, szczególnej wagi.

W 1930 r. odbywały się wszystkie prace, przewidziane statutem S-ki „Pionier”, a mianowicie podjęto: 1) wiercenia poszukiwawcze, 2) prace geologiczne, 3) prace geofizyczne, 4) udział w wierceniach przedsiębiorstw prywatnych, 5) udział w pracach nad podniesieniem techniki naftowej.

Wiercenia poszukiwawcze S. A. „Pionier” nie dały w 1930 r. realnych wyników produkcyjnych.

Pierwszy otwór poszukiwawczy S. A. „Pionier”, a mianowicie otwór „Minister Kwiatkowski” w połudn. Mrażnicy, uruchomiono jeszcze w październiku 1929 r. Celem tego wiercenia, wysuniętego ok. 1,5 km na południe od istniejących w połudn. Mrażnicy otworów, jest stwierdzenie, czy pod t. zw. „nasunięciem” ukrywa się jeszcze w tej odległości węglany produktywny element boryslawski.

Otwór ten, który w końcu roku osiągnął głębokość 1.360 m, nie przebił dotychczas nasunięcia i nie uzyskał śladów ropy.

Drugi otwór („Pulkownik Boerner”) założono w listopadzie 1929 r. w gminie Jeżów, pow. grybowskiemu. Otwór ten w głębokości 500 — 600 m otrzymał ślady gazów, następnie po zgnieceniu rur i długotrwałej instrumentacji został w końcu roku zupełnie zlikwidowany.

W lutym 1930 r. rozpoczęto trzecie wiercenie „Pioniera” w Jankowcach (koło Lisku). Wiercenie to, obliczone na 800 — 900 m głębokości, miało na celu zbadanie siodła typu środkowokarpackiego wśród warstw górnego oligocenu. Otwór ten, doprowadzony do głębokości 970 m, otrzymał ślady gazów i został w końcu roku zupełnie zaniechany.

Poza tem na podstawie badań geologicznych i opinii komitetu rzeczoznawców S-ki zaprojektowano szereg dalszych wierceń, z których w 1930 r. przystąpiono do robót na terenach rządowych w Orowie (rejon Borysławia-Schodnicy).

Wiercenie to, obliczone na wielką głębokość (ok. 2.000 m), wymagać będzie znacznego wysiłku finansowego (ok. 2 miljn.) i pokonania wielkich trudności komunikacyjnych (brak dróg) i technicznych. Wyniki tego wiercenia będą miały niewątpliwie decydujące znaczenie dla dalszej przyszłości rejonu Borysławia. W końcu roku odbywały się tu prace nad montowaniem urządzeń wiertniczych, celem przystąpienia w początku 1931 r. do wiercenia.

W dalszym ciągu prowadzono w 1930 r. prace geofizyczne (metodą sejsmiczną i magnetyczną). Rezultaty tych prac były bardzo cenne i doprowadziły do wniosku, że metody te nadają się do badań w naszych warunkach geologicznych i że się wzajemnie uzupełniają.

W końcu stwierdzić należy, że polski przemysł naftowy wstępuje w 1931 r. w bardzo trudnych warunkach pracy, pod znakiem zahamowania wzrostu konsumpcji krajowej i ogólnosiątkowego kryzysu gospodarczego, w szczególności naftowego, który to kryzys, niestety, nie rokuje nadziei na rychłą poprawę. Do tego dodać należy trudności finansowe i organizacyjne niektórych firm polskich, spowodowane znanymi wypadkami na giełdach zagranicznych, zwłaszcza paryskiej.

Niewątpliwie, przełamanie wszystkich trudności, gromadzących się coraz to bardziej przed polskim przemysłem naftowym, jest ponad siły oddzielnych firm i oddzielnych ugrupowań. Tylko wspólnym wysiłkiem, w zwartej organizacji, może kroczyć ten przemysł ku lepszej przyszłości.

Inż. P. Wrangel

ZJAZDY CZYSTYCH PRODUCENTÓW ROPY. —

W związku z obecną sytuacją w przemyśle naftowym odbyły się dwa zjazdy czystych producentów ropy, zwołane przez

Związek Polskich Przemysłowców Naftowych, a mianowicie w dn. 25 kwietnia r. b. w Jasle dla producentów okręgu jasielskiego i w dn. 26 kwietnia r. b. w Drohobyczu dla producentów okręgów: drohobyckiego i stanisławowskiego. Na zjazdach tych omawiano szczegółowo ostatnio zasłże wypadki, a więc obniżenie przez Centralę dla Zakupu Ropy (Vacuum Oil Company) ceny ropy marki Borysław z \$ 2'15 na \$ 2'05, następnie obniżenie cen niektórych rop marek specjalnych względnie powstrzymanie się od ich zakupu ze strony teje Centrali oraz Polminu, jak również skutki, jakie pociągnie za sobą projektowane zaniechanie względnie znaczne ograniczenie eksportu.

Po obszernej dyskusji uchwalono:

1) zwrócić się do najwyższych władz państwowych z memorjałem, obrazującym obecną ciężką sytuację czystych producentów ropy oraz grożące im niebezpieczeństwo na wypadek zaniechania eksportu, a tem samem zmniejszenia zapotrzebowania na surowiec;

2) protestować przeciw wprowadzeniu dla celów napędowych mieszanek benzynowo-spirytusowych, gdyż akcja ta dałby znikomą korzyść rolnictwu, narazi zaś Skarb Państwa, jak i przemysł naftowy na wielkie straty;

3) zwrócić się do Rządu o cofnięcie zakazu wywozu ropy;

4) stworzyć spółdzielnię czystych producentów dla przeróbki ropy w Polminie względnie w rafinerjach niezrzeszonych;

5) dążyć do stworzenia kartelu producentów ropy, który objąłby tak wielkich, jak i drobnych producentów.

PRZEMYSŁ WŁÓKIENNICZY

WŁÓKIENICTWO ŁÓDZKIE W KWIECNIU 1931 R. —

W przeciwieństwie do marca, który był miesiącem bardzo silnego, bo daleko poza granice normalnego sezonowego sięgającego ożywienia — kwiecień we włókiennictwie łódzkim znamionowały spadek obrotów i niżka cen, w szczególności półfabrykatów. Rynek przędzdy jest bowiem najdokładniejszym, obok rynku pieniężnego, barometrem nastrojów i fluktuacji we włókiennictwie Łodzi. Wzrost obrotów przędzdy świadczy zwykle, zarówno w bawełnic, jak i w wełnie, o wzmożonym popycie na tkaniny. Nieznaczne odchylenia i wahania cen w kierunku zwykłym są niejako podkreśleniem ożywionych transakcyj i sezonowego ruchu. Marzec był właśnie okresem, gdy te zjawiska, łącznie z upłynieniem rynku pieniężnego, wystąpiły zupełnie wyraźnie. Obroty przędzdy bawełnianą i czesankową były znacznie wyższe niż w marcu r. ub. i, jak powyżej zaznaczono, świadczyły o silnym ruchu, dużo większym, niżby to można było położyć na karb ożywienia sezonowego. Wystąpiła jednocześnie zwyżka cen przędzdy, która pozostawała, zresztą, w związku nietylko z poprawą sytuacji na rynku łódzkim, ale także i mocnych tendencji na światowych rynkach wełny, orjentujących się według trwających w tym okresie aukcyj londyńskich. Jednocześnie umacnianie się cen surowej bawełny wpływało dopingująco na ceny przędzdy bawełnianej.

W kwietniu sytuacja na rynku łódzkim zmieniła się w obrótach handlowych, jakkolwiek może niebardzo silnie, to jednak w sensie ujemnym. Złożył się na to również cały szereg czynników. W pierwszym rzędzie podkreślić należy trwające święta, które spowodowały, iż prowincjonalne kupiectwo żydowskie nie przybywało do Łodzi w okresie prawie połowy miesiąca. Drugim takim czynnikiem były nie sprzyjające warunki atmosferyczne, gdyż fatalne pogody spowodowały spadek zapotrzebowania towarów wybitnie sezonowych, letnich, zarówno wełnianych, jak i bawełnianych. Wreszcie szereg momentów natury czysto psychicznej: upadłość Banku Handlowego w Łodzi, która spowodowała pogorszenie na rynku pieniężnym i chwilową panikę wśród przemysłu i kupiectwa, oraz zamierzona niżka poborów urzędniczych, która — zdaniem sfer gospodarczych Łodzi — odbije się w dużej mierze ujemnie na konsumpcji tkanin włókienniczych — wszystko to oddziaływało niekorzystnie na kwietniową sytuację włókiennictwa łódzkiego.

Pierwsze dni kwietnia na rynku przędzdy, zarówno bawełnianej, jak i wełnianej, przeszły pod znakiem koniunktur przedświątecznych. Ceny wahały się w granicach notowań z okresu ostatnich dni marca, pomimo mocnej w dalszym ciągu tendencji na surową wełnę i bawełnę.

Ceny przędzdy bawełnianej przedstawiały się następująco (w centach am. za 1 kg przy obowiązującym pokryciu gotówkowym): Nr. 16/1 — 49, Nr. 20/1 — 52, Nr. 24/1 — 55, Nr. 24/2 — 61, Nr. 32/1 — 61, Nr. 32/2 — 72. Nr. Nr. 24/1 i 32/2 zwyżkowały w porównaniu z końcem marca o 1 cent, na 1 kg, Nr. 24/2 o 3 cent. Środkowe tygodnie kwietnia przyniosły pewną stabilizację cen, która w końcu kwietnia ustąpiła z kolei niżej niż w granicach 1—3 cent. na 1 kg. Pozostawało to w związku ze spadkiem zapotrzebowania na rynku oraz z niepewną sytuacją

na terenie kartelu, którego powstanie natrafia na poważne trudności. W związku z tym ostatnim czynnikiem wytworzył się znowu chaos produkcyjny, który spowodował wzrost zapasów przędzy w granicach przeszło 300.000 kg. Zapasy na koniec kwietnia wynoszą 1.500 tys. kg.

Analogicznie kształtowała się sytuacja na rynku przędzy czesankowej, której ceny nie odstępowały od poziomu z końca marca. Ceny te przedstawiały się następująco (w \$ za 1 kg gotówką): przędza czesankowa cienka merynosowa: 28/1 szewiot — 1'20, 32/2 floshe — 1'65, 40/2 AB — 1'85, 40/2 floshe — 1'75, 48/2 floshe — 1'95, 52/1 B — 1'80, 56/1 AB — 2'00, 56/2 A — 2'15, przędza czesankowa szewiotowa gruba — 22/1 — 0'90, 28/1 — 1'05, 32/1 — 1'15, 40/2 1'30. Również i tutaj w II połowie miesiąca nastąpiła stabilizacja cen w związku ze zmniejszeniem się zapotrzebowania, a zjawiskiem ujemnym, które należy podkreślić, był spadek eksportu zagranicznego. Pod koniec miesiąca ustabilizowane ceny przędzy czesankowej uległy niższe dość gwałtownej, bo przeciętnie o 5 — 10 cnt. na 1 kg. Tylko ceny przędzy szewiotowej pozostały niezmiennione.

Sytuacja na rynku tkanin kształtowała się w kwietniu również pod wpływem wyżej wymienionych czynników: świąt, niepogód oraz depresji. W I połowie miesiąca zjazd kupców z prowincji był dość liczny. Transakcje obejmowały jednak w przeważającej mierze towary całoroczne: płótna, materiały podszewkowe, ubraniowe, pościelowe i t. d., w znacznie mniejszym stopniu transakcje dotyczyły towarów letnich. Ceny tych materiałów wahały się dość silnie, gdyż przemysł wielki i średni dokonywał transakcji na podstawie cenników fabrycznych, przemysł drobny natomiast podwyższył ceny o kilka procent w związku ze zwykłą cen przędzy bawełnianej. Jako pokrycie przy transakcjach obowiązywała zasadniczo gotówka, za którą udzielano bardzo wysokiego skonta. Jako dodatnie zjawisko podkreślić należy spadek protestów w tej branży, który nie przekraczał 1% ogólnych obrotów. Masowo sprzedawane były towary bawełniane, przerabiane ze sztucznym jedwabiem. Czeki antydatowane zniknęły zupełnie z rynku, co przez przemysł i handel uważane jest za objaw dodatni. W okresie środkowych tygodni kwietnia ceny tkanin bawełnianych ustabilizowały się całkowicie, pod koniec miesiąca natomiast zaobserwować się dał spadek — w związku ze skurczeniem się obrotów. Przyczyną tego ma być brak gotówki, która zapanowała niepodzielnie jako pokrycie.

Rynek tkanin wełnianych reagował nieco żywiej, tutaj jednak spadek zapotrzebowania wywołany został niepomyślnymi warunkami atmosferycznymi, co opóźniło rozwinięcie się transakcji towarów wybitnie sezonowymi wełnianymi. Również i tutaj transakcje zawierano za gotówkę albo też na weksle o bardzo krótkich terminach względnie czeki. Wypłacalność była naogół zadowalająca.

Silne ożywienie panowało w handlu detalicznym, i to zarówno w branży bawełnianej, jak i wełnianej, szczególnie w towarach całorocznych. Spadek obrotów dotknął w pierwszym rzędzie hurt i półhurt.

Pewne pogorszenie się konjunktur w okresie kwietnia nie może być jednak uważane, według opinii sfer przemysłowych i kupieckich, za istotny miernik, według którego należałoby oceniać całą sytuację i przebieg sezonu letniego na okres najbliższych 3 miesięcy. Kwietniowa depresja i zmniejszenie obrotów uważane jest raczej za zjawisko przejściowe, gdyż faktem, nie ulegającym żadnej wątpliwości, jest zupełny prawie brak zapasów towarowych u odbiorców prowincjonalnych. Dużo obiecuje sobie włókiennictwo po wyższe cen ziemiopłodów oraz wyjaśnieniu się sytuacji zbożowej, która przynieść powinna wzrost zapotrzebowania na towary włókiennicze ze strony największego konsumenta przemysłu włókienniczego, t. j. wsi.

Sytuacja w przemyśle zarówno wielkim, jak i średnim kształtowała się w kwietniu niejednolicie. Tak więc w pierwszych dniach kwietnia bezpośrednio po świętach wszystkie fabryki uruchomione zostały w rozmiarach przedświątecznych. W II połowie kwietnia wielki przemysł bawełniany zatrudniał ogółem 43.823 osób. Liczba ta wzrosła pod koniec miesiąca o przeszło 3.000. Zawdzięczać to należy uruchomieniu Moszczenickiej Manufaktury pod Piotrkowem oraz zwiększeniu liczby robotników w całym szeregu fabryk na prowincji. Wielki przemysł wełniany zatrudniał w połowie kwietnia 14.535 robotników, których liczba wzrosła pod koniec miesiąca o 348. Średni przemysł włókienniczy zatrudniał ogółem w 138 fabrykach 11.720 robotników, przyczem na jedną zmianę zatrudniano 6.260 robotników, na 2 zmiany — 2.460. Farbiarnie i wykończalnie zatrudniały 3.716 robotników, pracujących w 17 przedsiębiorstwach.

Przemysł pończoszniczy pracował przez pełne 6 dni pracy w tygodniu, zakłady średnie i drobne nawet na 2 i 3 zmiany. Dostateczne zatrudnienie wykazywały również fabryki trykotaży.

Sytuacja przemysłu, zwłaszcza bawełnianego, uzależniona jest w dużej mierze nie tylko od momentów czysto konjunkturalnych, t. j. od możliwości zbytu, ale i od pewnych posunięć organizacyjnych, do których w pierwszym rzędzie zaliczyć należy kartel przedsiębiorców bawełnianych. Kartel ten uważany jest za kartel kluczowy, po utworzeniu którego dalszym etapem na drodze do regulacji stosunków i regulacji rynku mają być porozumienia producentów poszczególnych działów produkcji, projektowane jako luźne porozumienia grup większych producentów odnośnych gałęzi, regulujące rozmiary produkcji i ceny oraz warunki pokrycia na ustalony okres czasu, jak również prowadzące orientacyjne badania rynków.

M. K.

ROLNICTWO

POD REDAKCJĄ MINISTERSTWA ROLNICTWA

UCHWAŁY STAŁEGO KOMITETU STUDJÓW BLOKU PAŃSTW ROLNICZYCH. — W dn. 24—26 kwietnia r. b. odbyła się w Belgradzie II sesja Stałego Komitetu Studjów Ekonomicznych Państw Środkowo-Wschodniej Europy, powołanego, jak wiadomo, przez Międzynarodową Konferencję Rolniczą w Warszawie w sierpniu 1930 r. i będącego technicznym organem bloku państw agrarnych. W obradach wzięli udział przedstawiciele: Bułgarii, Węgier, Łotwy, Polski, Rumunii, Czechosłowacji i Jugosławii.

W wyniku obrad podpisano protokół, zawierający szereg postanowień i stwierdzeń:

1. — Z zakresu spraw formalno-organizacyjnych zgodzono się na uzupełnienie regulaminu Stałego Komitetu i konferencji rządowych oraz załatwiono sprawę nominacji członków Stałego Komitetu i ich zastępców.

2. — Oceniając rezultaty międzynarodowych konferencji, poświęconych sprawom rolniczym (Genewa, Paryż, Rzym), uznano konieczność dalszej ścisłej współpracy państw rolniczych Europy, zwłaszcza wobec faktu, że poza sprawą hipotecznego kredytu rolnego, która na terenie Ligi wydaje się rozwijać pomyślnie, inne zagadnienia nie znajdują dotąd dróg

praktycznego rozwiązania. Uzgodnienie stanowiska wobec bliskiej konferencji w Londynie (18 maja) jest rzeczą niezbędną.

3. — Z pełną aprobatą przyjęto do wiadomości zaproszenie Czechosłowacji na XV Międzynarodowy Kongres Rolniczy do Pragi (czerwiec) i zgodzono się, iż rządy państw bloku powinny być oficjalnie reprezentowane, przy okazji, zresztą, następnej sesji Stałego Komitetu.

4. — Delegaci Bułgarii, Węgier, Polski, Rumunii i Jugosławii podtrzymali postulat preferencji celnej na zboże europejskie i postanowili przeprowadzić wśród rządów państw bloku ankietę w powyższej kwestji, z uwzględnieniem wyników ostatnich narad międzynarodowych.

5. — Zdecydowano zwołać podkomisję weterynaryjną na parę dni przed przyszłą sesją Stałego Komitetu celem zbadania przedprojektu konwencji weterynaryjnej, opracowanej na I sesji Stałego Komitetu w Bukareszcie (zebranie wspomnianej podkomisji, ustalone na dz. 20 kwietnia r. b., nie doszło do skutku).

6. — W końcu delegaci przyjęli sugestję delegacji Polski przekształcenia czasopisma „L'Agriculture Polonaise” na organ Stałego Komitetu, prosząc ją o opracowanie szczegółowego projektu w tej sprawie.

L.

ZJAZD KIEROWNIKÓW ZAKŁADÓW BADANIA MASŁA EKSPORTOWEGO. — Z dniem 1 maja r. b. weszło w życie obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Rolnictwa z dn. 23/II 1931 r. o wydawaniu zaświadczeń na wolny wywóz masła („*Monitor Polski*” Nr. 61, poz. 97).

Wydana na mocy tego rozporządzenia instrukcja dla zakładów badania masła eksportowego nałożyła na te ostatnie szereg nowych obowiązków, w związku z rozszerzeniem dotychczasowej reglamentacji wywozu masła.

Dla omówienia postanowień nowej instrukcji oraz wzajemnego wyjaśnienia metod badania masła Ministerstwo Rolnictwa zorganizowało w dn. 23 kwietnia 1931 r. Zjazd Kierowników Zakładów Badania Masła Eksportowego.

Ze względu na to, że przeważająca ilość zakładów znajduje się na terenie województw zachodnich (14 na ogólną liczbę 17) Zjazd ten odbył się w Poznaniu, przyczem w zorganizowaniu Zjazdu wziął udział Związek Gospodarczy Spółdzielni Mleczarskich.

W obradach wzięli udział delegaci Ministerstw: Rolnictwa i Przemysłu i Handlu, Państwowego Instytutu Eksportowego, Instytutu Przemysłu Fermentacyjnego i Bakteriologii Rolnej, kierownicy wszystkich zakładów badania masła eksportowego oraz przedstawiciele szeregu instytucji, prowadzących zakłady.

Poza zagadnieniem nowych metod badania masła program Zjazdu obejmował również sprawę wyników dotychczasowej działalności zakładów badania masła, które, jak wiadomo, czynne są od dn. 1/XII 1929 r.

W wyczerpującym sprawozdaniu, opracowanym przez Instytut Przemysłu Fermentacyjnego i Bakteriologii Rolnej przy Muzeum Przemysłu i Rolnictwa w Warszawie, sprawującym z ramienia Ministerstwa Rolnictwa kontrolę nad działalnością zakładów, zapoznano zebranych z przebiegiem pracy tych zakładów w okresie od 1/XII 1929 r. do 1/I 1931 r. Sprawozdanie obejmowało porównawcze zestawienie wyników pracy w poszczególnych zakładach, jak również w poszczególnych okresach

sezonu eksportowego, omawiało dokładność tej pracy oraz ilość i jakość stwierdzonych usterek i uchybień.

Sprawozdanie to w najbliższym czasie zostanie ogłoszone drukiem.

Po szczegółowym omówieniu postanowień nowej instrukcji dla zakładów badania masła, w zakładzie, prowadzonym przez Związek Gospodarczy Spółdzielni Mleczarskich, odbył się pokaz badania masła według nowych przepisów. Po pokazie uczestnicy Zjazdu zwiedzili mleczarnię Szkoły Mleczarskiej we Wrześni, gdzie jednocześnie zademonstrowano pakowanie masła na eksport.

Pierwszy Zjazd Kierowników Zakładów Badania Masła Eksportowego o charakterze instrukcyjnym należy uznać jako jeszcze jeden krok ku dalszemu usprawnieniu kontroli wywozu masła z Polski. Wzajemne przysięgnięcie i dyskusja nasuwających się w pracy wątpliwości oraz zapoznanie się z generalnym zestawieniem całokształtu dotychczasowej działalności niewątpliwie przyczyni się do usunięcia dotąd spotykanych usterek w pracy zakładów.

E. W.

STAN ZASIEWÓW W POŁOWIE KWIETNIA. — Na podstawie sprawozdań korespondentów rolnych oraz tymczasowych danych Państwowego Instytutu Meteorologicznego Główny Urząd Statystyczny podaje do wiadomości, co następuje:

Trwające naogół do połowy kwietnia przymrozki uszkodziły zasiewy ozime, to też stan ich uległ dalszemu pogorszeniu, zwłaszcza w południowo-wschodniej części Polski, i przedstawiał się około dn. 15 kwietnia następująco (stopień 5 oznacza stan wyborowy, 4 — dobry, 3 — średni, 2 — mierny, 1 — zły):

	15/IV	5/IV	15/III
Pszenvca ozima . . .	30	31	34
Zyto ozime	29	32	34
Jęczmień ozimy . . .	30	.	31
Rzepak ozimy	29	.	33
Koniczyna	28	.	32

H A N D E L

HANDEL ZAGRANICZNY

NOWA PODWYŻKA NIEMIECKICH CEŁ ROLNICZYCH A POLSKO-NIEMIECKIE STOSUNKI GOSPODARCZE.

— Ostatnie podwyżki ceł rolniczych w Niemczech, zawarte w rozporządzeniu z dn. 30/IV r. b., obejmują tylko kilka produktów. Pierwotny plan Ministerstwa Wyżywienia Rzeszy przewidywał większą ich liczbę, lecz w drodze kompromisu w łonie Rządu Rzeszy cały szereg projektów celnych odłożony został na później. M. in. nie ruszono chwilowo cła na masło, jakkolwiek z postulatów agrarjuszy należało się tego spodziewać.

W zakresie podwyżek celnych, które doszły do skutku, charakterystyczne jest szczególne poszkodowanie interesów polskiego wywozu do Niemiec. Można nawet zaryzykować twierdzenie, iż, jakkolwiek podwyżki celne z kwietnia r. ub. przewyższały znacznie co do wagi ostatnie podwyżki, to jednak nie były też tak wyraźnie skierowane przeciwko właśnie interesom polskim, jak dzieje się to obecnie. Jeśliby np. podniesiono cło na masło, to Polska byłaby poszkodowana niewątpliwie również, ale w trudnościach swych nie byłaby odosobniona. Obecne podwyżki celne czynią z nas głównego poszkodowanego.

Cło na nierogaciznę podniesiono do dn. 1/XI (chwilowo...) na RM 40 od 100 kg zamiast poprzednich RM 27. Nawet więc w wypadku wprowadzenia w życie umowy z Niemcami, rynek niemiecki dla naszej nierogacizny pozostanie w pełni zamknięty, gdyż obecna podwyżka, podnosząca obciążenie ad valorem do 64%, radykalnie pozbawia nas możliwości wykorzystania ewentualnego kontyngentu 200 tys. sztuk nierogacizny, przewidzianego w umowie.

Nie należy niedoceniać jeszcze i innego oblicza tej sprawy. Komunikat Rządu Rzeszy o podwyżkach ostatnich wskazuje, iż

podniesiono cło dlatego, iż cena wewnętrzna spadła poniżej RM 70 od 100 kg. Mimo tego „niekorzystnego” stanu Niemcy zdołały w 1930 r. wywieźć zagranicę powyżej 273 tys. sztuk w porównaniu z 17 tys. w 1929 r., co wskazuje na olbrzymi rozrost hodowli, zwłaszcza iż przywóz do Niemiec wzrósł b. nieznacznie. Można spodziewać się, iż przy wzmożonej ochronie celnej hodowla rozwinie się jeszcze silniej, i wywóz do Austrii np., dokąd już w r. ub. poszło przeszło 23 tys. sztuk, wzrośnie nadal, tworząc dla nas — nawet bez ewentualnego „Anschlusu” gospodarczego między Niemcami i Austrią — wcale uciążliwą konkurencję.

Tak więc podwyżka cła na nierogaciznę uderza przede wszystkim w Litwę, jako głównego importera w chwili obecnej nierogacizny do Niemiec (144 tys. sztuk na 182 tys. ogólnego przywozu), i w Polskę, jako importera potencjalnego, t. j. mogącego ewentualnie wwozić po wejściu w życie umowy gospodarczej z Niemcami.

Drugą wyraźnie szkodliwą dla nas podwyżką celną jest podniesienie cła na gęsi z RM 0.70 na RM 2.10 od sztuki (o podniesieniu cła na mięso wieprzowe z RM 45 do RM 66.66 nie wspominamy, gdyż odnosi się do tego wszystko, co powiedziano powyżej o podniesieniu cła na nierogaciznę żywą). Podwyżka cła na gęsi uderza przede wszystkim w Polskę. Na 2.489.817 sztuk przywiezionych do Niemiec w 1930 r., 1.798.283 szt. przyszły z Polski, a wartość tej pozycji wynosiła w 1930 r. przeszło 3% ogólnej wartości naszego wywozu do Niemiec. Rozumie się, iż podniesienie cła na dynamice wywozu naszego odbije się wysoce niekorzystnie.

Dalsze podwyżki, interesujące Polskę, tyczą się przede wszystkim strączkowych. Na groch jadalny podwyższono cło z RM 15 na RM 20, na groch pastewny — z RM 4 na RM 8. W obu tych pozycjach Polska wywoziła do Niemiec w ciągu 11 mies

1930 r. o 239 tys. q na 386 tys. q ogólnego przywozu niemieckiego. Stałiśmy więc w przywozie tym na pierwszym miejscu przed Z. S. R. R. i Holandją. Co do wartości, to wywóz grochu stanowił w pierwszych 2 miesiącach r. b. o ok. 1% naszego ogólnego wywozu do Niemiec w tym okresie.

Za fasolę jadalną płaciliśmy w 1930 r. cło RM 4 od 100 kg, jakkolwiek konkurenci nasi płacili tylko RM 2'40 jako cło konwencyjne. Mimo jednak na ogólny przywóz niemiecki za 11 mies. 1930 r. 162'6 tys. q przywieźliśmy do Niemiec przeszło 53 tys. q, stojąc znów na pierwszym miejscu przed Rumunją i Węgrami. W styczniu i lutym r. b. fasola stanowiła co do wartości 1'5% naszego ogólnego wywozu do Niemiec.

Cło na łubin podniesiono z RM 2'50 na RM 5 od 100 kg. W zakresie tej paszy jesteśmy nie tylko największym, ale i jedynym niemal dostawcą Niemiec, pokrywając w 1930 r. 97% całego przywozu. Tutaj więc podwyżka cła uderza nas wyłącznie.

Cło na wykę podniesiono również z RM 2'50 na RM 5. I tutaj w przywozie do Niemiec stałiśmy w 1930 r. na pierwszym miejscu, lokując w ciągu 11 mies. na ogólny przywóz 160'3 tys. q — 43 tys. q przed Rumunją i Z. S. R. R.

Cło na owies zostało podniesione z RM 12 na RM 16 od 100 kg. Niemcy są w ogóle eksporterem (4 miljn. q w 1930 r.), a nie importerem (192 tys. q w 1930 r.) owsa. Niemniej jednak w tym niewielkim względnie przywozie Polska stoi na pierwszym miejscu wśród dostawców europejskich (39 tys. q za 1'1 miljn.). Cena niemiecka, jak wiadomo, kształtuje się obecnie tak wysoko, iż opłacał się wywóz do Niemiec nawet przy poprzednim i tak już wysokim cło RM 12. Obecna podwyżka celna ma celu, jak widać, obcięcie wszelkich nawet najmniejszych przywozów owsa do Niemiec.

Dalszym zarządzeniem celnym Rzeszy jest usunięcie dotychczasowych ceł przejściowych na słoninę i szmalce, t. j. podniesienie cła tego z RM 14 na RM 36 (dla słoniny) i z RM 6 na RM 12'50 (dla szmalcu). Oba te produkty stanowią w wywozie polskim pozycję b. niewielką, niemniej jednak do Niemiec z uwagi na zakaz przywozu wywożone wcale od nas nie były.

W sumie, jak widać, ostatnie podwyżki niemieckich ceł rolniczych posiadają dla nas znaczenie dwojakie: 1) w dziedzinie ceł na nierogaciznę i mięso wieprzowe zamykają nam zgóry rynek niemiecki — nawet w wypadku wejścia w życie umowy gospodarczej polsko-niemieckiej; 2) uderzają w ok. 7% naszego obecnego rzeczywistego wywozu do Niemiec, i to w pozycjach, gdzie jesteśmy bądź wyłącznymi dostawcami Niemiec, bądź stonimy w przywozie niemieckim na pierwszym lub drugim miejscu.

Samo przez się podwyżki te zatem dotykałyby nas tylko umiarkowanie, nie wywołując potrzeby specjalnego zajmowania się nimi na tym miejscu. Nabierają one szczególniejszego znaczenia jednak, skoro dołączy się je do poprzednich 3 „generalnych” i szeregu „indywidualnych” podwyżek niemieckich ceł rolniczych w ciągu ostatnich 2 lat, oraz przyjrzy im się na tle rozwoju naszego bilansu obrotów towarowych z Niemcami.

W 1929 r. bilans obrotów tych zamykał się dla nas saldem dodatnim w wysokości 1 267 miljn., przyczem wartość przywozu niemieckiego do nas wynosiła 1 850'4 miljn., naszego wywozu zaś do Niemiec — 1 877'1 miljn. W stosunku do ogólnego naszego przywozu przywóz niemiecki stanowił 27'3%, w stosunku do ogólnego zaś wywozu wywóz do Niemiec — 31'1%. W 1930 r. przywóz z Niemiec spadł z 1 850'4 miljn. (w 1929 r.) do 1 605'7 miljn., ale wynosi to ok. 29%, t. j. niemal tyleż, o ile spadł ogólny nasz przywóz w 1930 r. w stosunku do 1929 r. (28%). Natomiast nasz wywóz do Niemiec wskutek zarządzeń celnych niemieckich spadł o 1 250'5 miljn., czyli o 28%, jakkolwiek ogólny nasz wywóz spadł w okresie tym o 13% zaledwie. Innymi słowy, wywóz do Niemiec spadł w 1930 r. przeszło dwukrotnie silniej niż nasz wywóz ogólny, przez co udział Niemiec w naszym wywozie zmalał do 25'7%.

Niedość na tem. W końcu grudnia r. ub. Niemcy nie odna-

wiają umowy drzewnej z Polską, co powoduje dalszy spadek naszego wywozu. Strata naszego wywozu do Niemiec za 2 miesiące r. b. w grupie drzewnej wynosi w porównaniu z analogicznym okresem r. ub. 1 227 miljn.

Niemniej jednak przy porównaniu cyfr ogólnego naszego wywozu do Niemiec w ciągu 2 pierwszych miesięcy r. b. i 1930 r. widzimy iż w r. b. wartość wywozu tego spadła poniżej 50% zeszłorocznego wywozu w tym samym okresie, a mianowicie z 1 113'7 miljn. na 1 56'2 miljn. Różnica zatem wynosi 1 57'5 miljn. Obok spadku w grupie drzewnej — o 50% zgorą spadła wartość grupy spożywczej (z 1 40'8 miljn. na 1 18'9 miljn.), metalowej (z 1 11'6 miljn. na 1 6'8 miljn.), włókienniczej (z 1 4'7 miljn. na 1 1'4 miljn.), produktów zwierzęcych (z 1 7'1 miljn. na 1 5'3 miljn.), roślin (z 1 6'6 miljn. na 1 4'9 miljn.) i t. d.

O ogólnym spadku wywozu decyduje jednak, jak widać, obok drzewa grupa produktów spożywczych. Tutaj właśnie niemieckie podwyżki celne odegrały decydującą rolę. Obecnie zaś mamy sposobność asystowania przy dalszym zaciskaniu śruby protekcjonizmu agrarnego w Rzeszy.

Ostatnie podwyżki celne Niemiec posiadają jednak swe znaczenie nie tylko jako przejaw negatywnego całkowitego ustosunkowania się Rzeszy do nawiązania normalnych stosunków z Polską (niemiecka prasa demokratyczna wyraźnie podkreśla antypolski charakter podwyżek i wróty specjalne trudności w dojściu do polsko-niemieckiego porozumienia gospodarczego w chwili obecnej), ale również jako przejaw nowej polityki handlowej Niemiec na szerszym odcinku, a mianowicie jako próba pierwszego praktycznego rozwiązania projektów, które określiłyśmy mogli jako „anschlusowe”.

Kompromis, mianowicie, który w tonie Rządu Rzeszy pozwolił P. Schielemu na zrealizowanie szeregu jego protekcjonistycznych zamierzeń, opierał się na przeciwwadze w dziedzinie obciążenia celnego pszenicy w Niemczech. Wobec niedoboru pszenicy w Niemczech w r. b. i prohibicji celnej, uniemożliwiającej przywóz z zagranicy, cena wewnętrzna wzrosła do RM 300 za tonnę i wykazuje nadal tendencję zwykłą. Ci wszyscy zatem, których w Rządzie potrzebował P. Schiele dla przeforsowania swych projektów podwyżek celnych, uzależnili swą zgodę na nie od jednoczesnej zgody Ministerstwa Wyżywienia na obniżenie cła od pszenicy i sprowadzenie przez to ceny do poziomu „ustawowego” RM 260. Chcąc nie chcąc P. Schiele musiał skapitulować w tym punkcie, i istotnie Niemcy wpuszczą pewną ilość pszenicy po cło niższym (o RM 20 na 1 q). Obniżenie cła na pszenicę przeprowadzone zostało w ten sposób, że Rząd zwracać będzie młynom, które sprowadzały w 1930 r. pszenicę zagraniczną, część cła, opłaconego przez nie przy przywozie (zniżka dotyczyć będzie 20% pszenicy krajowej i zagranicznej przemielonej). Jest to t. zw. „pośrednie kontyngentowanie przywozu”, gdyż w rękach Rządu zachowane jest w pełni prawo kierowania zakupami młynów co do ilości i krajów pochodzenia importowanej pszenicy.

Mnożą się oznaki, iż system ten wprowadzony został nie tylko z uwagi na obawę przed „zalewem” Niemiec obcą pszenicą, ale dla innych — daleko poważniejszych celów. Bo oto np. „Berliner Tageblatt” z dn. 30 kwietnia doniósł, iż projekt kontyngentu na pszenicę ma być skombinowany z „układem preferencyjnym” (import pszenicy z Węgier za ustępstwa na innych polach). System zwrotu ceł młynom nadawałby się doskonale do przeprowadzenia takiej ukrytej preferencji dla pszenicy węgierskiej. Prostu młyny zostałyby zawiadomione, iż cło zwracane będzie tylko w tym wypadku, o ile pszenica przyjdzie z Węgier.

W rezultacie więc otrzymujemy obraz następujący. Niemcy coraz to silniej eliminują nas jako dostawcę produktów rolnych na swój rynek, czyniąc z granicy polsko-niemieckiej stopniowo zamierającą granicę. Ale jednocześnie korzystają ze sposobności,

aby te ustępstwa w dziedzinie rolnej, które z uwagi na sytuację gospodarczą zmuszone są udzielić, kierować na południo-wschód Europy — ku Dunajowi — i tam je „sprzedawać” za przywileje przemysłowe. Pod tym kątem widzenia ostatnie posunięcia celne Rządu niemieckiego są cennym przyczynkiem, wymagającym możliwie dokładnej obserwacji, jeśli nie odpowiednich środków zaradczych.

Dr. T. Ł.

RADA PAŃSTWOWEGO INSTYTUTU EKSPORTOWEGO. — W dn. 30 kwietnia r. b. odbyło się w obecności Pana Ministra Przemysłu i Handlu Aleksandra Prystora pod przewodnictwem Prezesa Dr. Pawła Minkowskiego posiedzenie Rady Państwowego Instytutu Eksportowego.

Pan Minister Przemysłu i Handlu Prystor wygłosił przemówienie, w którym nakreślił program naszej obecnej polityki eksportowej¹⁾.

Referat, wygłoszony przez P. Prezesa Minkowskiego, dotyczył usprawnienia organizacji naszej służby informacyjno-sprawozdawczej oraz przebudowy sieci konsularnej w kierunku objęcia przez nią ważnych pod względem gospodarczym, a dotychczas w niej nieuwzględnionych krajów, jak Indie Brytyjskie i Holenderskie, Australia, kraje Afryki i Ameryki Południowej — kosztem zmniejszenia gęstości placówek w krajach o mniejszym znaczeniu gospodarczym. Referent zaznaczył, że poziom pracy gospodarczej placówek stale się podnosi. Następnie referował P. R. Battaglia z ramienia Komitetu Wykonawczego Rady sprawę utrzymania dotychczasowych systemów państwowej pomocy finansowej dla eksportu, oraz Inż. M. Szydłowski sprawy taryfowe i komunikacyjne. Wnioski referentów zostały przez Radę przekazane do szczegółowego opracowania przez Komitet Wykonawczy.

SPRAWA ZRZESZENIA EKSPORTERÓW MATERJAŁÓW DRZEWNYCH. — Konferencja przemysłowców drzewnych, odbyta w dn. 4/V 1931 r. w siedzibie Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie na zaproszenie jej Prezesa P. Klarnera, po wysłuchaniu wyjaśnień PP. przedstawicieli Rządu na temat form i warunków współdziałania Rządu z zamierzoną organizacją eksportu materiałów drzewnych i po przeprowadzeniu nad temi oświadczeniami wyczerpującej dyskusji, powzięła następujące rezolucje:

1) w obecnej sytuacji rynkowej utworzenie organizacji, mającej zapewnione poparcie ze strony Rządu w formie ulg dla eksportu zorganizowanego i dostateczne rękojmie ścisłego współdziałania ze strony Administracji Lasów Państwowych, jest celowe i pożyteczne;

2) organizacja taka, aby móc wypełnić należycie swe zadania, winna mieć zagwarantowaną wyłączność w zakresie korzystania z ulg, przyznanych przez Rząd eksportowi zorganizowanemu;

3) organizacja eksportowa w dalszym rozwoju swej działalności winna dążyć do roztoczenia kontroli nad cenami minimalnymi, jakością towaru eksportowanego i warunkami wykonania przez eksporterów transakcyj eksportowych.

Zgodnie z zaznaczonymi przesłankami konferencja wyraziła nadzieję, że Rada Naczelna wyłoni w ciągu 2 tygodni komitet organizacyjny, złożony z przedstawicieli poszczególnych ośrodków eksportu, który, w ścisłym porozumieniu z czynnikami rządowymi i Administracją Lasów Państwowych, wypracuje statut i z rys pracy przyszłej organizacji eksportu.

TARGI I WYSTAWY

PO X TARGACH POZNAŃSKICH. — Chociaż Targi Poznańskie w r. b. przedstawiały się naogół bardziej okazale niż w r. ub., znać jednak było na nich ślady przeżywanego kryzysu. Mimo to efekt końcowy uznać należy bezwzględnie za korzystny; odsetek firm, który nie zrobił na Targach żadnego interesu, nie przekracza — według danych Zarządu Targów — 10%, znaczna natomiast większość firm ponawiała kontakt z odbiorcami, prowadząc pertraktacje nadal po zamknięciu Targów. Należy przytem podkreślić, że, wyjąwszy Portugalję, Norwegię i Litwę, zgłosili się na tegoroczne Targi kupcy z całej

Europy, t. j. 18 państw, co bezspornie nadało Targom Jubileuszowym zamierzony charakter eksportowy.

Szczególnie wielkie zainteresowanie zagranicy w dziale spożywczym wywołały bekony i szynki, w innych zaś działach: dywany, wiklina, elektrotechnika i chemikalja. W działach tych przeprowadzono szereg definitywnych transakcyj, z których Zarząd Targów ma do zanotowania pojedyncze zamówienia, przekraczające 100 tys. Niemniej i wystawcy zagraniczni wyrazili duże zadowolenie z obrotu i nawiązanych stosunków, zwłaszcza w dziale porcelany i kryształów. W rezultacie cały szereg firm tak krajowych, jak zagranicznych pozamawiał już stoiska na rok następny. Aczkolwiek udział firm samochodowych był znacznie mniejszy niż na Wystawie Komunikacji, jednak obroty, przeprowadzone w tym dziale, były dość pokaźne.

Frekwencja na Targach, tak pod względem ilości, jak i jakości, była lepsza niż zeszłoroczna, albowiem znacznie więcej odpowiada celom Targów. Przedewszystkiem zagranica była liczniej reprezentowana i zasięg tej reprezentacji był szerszy. Podkreślić przedewszystkiem należy udział — po raz pierwszy — poważnych czynników handlowych z Hiszpanji, Jugosławiji i Estonji.

KRAJOWE RYNKI TOWAROWE

NA PODSTAWIE DANYCH MIN. PRZEM. I HANDLU I MIN. ROLNICTWA, DONIESIEN WYDZIAŁÓW PRZEM. WOJEWÓDZTW, ORGANIZACYJ SPOŁECZNO-GOSPODARCZYCH, WŁASNYCH KORESPONDENTÓW, DEPEZ „PATA” I „AGENCJI WŚCHODNIEJ” I T. D.

ZIEMIOPŁODY

RUCH CEN ZBÓŻ

w okresie od 16 do 30 kwietnia 1931 r.

(za kwintal)

	16 — 22/IV		23 — 30/IV		Różnica w % cen z 16 — 22/IV
	zł	\$	zł	\$	
Pszennica					
Warszawa . . .	34 ⁶² / ₂	3 ⁸⁹	35 ⁴⁰	3 ⁹⁷ / ₂	+ 2 ²
Poznań . . .	31 ⁹⁵ / ₂	3 ⁵⁹	34 ⁰⁸	3 ⁸³	+ 6 ⁶
Lwów . . .	29 ⁰⁰	3 ²⁶	30 ⁰⁸	3 ³⁸	+ 3 ⁷
Srednia giełd krajowych	31⁸⁶	3⁵⁸	33¹⁸/₂	3⁷²/₂	+ 4¹
Żyto					
Warszawa . . .	27 ⁵⁹	3 ¹⁰	27 ⁷⁴	3 ¹¹ / ₂	+ 0 ⁵
Poznań . . .	27 ⁵²	3 ⁰⁹	29 ⁰⁸	3 ²⁶ / ₂	+ 5 ⁶
Lwów . . .	24 ⁰⁴ / ₂	2 ⁷⁰	25 ³⁷	2 ⁸⁵	+ 5 ⁵
Srednia giełd krajowych	26³⁸	2⁹⁶	27³⁹/₂	3⁰⁷/₂	+ 3⁸
Owies					
Warszawa . . .	27 ¹² / ₂	3 ⁰⁴ / ₂	28 ⁵⁰	3 ²⁰	+ 5 ⁰
Poznań . . .	25 ²⁵	2 ⁸³ / ₂	27 ⁷⁵	3 ¹¹ / ₂	+ 9 ⁹
Lwów . . .	28 ²⁵	3 ¹⁷ / ₂	27 ⁷⁵	3 ¹¹ / ₂	— 1 ⁷
Srednia giełd krajowych	26⁸⁷	3⁰²	28⁰⁰	3¹⁴/₂	+ 4²
Jęczmień browarowy					
Warszawa . . .	29 ⁵⁰	3 ³¹	30 ⁵⁰	3 ⁴² / ₂	+ 3 ³
Poznań . . .	27 ⁸³	3 ¹² / ₂	29 ⁵⁰	3 ³¹ / ₂	+ 6 ⁰
Lwów . . .	—	—	—	—	—
Srednia giełd krajowych	—	—	—	—	—
Jęczmień zwykły					
Warszawa . . .	27 ⁴³	3 ⁰⁸	28 ²⁵	3 ¹⁷	+ 2 ⁹
Poznań . . .	25 ¹² / ₂	2 ⁸²	26 ⁸⁷ / ₂	3 ⁰²	+ 6 ⁹
Lwów . . .	26 ⁰⁰	2 ⁹²	25 ²⁵	2 ⁸³ / ₂	— 2 ⁸
Srednia giełd krajowych	26¹⁸	2⁹⁴	26⁷⁹	3⁰¹	+ 2³

NOTOWANIA GIEŁDOWE

za okres od 27 kwietnia do 2 maja 1931 r.

WARSZAWA. — Na rynku zbóż chlebowych nastąpiła w okresie sprawozdawczym — w związku ze zwiększoną podażą — zniżka cen wszystkich zbóż, szczególnie silna dla żyta oraz otrąb żytnich. Ceny orientacyjne — w zł za 100 kg paritet wagon Warszawa (w nawiasach podane są notowania końcowe z okresu, poprzedzającego sprawozdawczy): pszenica 34⁰⁰ — 35⁰⁰ (35⁰⁰ — 36⁰⁰), żyto 25⁷⁵ — 26²⁵ (28²⁵ — 28⁷⁵), jęcz-

¹⁾ P. artykuł wstępny.

mień przemiałowy 26'50 — 27'00 (28'50 — 29'50), owies jednolity 28'50 — 29'50 (29'50 — 30'50), — zbierany 27'00 — 28'00 (28'00 — 29'00), otręby pszenne szale 25'00 — 26'00 (25'50 — 26'50), — pszenne średnie 24'00 — 25'00 (24'50 — 25'50), — żytnie 21'00 — 22'00 (25'00 — 25'50).

— Na rynku mąki zniżka dotknęła niemal równomiernie wszystkie gatunki mąki. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 100 kg parytet wagon Warszawa (jak wyżej): mąka pszenna luksusowa 60'00 — 70'00 (61'00 — 71'00), — pszenna 4:0 55'00 — 60'00 (55'00 — 61'00), — żytnia (typ przepisowy) 42'00 — 44'00 (43'00 — 44'50).

POZNAŃ. — Okres sprawozdawczy minął przy tendencji słabszej dla pszenicy i żyta oraz ich przetworów, natomiast tak jęczmień przemiałowy, jak i owies pastewny, wykazują wzrost. W ostatnim dniu okresu sprawozdawczego notowano następujące ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 100 kg parytet Poznań (jak wyżej): pszenica 33'25 — 33'75 (34'25 — 34'75), żyto 27'50 — 28'00 (29'00 — 29'25), jęczmień przemiałowy 26'75 — 27'75 (26'00 — 27'00), owies pastewny 28'50 — 29'50 (27'00 — 28'00), mąka pszenna 65%-owa wraz z workiem 50'50 — 53'50 (52'00 — 55'00), — żytnia 65%-owa wraz z workiem stand. 41'50 — 42'50 (43'50 — 44'50), otręby pszenne grube 23'50 — 24'50 (25'50 — 26'50), — pszenne średnie 22'50 — 23'50 (24'50 — 25'50), — żytnie 22'50 — 23'50 (24'50 — 25'50).

LWÓW. — Tendencja zniżkowa dla zbóż chlebowych przy zmniejszonych obrotach. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 100 kg parytet Lwów (jak wyżej): pszenica dworska 30'00 — 30'50 (32'00 — 32'50), — zbiorowa 28'00 — 28'50 (30'00 — 30'50), żyto małopolskie jednolite 23'75 — 24'00 (26'50 — 26'75), — zbiorowe 23'25 — 23'50 (26'00 — 26'25), jęczmień przemiałowy 24'50 — 24'75 (25'75 — 26'25), otręby pszenne 19'00 — 19'25, — żytnie 19'00 — 19'25.

WILNO. — Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 100 kg franco stacja Wilno (jak wyżej): pszenica 33'00 — 35'00 (31'00 — 33'00), żyto 25'00 — 26'00 (28'00 — 29'00), jęczmień brow. 30'00 — 31'00, — przemiałowy 27'00 — 28'00 (28'00 — 29'00), owies 28'00 — 30'00 (29'00 — 30'00), mąka żytnia 70%-owa 28'00 — 30'00, — 65%-owa 35'00 — 37'00, otręby pszenne 26'00 — 27'00 (25'00 — 27'00), — żytnie 25'00 — 26'00 (25'00 — 26'00), makuchy lniane 35'00 — 36'00 (32'00 — 33'00), — słonecznikowe 29'00 — 30'00 (23'00 — 24'00).

GDĄŃSK. — Dla zbóż chlebowych tendencja mocna, ceny wyżkowały. Notowano — w guld. gd. za 100 kg (jak wyżej): pszenica 20'25 (19'00), żyto 16'50 — 17'00 (16'00), jęczmień pastewny 16'00 — 17'00 (15'75), owies 18'75 — 19'25 (16'50 — 17'50), otręby pszenne grube 14'50 (14'00), — żytnie 14'50 (14'50).

PASZA

WARSZAWA. — Dla paszy tendencja mocniejsza, ceny poprawiły się. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 100 kg: siano koniczynowe świeże 24'00 — 26'00, — zwykle, średnie gat. 18'00 — 22'00, słońca prosta (przeważnie żytnia) 10'00 — 14'00; franco wagon stacja załadowania: siano I gat. 10'00, słońca prasowana 4'20 — 4'50; pa ytet wagon Warszawa: makuchy lniane 32'50 — 33'50, — rzepakowe 26'00 — 27'00, otręby pszenne 24'00 — 25'00, — żytnie 21'00 — 22'05; franco skład Warszawa: mączka arachidowa (z orzecha ziemnego) 50% białka i tłuszczu w workach brutto za netto 40'00 — 41'00, kuchenki słonecznikowe w taflach 29'00 — 30'00, — mielone 30'00 — 31'00, — rze akowe 29'00 — 30'00, — mielone 30'00 — 31'00, — lniane w taflach 39'00 — 40'00, — mielone 40'00 — 41'00, sruł rzepakowy wraz z workiem 30'00 — 31'00.

LWÓW. — Dla paszy tendencja mocna, ceny wyżkowały. Notowania Centralnej Targowicy — w \mathcal{Z} za 100 kg: siano I gat. 14'00 — 18'00, — II gat. 9'00 — 13'00, koniczyna niemłocna 14'00 — 19'00, tymotka 15'00 — 19'00, słońca omłotowa 5'00 — 6'00.

KRAKÓW. — Usposobienie spokojne przy niewielkiej podaży; ceny bez poważniejszych zmian. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 100 kg parytet Kraków: siano słodkie 15'00 — 16'00, — średnie 12'00 — 14'00, — kwaśne 11'00 — 12'00, koniczyna pastewna 18'00 — 20'00, słońca długa 5'50 — 6'50, mierzwa luzem 5'00 — 5'50, — prasowana 5'50 — 6'00, makuchy lniane 33'00 — 35'00, sruł słonecznikowy 35% ekstrahowany 25'00 — 26'00, — soja 46½ niem. 36'50 — 37'50, otręby pszenne 23'00 — 23'50, — żytnie 22'50 — 23'00.

CHMIEL

LWÓW. — Zainteresowanie rynkiem chmielu minimalne. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 100 kg loco stacja kolejowa: chmiel dla browarów 12'00 — 16'00.

LUBLIN. — Tendencja wyczekująca, obroty niewielkie. Ceny orientacyjne — za 50 kg (w hurcie): chmiel preparowany \mathcal{Z} 18'00 — 20'00, chmiel surowy średnie gatunki \mathcal{Z} 35'00 — 50'00, — pozostałe gatunki \mathcal{Z} 15'00 — 30'00; za 100 kg loco słodownie (wagonowo): sól 50'00 — 52'00.

WARZYWA

WARSZAWA. — Notowania Hurtownego Targu Warzywnego — w \mathcal{Z} za 100 kg: buraki 12'00 — 20'00, cebula twarda I gat. 70'00 — 84'00, — II gat. 50'00 — 60'00, brukselka 160'00 — 180'00, pietruszka 75'00 — 90'00, marchew 26'00 — 36'00, selery 50'00 — 60'00, ziemniaki jadalne — transport wozowy 13'00 — 15'00, — kolejowy 10'25 — 12'00; za 1 kg: chrzan 1'50 — 2'00, czosnek 2'00 — 2'80, pieczarki 4'00 — 5'50, salceja 0'30 — 0'50, szczaw 0'50 — 0'60, rabarbar 1'50 — 3'00, pietruszka natka 3'50 — 5'00, szpinak 0'50 — 0'60; za 100 sztuk względnie pięczków: boćwina 75'00 — 90'00, kapusta biała 20'00 — 60'00, — czerwona 12'00 — 30'00, — włoska 25'00 — 75'00, pory 50'00 — 60'00, sałata 20'00 — 50'00, koperek młody 50'00 — 60'00, rzodkiewka za 4 pięczki 1'40 — 2'20, II gat. 0'40 — 1'20, rzodkiewka biała 2'00 — 2'50, szczypiorek 30'00 — 40'00.

PRZETWORY ZIEMNIACZANE

WARSZAWA. — Na rynku przetworów ziemniaczanych panuje tendencja mocniejsza. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 100 kg: mączka ziemniaczana superior loco stacja załadowcza 37'00 — 38'00, — loco skład Warszawa 42'00, dekstryna żółta krajowa loco skład Warszawa lub Łódź 65'00 — 68'00, syrop ziemniaczany karmelkowy (wg. notowań kartelowych) loco skład Warszawa netto beczka darmo, beczka 300 kg 45° 91'00, — 43° 85'00, płatki ziemniaczane loco fabryka w Poznaniu 20'00 — 22'00, — loco granica szwajcarsko-niemiecka franków szwajc. 15'50.

SKÓRY

KRAKÓW. — Tendencja dla skór surowych spokojna. Notowania Centralnej Targowicy — w \mathcal{Z} za 1 kg: skóry wołowe 1'30 — krowie 1'15, — z jajówek 1'30; za 1 sztukę: skóry cielęce 7'00 — 9'00.

LWÓW. — Skóry końskie i cielęce kształtowały się zniżkowo. Notowania Centralnej Targowicy — w \mathcal{Z} za 1 kg: skóry bydłowe lekkie 1'60, — ciężkie 1'50, — cielęce z rzeźni 3'00, — cielęce prowincjonalne 1'80; za 1 sztukę: końskie duże 20'50, — małe 10'25.

— Dla skór gotowych usposobienie spokojne. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg: krupony ze skóry twardej I gat. 9'00, — II gat. 8'50, — III gat. 7'50, karki I gat. 5'50, — II gat. 5'25, boki (twarde) 3'20.

LUBLIN. — Słaba tendencja dla skór cielęcych. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg: skóry bydłowe z rzeźni miejskiej 1'80 — 2'00, — prowincjonalne 1'25 — 1'50; za 1 sztukę: skóry cielęce lekkie eksportowe 6'00 — 6'25, — ciężkie miejskie 7'00 — 7'50, — prowincjonalne lekkie 6'00 — 6'50, — końskie 22'00 — 23'00.

WILNO. — Na rynku skór surowych sytuacja nieco się poprawiła. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg: skóry bydłowe lekkie 1'40, — ciężkie 1'40; za 1 sztukę: skóry cielęce 9'00 — 10'00, — baranie 8'00 — 9'00, — końskie 25'00 — 26'00.

— Ceny orientacyjne skór gotowych — w \mathcal{Z} za 1 kg: krupony I gat. 8'50, — II gat. 8'00, — III gat. 7'50, boki podszewowe 3'00 — 3'50, branzle 6'50.

BYDGOSZCZ. — Ceny orientacyjne skórek futerkowych — w \mathcal{Z} za 1 sztukę loco Bydgoszcz: lisy I gat. 40'00, — II gat. 25'00, — III gat. 10'00, gronostaje 5'00, kuny leśne I gat. 100'00, — II gat. 60'00, — III gat. 20'00, kuny kamienne I gat. 90'00, — II gat. 50'00, — III gat. 10'00, wydry 90'00, tchórze I gat. 18'00, — II gat. 10'00, — III gat. 4'00.

KATOWICE. — Rynek skór gotowych dość ożywiony, tendencja mocniejsza. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 kg loco skład Katowice: krupony „vasches” I gat. 11'00, — II gat.

10 00, krupony zwykle I gat. 9 50, — II gat. 9 00, — III gat. 8 00, — IV gat. 7 50, karki podeszwiane I gat. 5 50, — II gat. 5 00, — III gat. 4 50, karki branzlowe I gat. 7 00, — II gat. 6 50, — III gat. 5 50, — egalizowane I gat. 6 00, — II gat. 5 50, boki grube I gat. 3 80, — II gat. 3 60, boki egalizowane I gat. 5 10, — II gat. 4 90, za 1 stopę: ssaki (chromy) krajowe czarne I gat. 2 80 — 3 00 — II gat. 2 50 — 2 80, — III gat. 2 30 — 2 50, — kolorowe 10 — 15% droższe.

CHEMICALIA

WARSZAWA. — Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 100 kg loco fabryka bez opakowania: aceton 470 00, alkohol metylowy techniczny 90% 170 00, — czysty 99% 300 00, amoniak skroplony za 1 kg HN_3 (wraz z opakowaniem) 1 80, azotniak mielony za 1 kg% N_2 (wraz z opakowaniem) 1 61, — granulowany za 1 kg% N_2 (wraz z opakowaniem) 1 81, azotan amonu (wraz z opakowaniem) 103 60, benzol handlowy 90% 85 00, — czysty 100 00, bisulfat (kw. siarczan sodu) 13 50, boraks (wraz z opakowaniem) 110 00 — 125 00, chlorek cynku 50⁰ Bé 45 00, chlorek wapna bielący 36 00, chlorek wapnia (CaCl_2) 20 00 — 22 00, chloroform czysty 800 00, — „pro narcosi” 1 800 00, eter siarkowy 390 00, fenol czysty 300 00, formalina 40% 270 00, gliceryna farmaceutyczna 30⁰ Bé (wraz z opakowaniem) 305 00, — techniczna 85/88% (wraz z opakowaniem) 175 00, karbid granulowany (wraz z opakowaniem) 75 00, karbolinum 39 75, klej kostny 275 00, klej skórný 400 00, krezol 140 00, kwas azotowy 30⁰ Bé w przeliczeniu na 100% HNO_3 (wraz z opakowaniem) 110 00, kwas mrówkowy 85% 241 00, kwas siarkowy 60⁰ Bé 7 37, kwas solny 19 21⁰ Bé 14 25, kwas octowy techniczny 30% 120 00, mączka kostna odklejona 30% P_2O_5 16 00, — rogowa 13/14% N 60 00, naftalina surowa prasowana 34 50, — czysta w łuskach 57 50, octan sodu 140 00, — ołowiu 215 00, oleina zwierzęca destylat 220 00, — saponificat 210 00, oleum 20% 19 94, olej lniany 157 00, potaż kalcyonowany 90/95% (wraz z opakowaniem) 120 00, potaż żrący topiony 88 92% (wraz z opakowaniem) 140 00, pirydyna czysta za 1 kg 9 75, smoła preparowana 18 75, siarczan amonu 36 00, siarczan miedzi (wraz z opakowaniem) 110 00 — 125 00, siarczek sodu 60/62% (wraz z opakowaniem) 65 00, soda amonjalkalna 25 00, — kaustyczna 60 00, sól glauberska kalcyonowana niemielona 14 25, stearyna 220 00, superfosfat 16% 12 32 — 12 96, toluol czysty 120 00, żelatyna techniczna 450 00.

— Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 100 kg loco skład Warszawa: biel ołowiana chemicznie czysta 210 00, glejta ołowiana w proszku 180 00, — w łuskach 170 00, minja ołowiana chemicznie czysta 180 00, biel cynkowa chemicznie czysta I gat. 125 0, — II gat. 120 00, siarczan miedzi techniczny 99 5% (z beczki po 100 kg) 130 00, siarczan miedzi rolniczy 120 00, lico-podjum za 1 kg 14 00.

DRZEWO

KATOWICE. — Tendencja słaba, obroty minimalne. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 m³ loco skład Katowice: belki 85 00 — 90 00, deski sosnowe 40 do 50 mm grubości 80 00 — 85 00, kantówka do 12 cm 75 00 — 80 00, — powyżej 12 cm 90 00 — 95 00, szalówka 60 00, łąty 85 00, stolarka 140 00 — 160 00, dębina 200 00 — 220 00, drzewo bukowe 100 00 — 120 00, kopalniaki franco stacja załadowania w Kongresówce \$ 2 70, — w Małopolsce \$ 2 80, — w Poznańskim \$ 2 60, — loco skład Katowice \$ 3 70 — 3 80, — loco kopalnia \$ 4 25.

WILNO. — Zupełny zastój na rynku drzewa. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 m³: deski sosnowe czyste (stolarskie) 70 00 — 75 00, — półczyste (ciesielskie) I gat. 45 00 — 50 00, — II gat. 30 00 — 35 00, łąty 65 00 — 70 00, kantówka do 20 cm grubości 75 00 — 80 00, — od 20 cm grubości 85 00 — 95 00, bale 80 00 — 90 00, kłocze 35 00 — 40 00, deski stolarskie wszystkich grubości: dębowe 150 00 — 180 00, grabowe 250 00 — 280 00, jesionowe 150 00 — 180 00, klonowe 150 00 — 180 00, brzozone 90 00 — 95 00, olszowe 80 00 — 85 00.

PRZETWORY ROPNE

— Notowania eksportowe polskich rafinerij z końca kwietnia r. b. (ceny — w \$ za 100 kg franco Piotrowice): benzyna 0 721/0 730 surowa 2 10, benzyna 0 731/0 740 2 10, benzyna lako-wa 2 25, nafta destylowana 1 37, nafta rafinowana 1 47, olej gazowy 1 00, olej wrzeczony rafinowany 1 45, olej maszynowy rafinowany 3—4/50⁰ C 1 85, olej maszynowy rafinowany 4—5/50⁰ C 2 05, olej maszynowy rafinowany 5—6/50⁰ C 2 25, olej maszynowy rafinowany 6—7/50⁰ C 2 50, olej maszynowy rafinowany 7—8/50⁰ C 2 75, asfalt parafinowy 60/120 luzem 0 75, asfalt para-

finowy 60/120 w bębnach 1 00, asfalt bezparafinowy netto 2 10 koks z 1% zawartości popiołu 0 90, koks z 2 — 6% zawartość popiołu 0 60.

MATERIAŁY BUDOWLANE

GRUDZIĄDZ. — Brak zainteresowania, tendencja słaba. Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za 1 000 sztuk loco wagon Grudziądz: dachówka karpiówka 155 00, — żłobianka 250 00, — marsylska 330 00, — holenderska z felcami 370 00, — rzymska 450 00, cegła I kl. 75 00 — 85 00, — sufitówka 7 × 10 × 25 110 00, — 8 × 12 × 25 260 00, — 12 × 25 × 25 240 00, — pustaki 27 × 16 × 6 60 00 — 70 00, drewny 1 1/2 cala 60 — 70, — 2 cale 88 00 — 90 00, — 3 cale 176 00 — 180 00, — 4 cale 286 00 — 300 00, — 5 cali 440 00 — 500 00, — 6 cali 630 00 — 700 00, — 7 cali 1 000 00 — 1 100 00, — 8 cali 1 300 00 — 1 540 00.

BYDGOSZCZ. — Ceny orientacyjne — w \mathcal{Z} za rolkę 10 m² loco stacja odbiorcza: papa dachowa asfaltowa Nr. 60 14 80, — Nr. 80 11 45, — Nr. 100 9 35, — Nr. 125 7 80, — Nr. 150 6 50, — Nr. 175 5 80, — Nr. 200 5 20, — Nr. 250 4 80, za rolkę 5 m²: papa izolacyjna 10 mm grubości 2 00, za 100 kg: smoła węglowa dest. i prep. w beczkach brutto za netto 26 00, — w ładunkach 10 000 kg 25 00, — w cysternach do 14 000 kg 22 50, — do 15 000 kg 21 50, lepniki brutto za netto 25 00, — w ładunkach powyżej 1 000 kg 24 00.

RYNEK AKCYJNY

za okres od 27 kwietnia do 2 maja 1931 r.

— Zainteresowanie rynkiem akcyjnym na giełdzie warszawskiej było w okresie sprawozdawczym bardzo niewielkie. ograniczając się do najpopularniejszych akcji. Obroty również silnie się zmniejszyły, ilość są notowanych akcji wynosiła w poszczególnych dniach 2 do 3. Podaż przewyższała dość znacznie popyt, to też kursy kształtowały się niżkowo, przynosząc naprawdę w nielicznych tylko wypadkach poważniejsze różnice w porównaniu z ostatnimi notowaniami.

W grupie akcji bankowych panowała tendencja słabsza. Akcje Banku Polskiego i Banku Zachodniego cenione były dość znacznie poniżej ostatnich kursów (— \mathcal{Z} 3 00 i — \mathcal{Z} 5 00), a jedynie akcjami Banku Handlowego w Warszawie obracano po kursie bez zmiany.

Sporadyczne transakcje w grupie przedsiębiorstw chemicznych zawierano rzadko ostatnio ukazującymi się akcjami Kijewskiego — kurs niezmienny.

Dla akcji Warsz. T-wa Fabryk Cukru, notowanych jedynie z pośród akcji przedsiębiorstw cukrowniczych, panowała tendencja nieco słabsza.

W zaniedbanej ostatnio grupie przedsiębiorstw cementowych doszło do notowań akcji Wysokiej — kurs wykazuje niewielką poprawę.

Zainteresowanie akcjami Warsz. T-wa Kopalń Węgla było stosunkowo duże; wskutek większej podaży obracano niemi po kursie nieco niższym. Akcje naftowe nadal bez obrotów.

Akcje przedsiębiorstw metalurgicznych cieszyły się znacznie mniejszym, niż ostatnio, zainteresowaniem. Notowano tylko Lilpopy, Ostrowiec i Starachowice, przyczem Lilpop wykazuje pewną zwykłość kursu, dwie ostatnie natomiast akcje cenione były dość silnie poniżej notowań tygodnia poprzedniego.

W pozostałych grupach (włókienniczej, handlowej, spożywczej i innych) obracano nadal tylko akcjami Habermuscha i Schielego, które uzyskały dalszą niewielką poprawę.

Na giełdach prowincjonalnych nie przyniósł okres sprawozdawczy większych zmian; ożywienie nadal było niewielkie, tendencja wyczekująca.

GIEŁDA WARSZAWSKA

	Wartość nominalna	Kurs najwyższy	Kurs najniższy	Kurs w dn. 2/V
Bank Polski	\mathcal{Z} 100	127 50	125 00	125 00
„ Handl. w Warsz.	\mathcal{Z} 100	108 00	108 00	—
„ Zachodni	\mathcal{Z} 100	60 00	60 00	—
Kijewski, Scholtze	\mathcal{Z} 100	36 00	36 00	—
Warsz. T-wa Fabryk Cukru	\mathcal{Z} 100	28 25	28 00	—
Wysoka	\mathcal{Z} 100	110 00	110 00	—
Warsz. T-wa Kopalń Węgla	\mathcal{Z} 100	28 00	28 00	28 00
Lilpop	\mathcal{Z} 25	21 25	21 00	21 25

Ostrowiec — serja B					
I — III em.	z	50	37'00	37'00	37'00
Starachowice	z	50	11'00	10'30	10'40—10'30
Haberbusch i Schiele	z	100	92'00	92'00	92'00

GIEŁDA KRAKOWSKA

Akcje (w dn. 1/V — w z; w nawiasach podane są notowania końcowe z okresu, poprzedzającego sprawozdawczy): Bank Polski — 126'00 (126'00).

GIEŁDA LWOWSKA

Akcje (w dn. 30/IV — jak wyżej): Chodorów — 114'00.

GIEŁDA POZNAŃSKA

Akcje (w ostatnim dniu okresu sprawozdawczego — jak wyżej): Bank Polski — 123'00, Cegielski — 35'00 (35'00), Dr. Roman May — 21'00 (23'00).

CLA ORAZ REGLAMENTACJA HANDLU ZEWN.

CLA TŁUSZCZOWE. — W dn. 13 ub. m. Komitet Ekonomiczny Ministrów uchwalił nowe stawki celne od nasion oleistych oraz niektórych tłuszczów zwierzęcego i roślinnego pochodzenia.

Zmiany wyżej wymienionych cel tłuśczych zostały ogłoszone w drodze rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 22/IV 1931 r w „Dzienniku Ustaw R. P.” Nr. 43, poz. 385, i obowiązują od dn. 8 maja r. b.

Wyżej wymienione rozporządzenie wprowadza zmiany w następujących pozycjach taryfy celnej: w poz. 11 p. 1 (ulga celna dla orzechów ziemnych, przeznaczonych do przerobu na olej arachidowy), w poz. 51, obejmującej tłuszcze i oleje zwierzęce, tłuszcze zestalone, margarynę i sztuczne tłuszcze jadalne, w poz. 62 p. 5 (nasiona oleiste) oraz w poz. 117 (oleje roślinne).

Sprawa ustalenia odpowiedniej ochrony celnej dla produkcji tłuszczów zwierzęcego i roślinnego pochodzenia, stale wysuwana przez sfery rolnicze, posiada pierwszorzędne znaczenie dla życia gospodarczego kraju.

Główne zainteresowania wytwórczości rolnej w tej sprawie koncentrują się na zagadnieniu stworzenia odpowiedniej ochrony celnej dla produkcji nasion oleistych oraz zapewnienia sobie rynku wewnętrznego dla zbytu tłuszczów zwierzęcych, t. j. słoniny, smalcu i masła, przez ograniczenie importu olejów roślinnych surowych, rafinowanych, margaryny i sztucznych tłuszczów jadalnych.

Dla produkcji przemysłowej, wytwarzającej niektóre z tych tłuszczów, t. j. olejarstwa, oraz dla przemysłu przetwórczo-tłuśczonego, t. j. głównego konsumenta tłuszczów technicznych, zagadnienie wysokości cel wymienionych ma również doniosłe znaczenie, w interesie bowiem tej produkcji leży w pierwszym rzędzie możność zaopatrywania się w niezbędny surowiec.

Na tle ząębienia się tych dwóch niejednokrotnie rozbieżnych interesów: rolniczego i przemysłowego — uwypukla się dopiero całokształt sprawy tłuśczonej.

Przechodząc do szczegółowego omówienia nowych cel tłuśczych, na pierwszym miejscu postawić należy sprawę ochrony celnej, przewidzianej dla nasion oleistych, artykuły te bowiem stanowią surowiec podstawowy, z którego wytwarzają się dopiero tłuszcze roślinne.

Nasiona oleiste podzielić można na 2 zasadnicze grupy, a mianowicie: 1) nasiona krajowego pochodzenia i 2) nasiona egzotyczne. Do pierwszych zaliczają się przede wszystkim: siemię lniane i konopne, rzepak i rzepik, mak oraz inne nasiona, dla których nasze warunki klimatyczne nie stanowią przeszkody dla rozwoju ich produkcji. W drugiej grupie znajdują się wszelkie nasiona, których produkcja w naszym klimacie nie jest możliwa, a więc produkowane wyłącznie przez kraje południowe; są to nasiona względnie owoce: sezamowe, palmowe, kokosowe, rycynowe, bawelniane, orzechy ziemne etc. oraz nasiona sojowe; czynione są wprawdzie próby uprawy soi, nie dały one jednak jeszcze żadnych zadowalających wyników.

Dla wyżej wymienionych nasion i owoców oleistych wprowadzone zostały następujące zmiany stawek celnych:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło: obecne dotychczas z od 100 kg
11 p. 1	Orzechy, oprócz osobno wymienionych, orzechy kokosowe, kasztany jadalne, orzechy ziemne brutto	172— 172—

Uwaga: orzechy ziemne, sprawowane do przerobu na olej,

za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu 7'50 b. c. 1)

62 p. 5 Nasiona roślin przemysłowych:		
c) rzepaku, rzepiku i maku	5'—	2'60
d) gorczycy	5'—	b. c.
e) dyni i słonecznika	6'50	6'50
f) konopi	5'—	1'30
g) lnu	5'—	1'30
h) rycynowe, soja, ziarnka palmowe, sezamowe i inne niewymienione nasiona oleiste	b. c.	b. c.

W grupie nasion krajowych największe znaczenie posiada podwyższenie stawki celnej od siemienia lnianego, które jest podstawowym surowcem naszego przemysłu olejarstwa, używanym w stosunkowo dużych ilościach.

Rozwój produkcji lnu oraz obrót z zagranicą siemieniem lnianym ilustrują następujące dane (według Gł. Urz. Stat.):

	1924	1925	1926	1927	1928	1929
Powierzchnia zasiewu lnu — tys. ha	105'3	108'3	109'7	111'4	114'1	117'2
Wywóz siemienia lnianego — tonn	6.702	9.399	1.414	1.542	8.057	14.553
Przywóz — tonn	162	3.683	6.192	14.033	21.628	20.788

Produkcja lnu — jak widzimy — równomiernie się rozwija, przyczem rozwój jej częściowo opiera się na wywozie nasion lnianych, który z wyjątkiem lat 1926 i 1927 wykazuje znaczny wzrost. Produkcja siemienia lnianego nie wystarcza na pokrycie zapotrzebowania przemysłu olejarstwa, a przytem wywóz tego artykułu odbywa się przeważnie bezpośrednio po zbiorach, tak że w następnym okresie, t. j. wiosennym, przemysł powyższy już odczuwa brak surowca krajowego i zmuszony jest importować nasiona lniane z zagranicy, przeważnie z Argentyny. Znać należy, że surowiec krajowy naogół jest wyżej ceniony przez olejarnie od nasienia argentyńskiego, olej bowiem, wyprodukowany z niego, posiada lepsze własności.

Rozwój zatem produkcji lnu w kraju leży zarówno w interesie rolnictwa, dla którego przy obecnym kryzysie częściowe przestawienie wytwórczości roślinnej w tym właśnie kierunku może mieć pewne znaczenie — jak również w interesie przemysłu — m. in. z racji wyższych własności krajowego siemienia.

Osiągnięcie tego celu nie da się jednak prawdopodobnie przeprowadzić wyłącznie w drodze podwyższenia ochrony celnej. Przy nie wystarczającej ilości siemienia lnianego w kraju należałoby równocześnie dążyć do usunięcia przyczyn dość znacznego wywozu tego artykułu zagranicę, które tkwią m. in. w szczupłości środków obrotowych, jakimi rozporządza przemysł olejarstwa.

Przy dzisiejszym stanie rzeczy zbyt wysokie cło na nasiona lniane mogłoby znacznie utrudnić zaopatrywanie się przemysłu olejarstwa w surowiec.

Stawki celne na inne nasiona z grupy krajowych zrównane zostały ze stawką, przewidzianą dla siemienia lnianego.

Podwyższenie w związku z tem ochrony celnej dla rzepaku i rzepiku, w praktyce nie będzie prawdopodobnie miało większego znaczenia. Rzepak i rzepik jest naszym artykułem wywozowym (import w stosunku do wywozu jest nieznaczny), cło zatem nie będzie miało wpływu na kształtowanie się cen.

Podwyższenie cła na gorczycę oraz pozostawienie w dotychczasowej wysokości stawki celnej na dynię i słonecznik, wobec

1) Ulga celna autonomiczna, wprowadzona rozporządzeniem z dn. 8/XI 1930 r., następnie przedłużana; wygasła z dn. 31/III 1931 r.

stawek konwencyjnych, a mianowicie zafiksowanego bezcłowego przywozu gorczycy i stawki zł 325 dla słonecznika i dyni w traktacie z Rumunią — jeśli chodzi o import z krajów traktatowych — nie będzie miało praktycznego znaczenia.

O ile cła na nasiona krajowe mają wyraźnie charakter ochronny, o tyle sprawę obciążenia celnego nasion i owoców egzotycznych, które muszą być importowane, zupełnie odmiennie należy traktować.

Dotychczas krajowy przemysł olejarski nie przerabiał tych nasion z wyjątkiem nielicznych gatunków. Rozwój produkcji olejów egzotycznych może mieć duże znaczenie dla życia gospodarczego kraju. Oleje te bowiem mają szerokie zastosowanie w przemyśle przetwórczo-tłuszczowym, a zwłaszcza w mydlarstwie. Obecnie duże ilości tych artykułów sprowadza się z zagranicy, np. w 1929 r. importowano: oleju sojowego i sezamowego 19 tys. t za zł 26,1 miljn., oleju palmowego i kokosowego 25 tys. t za zł 37,4 miljn., innych olejów roślinnych technicznych 5 tys. t za zł 7,7 miljn., a odpowiednie liczby za 1930 r. wynoszą: 13 tys. t za zł 16,6 miljn., 24 tys. t za zł 32,3 miljn., 4 tys. t za zł 5,4 miljn. Oleje egzotyczne stanowią więc poważną pozycję w naszym bilansie handlowym (zgorą zł 50 miljn.), celowość zatem popierania rozwoju produkcji krajowej tych artykułów jest oczywista. Produkcja olejów egzotycznych prawdopodobnie w najbliższej przyszłości zostanie już zapoczątkowana w Gdyni, a nawet wytwórczość oleju arachidowego jest już rozpoczęta. W tych warunkach udostępnienie surowca dla przemysłu, którego znaczenie gospodarcze nie ulega wątpliwości, musiało być wzięte pod uwagę przy ustalaniu obciążenia celnego dla nasion oleistych, i w związku z tem utrzymany został dotychczasowy stan rzeczy, t. j. bezcłowy przywóz nasion egzotycznych. Wyjątek pod tym względem stanowią orzechy ziemne (arachidowe), wymienione w poz. 11 p. 1 taryfy celnej — które, używane również jako jadalne, opłacają wysoką stawkę celną, przewidzianą dla innych orzechów jadalnych.

Od listopada r. ub. do 31 marca r. b. orzechy ziemne, przeznaczone do przerobu na olej, korzystały z ulgi celnej i mogły być sprowadzane do tego celu za pozwoleniem Min. Skarbu bez cła. Obecnie przewidziana została dla tego surowca ulgowa stawka zł 7,50 od 100 kg, wymieniona w odnośnej uwadze do poz. 11 p. 1 taryfy celnej. Olej arachidowy używany jest orzeźwiająco dla celów jadalnych; wprowadzenie zatem stawki zł 7,50 dokonane zostało — zgodnie z postulatami rolnictwa — w celu ograniczenia konkurencji tego oleju z innymi tłuszczami jadalnymi. Zaznaczyć należy, że produkcja oleju arachidowego zagranicą, a zwłaszcza w Niemczech, w ostatnich latach po wojnie znacznie się rozwinęła, co świadczy o coraz większym jego zastosowaniu.

Drugą grupę ceł tłuszczowych, które uległy zmianie, stanowią stawki celne, przewidziane dla gotowych produktów olejarsstwa i przemysłu rafineryjnego. Artykuły te, wymienione w poz. 117 tar. celn., wykazują wielką różnorodność gatunków, z każdego bowiem nasienia, względnie owocu oleistego, otrzymuje się inny gatunek oleju. Oprócz tego oleje te mogą być surowe, t. j. stanowiące końcowy produkt olejarni, oraz rafinowane, t. j. poddane oczyszczeniu w specjalnych zakładach rafineryjnych. Oleje roślinne podzielić można na 2 grupy zasadnicze: 1) wytwarzane w kraju w dostatecznej ilości i 2) egzotyczne, w obecnej chwili jeszcze nie produkowane.

Do pierwszej grupy zaliczają się: olej rzepakowy, lniany, konopny, sezamowy, słonecznikowy i rycynowy. Zmiany stawek celnych na te oleje uwidocznią poniższe zestawienie:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cł o	
		obecne	dotychczasowe
		zł od 100 kg	
117 p. 3	Olej słonecznikowy	85—	52—
p. 4	Oleje: rzepakowy, lniany, konopny	85—	84,50
	makowy	85—	52—
	Uwaga: Olej rzepakowy do wyrobu faktisu — za pozwoleniem Min-wa Skarbu.	30—	84,50
p. 5	Olej rycynowy	100—	84,50

Jak widzimy, stawka dla oleju rzepakowego, lnianego i konopnego została jedynie zaokrąglona, podwyższeniu zatem uległy tylko stawki dla oleju słonecznikowego i makowego przez zrównanie ich ze stawką, przewidzianą dla wyżej wymienionych olejów, oraz stawka celna, przewidziana dla oleju rycynowego.

Produkcja olejów, wymienionych w pp. 3 i 4, pokrywa zapotrzebowanie rynku wewnętrznego, przywóz ich zatem z zagranicy jest zbędny. Zdolność produkcyjna wytwórni krajowego oleju rycynowego wynosi ok. 200 t miesięcznie, faktyczna produkcja zaś tego oleju wynosi zaledwie ok. 120 t. W tych warunkach import oleju rycynowego jest zbyteczny. Wobec wrażliwej konkurencji oleju rycynowego zagranicznego pochodzenia, a przede wszystkim: włoskiego, belgijskiego, angielskiego i rosyjskiego, podwyższenie ochrony celnej dla tej gałęzi wytwórczości, która ma duże znaczenie z uwagi na szerokie zastosowanie tego oleju technicznie i medycznie — stało się niezbędnym.

Przewidziana w uwadze do punktu 4-go ulga celna dla oleju rzepakowego ma na celu ułatwienie przywozu tego oleju w stanie specjalnie rafinowanym, który jest niezbędnym surowcem do wyrobu faktisu, t. j. surogatu gumy. Tego rodzaju olej nie jest w kraju wytwarzany i musi być sprowadzany z zagranicy.

Do drugiej grupy olejów, wymienionych w poz. 117 tar. celn., zaliczają się wszelkie oleje egzotyczne, które w obecnej chwili nie są jeszcze w kraju wyrabiane (z wyjątkiem arachidowego, którego produkcja już została zapoczątkowana w Gdyni); są to oleje: kokosowy, palmowy, z nasion i rdzenia, bawełniany, sojowy, kukurydzowy, sezamowy i inne. Oleje te mają szerokie zastosowanie techniczne, jak również większość ich użyta być może po przerafinowaniu do celów jadalnych.

Niektóre z tych tłuszczów (np. kokosowy) posiadają w temperaturze pokojowej (15° C) konsystencję stałą, inne natomiast (np. arachidowy, sezamowy, sojowy, bawełniany) są ciekłe. Poza tem oleje te podzielić można na surowe, t. j. nieoczyszczone w stanie, w jakim bezpośrednio po wyłoczeniu wychodzą z olejarni, oraz rafinowane, t. j. pozbawione wolnych kwasów tłuszczowych, szkodliwych dla zdrowia i uniemożliwiających użycie tych surowych olejów, które zawierają większą ilość kwasów (2% i wyżej) do spożycia.

Wprowadzone zmiany stawek celnych przedstawiają się, jak następuje:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cł o	
		obecne	dotychczasowe
		zł od 100 kg	
p. 6	Olej drzewny	15—	6,50
			52—
p. 7	Oleje roślinne stałe przy 15° C oprócz osobno wymienionych — o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych:		
	a) 2% i wyżej:		
	1) skażone	10—	6,50
	2) nieskażone	25—	6,50
	b) poniżej 2%	100—	52—
p. 8	Oleje roślinne ciekłe przy 15° C, oprócz osobno wymienionych:		
	a) skażone	15—	6,50
	b) nieskażone	100—	52—

U w a g a I: Jako środki skażające do olejów wymienionych w p. 7 a I w p. 8 lit. a uważane są: olejek rozmarynowy, terpentyna, lub inne uprzednio przez Min-wa Skarbu zaaprobowane środki, użyte w odpowiednich ilościach, (ok. 0,5%), tak, aby obecność środka skażającego wyraźnie dała się wyczuć w oleju skażonym.

U w a g a II: Oleje, wymienione w p. 8 lit. b nieskażone o zawartości 2% i wyżej wolnych kwasów tłuszczowych, przeznaczone do rafinowania — za pozwoleniem Min-wa Skarbu. 15— 6,50

Wykaz rafinerii, uprawnionych do sprowadzania olejów roślinnych w stanie nieskażonym, ustali Minister Skarbu w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami

Wymieniony w p. 6 olej drzewny jest surowcem egzotycznym, w kraju nieprodukowanym i używanym wyłącznie do celów technicznych (wyrobu lakierów). Dotychczas olej ten cłony był według p. 7 (obecnie p. 8) i opłacał stawkę zł 6,50 bądź też zł 52— od 100 kg w zależności od zawartości wolnych kwasów tłuszczowych. Obecnie został wyodrębniony w oddzielnym punkcie ze stawką zł 15 od 100 kg, wynoszącą ok. 5% ad valorem.

Zmiana dotychczasowych ceł, przewidzianych dla grupy olejów, wymienionych w pp. 7 i 8 poz. 117 tar. celn. (dotychczasowy p. 7 a, b), została dokonana z dwóch zasadniczych motywów, a mianowicie: 1) w celu ochrony produkcji krajowej i 2) ograniczenia importu olejów, przeznaczonych do celów

jadalnych — w myśl postulatów rolniczych. Dotychczasowa stawka celna zł 6'50 od 100 kg, przewidziana dla olejów surowych (o zawartości 3% i wyżej wolnych kwasów tłuszczowych, obecnie obniżonej do 2%), nie posiadała charakteru ochronnego, obecnie zatem z uwagi na produkcję krajową zaszła konieczność przystosowania jej do potrzeb powstającego przemysłu. Ochrona ta wynosić będzie np. dla oleju sojowego około 20% ad valorem.

Co się tyczy postulatów rolniczych, to zostały one w następujący sposób zrealizowane.

Dla olejów rafinowanych, t. j. zawierających poniżej 2% wolnych kwasów tłuszczowych, a więc jadalnych, stawka celna została wydatnie podwyższona i zrównana ze stawką na szmalce, wprowadzoną w życie w połowie r. ub., oraz stawką na margarynę; wynosić ona będzie zł 100 od 100 kg (p. 7b i 8b). Cło powyższe stanowi równocześnie ochronę celną dla krajowego przemysłu rafineryjnego.

Oleje surowe mogą być użyte zarówno do celów technicznych, jak i do przerobu na jadalne. Oleje te stanowią niezbędny surowiec dla przemysłu mydlarskiego, służą do wyrobu lakierów, ceraty, linoleum i t. d. Realizacja więc postulatów rolniczych, prosta przy olejach rafinowanych, w grupie olejów surowych jest wielce utrudniona, kryje w sobie bowiem poważne niebezpieczeństwo dla przemysłu przetwórczo-tłuszczowego. Dla niezbędnego w tym celu podziału tych olejów na techniczne i przeznaczone do przerobu na jadalne taryfa celna przewiduje jako zasadę system skażania olejów surowych. Według przepisów, zawartych w dotychczasowej ustawie do p. 7a (dotychczasowego), oleje surowe ciekłe mogły być przywożone tylko w stanie skażonym; rafinerje, wymienione w wykazie, ustalonym przez Min. Skarbu, były uprawnione do sprowadzania za pozwoleniem Min. Skarbu tych olejów w stanie nieskażonym. W ten sposób większa część olejów surowych ciekłych przywożonych z zagranicy mogła być użyta tylko do celów technicznych, import zaś tych olejów dla rafinerji poddano kontroli celnej. Powyższa zasada skażania olejów surowych przyjęta została również w obecnym brzmieniu poz. 117, przyczem przymus ten rozszerzono — w myśl postulatów rolniczych — również na oleje stałe, które dotychczas nie były objęte przepisami o skażaniu ze względu m. in. na to, że o ile skażanie olejów ciekłych może być dokonane na granicy, to skażanie olejów stałych, które przedtem muszą być roztopione, może być uskutecznione tylko przez właściwego zagranicznego wytwórcę. Rozszerzenie przymusu skażania wprowadzone zostało w myśl postulatów rolniczych, aby wykluczyć zupełnie możliwość sprowadzania olejów stałych surowych (o zawartości 2% i wyżej wolnych kwasów) do ewentualnego użycia na cele jadalne za opłatą niskiej stawki celnej. Dla olejów stałych surowych nieskażonych przewidziana została wyższa stawka celna (zł 25 od 100 kg).

Trzecią grupę ciał tłuszczowych, objętych omawianymi zmianami, stanowią stawki celne, przewidziane dla tłuszczów, wymienionych w poz. 51 tar. celn. Zmiany te dotyczą tłuszczów zastalonych, margaryny, sztucznych tłuszczów jadalnych oraz niektórych zwierzęcych, jak łoju, oleiny i innych.

Co do tłuszczów zastalonych — to wynalazek zastalenia, czyli utwardzania tłuszczów, został dokonany przez francuskich chemików (Sabatier i Senderens w 1897 r.), a następnie udoskonalony (co dało możliwość zastosowania go w praktyce) przez niemieckiego chemika Normanna w 1902 r. Istota utwardzania tłuszczów polega na tem, że przy pomocy specjalnej chemicznej metody zmienia się skład chemiczny tłuszczu płynnego, wskutek czego tłuszcz ten przechodzi w stan stały. Z tłuszczów roślinnych przeważnie utwardzany bywa olej arachidowy, używany w tej postaci do wyrobu margaryny, poza tem olej sojowy i lniany, z tłuszczów zaś zwierzęcych — tran wielorybi. Tłuszcze zastalane coraz szersze mają zastosowanie techniczne wskutek niższej ceny od tłuszczów naturalnych stałych. Używane są obecnie do wyrobu mydła, świec i t. p. W zastosowaniu do wyrobu margaryny wartość ich polega m. in. na tem, że użyte w odpowiedniej ilości podwyższają punkt topliwości tego produktu, co w letnim sezonie ma duże znaczenie.

Tłuszcze zastalane dotychczas nie są wytwarzane w kraju i produkcja ich nie jest przewidywana, przynajmniej w najbliższym okresie, dlatego też dla tych tłuszczów przewidziana była dotychczas niewielka stawka celna — zł 150 od 100 kg. Z uwagi na zastosowanie ich do wyrobu margaryny i sztucznych tłuszczów jadalnych przeprowadzono obecnie w poz. 51 taryfy celnej podział tych tłuszczów, analogiczny do podziału olejów, wymienionych w poz. 117 pp. 7 i 8, a mianowicie: tłuszcze zastalane o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych 2% i wyżej otrzymały dotychczasową stawkę celną zł 150, poniżej zaś 2% — zł 100 od 100 kg. Nadto wprowadzono przymus ich skażania, przyczem wyżej omówioną możliwość sprowadzania przez rafinerje tych tłuszczów w stanie nieskażonym, podobnie jak w poz. 117, lecz po wyższej stawce celnej — zł 50 od 100 kg. Zmiany powyższe zostały przeprowadzone w uwzględnieniu żądań rolnictwa.

Dla margaryny i sztucznych tłuszczów jadalnych wprowadzona została wyższa stawka celna, a mianowicie zł 100 — zamiast dotychczasowej zł 52 od 100 kg, t. j. w wysokości cła na szmalce.

Poza wyżej omówionymi zmianami podwyższono stawkę celną na łoju jadalny oraz na oleinę. Łój jadalny taryfikowany był dotychczas według p. 1 poz. 52 i opłacał narówni z łożem technicznym stawkę zł 150, obecnie zaś — w myśl postulatów rolnictwa — został wydzielony w oddzielnym punkcie (9) ze stawką zł 15 od 100 kg. Pojęcie łoju jadalnego ustalone zostało w ten sposób, iż przyjęto za łoju jadalny łoju obojętny względnie o zawartości 1% i mniej wolnych kwasów tłuszczowych. Podwyższenie stawki celnej na oleinę do zł 52 od 100 kg (dotychczas zł 39) nastąpiło z konieczności ochrony tej produkcji przed dumpingiem sowieckim.

St. Frankowski

ZMIANA CEŁ OD NAWOZÓW SZTUCZNYCH. — W „Dz. Ust. R. P.” Nr. 34, poz. 257 ukazało się rozporządzenie, zmieniające dotychczasowe stawki celne od nawozów sztucznych. Dokonane zmiany przedstawiają się, jak następujące:

Poz. tar. celn.	N a z w a t o w a r u	C ł o :	
		obecne	po- przed- nie
		zł od 100 kg	
98 p. 4	Azotan amonu	27	27
	Uwaga: Azotan amonu — za pozwoleniem Min-wa Skarbu	b. c.	—
p. 5	Siarczan amonu	25	16'20
	Uwaga: Siarczan amonu oraz jego mieszaniny z azotanem amonu, sprowadzane dla celów rolniczych — za pozwoleniem Min-wa Skarbu	b. c.	b. c.
103	Saletra:		
	1) saletra chilijska (ze śladami jodu)	25	10
	2) azotan sodu oczyszczony i syntetyczny	25	14'30
	3) saletra wapniowa (azotan wapnia)	25	6'50
	4) saletra potasowa	25	15'60
	5) azotniak (cyanamid wapnia)	25	5
	Uwaga 1: Towary, wymienione w niniejszej pozycji, oraz ich mieszaniny, również z innymi ciałami, sprowadzane dla celów rolniczych — za pozwoleniem Min-wa Skarbu	b. c.	—
	Uwaga 2: Towary, wymienione w pp. 1, 2, i 4 niniejszej pozycji, sprowadzane dla celów przemysłowych — za pozwoleniem Min-wa Skarbu	b. c.	—

Rozporządzenie powyższe wydane zostało w związku z koniecznością wzmocnienia ochrony produkcji krajowej nawozów azotowych. Jak wynika z treści uwag, zamieszczonych przy odnośnych pozycjach, przewidziana została możliwość przywozu wymienionych wyżej artykułów za pozwoleniami Ministerstwa Skarbu bez opłaty cła, co ma na celu ułatwienie w razie koniecznej potrzeby zaopatrywania się rolnictwa wzgl. zainteresowanego przemysłu w niezbędne artykuły.

KOMUNIKACJA I TRANSPORT

POD REDAKCJA MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

PRZEWOZY TOWAROWE POMIĘDZY RUMUNJĄ A EUROPA ŚRODKOWĄ I ZACHODNIĄ TRANZYTEM PRZEZ POLSKĘ. —

W jednym z poprzednich zeszytów¹⁾ podaliśmy statystykę tranzytu towarowego z Z. S. R. R. i do Z. S. R. R. w 1930 r. Dla porównania przytaczamy obecnie statystykę ruchu tranzytowego z Rumunii i do Rumunii, stanowiącego uzupełnienie wymiany towarowej pomiędzy wschodem a zachodem Europy tranzytem przez nasze koleje. Osobną kategorię przewozów w tym samym kierunku stanowi tranzyt pomiędzy Niemcami a Prusami Wschodnimi, względnie krajami, za nimi leżącymi, dokonywany na podstawie t. zw. tranzytu uprzywilejowanego. Ze względu na jego warunki odrębne poświęcimy mu osobne opracowanie.

Przewozy tranzytowe z Rumunii i do Rumunii w 1929 r. rozpatrzmy według komunikacji i kierunków. Przewozy z Rumunii do Niemiec przedstawiały się następująco:

	Przesyłki drobni-cowe		Przesyłki wago-nowe	
	ilość przesył.	tonn	ilość przesył.	tonn
Ogółem towarów	671	260	17.133	250.066
W tem towarów głównych:				
kukurydzy	—	—	2.543	39.525
makuchów	—	—	1.970	30.613
materj. drzewnych	—	—	1.613	24.845
jaj	—	—	1.217	11.370
otrąb	—	—	643	9.540
owoców	11	42	475	2.663
fasoli	—	—	315	3.588
wytłoków buracz.	—	—	276	2.780
wyki	—	—	142	2.096
rudy manganowej	—	—	286	4.695
nasienia konopi	—	—	174	2.523
drobiu bitego	1	1	162	1.056
Wagonów próżnych	—	—	22 szt.	—
Parowozów	—	—	10 "	—
Koni	—	—	2 "	—

Przewozy z Niemiec do Rumunii przedstawiały się, jak następuje:

	Przesyłki drobni-cowe		Przesyłki wago-nowe	
	ilość przesył.	tonn	ilość przesył.	tonn
Ogółem towarów	2.264	1.101	2.890	34.243
W tem towarów głównych:				
koksu	—	—	500	7.968
maszyn wszelkich	—	—	240	2.588
części maszyn	160	66	106	1.387
rur żelaznych	11	25	110	1.400
szmat	—	—	115	1.211
cegły szamotowej	—	—	69	1.009
towaru zbiorowego	4	1	177	1.874
Wagonów próżnych	—	—	364 szt.	—
Parowozów	—	—	102 "	—

Najważniejszym ilościowo artykułem wywozu z Rumunii do Niemiec jest kukurydza (39'5 tys. t) i inne ziemiopłody, jak fasola, wyka, konopie, oraz pasza treściwa, jak makuchy (30'6 tys. t) otręby i wytłoki buraczane, wreszcie artykuły żywnościowe: jaja (11'4 tys. t), owoce, drób. Poza tem w większej ilości wywozi się materiały drzewne (24'8 tys. t) i ruda manganowa.

W kierunku odwrotnym, z Niemiec do Rumunii, przewozi się koks (8 tys. t), a następnie maszyny i ich części, rury żelazne, cegły szamotową i towar zbiorowy.

Ilościowo wymiana towarów pomiędzy Rumunią a Niemcami jest prawie 2 razy mniejsza, niż takż wymiana pomiędzy Z. S. R. R. a Niemcami, ale wolna jest zato zupełnie od cech przypadkowości, charakteryzujących eksport i import rosyjski.

Przewozy z Rumunii do Czechosłowacji kształtowały się w 1929 r. następująco:

	Przesyłki drobni-cowe		Przesyłki wago-nowe	
	ilość przesył.	tonn	ilość przesył.	tonn
Ogółem towarów	279	154	4.253	61.049
W tem towarów głównych:				
kukurydzy	—	—	1.611	24.394
drzewa celulozowego	—	—	625	7.890
innych materj. drzewnych	—	—	414	6.432
benzyny	1	2	343	4.861
rudy manganowej	—	—	289	5.374
otrąb	—	—	164	2.451
śliwek suszonych	—	—	70	1.026
wytłoków buraczanych	—	—	209	2.078
Wagonów próżnych	—	—	9 szt.	—
Bydła rogatego	—	—	33.476 "	—
Owiec	—	—	494 "	—
Świń	—	—	53.476 "	—

Przewozy z Czechosłowacji do Rumunii przedstawiały się, jak następuje:

	Przesyłki drobni-cowe		Przesyłki wago-nowe	
	ilość przesył.	tonn	ilość przesył.	tonn
Ogółem towarów	651	430	3.640	51.574
W tem towarów głównych:				
rur żelaznych	15	27	1.230	19.420
żelaza surowego	3	5	381	5.920
blachy żelaznej	1	2	259	4.162
wyrobów żelaznych	28	31	91	1.097
maszyn wszelkich	44	50	148	1.621
koksu	—	—	322	4.740
kaoliny	—	—	75	1.138
blachy cynkowej	—	—	65	1.002
cegły szamotowej	2	4	149	2.154
towaru zbiorowego	7	28	305	3.280
Wagonów próżnych	—	—	80 szt.	—

Najważniejszym artykułem wywozu z Rumunii do Czechosłowacji jest bydło rogate (33'5 tys. szt.), trzoda chlewna (53'5 tys. szt.). Poza tem wywozi się, podobnie jak do Niemiec: kukurydzę (24'4 tys. t), otręby, wytłoki buraczane i śliwki, a także materiały drzewne (14'3 tys. t), benzynę i rudę manganową

W kierunku odwrotnym, z Czechosłowacji do Rumunii, przewozi się rury żelazne (19'4 tys. t), żelazo w półwytworach (10'1 tys. t), maszyny, wyroby żelazne, koks, cegły szamotowe i towar zbiorowy.

Wymiana towarów pomiędzy Rumunią a Czechosłowacją jest 3½ razy mniejsza niż pomiędzy Z. S. R. R. a Czechosłowacją, ale i tu nie widzimy takich przykładów chaosu w wymianie, jak np. wywóz z Z. S. R. R. do Czechosłowacji szmat i przywóz stamtąd do Z. S. R. R. takich że szmat z powrotem, co może być wytłomaczone chyba w ten sposób, że wywozi się za gotówkę, a przywozi — na kredyt.

Przewozy z Rumunii do innych krajów Europy przedstawiały się następująco:

¹⁾ P. tyg. „Polska Gospodarcza” zesz. 14/1931, str. 562.

	Przesyłki drobni- cove		Przesyłki wago- nowe	
	ilość przesył.	tonn	ilość przesył.	tonn
Austria:				
towarów	169	45	780	11.102
bydła rogatego	—	—	11.734 szt.	—
trzody chlewnej	—	—	29.642 "	—
wagonów próżnych	—	—	9 "	—
Belgia towarów	82	12	89	1.299
Dania "	1	—	7	36
Francja "	108	11	28	422
Holandja "	8	3	31	477
Jugosławja "	1	—	5	69
Luksemburg "	—	—	1	15
Łotwa "	3	2	6	73
Szwajcaria "	36	5	68	1.175
Szwecja "	1	—	5	65
Węgry "	5	6	387	5.879
Włochy "	1	—	33	479
W. M. Gdańsk "	49	35	1.117	11.506
Razem towarów:	460	120	2.557	32.597
" bydła rogatego:	—	—	11.734 szt.	—
" trzody chlew.:	—	—	29.642 "	—
" wagonów próżn.:	—	—	11 "	—

Przewozy z innych krajów Europy do Rumunii kształtowały się, jak następuje:

	Przesyłki drobni- cove		Przesyłki wago- nowe	
	ilość przesył.	tonn	ilość przesył.	tonn
Austria towarów	768	178	405	4.073
Belgia "	18	22	222	3.182
Dania "	2	2	4	41
Francja "	14	9	211	3.519

Holandja towarów	52	61	46	404
Łotwa "	18	37	18	153
" wagonów próżn.	—	—	3 szt.	—
Norwegja towarów	1	—	16	107
Szwajcaria "	77	72	136	1.624
Szwecja "	23	14	27	216
Węgry "	66	61	5	499
" wagonów próżn.	—	—	366 szt.	—
Włochy towarów	2	2	10	88
Zagłębie Saary "	1	—	327	5.301
W. M. Gdańsk "	137	145	1.090	14.557
" wagonów próżn.	—	—	12 szt.	—
Razem towarów:	1.179	602	2.568	33.765
" wagon. próżn.:	—	—	384 szt.	—

Ze wszystkich krajów Europy (prócz Polski) przewieziono przez Rumunję do Bułgarii i Turcji 3 przesyłki drobnicowe oraz 24 wagonowe (219 t).

Jeżeli zsumujemy wszystkie pozycje wymiany towarów pomiędzy Rumunją a Europą Środkową i Zachodnią, to otrzymamy:

	Towarów tonn	Bydła rog. szt	Świń szt
Ze wschodu na zachód	343.712	45.210	83.118
Z zachodu na wschód	119.582	—	—
Razem:	463.294	45.210	83.118

Wobec wymiany z Z. S. R. R., stanowiącej w 1929 r. 700 tys. t. stanowi to przeszło 65%.

J. G.

ŻEGLUGA I SPRAWY MORSKIE

PRACA PORTU GDYŃSKIEGO W KWIECNIU 1931 R.¹⁾

— Przewidywany na kwiecień dalszy rozwój pracy portu gdyńskiego nastąpił w całej pełni. Zostały pobite wszystkie rekordy przeładunku, przyczem ogólna kwietniowa liczba obrotów towarowych — 401.036 t, poważnie nawet przekracza rekord poprzedni — 366.420 t w lipcu 1930 r., wyrównany już zresztą w marcu r. b. na 366.186 t. Poprawa obrotów w kwietniu nie jest przytem ani zjawiskiem przypadkowym, ani przejściowym, pierwszy tydzień maja wykazuje bowiem nawet dalsze postępy.

Ruch statków w kwietniu jest oczywiście również bardziej ożywiony niż w marcu: weszło 255 statków (w marcu 196) o pojemności 207.636 (172.943) nrt, wyszło zaś 251 (194) statków o pojemności 198.704 (176.454) nrt. Bliższe dane zawiera tabelka poniższa:

	Przyszło:		Wyszło:	
	statków	nrt	statków	nrt
Polska	33	46.481	32	43.950
W. M. Gdańsk	2	1.134	3	1.544
Anglja	5	10.591	4	6.517
Brazylja	—	—	1	2.228
Czechosłowacja	—	—	1	316
Dania	28	14.341	30	15.997
Estonja	10	6.369	8	5.816
Finlandja	7	9.841	4	5.530
Grecja	—	—	1	2.775
Holandja	3	478	1	232
Jugosławja	1	3.249	—	—
Litwa	1	7	1	7
Łotwa	11	8.343	13	8.775
Niemcy	53	23.911	50	21.926
Norwegja	20	16.420	18	14.620
St. Zjedn. Am.	3	9.175	3	9.175
Szwecja	78	57.296	81	59.296
Razem:	255	207.636	251	198.704
Mies. poprzedni:	196	172.943	194	176.454
Tensammies. roku poprz.:	140	126.027	141	125.607

Kolejność bander na trzech pierwszych miejscach nie uległa zmianie: Szwecja, Polska, Niemcy. Na czwartym miejscu w marcu była Danja, na piątym Norwegja. Obecnie państwa te zamieniły się miejscami.

Obrót towarowy w kwietniu jest, jak podano wyżej, prawie o 10% wyższy od obrotu marcowego. Oczywiście, wzrost liczb ogólnych pokrywa się prawie całkowicie ze wzrostem eksportu węgla, stanowiącego nieodmiennie podstawę obrotów portu gdyńskiego. Bliższa analiza obrotów wykaże jednak, że i w innych działach zachodzą stale poważne i pocieszające zmiany i meljoracje.

W przywozie liczba kwietniowa — 44.191 t, jest niewiele co większa od liczby marcowej — 41.591 t, a poza tem jest wciąż dużo mniejsza od liczb szeregu miesięcy 1930 r. Przywóz bardziej niż wywóz pozostaje pod znakiem kryzysu, przedmiotem przywozu są bowiem — przynajmniej jeśli chodzi o towary masowe — głównie surowce przemysłowe i rolnicze, których spożycie w kraju skurczyło się pod wpływem kryzysu nieraz bardzo dotkliwie.

Bliższe dane, dotyczące przywozu, zawiera następująca tabelka (w tonnach):

	Kwiecień 1931	Marzec 1931	Obroty od pocz. roku
Ryz surowy	17.782	—	17.782
Owoce świeże	49	11	61
Orzechy ziemne	—	152	357
Tytoń	131	147	1.934
Napoje alkohol. wszelkie	18	18	92
Śledzie	108	—	952
Zużle Thomasa	1.000	3.450	9.310
Skóry	28	21	96
Korek	—	—	41
Siemię lniane	907	539	1.447
Kamienie brukowe	1.082	—	1.082
Oleje	86	31	164
Żywica	—	—	104

¹⁾ Dane za marzec p. zesz. 16/1931, str. 644.

Kauczuk	3	—	12
Saletra	—	—	4.000
Garbniki	—	—	3
Rudy żelazne	—	—	4.425
Zelastwo (złom)	21.785	36.033	101.402
Miedź	255	76	550
Maszyny, aparaty i ich części	49	29	270
Samochody i ich części	35	51	192
Szmaty	20	—	67
Papier	167	4	214
Bawełna	542	534	1.737
Różne	143	250	1.290
Razem:	44.191	41.591	147.402

Import złomu jest wciąż na pierwszym miejscu i wyniósł w kwietniu 21 785 t. Jest on cokolwiek poniżej liczby 25.000 t, uważanej dla r. b. za normalną miesięczną. Dodać tu należy, że liczba marcowa — 36.033 t, musi być uznana za wyjątkowo wysoką. Zniżyć importu złomu zrekompensował ryż surowy (17.782 t), który figuruje w obrotach portu w kwietniu po raz pierwszy po przerwie zimowej. W kwietniu nadeszły mianowicie 2 ryżowce z Rangoonu. Pozostałe masowe artykuły importowe, które jeszcze w r. ub. uzupełniały wydatnie obroty portu: rudy żelazne, fosforyty, piryty, tomasyna, saletra — od szeregu miesięcy r. b. albo nie figurują wcale, albo też idą w minimalnych ilościach. W kwietniu zanotowano tu jedynie tomasynę — 1.000 t. Liczbę tysięcy ton przekroczyły poza tem jeszcze tylko kamienie brukowe (1.082 t), które sprowadzono dla zabrukowania budujących się nowych ulic portowych. W imporcie tytoniu nastąpiła przerwa (131 t). Import bawełny jest wciąż jeszcze mało intensywny (542 t w kwietniu wobec 534 t w marcu), co zresztą, dla obecnego okresu prób w tej dziedzinie jest zjawiskiem naturalnym. Słabo narazie rozwija się import nasion oleistych (w kwietniu 907 t siemienia lnianego); Olejarnia Gdynska, będąca odbiorcą tych nasion, na małą narazie skalę uruchomiła swoją produkcję. Reszta importu — to drobnica. Wy różnić tu należy miedź, nowy stosunkowo artykuł dla portu (255 t w kwietniu), oraz papier, idący przez Gdynię tranzytem z Finlandji (167 t w kwietniu).

W wywozie liczby idą szybko naprzód: 260.437 t w lutym, 324.594 t w marcu, 356.845 t w kwietniu. W tym samym stosunku rośnie eksport węgla: 230.670, 270.416 i 302.137 t. Jest to wynik pracy nowych urządzeń przeładunkowych dla węgla, zainstalowanych w Gdyni przez koncerny węglowe w końcu 1930 r. i na początku r. b.

Dalsze dane o wywozie w kwietniu zawiera tabelka następująca (w tonnach):

	Kwiecień 1931	Marzec 1931	Obroty od początku roku
Żyto	5.095	4.175	16.070
Ryż wyłuszczoney	195	60	691
Mąka żytnia	105	—	105
„ ryżowa	300	—	300
Ziemniaki	2.395	15	2.422
Cukier	18.398	26.175	51.172
Spirytus	109	—	115
Bekony	4.185	3.503	15.602
Szynki	599	322	1.997
Drób bity	1	27	138
Masło	5	—	51
Jaja	152	243	446
Wyłoki buraczane	404	1.059	3.548
Makuchy	154	—	1.049
Drzewo	—	—	60
Węgiel:			
eksportowy	302.137	270.416	1.066.397
bunkrowy	18.590	13.526	60.907
Koks	358	400	3.223
Sól potasowa	—	1.630	1.630
Nawozy azotowe	1.000	—	1.920
Olej fuzyjowy	—	—	93
Cynk	2.131	2.877	5.414

Wyroby metalowe	47	14	96
Wyroby włókniste	63	53	223
Różne	422	81	764
Razem:	356.845	324.594	1.234.446

Poza węglem eksportowym powiększają się liczby węgla bunkrowego, przyczem liczba kwietniowa — 18.590 t jest rekordowa. Pozostaje to w związku ze wzmożonym ruchem statków w porcie. Cukru jest mniej niż w miesiącu poprzednim (26.175 i 18.398 t), pomimo jednak trudności na światowym rynku cukrowym nasze organizacje cukrownicze forsują eksport z niemałym powodzeniem. Eksport wyłoków buraczanych uległ przerwie (404 t). Pojawiły się natomiast pierwsze makuchy z produkcji Olejarni Gdynskiej (narazie 154 t). Poza tem Olejarnia Gdynska wywozi w dalszym ciągu przez swój silos zboże (żyto), osiągając nawet większą liczbę w kwietniu niż w poprzednich miesiącach — 5.095 t. Łuszczarnia ryżu, która dotąd, poza sprzedażą krajową, wywoziła zagranicę przeważnie lądem (głównie do Czechosłowacji), obecnie zaczyna eksport zamorski, zresztą dotąd skromny (w kwietniu 195 t ryżu łuszczonego i 300 t mąki ryżowej). Przy Chłodni praca idzie niezłym tempem: bekonów wywieziono pokazną ilość — 4.185 t, szynki też idzie coraz więcej — 599 t, jaj wyszło 152 t. Natomiast masło (5 t), a ostatnio także drób bity (1 t) — zawodzą całkowicie. Poza tem w wywozie są do zanotowania: cynk i blachy cynkowe — 2.131 t, nawozy azotowe (nitrofosfaty) — 1.000 t, wreszcie, nowy dla Gdyni produkt — ziemniaki — 2.395 t, idące do Anglii i Francji. Poza ziemniakami port pozyskał w kwietniu jeszcze inne nowe dla niego artykuły, w minimalnych jednak narazie ilościach: mąkę żytnią (105 t), brykiety węglowe (18 t) i in.

Ruch pasażerski jest wciąż bardzo mały. Ilustrują to następujące liczby (bez ruchu przybrzeżnego):

	Przyjechało:		Wyjechało:	
	kwiecień	marzec	kwiecień	marzec
Anglia	—	—	44	34
Dania	84	—	—	—
Finlandja	3	—	—	—
Niemcy	1	—	—	—
St. Zjedn. Am.	234	2	230	170
Szwecja	9	—	—	2
Razem:	331	2	274	206

RUCH W PORCIE GDYŃSKIM w tygodniu od 27 kwietnia do 3 maja r. b. był następujący:

	Ruch statków w			
	Przyszło		Wyszło	
	ilość	nrt	ilość	nrt
Polska	3	4.800	8	12.922
W. M. Gdańsk	1	492	1	492
Anglia	—	—	1	4.074
Dania	6	3.591	3	2.091
Estonja	—	—	2	441
Finlandja	2	2.019	3	3.960
Francja	—	—	—	—
Łotwa	3	1.958	3	1.856
Niemcy	14	6.236	17	8.807
Norwegia	4	3.032	5	4.961
Stany Zjednoczone Am.	—	—	—	—
Szwecja	20	14.524	23	13.236
Holandja	1	167	—	—
Jugostawja	1	3.249	—	—
Razem:	55	40.068	66	52.840

Przeładunek towarów (w tonnach)

Wyladowano	
Ryż surowy	5.405
Tytoń	135
Kamienie bruk.	510
Zelastwo (złom)	2.032
Bawełna	261

Cukier	1.209
Siemię lniane	412
Oliwa	58
Talk	50
Łój	34
Kauczuk	3
Wyr. żelazne	6
Różne	21

Razem: 10.135

Załadowano

Zboże (żyto)	1.083
Bekony	1.397
Wędliny (szynki)	127
Masło	14
Jaja	185
Cukier	2.802
Ryż tuszcz.	103
Mąka ryżowa	300

Węgiel:

eksportowy	73.954
bunkrowy	3.915
razem:	77.869

Nawozy azot. (nitrofosf.)	1.000
Cynk	240
Ziemniaki	450
Ryby	2
Manufaktura	20
Różne	53

Razem: 85.643

Obrót ogólny: 95.779

Ruch pasażerów

Przyjechało Wyjechało

Ruch zamorski	2	106
-------------------------	---	-----

RYNEK FRACHTOWY. — Ożywienie na rynku frachtowym z portów La Platy trwa w dalszym ciągu przy pewnej poprawie stawek na szybkie załadunki. Zakontraktowano w ciągu ubiegłego tygodnia 54 statki o ogólnej pojemności 369.500 tonn. Stawki stopniowo się podnoszą i osiągnęły punkt najwyższy, jaki notowano w przeciągu ostatnich 2 lat. Rynek jest nadal mocny z ogólnym zainteresowaniem na ładunki w maju, mimo to stawki frachtowe utrzymane są w pewnych granicach z powodu podaży tonnażu, nadeszłego pod balastem. Zafrachtowań na załadunki w I połowie maja dokonano w bardzo znacznych rozmiarach, podaż tonnażu na I połowę maja jest obecnie niska i, jeżeli Argentyna utrzyma swe zapotrzebowanie na statki większych rozmiarów, w takim razie można będzie się spodziewać dalszej poprawy stawek frachtowych na ten miesiąc. ☞

Rynek wschodni w dalszym ciągu spokojny.

Na rynku australijskim cały szereg statków zostało zakontraktowanych zależnie od typu po stawkach sh 30 do sh 31, które płacono z Wiktorji do portów morza Śródziemnego, Anglii i Kontynentu na maj i czerwiec, sh 28/9 do Antwerpii i Rotterdamu, sh 29/3 do portów Anglii na czerwiec i lipiec, z zachodniej 72, Australji po sh 27/9 do 28 do portów morza Śródziemnego, Anglii i Kontynentu na czerwiec i lipiec, sh 27/4½ na linię do Liverpool lub Birkenhead.

Na rynku czarnomorskim ożywienie niewielkie. Zakontraktowano kilka statków pod zboże na maj po sh 10/3 do 10/6; 2 średniego typu statki pod węgiel do Bridgeport po sh 15, kilka statków do portów Stanów Zjednoczonych po sh 12/7½ do sh 12/9. Zaspokoilo to zupełnie niewielkie zapotrzebowanie tonnażu w obecnej chwili, niemniej poszukiwany jest 6.000-tonnowy statek pod ładunek do Rouen i Caen. Port Poti poszukuje 5.000-tonnowego statku pod rudę na maj do portów Kontynentu po sh 11 i większego typu statku na czerwiec po sh 10/9, z opcją na Mikołajów po sh 1/6 od tonny mniej, oraz do portów północnych Stanów Zjednoczonych po \$ 3/25, z opcją na Mikołajów po \$ 3/10. Z portów Dunaju zapotrzebowanie jest bardzo słabe po stawce proponowanej sh 13/6 do portów Kontynentu rejon Brema-Hamburg, sh 13 do Antwerpii i Rotterdamu. W porcie Aleksandrija zastój zupełny. Transporty rudy i fosfatów z portów morza Śródziemnego bardzo niskie. Zanotowano kontrakt większego statku na czerwiec z Huelva do Filadelfji lub Baltimore po stawce sh 9/10½ na warunkach C/P Tinto.

Eksport węgla do Finlandji wzmógł się ostatnio. Notowano następujące frachtowania z Gdyni i Gdańska: 2.000 t do Helsingforsu po sh 4/3, 1.500 t do Abo po sh 4 6, do Rygi 4.000 t po sh 4 i 2.000 po sh 4/3, do Sztokholmu 3.000 t po sh 4/3, do południowej Szwecji 3.000 t po sh 4. Stawki na węgiel do Francji bez zmian. Natomiast podniosły się trochę stawki na ładunki do Włoch, z powodu braku tonnażu w tym kierunku. Wobec kontraktów, zawartych na ładunki drzewa z morza Białego do Anglii, armatorzy poszukują ładunków węgla do morza Białego.

Eksport zboża prawie ustał, i nie jest spodziewane wznowienie jego do połowy sierpnia, t. j. do czasu nowych zbiorów.

Zakontraktowano 3.000 t cukru z Gdańska do Londynu po sh 7, z Gdyni do Rygi 6.000 t po sh 5/6 i do Holandji po Hfl. 3.

Eksport makuchów prawie zupełnie ustał.

Rynek drzewny słaby, szły podkłady kolejowe do północnej Francji.

OSTATNIE WIADOMOŚCI Z NAD MORZA. — Poniżej podajemy w paru wierszach garść krótkich informacji aktualnych. Ciekawsze sprawy poruszamy poza tem w najbliższych zeszytach oddzielnie, bardziej wyczerpująco:

— Dn. 7/V r. b. osiągnięto w porcie gdyńskim rekordową liczbę przeładunku dziennego — 20.300 t.

— W porcie gdyńskim jest w tej chwili montowany trzeci z kolei rządowy dźwig mostowy o nośności 7 t. Dźwig ten jest przeznaczony dla nabrzeża Szwedzkiego i służyć będzie przeładunkowi węgla oraz czasowo rud.

— Poczynając od dn. 9 b. m., Gdynia i Gdańsk korzystać będą z regularnego tygodniowego (zamiast, jak dotąd — dwutygodniowego) połączenia okrętowego z Helsingforssem i Tallinnem. Stało się to możliwe dzięki osiągniętemu przez P. P. „Żegluga Polska” porozumieniu z fińskim przedsiębiorstwem żeglówym „Finska Augfartygs A. B.”, które będzie odtąd jeden ze swoich statków, S.S. „Posejdon”, posyłało z Gdyni/Gdańska do Helsingforsu i Tallina na przemian z należącym do P. P. „Żegluga Polska” S.S. „Chorzów”.

— Port gdyński odwiedziła wycieczka jugosłowiańska, licząca ok. 100.

PRAWO I SĄD W ŻYCIU GOSPODARCZYM

ORZECZNICTWO SĄDOWE

ZMIANA TREŚCI WEKSŁU. — Art. 69 prawa wekslowego stanowi, że dłużnik wekslowy odpowiada jedynie według treści weksłu, która istniała w chwili położenia podpisu, według treści zaś zmienionej dłużnik wekslowy mógłby odpowiadać tylko wtedy, gdyby było udowodnione, że zmiana nastąpiła przed powstaniem zobowiązania wekslowego, czyli przed wy-

daniem weksłu wierzycielowi, albo że dłużnik na późniejszą zmianę się zgodził.

W kwestji rozkładu ciężaru dowodu w sprawach, w których może mieć zastosowanie pomieniony przepis art. 69 prawa wekslowego, z orzeczenia Sądu Najwyższego (sprawa Nr. I C. 1462/30) wynika, co następuje:

Dłużnik musi udowodnić, że treść weksłu została zmieniona po położeniu przez niego podpisu.

Jeżeli dokonana zmiana jest widoczna, to dowód ze strony dłużnika staje się zbędnym.

Wierzyciel zaś z kolei musi udowodnić, że zmiana w treści weksłu nastąpiła przed jego wydaniem, lub że w następstwie dłużnik na dokonanej zmianie wyraził swoją zgodę.

W wypadku konkretnym, gdy pierwotnie napisana suma wekslowa została poprostu przekreślona i na jej miejsce wpisano sumę wyższą, sąd merytoryczny zasądził tylko pierwotnie napisaną sumę, gdyż zmiana w treści weksłu była widoczna, a wierzyciel nie przeprowadził obciążającego go dowodu. To też Sąd Najwyższy z wymienionych zasad uznał wyrok ten za słuszny

ROSZCZENIE PRZECIWKO ZAKŁADOWI UBEZPIECZEŃ. — Rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z dn. 26 stycznia 1928 r. przewiduje, że ubezpieczonemu przysługuje prawo skarżenia zakładu ubezpieczeń przed sąd siedziby agenta, za którego pośrednictwem umowa ubezpieczenia została zawarta.

Gdy przeto w podpisany przez ubezpieczonego wniosku na ubezpieczenie ograniczono właściwość sądu wbrew powyższemu przepisowi z 1928 r., to jest to warunek na niekorzyść ubezpieczonego, a zgodnie z cytowanym rozporządzeniem warunek taki może być wprowadzony do umowy, gdy przed podpisaniem zwrócono nań uwagę ubezpieczającego się i przyjęto od niego piśmienne oświadczenie, że na taki warunek się zgadza.

Wobec tego warunek, ograniczający prawa procesowe ubezpieczonego przez ograniczenie miejscowej właściwości sądu, tylko wtedy mógłby być uznany za ważny i obowiązujący ubezpieczonego, gdyby ubezpieczający się wyraził na ten warunek swoją zgodę przez oświadczenie na piśmie.

W sprawie konkretnej Sąd Okręgowy w Warszawie w Wydziale Handlowym (Nr. II 3 C. 1332/30) stanął właśnie na takim stanowisku i oddalił ekscepcję niewłaściwości sądu, zgłoszoną przez pozwaną zakład ubezpieczeń, uznając, że ubezpieczony miał prawo wytoczyć skargę przed sąd siedziby agenta, jakkolwiek podpisał wniosek na ubezpieczenie, ograniczający ogólnie właściwość sądu do siedziby samego zakładu.

PRACA W OKRESIE PRÓBNYM. — Sąd Okręgowy w Warszawie, w Wydziale Handlowym, rozpoznawał sprawę (Nr. II 3 C. 952/28) o odszkodowanie z powodu rozwiązania umowy o pracę, zawartej tytułem próby na okres jednego roku. Pracodawca rozwiązał umowę przed upływem tego czasokresu. Pracownik (umysłowy) żądał wobec tego zarządzenia odszkodowania w wysokości pobieranego wynagrodzenia, obliczonego za okres do upływu roku. Sąd Okręgowy powództwo oddalił z założeń następujących:

Zgodnie z art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o umowie o pracę pracowników umysłowych umowa, zawarta „na okres próbny”, rozwiązuje się każdego 1 lub 16 dnia miesiąca kalendarzowego za dwutygodniowym wypowiedzeniem, wobec czego pracownik z powodu rozwiązania umowy przez pracodawcę bez wypowiedzenia może poszukiwać odszkodowanie najwyżej za dwa tygodnie. W wypadku konkretnym, ponieważ umowa została rozwiązana przez pracodawcę z powodu, który sąd uznał za ważny, pracownikowi nie przysługuje też prawo do 2-tygodniowego odszkodowania.

Jak widać więc, Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że umowa o pracę na próbę może być ograniczona zakreślonym terminem. Jednakże tylko w granicach 3 miesięcy, jak przewiduje art. 7 rozporządzenia o umowie o pracę pracowników umysłowych. W tych też granicach umowa o pracę na okres próbny zawsze może być rozwiązana za 2-tygodniowym wypowiedzeniem, które staje się zbytecznym, jak przy każdej umowie o pracę, gdy zachodzi ważna przyczyna niezwłocznego rozwiązania umowy czyto przez pracodawcę, czyto przez pracownika.

WYNAGRODZENIE POŚREDNIKA. — Francuski Sąd Kasacyjny wydał wyrok, rzucający wiele dodatkowego światła na skutki umowy pośrednictwa, tak rozpowszechnionej w świecie handlowym.

Otóż stan faktyczny był następujący:

Przemysłowiec wystąpił zagranicę przedstawiciela, polecając mu ściąganie zamówień w określonym czasie za wynagrodzeniem w wysokości 20% od osiągniętego z odpowiednich transakcyj czystego zysku. Przedstawiciel mimo ustalonej gorliwości i staranności w wykonaniu polecenia w umówionym okresie nie otrzymał żadnego zamówienia. W kilka miesięcy potem nadeszło z kraju, w którym przedstawiciel właśnie pracował, większe zamówienie. Sąd merytoryczny ustalił, że zamówienie to było w znacznym stopniu wynikiem uprzednich zabiegów przedstawiciela. Czy w tych warunkach przedstawicielowi (pośrednikowi) przysługuje prawo do wynagrodzenia?

Na pytanie to Sąd Kasacyjny, wobec ustalonej gorliwości przedstawiciela w jego pracy i wobec ustalonego związku przyczynowego między tą pracą a nadeszłym zamówieniem, odpowiedział twierdząco z tem atoli zastrzeżeniem, że pośrednik nie może w tym wypadku żądać umówionych 20%, gdyż umowa przestała obowiązywać, ale winien otrzymać wynagrodzenie według miarkowania sądu tytułem udziału w korzyściach, jakie osiągnął przemysłowiec, dzięki sumiennemu wykonaniu przez pośrednika wygasłej już umowy.

KRONIKA BIEŻĄCA

PRZEGLĄD USTAW I ROZPORZĄDZEŃ

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW:

Obniżenie kar za zwłokę przy egzekucjach należności Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych — rozp. z dn. 24/IV 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 41, poz. 361).

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Tępienie ostu — rozp. Ministra Rolnictwa z dn. 27/III 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 41, poz. 363).

Ogłoszenie jednolitego tekstu ustawy z dn. 11/XII 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych — rozp. Ministra Skarbu z dn. 25/III 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 42, poz. 380).

Ograniczenie wywozu żubrów — rozp. Ministra Skarbu z dn. 25/III 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 42, poz. 381).

Wprowadzenie ceł wywozowych od gęsi — rozp. Ministrów: Skarbu, Przem. i Han. oraz Rolnictwa z dn. 17/IV 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 43, poz. 384).

Zmiana ceł tłuszczowych — rozp. Ministrów: Skarbu, Przem. i Han. oraz Rolnictwa z dn. 22/IV 1931 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 43, poz. 385).

TERMINY OGÓLNYCH ZEBRAŃ W SPÓŁKACH AKCYJNYCH

12 maja:

— „Centrala Rolników”, S. A.: zebr. zwycz. (uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych)—o godz. 10 min. 30

w sali posiedzeń Banku Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, pl. Wolności 15.

— **Zakłady Przemysłowo-Budowlane „Bracia Horn i Rupiewicz”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 19 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Mazowiecka 7.

— **Fabryka Pończoch, Koronek i Wstążek „Emil Eisert i Bracia Schweikert”**, S. A.: zebr. zwycz. (II termin)—o godz. 16 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Gdańska 47.

13 maja:

— **„Syndykat Rolniczy Ciechanowski”**, S. A.: zebr. zwycz.—o godz. 16 w lokalu Okręgowego Towarzystwa Organizacji i Kółek Rolniczych w Ciechanowie (ew. II termin — dn. 29 maja).

— **„Krahus”, Przemysł Spirytusowy i Chemiczny w Kra-kowie**, S. A.: zebr. zwycz. (redukcja i podwyższenie kapitału zakładowego, zmiany statutu) — o godz. 12 w sali posiedzeń Banku Dyskontowego Warszawskiego, S. A., Oddział w Krakowie, Rynek Główny 25.

14 maja:

— **Huta Szklana „FeniKS”**, S. A.: zebr. zwycz. (uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych) — o godz. 17 w lokalu S-ki w Piotrkowie (ew. II termin — dn. 5 czerwca).

15 maja:

— **Spółka Akcyjna Przemysłu Bawełnianego „B. Freidenberg” w Łodzi**, S. A.: zebr. zwycz. (uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych) — o godz. 16 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Kilińskiego 210.

— **Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe „Block-Brun”**, S. A.: zebr. zwycz. (podwyższenie kapitału zakładowego

zmiana i uzupełnienia statutu) — o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Marszałka Focha 2.

16 maja:

— **Towarzystwo Fabryki Motorów „Perkun”, S. A.:** zebr. zwycz. (uzupełnienie statutu) — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Grochowska 46.

— **„Zachodnie Towarzystwo Handlu Produktami Spożywcami, Spółka Akcyjna — Société Commerciale de l'Ouest des Produits Alimentaires, Société Anonyme”:** zebr. zwycz. (uzupełnienie statutu) — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Zgoda 9.

— **„Europejskie Towarzystwo Ubezpieczeń Towarów i Pakunków Podróżnych”, S. A.:** zebr. zwycz. — o godz. 12 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Krakowskie-Przedmieście 59

18 maja:

— **Zakłady Przemysłowe „Winkelhausen”, S. A.:** zebr. zwycz. (sprawa fuzji z Towarzystwem Oczyszczania i Sprzedaży Spirytusu „Rektyfikacja Warszawska”, podwyższenie kapitału akcyjnego, zmiany statutu) — o godz. 13 w lokalu S-ki w Starogardzie, ul. Rycerska 3.

— **„Polskie Zakłady Skody”, S. A.** w Okęciu pod Warszawą: zebr. nadzwycz. — o godz. 17 w lokalu Polskiego Towarzystwa Zakładów Skody, Sp. z ogr. odp. w Warszawie, ul. Zgoda 7.

19 maja:

— **„Pétroles de Borysław”, S. A.:** zebr. zwycz. — o godz. 11 w siedzibie S-ki w Antwerpii, 10, rue Kipdorp (Belgia).

20 maja:

— **„I Polskie Towarzystwo Kąpeli Morskich”, S. A.:** zebr. zwycz. (zmiany statutu) — o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Krakowskie-Przedmieście 20/22.

— **„Warta”, Towarzystwo Reasekuracyjne, S. A.:** zebr.

zwycz. (zmiany statutu) — o godz. 10 min. 30 w lokalu S-ki w Warszawie, al. Jerozolimskie 55.

21 maja:

— **„Zjednoczone Browary Warszawskie p. f. Haberbusch i Schiele”, S. A.** zebr. zwycz. (II termin) — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Krochmalna 59.

— **„Spółka Akcyjna Handlu Towarami Włóknistymi „Tkanina”, S. A.:** zebr. zwycz. — o godz. 18 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Foksal 18.

— **„Towarzystwo Akcyjne dla Fabrykacji Śrub i Wyrobów Kutyh „Brevillier & S-Ka i A. Urban & Synowie”, S. A.:** zebr. zwycz. — o godz. 11 w lokalu S-ki w Wiedniu, VI, Linke Wienzeile 18.

— **„Oberschlesische Discontobank”, S. A.:** zebr. zwycz. (zmiany statutu) — o godz. 11 w gmachu Banku w Królewskiej Hucie, ul. Sobieskiego 1.

— **Towarzystwo Przemysłowe Zakładów Mechanicznych „Lilpop, Rau i Loewenstein”, S. A.:** zebr. zwycz. (II termin) — o godz. 16 w lokalu Stowarzyszenia Techników w Warszawie, ul. Czackiego 3.

22 maja:

— **Towarzystwo Akcyjne Manufaktury Wełnianej „Hugo Wulffson”, S. A.:** zebr. zwycz. — o godz. 18 w lokalu S-ki w Łodzi, ul. Piotrkowska 78.

— **„Towarzystwo Starachowickich Zakładów Górniczych”, S. A.:** zebr. zwycz. — o godz. 17 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Warecka 15.

23 maja:

— **„Ś-to Jerskie Zakłady Przemysłowo-Handlowe”, S. A.:** zebr. zwycz. (uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych) — o godz. 11 w lokalu S-ki w Warszawie, ul. Świętojerska 10.

SKARBOWOŚĆ I FINANSE

SPRAWY BUDŻETOWE

DOCHODY I WYDATKI BUDŻETOWE W MARCU 1931 R. — Według danych tymczasowych dochody i wydatki budżetowe w marcu 1931 r. przedstawiały się następująco (w tys. zł):

	Dochody	Wydatki
A. — ADMINISTRACJA:		
Prezydent Rzeczypospolitej	12	331
Sejm	3	278
Senat	0	113
Kontrola Państwowa	0	644
Prezydium Rady Ministrów	2	332
Min. Spraw Zagranicznych	2.161	6.366
„ „ Wojskowych	355	68.598
„ „ Wewnętrznych	1.142	20.992
„ Skarbu	134.964	12.009
„ Sprawiedliwości	6.473	10.711
„ Przemysłu i Handlu	1.082	2.746
„ Komunikacji	37	1.385
„ Rolnictwa	1.224	4.528
„ Wyzn. Rel. i Ośw. Publ.	343	37.728
„ Robót Publicznych	2.509	15.298
„ Pracy i Opieki Społecznej	87	22.728
„ Reform Rolnych	1.761	4.764
„ Poczty i Telegrafów	17	155
Emerytury	975	18.895
Renty inwalidzkie i pensje	—	20.049
Długi państwowe	—	40.122
Razem:	153.147	288.772

B. — PRZEDSIĘBIORSTWA:

Prezydium Rady Ministrów:		
a) Polska Agencja Telegraf.	—	45
b) Drukarnie Państwowe	13	—
c) Wydawnictwa Państwowe	342	—

Ministerstwo Przem. i Handlu:		
Przedsięb. przemysłowe, handlowe i górn.-hut.	2.014	—
Ministerstwo Komunikacji:		
Polskie Koleje Państwowe	30.000	—
Ministerstwo Rolnictwa:		
Polskie Lasy Państwowe	8.326	—
M-stwo Poczty i Telegrafów:		
Polska Poczta, Telegraf i Telefon oraz przedsiębiorstwa pomocnicze	286	—
Razem:	40.981	45

C. — MONOPOLE:

Monopol solny	4.831	—
„ tytoniowy	27.400	—
„ spirytusowy	19.750	—
„ zapalczany	5.742	—
Loterja państwowa	389	—
Razem:	58.112	—
Ogółem:	252.240	288.817

Jak widzimy, ostatni miesiąc roku budż. 1930/31 wykazał — podobnie jak grudzień i luty — deficyt budżetowy, i to stosunkowo dość znaczny, bo wynoszący zł 36'6 miljn. Deficyt, jaki przyniosły wymienione 3 miesiące, skonsumował nadwyżki budżetowe pozostałych 9 miesięcy i jeszcze w rezultacie spowodował ogólny roczny deficyt budżetowy w wys. zł 53'4 miljn. Zestawienie nadwyżek wzgl. deficytów budżetowych w całym 1930/31 r. w porównaniu z 1929/30 r. przedstawia się następująco (w miljn. zł):

	1929/30	1930/31
Kwiecień	+ 5'6	+ 1'3
Maj	+ 4'7	+ 0'9
Czerwiec	+ 0'5	+ 0'6
Lipiec	+ 0'8	+ 0'7
Sierpień	+ 1'3	+ 0'7

Wrzesień	+ 25	+ 06
Październik	+ 34	+ 08
Listopad	+ 31	+ 03
Grudzień	+ 143	- 118
Styczeń	+ 80	+ 15
Luty	+ 150	- 125
Marzec	+ 05	- 366

Znaczne pogłębienie się deficytu budżetowego w marcu 1931 r. powstało naskutek tego, że wzrost dochodów — aczkolwiek bardzo silny — nie nadążył za wzrostem wydatków, które zwiększyły się w stosunku do lutego więcej niż o $\frac{1}{3}$.

Wzrost dochodów — normalny w ostatnim miesiącu roku budżetowego — dotyczy przede wszystkim wpłat przedsiębiorstw, które z małej kwoty zł 30 miljn. w lutym podniosły się w marcu do zł 410 miljn., osiągając poziom, nienotowany w 1930/31 r. Zjawiała się mianowicie wpłata Polskich Kolei Państwowych, które w ciągu pierwszych 11 miesięcy 1930/31 r. nic do Skarbu nie wносиły, w kwocie zł 300 miljn.; poza tem Lasy Państwowe uskuteczniły większą wpłatę zł 83 miljn. (w lutym tylko zł 28 miljn.) oraz przedsiębiorstwa przemysłowo-handlowe wpłatę zł 20 miljn. (w poprzednich 11 miesiącach łącznie tylko zł 11 miljn.). Wzrost w marcu w stosunku do lutego ujawniły również dochody administracji — z zł 1429 miljn. do zł 1531 miljn. (w tem główna pozycja — dochody Min. Skarbu, t. j. głównie daniny — wykazała zwiększenie z zł 1306 miljn. do zł 1350 miljn.), a także i wpłaty monopolów — z zł 541 miljn. do zł 581 miljn.

Wydatki zwiększyły się w marcu w stosunku do lutego o zł 763 miljn., przyczem wzrost ten dotyczy tylko wydatków administracji, które podniosły się z zł 2120 miljn. do zł 2888 miljn., podczas gdy dopłaty do przedsiębiorstw, stanowiące wogóle tylko drobny ułamek procentu ogółu wydatków, obniżyły się z zł 05 miljn. do zł 005 miljn. Zwiększa wydatków w grupie administracji dotyczy głównie długów (przypadające terminy obsługi) oraz zaopatrzenia; z ministerstw stosunkowo największy wzrost wydatków wykazało Min. Pracy — w związku z wypłatami na pomoc bezrobotnym.

Zestawienie dochodów i wydatków budżetowych w marcu 1931 r. z $\frac{1}{12}$ kwot, prelininowanych w budżecie na cały 1930/31 r., oraz z rzeczywistymi dochodami i wydatkami w marcu 1930 r. przedstawia się, jak następuje (w miljn. zł):

	$\frac{1}{12}$ budżetu na 1930/31	Marzec 1931	Marzec 1930
Dochody:			
Administracja	158.5	153.1	179.4
w tem:			
Ministerstwo Skarbu	144.1	135.0	163.3
Przedsiębiorstwa	15.0	41.0	18.5
w tem:			
Polskie Koleje Państw.	7.6	30.0	—
Lasy Państwowe	6.5	8.3	11.5
Poczta i Telegraf	0.5	0.3	5.1
Monopole	79.7	58.1	83.7
Ogółem:	253.2	252.2	281.6
Wydatki:			
Administracja	243.5	288.8	279.0
w tem:			
Min. Spraw Zagr.	4.4	6.4	1.5
" " Wojsk.	68.9	68.6	79.8
" " Wewn.	21.1	21.0	22.1
" Skarbu	12.1	12.0	27.7
" Sprawiedliwości	11.1	10.7	11.8
" Przem. i Handlu	4.5	2.7	4.1
" Rolnictwa	5.0	4.5	6.6
" W. R. i Ośw. Publ.	39.3	37.7	41.6
" Robót Publ.	13.4	15.3	14.9
" Pracy i Op. Społ.	6.8	22.7	30.0
" Reform Rolnych	5.1	4.8	7.6
Emerytury	9.3	18.9	3.3
Renty	13.6	20.0	3.9
Długi	24.7	40.1	18.6
Przedsiębiorstwa	1.7	0.0	2.1
Ogółem:	245.1	288.8	281.1

Jak widzimy, dochody w marcu 1931 r. były zaledwie o zł 10 miljn. mniejsze od miesięcznej normy budżetowej ($\frac{1}{12}$ dochodów, przewidzianych w budżecie na cały rok), wydatki zaś w marcu 1931 r. o zł 437 miljn. większe od normy budżetowej.

W stosunku do marca 1930 r. dochody w marcu 1931 r. wykazały spadek o zł 294 miljn., t. j. o około 10%. Wydatki zaś zwiększyły się w 1931 r. w stosunku do 1930 r. — o zł 77 miljn., t. j. o ok. 28%.

W roku budżetowym 1930/31 dochody budżetowe wyniosły zł 2.747.8 miljn., a więc były mniejsze od dochodów, osiągniętych w 1929/30 r. (zł 3.030.7 miljn.). Wydatki budżetowe w okresie 1930/31 r. wyniosły zł 2.801.3 miljn., gdy w 1929/30 r. zł 2.970.7 miljn.

Stosunek dochodów i wydatków w roku budżetowym 1930/31 do sum, ustalonych w budżecie, przedstawia się następująco:

	%
Dochody	90.4
Administracja	96.0
Przedsiębiorstwa	65.2
Monopole	84.1
Wydatki	94.1
Administracja	94.6
Przedsiębiorstwa	25.4

Zaznaczyć należy, że stosunek %-owy wydatków został obliczony do budżetu łącznie z kredytami dodatkowymi.

Jak widzimy, zarówno dochody, jak i wydatki nie osiągnęły w 1930/31 r. sum budżetowych. Dochody administracji wykazują tylko niewielki niedobór w stosunku do budżetu, a poważniej odbiegają od kwot prelininowanych w budżecie wpłaty przedsiębiorstw oraz monopolów.

Obok wydatków inwestycyjnych, uskutecznianych z budżetu administracji na rok 1930/31, oraz przez przedsiębiorstwa, wydatkowano też w marcu dalsze kwoty na nadzwyczajne inwestycje z rezerw skarbowych (ustawa z dn. 31 marca 1928 r.), a mianowicie (w tys. zł):

	Wydatki netto
Prezydium Rady Ministrów	25.4
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych	1.1
" Skarbu	20.9
" Sprawiedliwości	63.9
" Wyzn. Rel. i Ośw. Publ.	22.8
" Robót Publicznych	100.2
Razem:	234.2

W okresie do marca 1931 r. włącznie wydatkowano z kredytów na nadzwyczajne inwestycje zł 91.2 miljn.

Obroty kasowe w marcu 1931 r. przedstawiały się następująco (w miljn. zł):

	Dochody	Wydatki
Pozostałość na dz. 1/III	207.6	—
Rachunek specjalny pożyczki stabilizacyjnej w Banku Polskim na dz. 1/III	13.0	—
Obroty budżetowe	252.2	288.8
Autonom. obroty budżetowe Województwa Śląskiego	9.9	7.7
Nadzwyczajne wydatki inwestycyjne	—	0.2
Część zaległego dodatku mieszkaniowego za 1928 r.	—	0.0
Pożyczki państw. (wewnętrzne) — obroty gotówką:		
pożyczka konwersyjna	—	0.0
" premjowa dolarowa	1.6	0.0
Pożyczki zagraniczne:		
6% pożyczka zapłaconą	73.5	69.0
Sumy obrotowe	667.7	652.7
" obce	154.7	198.5
Pozostałość na dz. 31/III	—	145.7
Rachunek specjalny pożyczki stabilizacyjnej w Banku Polskim na dz. 31/III	—	13.0
Rachunek specjalny pożyczki zapłaconej w Banku Polskim na dz. 31/III	—	4.5
Ogółem:	1.380.3	1.380.3

WPŁYWY Z DANIN ORAZ MONOPOLÓW W MARCU 1931 R. — Według danych tymczasowych wpływy z danin publicznych oraz monopolów państwowych w marcu 1931 r. przedstawiały się następująco (w tys. zł):

1. — PODATKI BEZPOŚREDNIE	
Podatki gruntowe	3.809
„ od nieruchomości miejskich i niektórych wiejskich	6.398
Podatek przemysłowy	16.555
„ dochodowy	21.969
„ wojskowy	50
„ od kapitałów i rent	659
Zaległości podatków zniesionych	39
Odsetki zwłoki, kary, należności egzekucyjne i grzywny	4.105
RAZEM:	53.584
2. — PODATEK MAJĄTKOWY	
4.384	
3. — PODATKI POŚREDNIE	
Podatek od wina	403
„ „ piwa	612
„ „ cukru	9.927
„ „ drożdży	931
„ „ olejów mineralnych	3.013
„ „ zapalniczek	7
„ „ kwasu octowego	29
Akcyzowe opłaty patentowe	44
Odsetki zwłoki, kary i grzywny	148
Podatki zniesione	0
RAZEM:	15.113
4. — CŁO	
Cło przywozowe	15.927
Wpływy uboczne od cła przywozowego	2.041
Cło wywozowe	76
Wpływy uboczne od cła wywozowego	5
RAZEM:	18.049
5. — OPŁATY STEMPLOWE I DANINY POKREWNE	
15.299	
6. — NADZWYCZ. DODATEK DO DANIN	
7.228	
7. — MONOPOLE	
Monopol solny	4.831
„ tytoniowy	27.400
„ spirytusowy	19.750
„ zapalczany	5.742
Loteria państwowa	389
RAZEM:	58.112
OGÓŁEM:	172.269

Marzec — ostatni miesiąc roku budżetowego — mimo że nie przypadają nań żadne, poza comiesięcznymi, terminy płatności podatkowych, należy zazwyczaj do miesięcy wyjątkowo niskich w zakresie wpływów skarbowych. Np. w p. yw. w marcu 1929/30 r. były wyższe od wpływów majowych, czerwcowych, sierpniowych, wrześniowych, lutowych, a prawie równe kwietniowym i lipcowym. W marcu 1931/32 r. wpływy z danin i monopolów osiągnęły poziom co prawda znacznie wyższy od rekordowo niskiego poziomu lutowego, ale poza tem od wpływów w pozostałych miesiącach były niższe.

Zwyzka wpływów w marcu w stosunku do lutego wyniosła zł 12'3 miljn., a więc była o wiele mniejsza od analogicznej zwyżki w marcu r. ub. (zł 29'5 miljn.), co jeszcze pogłębiło rozpiętość między 1930/31 r. i 1929/30 r. — rozpiętość, wywołaną z jednej strony skurczeniem się w 1930/31 r. rozmiarów produkcji i obrotów i znacznym wyczerpaniem finansowem płatników, z drugiej zaś strony — szerzej stosowaną przez Skarb polityką ulg, zwolnień, odroczeń oraz premij. Porównanie wpływów w marcu 1930/31 r. z wpływami w 1929/30 r. ilustruje następujące zestawienie (w miljn. zł):

	1929/30	1930/31
Kwiecień	219'9	194'0
Maj	215'7	203'2
Czerwiec	194'5	177'9
Lipiec	220'4	196'4
Sierpień	205'5	176'5
Wrzesień	212'9	185'5
Październik	237'2	199'9

Listopad	239'1	192'2
Grudzień	240'8	219'8
Styczeń	229'2	191'3
Luty	188'8	159'0
Marzec	218'2	172'3

Mniejszy wzrost wpływów w marcu 1930/31 r. niż w marcu 1929/30 r. zaznaczył się głównie w monopolach; w niektórych daninach (jak np. w podatkach bezpośrednich i opłatach stempłowych) wzrost wpływów w r. b. był znacznie większy niż w r. ub.

Wpływy z danin i monopolów, faktycznie osiągnięte w marcu, zarówno w sumie ogólnej, jak i w większości poszczególnych pozycji, były większe od sum. preliminarzowych na ten miesiąc przez Ministerstwo Skarbu. Stosunek wpływów rzeczywistych do preliminarza miesięcznego ilustruje następujące zestawienie (w miljn. zł):

	Prelimi- nowano	Wpłynęło
Podatki bezpośrednie zwyczaj.	45'6	53'6
w tem:		
podatki gruntowe	3'0	3'8
podatek od nieruchomości	4'0	6'4
„ przemysłowy	18'0	16'6
„ dochodowy	17'0	22'0
Podatek majątkowy	2'0	4'4
Podatki pośrednie	13'7	15'1
Cło	20'0	18'1
Opłaty stempłowe	16'0	15'3
Nadzwyczaj. dodatek do danin	6'7	7'7
Monopole	59'6	58'1
w tem:		
monopol spirytusowy	28'3	19'8
„ tytoniowy	27'0	27'4
Ogółem daniny i monopole:	163'6	172'3

Podatki bezpośrednie zwyczajne (a więc bez majątkowego) dały w marcu zł 53'6 miljn., a więc o zł 6'9 miljn. więcej niż w lutym i niewiele (bo tylko o zł 2'7 miljn.) mniej niż w marcu r. ub. Wzrost dochodu w marcu wykazały wszystkie podatki z wyjątkiem podatku przemysłowego, który dał w marcu zł 16'6 miljn. wobec zł 17'4 miljn. w lutym. Największy wzrost widzimy we wpływach z podatku od nieruchomości, które podwoiły się (z zł 3'2 miljn. do zł 6'4 miljn.) — mianowicie w związku z tem, że na poprzedni miesiąc przypadał termin płatności tego podatku za IV kwartał 1930 r., co znalazło wyraz dopiero w dochodach marcowych; wpływy z podatku dochodowego wzrosły z zł 18'3 miljn. (w lutym) do zł 22'0 miljn., z podatków gruntowych — z zł 3'0 miljn. do zł 3'8 miljn. W stosunku do marca 1930 r. spadek wpływów wykazują podatki gruntowe (o zł 1'1 miljn.) oraz przemysłowy (o zł 3'4 miljn.), wzrost zaś wpływów — podatek od nieruchomości (o zł 0'7 miljn.) i dochodowy (o zł 2'2 miljn.).

Dochód z podatku majątkowego, który w lutym wzrósł gwałtownie wobec płatności raty tego podatku, w marcu utrzymał się na tym poziomie, wykazując spadek tylko z zł 5'0 miljn. do zł 4'4 miljn.; dochód w marcu r. b. był też dość znacznie wyższy od dochodu w marcu r. ub. (zł 3'3 miljn.).

Wpływy z podatków pośrednich, które już w lutym — po kilkomiesięcznej zwyżce — nieco obniżyły się, w marcu wykazały dalszy spadek (z zł 16'8 miljn. do zł 15'1 miljn.). Na wahanie to najsilniejszy wpływ mają zmiany w dochodzie z podatku od cukru, który od lutego zmniejsza (styczeń — zł 13'0 miljn., luty — zł 11'1 miljn., marzec — zł 9'9 miljn.). Poza tem w marcu w stosunku do lutego obniżył się wyraźniej dochód z podatku od olejów mineralnych (z zł 3'5 miljn. do zł 3'0 miljn.), a także z podatku od piwa. Porównanie z marcem 1930 r. wykazuje zmniejszenie wpływów w marcu 1931 r. o zł 2'0 miljn., która całkowicie przypada na podatek od cukru; zwyżka wpływów z podatku od olejów mineralnych (o zł 0'4 miljn.) i od drożdży (o zł 0'2 miljn.) skompensowała się zniżkami w innych pozycjach.

Dochód z cła — w związku ze wzrostem przywozu — wzrósł w marcu o zł 19 miljn. do zł 18'1 miljn., nie dochodząc jednak do poziomu styczniowego i wykazując bardzo silny spadek w stosunku do dochodu w marcu 1930 r. (zł 31'7 miljn.).

Wpływy z opłat stempłowych — idąc za spadkiem obrotów — wykazały w lutym spadek, który jednak w marcu był z nadmiarem skompensowany, i wpływy z opłat podniosły się o zł 22 miljn. do zł 153 miljn., wykazując jednak w stosunku do marca 1930 r. zniżkę o zł 1'8 miljn.

Wpływy z nadzwyczajnego dodatku do danin — jednocześnie ze zwykłą wpływów z samych danin — wzrosły w marcu o z 0.4 milja. do z 7.7 miljn., wynosząc o z 1.3 miljn. mniej niż w marcu 1930 r.

Dochód z monopolów w marcu r. b. wykazał w stosunku do lutego lekkąwyżkę — o z 4.0 miljn. do z 58.1 miljn., ale był niższy od dochodów, osiągniętych w pozostałych miesiącach roku budż. 1930/31, i stanowił tylko 69% dochodu w marcu 1930 r. (z 83.7 miljn.). W stosunku do lutego wzrosły w marcu r. b. wpłaty: monopolu solnego — o z 1.8 miljn. do z 4.8 miljn., tytoniowego — o z 1.4 miljn. do z 27.4 miljn.; zawiąta się poza tem wpłata monopolu zapalczanego w wys. z 5.7 miljn.; wpłata monopolu spirytusowego spadła o z 3.9 miljn. do z 19.8 miljn. W stosunku do marca 1930 r. silnie obniżyły się wpłaty monopolów: tytoniowego — o z 15.6 miljn., i spirytusowego — o z 12.0 miljn.

Zestawienie wpływów z danin i monopolów w marcu 1931 r. z przeciętną miesięczną wpływów, przewidzianych w budżecie na 1930/31 r., oraz z wpływami, osiągniętymi w tym samym miesiącu 1930 r., przedstawia się następująco (w miljn. z):

	$\frac{1}{12}$ budżetu na 1930/31 r.	Marzec 1931	Marzec 1930
Podatki bezpośrednie	55.7	53.6	56.3
Podatek majątkowy	6.3	4.4	3.3
Podatki pośrednie	15.5	15.1	17.1
Cło	32.2	18.1	31.7
Opłaty stemplowe	16.3	15.3	17.1
Nadzwycz. dodatek do danin	8.4	7.7	9.0
Monopole	79.7	58.1	83.7

Jak widzimy, dochody w marcu 1931 r. są we wszystkich pozycjach niższe od teoretycznie obliczonej miesięcznej normy budżetowej. Porównanie wpływów w marcu 1931 r. z wpływami w marcu 1930 r. wykazuje zniżkę dochodów w 1931 r. we wszystkich pozycjach z wyjątkiem podatku majątkowego.

Dochód z danin i monopolów w ciągu całego 1930/31 r. wyniósł z 2.267.8 miljn., a więc był niższy zarówno od dochodu, uzyskanego w 1929/30 r. (z 2.622.2 miljn.), jak i od kwoty, przewidzianej w budżecie (z 2.569.9 miljn.). Przy porównaniu dochodów w 1930/31 r. z dochodami w 1929/30 r. stwierdzamy spadek wpływów z danin o ok. 15%, w tem z podatków bezpośrednich tylko o ok. 9%, z podatków pośrednich zaledwie o ok. 4%, z opłat stemplowych o ok. 12%, a z ceł aż o ok. 35%, oraz spadek wpływów z monopolów o przeszło 9% (dochód z monopolu tytoniowego był w 1930/31 r. identyczny z dochodem w 1929/30 r.).

Zestawienie wpływów w okresie 1930/31 r. z wpływami, osiągniętymi w 1929/30 r., oraz z budżetem na 1930/31 r. przedstawia się następująco:

	1929/30	1930/31	
	miljn. z	miljn. z	% budżetu
Daniny	1.736.1	1.463.1	90.7
Podatki bezpośrednie	785.7	716.0	107.2
w tem:			
podatki gruntowe	50.9	49.7	82.8
podatek od nieruchomości	46.0	52.4	124.7
" przemysłowy	346.6	299.2	108.8
" dochodowy	277.8	264.6	105.0
Podatek majątkowy	39.8	20.5	26.9
Podatki pośrednie	192.2	183.4	98.4
w tem:			
podatek od cukru	127.0	119.7	97.8
Cło	395.3	257.5	66.7
Opłaty stemplowe	203.6	177.7	90.8
Nadzwycz. dodatek do danin	119.5	108.0	107.1
Monopole	886.0	804.7	84.1
w tem:			
monopol tytoniowy	390.0	390.0	92.4
" spirytusowy	419.8	332.4	72.7
Ogółem daniny i monopole:	2.622.2	2.267.8	88.2

Jak widzimy, wpływy z podatków bezpośrednich znacznie przekroczyły budżet, wpływy z podatków pośrednich były bardzo bliskie sumy preliminarzowej, nieco większe już odchylenie wykazują wpływy z opłat stemplowych, ale główna przyczyna niedoboru wpływów skarbowych w stosunku do budżetu tkwi w gwałtownym skurczeniu się wpływów z ceł i w silnym spadku wpłat monopolów.

K.

PODATKI I OPŁATY

NORMY ŚREDNIEJ DOCHODOWOŚCI PRZY WYMIARZE PODATKU DOCHODOWEGO NA ROK 1931 DLA ROLNIKÓW. — W związku ze zbliżającym się okresem wymiarowym podatku dochodowego na rok 1931 Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dn. 25 kwietnia r. b. L. D. V 2376/2 przypomniało izbom skarbowym obowiązki opracowania, w myśl przepisu § 160 instrukcji z dn. 15/V 1929 r., norm średniej dochodowości z gruntów w terminach i w sposób, w tymże paragrafie podanych.

Równocześnie Min. Skarbu przypomniało, że szacowanie dochodów z gospodarstw rolnych według norm orientacyjnych winno być ograniczone do wypadków, gdy płatnik nie przedłoży na poparcie swego zeznania o dochodzie ksiąg gospodarczych względnie innych dowodów, a władza wymiarowa nie rozporządza konkretnym materiałem, umożliwiającym indywidualne oszacowanie.

Należyte respektowanie przez władze wymiarowe rzetelnie prowadzonej rachunkowości rolnej, zwłaszcza prowadzonej przez izby rolnicze, przy ustalaniu dochodu podatkowego jest zwłaszcza wskazane, albowiem tylko tą drogą można osiągnąć rezultaty wymiarowe, odpowiadające rzeczywistej dochodowości gospodarstw rolnych.

Okólnik zwraca uwagę, że ustawa o państwowym podatku dochodowym nie wymaga od płatników (prócz wymienionych w art. 21) prowadzenia prawidłowej rachunkowości. Zatem dowód skuteczny stanowić mogą księgi rachunkowe, prowadzone według uproszczonych wzorów, chociażby nawet należało niejednokrotnie wyniki ksiązkowe uzupełniać, w drodze zwykłego postępowania, brakującymi danymi, niezbędnymi do ustalenia dochodu. Braki formalne księgowania nie powinny być powodem odrzucenia dowodów z ksiąg, które poza tem nie budzą wątpliwości co do rzetelności ich prowadzenia. Z tych względów winny być przyjmowane również jako wystarczające dowody na poparcie zeznania, zapiski płatnika, o ile budzą zaufanie co do swej rzetelności.

O ile płatnik nie przedłoży na poparcie swego zeznania ksiąg lub zapisków rachunkowych, lecz powoła się na zeznanie świadków lub też na inne dowody, będą przeprowadzane odpowiednie dochodzenia, przy ustalaniu jednak dochodu wyniki tych dochodzeń będą porównywane z dochodem podobnych gospodarstw, prowadzących księgi rachunkowe, względnie zapiski, i nie powinny wykazywać zbyt wielkiej rozbieżności.

Również nie bez znaczenia dla szacowania dochodu powinny być opinie rzeczoznawców, powołanych z pośród fachowców i osób, dających rękojmię uczciwej oceny.

Wreszcie, o ile dokonanie wymiaru, w myśl przytoczonych wyżej sposobów postępowania, okaże się niemożliwym, wtedy dopiero będzie władza skarbową posiłkować się normami przeciętnej dochodowości, przyczem jednak okólnik zaleca postępować bardzo ostrożnie i z zastrzeżeniem jak najdalej idącej indywidualizacji poszczególnych jednostek gospodarczych pod względem warunków produkcji (jakość gleby, oddalenie od kolei, jakość dróg, zadłużenie płatnika i t. d.).

Okólnik polecił specjalnej uwadze władz wymiarowych szacowanie dochodów przy pomocy norm orientacyjnych dla gospodarstw rolnych, dotkniętych klęską nieurodzaju w okresie, z którego dochód się opodatkuje. Do tej kategorii gospodarstw normy przeciętnej dochodowości nie będą w żadnym wypadku szablonowo stosowane, a kwestja opodatkowania będzie traktowana zupełnie odrębnie na zasadach, wyrażonych w okólniku Min. Skarbu z dn. 20/III 1925 r. L.DPO 749/II.

O ile chodzi o gospodarstwa uprzemysłowione, urzędy skarbowe przy stosowaniu norm orientacyjnych będą miały na uwadze wskazówki, podane w § 162 instrukcji z dn. 15/V 1929 r.

Co do dopuszczalności potrącenia z art. 10 ustawy do dochodu z gruntów, ustalonego na podstawie norm średniej dochodowości — miarodajne są przepisy § 169 instrukcji z dn. 15/V 1929 r.

Dla zachowania równomierności w opodatkowaniu gospodarstw rolnych Min. Skarbu określiło na podstawie urzędowych danych statystycznych przeciętną cenę za 100 kg żyta z okresu gospodarczego 1929/30 r. na kwotę z 20, z roku kalendarzowego 1930 zaś na kwotę z 17. Według tych cen będzie przeliczany na złote dochód, określony w centnarach metrycznych żyta na podstawie norm orientacyjnych. Zastosowanie jednej z podanych cen powinno być zależne od tego, czy opodatkowanie następuje według wyników roku gospodarczego, czy też wyników roku kalendarzowego.

KALENDARZYK PODATKOWY NA MAJ 1931 R. —

W maju r. b. płatne są następujące podatki:

1) w ciągu maja — państwowy podatek od nieruchomości miejskich i niektórych wiejskich za I kwartał r. b., tudzież podatek od lokali i placów niezabudowanych za II kwartał r. b.;

2) do 15 maja — państwowy podatek przemysłowy od obrotu, osiągniętego w kwietniu r. b., przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kat. i przedsiębiorstwa przemysłowe I—V kat., prowadzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

4) do 15 maja — państwowy podatek przemysłowy od obrotu za rok 1930 (różnica pomiędzy kwotą wymierzonego podatku na rok 1930 a kwotą przypisanych zaliczek na tenże rok) przez wszystkie przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe w wysokości połowy kwot, wymienionych w doręczonych tym przedsiębiorstwom nakazach płatniczych (II rata płatna będzie do dn. 15 czerwca 1931 r.);

5) do 7 maja — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, potrącony w kwietniu 1931 r.

Nadto płatne są w maju zaległości odroczone i rozłożone na raty z terminem płatności w maju, tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tym miesiącu.

RYNEK DEWIZ I PAPIERÓW PROCENTOWYCH

GIEŁDA WARSZAWSKA

za okres od 27 kwietnia do 2 maja 1931 r.

— Podczas gdy pierwsze dni okresu sprawozdawczego minęły przy niewielkim zainteresowaniu walutami i tendencji niejednolitej, nawet nieco słabszej, druga połowa tygodnia przyniosła wzmocnienie i wzrost obrotów, tak iż w porównaniu z notowaniami końcowymi okresu poprzedniego większość notowanych walut wykazuje wzrost, a mianowicie: dolary, funty szterlingów, belgi, korony czeskosłowackie, szylingi austriackie, liry włoskie, floreny holenderskie, korony szwedzkie, duńskie i norweskie oraz pengó węgierskie. Nieco niżej cenione były jedynie franki francuskie i szwajcarskie.

Na dolary gotówkowe zapotrzebowanie było naogół niewielkie — kurs ich ulegał niewielkim wahaniom, kończąc jednak okres sprawozdawczy na poziomie tygodnia poprzedniego $\text{zł } 8.90\frac{1}{2}$ za $\text{\$ } 1$. Identyczna sytuacja miała miejsce w obrotach prywatnych — kurs utrzymał się niemal bez zmiany na dotychczasowym poziomie $\text{zł } 8.9085$ za $\text{\$ } 1$.

Wysokość dziennego zapotrzebowania wykazuje w okresie sprawozdawczym dość silne wahania, nie przekraczając naogół dotychczasowego poziomu.

	Kurs najwyż- szy	Kurs najniż- szy	Kurs w dn. 2/V
Dolary St. Zjedn.	$\text{\$ } 1$	8.917	8.912
" " " telegr.	$\text{\$ } 1$	8.925	8.925
Funty szterlingów	$\text{£ } 1$	43.40	43.36 $\frac{1}{2}$
Franki francuskie	100 fr.	34.88	34.86 $\frac{1}{4}$
Franki szwajcarskie	100 fr.	171.91	171.80
Belgi	100 blg.	124.16	124.13
Korony czeskosłowackie	100 kor.	26.43	26.41
Szylingi austriackie	100 szyl.	125.53	125.45
Liry włoskie	100 lir.	46.74	46.72
Floreny holenderskie	100 fl.	358.88	358.75
Korony szwedzkie	100 kor.	239.15	239.13
Korony duńskie	100 kor.	238.83	238.83
Korony norweskie	100 kor.	238.85	238.85
Pengó węgierskie	100 png.	155.68	155.68

Papiery lokacyjne państwowe cieszyły się w okresie sprawozdawczym bardzo ograniczonym zainteresowaniem; przy słabszej tendencji większość papierów tej grupy zniżko- wała, w większości wypadków w dość znacznym stopniu, a mianowicie: 3% Pożyczka Budowlana — $\text{zł } 2.25$, 4% Pożyczka Inwe- stycyjna sztuki — $\text{zł } 2.00$, serje — $\text{zł } 2.50$, 6% Pożyczka Dolarowa — 2%, 5% Pożyczka Konwersyjna kolejowa — 1% oraz 5% Pożyczka Konwersyjna — 0.45%. Jedyne 10% Pożyczka Kolejowa nieznacznie się poprawiła. Listami zastawnymi i obligacjami banków państwowych obracano po kursach dotychczasowych.

Dział listów zastawnych był mniej ożywiony niż w okresie poprzednim; kursy tak listów miejskich i ziemskich, jak i prowincjonalnych w większości wypadków pozostały bez zmiany, różnice plus lub minus pozostałych są minimalne. Z po- śród listów zastawnych w walucie obcej notowano jedynie 8% L. Z. T-wa Kredytowego Przemysłu Polskiego — po kursie o $\frac{1}{2}\%$ niższym,

Obligacjami interesowano się mało; obracano nadal tylko VI 6% obligacjami Pożyczki Konwersyjnej m. Warszawy 1926 r., które uzyskały niewielką poprawę.

	Wartość nominalna (waluta)	Kurs naj- wyższy	Kurs naj- niższy	Kurs w dn. 2 V
3% Pożyczka Budowlana	$\text{zł w zł. } 50$	45.50	45.00	45.00
4% " Inwestycyjna	$\text{zł w zł. } 100$	88.50	88.00	—
4% " " (serje)	$\text{zł w zł. } 100$	93.00	92.00	—
		w % nominalu		
5% Pożyczka Konwersyjna	zł	49.00	48.60	48.60
5% " Konwers. Kolej.	zł	46.00	46.00	—
6% " Dolarowa	$\text{\$}$	74.00	71.50	71.50
10% " Kolejowa	fr. w zł.	105.25	105.00	105.00
		—105.25		
7% L. Z. Państ. Banku Roln.	$\text{zł w zł. } 1927$	83.25	83.25	83.25
8% " " " " " "	$\text{zł w zł. } 1927$	94.00	94.00	94.00
7% L. Z. Banku Gosp. Kraj.	$\text{zł w zł. } 1927$	83.25	83.25	83.25
8% " " " " " "	$\text{zł w zł. } 1924$	94.00	94.00	94.00
7% Obl. Kom. " " " "	$\text{zł w zł. } 1927$	83.25	83.25	83.25
8% " " " " " "	$\text{zł w zł. } 1924$	94.00	94.00	94.00
8% Obl. Bud. " " " "	$\text{zł w zł. } 1927$	93.00	93.00	—
8% L. Z. T-wa Kredytowego Przemysłu Polskiego ¹⁾	£	82.50	82.50	82.50
4% L. Z. T-wa Kred. Ziemsk.	zł	40.50	40.50	—
4% " " " " " "	zł	52.10	51.75	52.00
4% L. Z. T-wa Kred. m. Warsz.	zł	54.00	53.75	—
5% " " " " " "	zł	58.25	58.25	—
8% " " " " " "	zł	73.75	73.00	73.25
		-73.75		
8% " " " " " m. Częstochowy	zł	63.75	63.50	—
8% L. Z. T-wa Kred. m. Kielc	zł	62.00	61.50	—
10% " " " " " Lublina	zł	79.00	79.00	—
8% " " " " " Łodzi	zł	68.00	67.85	68.00
8% " " " " " Piotrkowa	zł	63.50	63.50	—
10% " " " " " Radomia	zł	76.15	76.00	—
10% " " " " " Siedlec	zł	75.00	74.75	—
VI 6% Obl. Pożyczki Konwers. m. Warszawy 1926 r.	zł	51.75	51.75	—

ZŁOTY ZAGRANICĄ

1931	Gdańsk ²⁾	Berlin ²⁾	Wiedeń ²⁾	Paryż ²⁾	Zurych ²⁾
27/IV	57.57—57.69	46.95—47.15	79.42—79.71	—	58.15
28/ "	57.55—57.66	46.925—47.125	79.45—79.73	—	—
29/ "	57.56—57.67	—	79.47—79.75	287.00	58.175
30/ "	57.57—57.69	46.95—47.15	79.48—79.76	—	58.20
1/V	57.57—57.68	46.925—47.125	—	—	58.15
2 "	—	46.975—47.175	79.47—79.75	—	—
1931	Londyn ³⁾	Praga ²⁾	New-York ²⁾	Amsterdam ²⁾	
27/IV	43.39	—	11.22	—	
28/ "	43.38	—	11.21 $\frac{1}{2}$	—	
29/ "	43.40	—	—	—	
30/ "	—	377.80	—	—	
1/V	43.39	—	—	—	
2 "	43.40	—	—	—	

POŻYCZKI POLSKIE NA GIEŁDACH ZAGRANICZNYCH

	Kurs najwyż- szy	Kurs najniż- szy	Kurs ultimo	Obroty
(w % nominalu)				
Giełda w New-York'u				
6% pożyczka dolarowa z 1920 r. ³⁾				
13—18/IV	70 $\frac{1}{8}$	70	70	14.000
20—25/IV	70	70	70	21.000
27 IV—2/V	70 $\frac{1}{4}$	64	68	49.000

¹⁾ Gwarantowane przez Skarb Państwa.

²⁾ Za $\text{zł } 100$.

³⁾ Za $\text{£ } 1$.

8% pożyczka z 1925 r. (Dillon, Read & Co.)

13—18/IV	85½	83½	83½	23.000
20—25/IV	85½	83½	84	54.000
27/IV—2/V	84	72¼	82½	178.000

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.

13—18/IV	81¾	80¼	81¼	165.000
20—25/IV	81¼	79½	80¼	296.000
27/IV—2/V	80½	73	78	266.000

7% pożyczka m. Warszawy z 1928 r.

13—18/IV	64 ⁷ / ₈	63½	63½	37.000
20—25/IV	63 ⁷ / ₈	62	63½	23.000
27/IV—2/V	63½	60	62½	23.000

7% pożyczka śląska z 1928 r.

13—18/IV	66½	63	63	50.000
20—25/IV	63	62	62¼	15.000
27/IV—2/V	62½	60	61	26.000

Giełda w Londynie

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.

13—18/IV	82.55	81.62	82.13
20—25/IV	85.58	81.83	82.33
27/IV—2/V	83.22	81.72	83.22

Giełda w Zurychu

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.

13—18/IV	81.75	81.00	—
20—25/IV	81.00	80.00	—

Giełda w Sztokholmie

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.

Luty 1931	81½	78	80¼	15.000
-----------	-----	----	-----	--------

Giełda w Paryżu

7% pożyczka stabilizacyjna z 1927 r.

13—18/IV	98.00	97.75
20—25/IV	101.02	99.77

Giełda w Medjolanie

7% pożyczka włoska z 1924 r.

13—18/IV	99.80	99.70	99.80	Liry 155
20—25/IV	99.70	99.60	99.70	100
27/IV—2/V	99.70	99.60	99.60	105

PRZEGLĄD ZAGRANICZNY

KRONIKA ZAGRANICZNA

M. IN. NA PODSTAWIE RAPORTÓW I DONIEŚIEN POLSKICH PLACÓWEK ZAGRANICZNYCH

ANGLJA

BRYTYJSKO-KANADYJSKI UKŁAD W SPRAWIE ŻELAZA. —

W pierwszych dniach kwietnia r. b. został zawarty układ między 4 największymi koncernami stalowymi Kanady pod przewodnictwem Dominion Iron and Steel Corporation a brytyjskim koncernem Steel Export Corporation, który obejmuje największe stalownie Anglii, w sprawie podziału rynku kanadyjskiego.

W umowie powyższej brytyjski przemysł żelazny zobowiązał się nie konkurować co do cen na kanadyjskim rynku z krajowym przemysłem żelaznym oraz pokrywać swoje zapotrzebowanie na rudy z kopalń Dominion Iron and Steel Corporation. Zaznaczyć należy, że dotychczas brytyjski przemysł żelazny pracował prawie wyłącznie na rudach hiszpańskich. Jednocześnie kanadyjski przemysł zapewnił Anglii pewne ulgi w zbyciu na rynku kanadyjskim.

Porozumienie powyższe niewątpliwie przyczyni się do ożywienia obrotów handlowych między Kanadą a Wielką Brytanią oraz do zdobycia względnie pojemnego kanadyjskiego rynku zbytu, opanowanego niemal całkowicie przez przemysł żelazny Stanów Zjednoczonych.

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

STAN PRZEMYSŁU NAFTOWEGO W 1930 R. — Kryzys światowy spowodował również w przemyśle naftowym amerykańskim pewne ujemne skutki, które zasadniczo ujawniły się dopiero w końcu

r. ub. Przyczyną tak późnego ujawnienia się kryzysu było zarządzanie środków zaradczych, które jednak w zupełności nie spełniły swego celu. Następnie, bogate rezerwy pieniężne towarzysząc naftowych amerykańskich przyczyniły się walcnie do osłabienia pogłębiającego się przesilenia, pomimo nawet dumpingu sowieckiego produktami naftowymi.

Jednym z środków zaradczych, zastosowanych dość umiejętnie i w dość właściwym czasie, było ograniczenie produkcji ropy. Dane za 1930 r., ogłoszone przez Bureau of Mines, wykazują produkcję 896.265 tys. baryłek ropy w porównaniu do 1.007.323 tys. bar. za 1929 r. Zniżka bardzo poważna, bo wynosząca 111.058 tys. bar., czyli 11%. Również ilości ropy importowanej spadły poważnie, gdyż z 78.933 tys. bar. w 1929 r. na 62.129 tys. bar. w 1930 r.; tutaj zaznaczyć należy, że ropa importowana nie płaci żadnego cła, a życzeniem znacznej części przemysłu naftowego amerykańskiego byłoby nałożenie cła w wysokości \$ 1 od baryłki, czyli przy dzisiejszej cenie przeciętnej ropy amerykańskiej prawie 100% od walorem. Zwolennicy cła na ropę wskazują na ogólny poziom protekcyjny (nawet prohibicyjny) taryfy celnej Stanów Zjedn., domagając się zatem i w stosunku do ropy jednolitego postępowania. Odnośny wniosek był złożony w Senacie, lecz został odrzucony; poraż wtóry został złożony znów w grudniu r. ub. i jest w toku załatwiania. Wyniku uchwały trudno przewidzieć. Ropę importuje się z Wenezueli, Kolumbji, Meksyku. W związku ze zniżką wydobycia ropy, zmniejszyły się zapasy surowca z 540.851 tys. bar. ropy w dn. 31/XII 1929 r. do 512.797 tys. bar. ropy w tymże dniu 1930 r. Eksport ropy wyniósł w 1930 r. 23.706 tys. bar. wobec

26.401 tys. bar. w 1929 r. Ropę eksportuje się przeważnie do Kanady.

Ważniejsze okręgi ropne uczestniczą w ogólnej produkcji 1930 r. w ilościach następujących (w tys. bar.):

	1929	1930
Arkansas . . .	24.917	19.663
Kalifornia . . .	292.534	228.099
Kansas	42.813	41.617
Louisiana . . .	20.554	23.107
Nowy Meksyk . .	1.830	10.172
Oklahoma . . .	255.004	215.227
Pensylwania . .	11.820	12.797
Texas	296.876	289.965
Wyoming	19.314	17.846
Inne okręgi . . .	41.661	37.772

Ilość szybów, odwierconych w 1930 r., wyniosła 21.165 (w 1929 r. 26.356), z czego dowieziono się ropy w 11.577 szybach, gazu w 2.885 szybach; szybów suchych (bez produkcji) odwiercono 6.703, gdy w 1929 r. 7.914. Widoczne jest pogorszenie badania geologicznego i innych, gdyż gdy w 1929 r. wyniosła liczba jałowych szybów 30%, w 1930 r. wzrosła do 32% ogólnej ilości odwierconych szybów. Z dniem 31/XII 1930 r. liczba szybów w wierceniu wyniosła 3.113. Z otrzymanej produkcji w rafineriach Stanów Zjedn. przerobiono 927.447 tys. bar. (w 1929 r. 987.708 tys. bar.). Również więc rafinerie zastosowały pewne ograniczenie wytwórczości. Z przerobionej ropy otrzymano następujące ilości produktów finalnych (w tys. bar.):

	1929	1930
Benzyna	439.393	441.534
Nafta	55.940	49.208
Olejęgazowy i opało- wy	448.949	373.192
Oleje smarowe . .	34.359	34.201

Na specjalną uwagę zasługuje działanie systemu świadectw przywozowych (Einfuhrscheine), co do których zestawienia liczbowe dotyczą świadectw, zrealizowanych przez urzędy celne, nie mówiąc nic o świadectwach wydanych. System ten w drugiej połowie r. ub. został prawie w całości skasowany, wobec czego liczb poniższych nie można porównywać z przywozem całorocznym. Świadectwa przywozowe wydano na następujące ilości wywiezionych towarów:

	Waga q	Wartość świadectw tys. RM
Żyto	2,707.216	19.692
Pszenica	386.225	3.159
Orkisz	1.536	11
Jęczmień	1,354.560	9.484
Owies	4,594.184	32.529
Gryka	2.207	11
Bób jadalny	2.158	5
Groch	130.449	522
Soczewica	1.635	6
Bób na paszę	5.781	14
Łubin	679	2
Wyka	15.162	38
Bydło rогate (żywe)	160.444	3.931
Owce (żywe)	26.319	592
Nierogacizna (żywa)	276.898	6.869
Mięso wieprzowe	58.813	2.030
Wołowina i baranina	72.938	3.282
Szynki wieprzowe w herm. zamkn.	16.048	708
Wołowina i baranina w herm. zamkn.	30	2
Produkty przemiału	289.978	5.485

Razem: 10,103 260 88.372

Dla wyjaśnienia powyższej tablicy zaznaczamy, że zniesiono wydawanie świadectw przywozowych przy wywozie owsa od dn. 4 czerwca r. ub., żyta od dn. 5 lipca, pszenicy, orkiszu, jęczmienia, gryki, bobu, grochu, soczewicy, łubinu, wyki, wieprzowiny, baraniny i wołowiny od dn. 3 października, produktów przemiału od dn. 5 listopada (częściowo wcześniej) i bydła rогatego, owiec oraz wołowiny i baraniny, zamkniętej hermeticznie, od dn. 27 listopada r. ub.

Wykorzystanie świadectw przywozowych ilustrują liczby następujące (w tys. RM):

	Całkowite wpływy celne	Uiszczono nie świadectwami
Żyto	3.414	1.197
Pszenica	130.966	63.788
Jęczmień na paszę	70.623	14.235
Inny jęczmień	8.975	2.019
Owies	1.029	238
Gryka	593	244
Kukurydza	16.490	5.997
Bób jadalny	553	19
Groch	1.553	330
Soczewica	819	230
Bób na paszę	184	13
Łubin	462	1
Wyka	427	61

Razem: . . . 236.088 88.372

PRZEMYSŁ WĘGLOWY W I KWARTALE 1931 R. — Według obliczeń Urzędu Statystycznego Rzeszy produkcja węgla w I kwartale 1931 r. przedstawiała się (w porównaniu do 1930 r.) następująco (w tys. tonn):

	I kwartał 1931	I kwartał 1930
Węgiel kamienny	31.927	39.104
Węgiel brunatny	30.605	36.883
Koks	6.370	9.315
Brykiety z węgla kam.	1.217	1.114
" " brunatnego	6.620	8.200

Wydobycie węgla kamiennego zmniejszyło się w 1931 r. w stos. do 1930 r. o 18,4%, węgla brunatnego o 17%, produkcja koku o 31,6%, brykietów z węgla

brunatnego o 19,3%; jedynie produkcja brykietów z węgla kamiennego wzrosła nieznacznie, a mianowicie o 9,2%.

Zmniejszenie się produkcji węgla tłumaczy się panującym kryzysem gospodarczym oraz trudnościami w eksporcie. Zaznaczyć trzeba, że składy węglowe są zapełnione węglem dawniejszej produkcji.

Eksport poszczególnych gatunków węgla w I kwartale 1931 r. w porównaniu z tym samym okresem 1930 r. przedstawiał się następująco:

	I kwartał 1931		I kwartał 1930	
	tonn	tys. RM	tonn	tys. RM
Węgiel kamienny	6,119.750	123.841	6,642.354	135.724
Węgiel brunatny	8.344	195	4.483	107
Koks	1,708.415	41.312	2,329.479	57.295
Brykiety z węgla kam.	197.506	3.948	202.578	4.110
Brykiety z węgla brunatn.	385.231	8.943	348.217	8.364

Z powyższego zestawienia widać zmniejszenie się wywozu węgla kamiennego (o 8%), koku (o 27%), brykietów z węgla kamiennego (o 2,5%). Zwiększył się nato-

miast eksport węgla brunatnego (o 86%) oraz brykietów z węgla brunatnego (o 11%). W tym samym czasie przywóz wyniósł:

	I kwartał 1931		I kwartał 1930	
	tonn	tys. RM	tonn	tys. RM
Węgiel kamienny	1,379.252	26.059	1,646.165	33.971
Węgiel brunatny	463.331	6.843	600.107	9.624
Koks	130.441	3.119	78.033	2.048
Brykiety z węgla kam.	10.577	234	5.205	122
Brykiety z węgla brunatn.	22.485	388	19.256	334

Tonnaż przywozu węgla kamiennego spadł o 16,2%, brunatnego o 22,8%. Wzrósł natomiast przywóz koku o 67%, brykietów z węgla kamiennego o 103% oraz brykietów z węgla brunatnego o 17%.

Aktywne saldo obrotu zagranicznego węglem spadło w I kwartale 1931 r. w porównaniu do 1930 r. o RM 17.911 tys., niemniej jednak wynosi RM 141.596 tys. A. B.

Z RYNKÓW ZAGRANICZNYCH

ARTYKUŁY SPOŻYWCZE I KOLONJALNE

ZE ŚWIATOWYCH RYNKÓW ZBOŻOWYCH. — Ceny w okresie od dn. 16 do 30 kwietnia 1931 r. kształtowały się następująco (za kwintal):

	16 — 22/IV		23 — 30/IV		Różnica (w %-ach) cen z 23 — 30 IV w stos. do cen z 16 — 22/IV
	w walucie krajowej	w \$	w walucie krajowej	w \$	
	Pszzenica:				
Berlin	28'92	6'88½	28'60	6'80½	— 1'1
Praga	154'50	4'48	156'06	4'63	+ 1'0
Chicago	—	3'05	—	3'02	— 0'9
Buenos Aires	—	2'22	—	2'29	+ 3'1
Liverpool	—	2'57	—	2'66	+ 2'5
Wiedeń	—	—	23'00	3'23	—
Hamburg	7'67½	3'10	7'45	3'01½	— 2'9
Żyto:					
Berlin	19'40	4'61½	19'65	4'67½	+ 1'2
Praga	132'50	3'93	143'25	4'25	+ 8'1
Chicago	—	1'48	—	1'29	— 12'8
Wiedeń	—	—	23'30	3'27½	—
Owies:					
Berlin	18'46	4'39½	18'73	4'45½	+ 1'4
Praga	143'50	4'25½	156'33	4'63½	+ 8'9
Chicago	—	2'22	—	1'93	— 13'0
Buenos Aires	—	1'42	—	1'73	+ 21'8
Liverpool	—	2'22	—	2'45	+ 10'3
Wiedeń	—	—	24'12½	3'38½	—
Hamburg	4'40	1'78	4'60	1'86	+ 4'5
Jęczmień browarowy:					
Berlin	24'70	5'88	—	—	—
Praga	158'75	4'71	152'62½	4'52½	— 3'8
Chicago	—	2'30	—	2'34	+ 1'7
Wiedeń	—	—	30'00	4'21	—
Hamburg	5'35	2'16	5'32	2'15	— 0'5
Jęczmień zwykły:					
Berlin	23'51½	5'59½	23'70	5'64	+ 0'7

BYDŁO I MIĘSO

— Na rynku bekonów w Anglii w I połowie kwietnia ogólna położenie nie wykazało żadnych zmian. Ceny utrzymały się na poziomie z drugiej połowy marca. Ceny szynki wykazują tendencję nieco mocniejszą.

Na rynku trzody chlewnej w Wiedniu obroty dość żywe. Ceny towaru słoninowego pozostały na niezmiennym poziomie; ceny towaru mięsnego podniosły się o 5—10 gr. na 1 kg żywej wagi.

W Pradze na rynku trzody chlewnej ogólna tendencja słabsza; taka sama tendencja cechuje i rynek bydła rogatego. Bydło czeskosłowackie zniżkowało, przy czym największy spadek wykazują ceny wołów, a najmniejszy ceny krów i jałówek; cena stadników polskich gorszych gatunków obniżyła się prawie o Kcz. 0'70.

W Gdańsku tendencja słaba, ceny na wszystkie gatunki spadły w granicach od 1 do 3 guld. za 50 kg żywej wagi.

LONDYN. — Na rynku bekonów notowano oficjalnie—w sh za 1 cwt: duńskie sizeable Nr. 1 70, — Nr. 2 67, — Nr. 3 62, ciężkie Nr. 1 69, — Nr. 2 65, szóstki Nr. 1 68, — Nr. 2 66, szwedzkie Nr. 1 sizeable 66, — Nr. 2 63, — ciężkie Nr. 1 65, — Nr. 2 61, holenderskie sizeable Nr. 1 62 — 63, Nr. 2 54 — 61, — Nr. 3 57, — ciężkie Nr. 1 61 — 63, — Nr. 2 57 — 59, polskie najchudsze 58, — chude 55, — prima 53, — ciężkie najchudsze 56, — chude 53, — szóstki 55.

WIENIĘ. — Notowano dn. 7/IV — w szyl. austr. za 1 kg żywej wagi: świnie prima 1'50 — 1'60, angielskie krzyżówki 1'40 — 1'60, świnie mięsne lekkie z Polski 1'30 — 1'75, — grube 1'25 — 1'50, — tertio 1'20 — 1'25, — stare 1'38 — 1'42, — chłopskie 1'45 — 1'60.

PRAGA. — W iatkach Praga VII płacono dn. 13/IV — w Kcz. za 1 kg bitej wagi łącznie z podatkiem: cielęta krajowe bite na wsi 7'00 — 9'00, — wyjątkowo 9'50, — bite w Pradze 9'00 — 10'50; cielęta polskie 7'50 — 9'00; świnie krajowe 7'50 — 8'50, nawet 9'00; na targu bydła rogatego płacono — w Kcz. za 1 kg żywej wagi bez podatku: woły krajowe 4'50 — 6'70, — prima 6'80, stadniki 4'30 — 5'50, krowy 3'25 — 5'70, jałówki 4'80 — 6'30, polskie stadniki 4'30 — 5'60, — krowy 4'25 — 5'00, — jałówki 5'50 — 6'00; na targu świń płacono za 1 kg żywej wagi: świnie krajowe 6'00 — 6'85, — słowackie 6'20 — 6'80, bagony jugosłowiańskie 8'20 — 9'10, — rumuńskie 7'80 — 9'00.

GDAŃSK. — Dn. 8/IV notowano — w guld. za 50 kg żywej wagi: woły 24 — 28, stadniki 15 — 30, jałówki 19 — 28, cielęta 15 — 55, owce 30 — 40, świnie słoninowe 35 — 40, świnie bekonowe 36 — 38.

JAJA

— Na światowym rynku jajczarskim ogólny nastrój w I połowie kwietnia był niewyraźny. Produkcja nie osiągnęła jeszcze punktu kulminacyjnego, w związku z czym w sferach kupieckich liczą się jeszcze ze spadkiem cen. W wielu krajach czynione już są przygotowania do okresu konserwacji jaj.

Na rynku niemieckim usposobienie spokojne. Dowozy towaru krajowej produkcji bardzo duże, w związku z czym

ceny wykazują tendencję zniżkową. Zapotrzebowanie dość słabe, szczególnie na jaja gatunków najdroższych. Ceny towaru normalnego pozostają prawie bez zmian.

Na rynku angielskim przy dużych dowozach ceny większości gatunków uległy niższe. Cena towaru polskiego utrzymała się na poziomie cen z końca marca.

Na rynku austriackim nastrój bardzo spokojny, ceny lekko zniżkowały.

Na rynku czeskosłowackim dowozy duże i wzrastają w dalszym ciągu. W porównaniu z cenami z początku marca ceny jaj w początku kwietnia poważnie spadły.

Na rynku włoskim ceny pozostają na niezmiennym poziomie. Zapotrzebowanie rynku wewnętrznego dość znaczne.

Na rynku francuskim ożywione dowozy towaru produkcji krajowej. Ceny uległy lekkiej niższe.

Na rynku duńskim popyt słaby, w związku z czym prawdopodobnie znaczna ilość towaru zostanie poddana konserwacji. Z chwilą rozpoczęcia się okresu konserwacyjnego ceny powinny się ustabilizować.

BERLIN. — Dn. 9/IV notowano — w fen. za sztukę franco wagon Berlin: niemieckie do picia ponad 65 g wagi 9½ — ponad 48 g 6½, niemieckie wysortowane 6, 18 lbs. duńskie 9½, 68 g holenderskie 10, — 57/58 g 8 — 8½, 68 g. belgijskie 10, rumuńskie, węgierskie i jugosłowiańskie 6½ — 6¾, rosyjskie normalne 6½, zagraniczne drobne 6 — 6½.

LONDYN. — Dn. 7/IV notowano — w sh za 120 sztuk: angielskie „Specials” 12, „Kükeneier” 8/6, 16 lbs belgijskie 9, 18 lbs. duńskie 11, 18 lbs. holenderskie brązowe 11/6 — 12, 18 lbs. północno-irlandzkie 11/9, chińskie 6 — 6/6, polskie 51/54 kg 6/6 — 6/9, — 48/51 kg 6/3 — 6/6, — 45/48 kg 6, czarne 5/9.

WIENIĘ. — Notowano dn. 7/IV — w gr. austr. za sztukę: prima jugosłowiańskie i węgierskie przerobione 10½ — 10¾, — oryginalne 9½ — 10, polskie 51/54 kg 9 — 9½, — 48/51 kg 8½ — 9, prima rumuńskie 10 — 10¾, rosyjskie 8½ — 9½.

REICHSBERG. — Notowano — w Kcz. za kopę: jaja czeskie loco stacja 31 — 32, polskie 51/54 kg loco Reichenberg 30 — 31.

KOPENHAGA. — Notowano — w Kor. za 1 kg: 0'80 — 0'84.

METALE

Z RYNKÓW ŚWIATOWYCH. — Ceny wywozowe żelaza z większych wytwórców europejskich: Anglii, Belgii wraz z Luksemburgiem i Francji — w £ f. o. b. port — notowane były w dn. 24 kwietnia 1931 r., jak następuje:

	Wielka Brytania	Belgia i Luksemburg	Francja
za 1.016 kg			
za 1.000 kg			

Surowka:

odlewn. Nr. III (2'5-3'0% Si)	2.18.6	2. 9.6	2. 9.6
tomasowska	—	2. 7.6	—
hematytowa	3. 6.6	—	—
ferromangan	9. 0.0	—	—

Półwyty:

kęsy	—	3. 7.0	3. 6.6
platyny	—	3.11.6	3.10.0

Wytwory gotowe:

żelazo sztabowe	6. 5.0	3.15.6	3.15.6
belki	7. 5.0	3. 9.0	3. 8.6
kątownicy	7.10.0	3.14.6	3.14.6
blacha okrętowa, rezervoarowa i t.p.	7.10.0	—	—
szyny stalowe	7.15.0	6.10.0	6.10.0
bednarka	8.10.0	4. 7.6	4. 7.6
drut-walcówka	7.12.6	5. 2.6	5. 2.6
blacha tomasowska	8.15.0	4.12.0	4.12.0
blacha czarna (24 gąge)	8.10.0	—	—
drut ocynekow.	13. 0.0	6 5.0	6 5.0
gwoździe druc.	10. 0.0	4.18.6	4.18.6

Żadnych specjalnych zmian na europejskim rynku żelaznym w okresie od 25 kwietnia do 1 maja nie było. Ogólne położenie pozostaje w dalszym ciągu trudne z powodu braku zbytu.

Na rynku starego żelastwa nastąpiła znów depresja, która objęła większość krajów, powodując tem spadek cen.

W Niemczech sytuacja nie uległa poważniejszym zmianom. Bezrobocie wykazuje pewne cofnięcie się, do czego w znacznym stopniu przyczyniły się zamówienia sowieckie, polepszając stan zatrudnienia wielu hut. Zamówienia wewnętrzne utrzymują się mniej więcej na osiągniętym poziomie. Interesy wywozowe wykazały osłabienie.

W dziale wielkopiecowym zamówienia nie pokrywały nawet obecnej zdolności wytwórczej wielkich pieców. Oficjalna cena wewnętrzna wynosiła za Nr. 3 sur. lejar. RM 128 loco Oberhausen, przy większych jednak zamówieniach można było otrzymać rabaty. Cena wywozowa utrzymywała się na sh 48, jednak miała tendencję zniżkową. Rynek żelaza walcowanego przedstawiał się niekorzystnie, gdyż zapotrzebowanie nawet na gatunki budowlane osłabło. Żelazo sztabowe miało zbyt bardzo mierny przy cenie RM 128 loco Oberhausen. Zapotrzebowanie na blachę cienką utrzymywało się przy zasadniczej cenie RM 160. Na blachę grubą zbyt był znacznie gorszy.

Rynek starego żelastwa przedstawiał się słabo. Depresja z poprzedniego tygodnia utrzymywała się nadal. Zasadnicza cena I gatunku wynosiła na rynku zachodnim ok. RM 39, we wschodnich zaś prowincjach zaledwie ok. RM 27.

We Francji dotychczasowy optymizm zaczyna się zmniejszać i, jak się zdaje, kryzys i tu zaczyna w poważnym stopniu robić postępy, ceny nie trzymają się już tak mocno, jak przed paru tygodniami. Nadzieje na rozwinięcie robót publicznych na szerszą skalę zdają się być złudne. W dziale wielkopiecowym zamówienia się zmniejszyły. Przewidywana jest nawet możliwość zagaszenia paru wielkich pieców. W wywozie również poprawy niema. Ceny wewn. wynosiły za Nr. 3 sur. odlewn. fosforowej 290 do 305 fr. w zależności od pochodzenia.

W dziale wytworów walcowniczych zamówienia są ciągle znacznie mniejsze od zdolności wytwórczej hut. Częściowo walcownie nawet stoją.

Ceny mają tendencję zniżkową; wytwory dużych profili a również i żelazo betonowe sprzedawane były po 480 fr., profile drobniejsze do 495 fr. Na rynku blachy sytuacja się poprawiła wobec przedłużenia biura sprzedaży do 15 października. Ceny blachy zsynchronizowanej trzymały się mocno, natomiast blacha cienka wykazywała tendencję zniżkową. Ceny blachy

powyżej 5 mm wynosiły 800 — 822.50 fr., poniżej 5 mm — 2.7 mm 875 — 897.50 fr.; zasadnicza cena blachy cienkiej $1\frac{3}{4}$ — 2 mm 840 fr.

Na rynku starego żelastwa panowała w dalszym ciągu depresja przy cenach niskich, wynoszących ok. 140 fr. za żelastwo martenowskie. Wywóz żelastwa był nieznaczny i sytuacji nie poprawił.

W Belgii ogólne położenie nie uległo zmianie. Ożywienie utrzymuje się w dalszym ciągu, i ceny trzymają się dosyć mocno. W dziale surówki widoczne jest ożywienie przy cenie wewnętrznej 475 fr. belg. za sur. odlewn. Nr. 3; cena wywozowa teje surówki sh 50 f.o.b. Antwerpia. W wytworach walcowni rynek wykazuje usposobienie dosyć mocne, poszukiwane były żelazo prętowe, belki i bednarka. Ceny wynosiły: żelazo sztabowe £ 3.17, okrągłe $\frac{3}{16}$ £ 4.4, bednarka £ 4.8. Na rynku blachy ożywienie było umiarkowane, bardziej poszukiwane były blachy cienkie. Za blachę grubą płacono £ 4.6 do 4.7, za $2\frac{1}{2}$ mm £ 4.16 do 4.17, za $1\frac{1}{2}$ mm £ 5.1 do 5.2.

W Anglii położenie pozostawało bez zmiany. Brak zatrudnienia w hutach dawał się we znaki. Ceny niżkowały pod wpływem konkurencji hut kontynentalnych.

Na rynku starych metali położenie pozostawało bez zmiany. Notowano za 1.000 kg w handlu hurtowym w Niemczech loco Berlin, we Francji loco Paryż:

	Niem- cy 1/1V RM	Fran- cja 24/IV Fr. fr.
Miedź . odp. grube	75/81	drob. 400
Bronz	65/70	miesz. 400
Mosiądz	50/55	" 250
Cynk . odp. miesz.	13/15	" 80
Ołów	19/22	" 135

ANGLJA. — Depresja, jaka zaczęła się w poprzednim tygodniu, jeszcze w większym stopniu uwidoczniła się w tygodniu sprawozdawczym od 25 kwietnia do 1 maja. Zapotrzebowanie ze strony konsumentów było bardzo nie wystarczające, skutkiem czego wszystkie metale wykazały dosyć znaczną obniżkę w cenie.

Na rynku miedzi początkowo panowała silna depresja pod wpływem pojawienia się na rynku w dużej ilości ofert hut, stojących poza kartelem, w cenie po 9.37 cts za lb, podczas gdy cena kartelowa wynosiła 10.05 cts. Naskutek takiego stanu rzeczy kartel obniżył swoją cenę do 9.80 cts., co miało ten skutek, że zapotrzebowanie od razu się ożywiło i trwało przez parę dni, podnosząc nawet cokolwiek cenę rynkową. Sytuacja ta nie trwała jednak długo, gdyż już pod koniec tygodnia zapotrzebowanie ponownie znacznie osłabło, powodując dalszy spadek ceny.

Na rynku cyny panuje kompletna dezorientacja wskutek ciągłych jeszcze tarć w łonie producentów co do ograniczenia produkcji. Już dziś staje się coraz bardziej widocznym, że spadek konsumpcji jest tak wielki, że ustalone ograniczenie wytwórczości nie wystarczy. W ostatnim dniu tygodnia położenie wykazało lekką poprawę.

Na rynku cynkowym nastąpiła silna depresja i spadek ceny wskutek wiadomości o zerwaniu rokowań między Europą i Ameryką w sprawie porozumienia. Położenie jest niezmiernie trudne ze wzglę-

du na kompletny brak zapotrzebowania i istnienie ogromnych zapasów.

W ołowiu w dalszym ciągu panowało silne osłabienie, powodujące ciągłą niższą cenę.

Ruch cen poszczególnych metali przedstawiał się następująco:

Miedź standard straciła w ciągu tygodnia £ $1\frac{1}{16}$ przy sprzedaży kasowej i £ $1\frac{3}{8}$ przy operacjach terminowych. Miedź elektrolityczna straciła £ $1\frac{1}{8}$, a rafinowana £ $1\frac{1}{4}$. Blacha pozostała bez zmiany.

Cyna wykazała stratę £ $5\frac{1}{2}$ przy operacjach gotówkowych i £ $5\frac{5}{8}$ przy sprzedaży na termin.

Ołów stracił £ $\frac{1}{2}$ przy sprzedaży kasowej i £ $\frac{7}{16}$ przy operacjach terminowych.

Cynk wykazał stratę £ $\frac{3}{8}$ przy operacjach kasowych i £ $\frac{3}{16}$ przy sprzedaży terminowej.

Glin i nikiel pozostawały bez zmiany zarówno w sprzedaży krajowej, jak i zagranicznej.

Antymon, rtęć i platyna pozostawały bez zmiany.

Blacha biała straciła sh $\frac{1}{8}$ na skrzynce.

Ruda wolframowa zyskała sh $\frac{1}{2}$ na 1% w tonnie.

Srebro straciło przy sprzedaży gotówkowej $\frac{1}{2}$ d, przy sprzedaży terminowych $\frac{3}{16}$ d na uncji.

Złoto straciło $\frac{1}{2}$ d na uncji.

W poniższym zestawieniu podane są ceny wymienionych metali (w £ za 1.016 kg z wyjątkiem: blachy białej, która notowana jest w sh za skrzynkę o 112 arkuszach (0.32 mm), rtęci — w £ za butle, rudy wolframowej — w sh za 1% w tonnie, platyn — w £ za uncję, złota — w sh za uncję i srebra — w d za uncję):

Metal	Poprzed. Tydz. sprawozdawczy:			
	tydz. ultimo	maksy. mum	mini. mum	ulti. mo
Miedź:				
standard				
kasa . . .	42 $\frac{5}{8}$ - $11\frac{1}{16}$	41 $\frac{7}{8}$	41	40 $\frac{7}{8}$ -41
term. . . .	43 $\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{16}$	42 $\frac{1}{2}$	41 $\frac{9}{16}$	41 $\frac{1}{2}$ - $\frac{9}{11}$
elektrol.	45 $\frac{1}{2}$ -46	45 $\frac{1}{2}$	44	44 $\frac{1}{4}$ -45
rafinow.	43 $\frac{1}{2}$ -44 $\frac{1}{4}$	44 $\frac{1}{4}$	42 $\frac{1}{4}$	42 $\frac{1}{4}$ -43 $\frac{1}{2}$
blacha miedz. .	75	75	75	75
Cyna:				
kasa . . .	111- $\frac{1}{8}$	108 $\frac{1}{2}$	104 $\frac{1}{2}$	105 $\frac{1}{2}$ - $\frac{5}{8}$
term. . . .	112 $\frac{3}{8}$ - $\frac{1}{2}$	109 $\frac{1}{2}$	105 $\frac{7}{8}$	106 $\frac{3}{4}$ - $\frac{7}{8}$
Ołów:				
kasa . . .	12 $\frac{1}{8}$	12 $\frac{1}{8}$	11 $\frac{5}{8}$	11 $\frac{5}{8}$
term. . . .	12 $\frac{3}{16}$	12 $\frac{3}{16}$	11 $\frac{3}{4}$	11 $\frac{7}{8}$
Cynk:				
kasa . . .	11	10 $\frac{5}{8}$	10 $\frac{9}{16}$	10 $\frac{5}{8}$
term. . . .	11 $\frac{3}{8}$	11 $\frac{3}{16}$	11	11 $\frac{3}{16}$
Glin:				
dla kraju .	85	85	85	85
„ zaogr. .	85	85	85	85
Blacha				
biała . . .	15	15	14 $\frac{7}{8}$	14 $\frac{7}{8}$

Nikiel:				
dla kraju .	175	175	175	175
„ zaogr. .	175	175	175	175
Ruda				
Platyna				
„Spong”	5	5	5	5
Srebro:				
kasa . . .	13 $\frac{3}{4}$	13 $\frac{3}{8}$	13	13
term. . . .	13 $\frac{3}{16}$	13 $\frac{5}{16}$	13	13
Złoto	84.10 $\frac{1}{4}$	84.10 $\frac{1}{4}$	84.9 $\frac{3}{4}$	84.9 $\frac{3}{4}$

SUROWCE WŁÓKIENNICZE

— Nad sytuacją światowego rynku bawełnianego w II połowie kwietnia zaciążyła ostatnio polityka amerykańskiego Federal Farm Board. Organizacja ta, która przez dłuższy czas stosowała politykę interwencji na rynku surowca bawełnianego, ostatnio na skutek zmian na kierowniczych stanowiskach zamierza wycofać się z tej akcji. Wskutek tego grozi rynkom bawełnianym niebezpieczeństwo nagłego rzucenia olbrzymich zapasów bawełny w ilości 3 miljn. bel. Ta zmiana polityki Federal Farm Board spowodowana została m. in. atakami szeregu organizacji gospodarczych Stanów Zjedn., związanych z włókiennictwem. Przeciwnicy polityki interwencyjnej wskazywali, iż przyniosła ona więcej szkód, niż korzyści i prowadzona była kosztem olbrzymich mas podatników amerykańskich. Rzucone przez przeciwników polityki interwencyjnej hasło wolnego rynku bawełnianego przyjęte zostało z dużym zadowoleniem przez opinię Stanów, jakkolwiek nasunąć się muszą poważne zastrzeżenia co do ujemnych skutków tych zmian na rynku światowe. Obecnie Federal Farm Board ma wykonywać kontrolę nad obszarami uprawnymi. Ma tu być poważnie brany pod uwagę całokształt interesów farmerów amerykańskich przez dostarczenie im kredytów na zwiększenie wydajności i racjonalizację kosztów uprawy. Najważniejszym jednak postulatem, który wpłynąć może na unormowanie się sytuacji, jest żądanie, aby w okresie najmniej 2 lat olbrzymie zapasy bawełny nie były rzucone na rynek; wpłynęłoby to na stabilizację nastrojów.

Wobec tej niewyjaśnionej sytuacji światowy rynek bawełniany trwa w nastroju niepewności, która jest najistotniejszą cechą ostatnich 15 dni. Wahania były bardzo silne. Depresję pogłębiły informacje z Ameryki, że zapasy uległy zwiększeniu do 3,633.000 bel. a niepewność co do dalszego przebiegu wydarzeń na rynkach światowych potęgowała nerwowy nastrój. Sytuacja kształtowała się analogicznie na rynkach bawełny egipskiej, które znajdowały się pod silnym wpływem posunięć spekulacyjnych, wywołujących redukcję cen. Jak wypadną zbiory tej bawełny, nie można jeszcze przewidzieć, w każdym razie wahania cen w kierunku niżkowym uważane są za przemijające. Ta sama opinia utrzymywała się również, jeżeli chodzi o zmiany cen w bawelnie amerykańskiej. Tendencję w New-Yorku i Liverpoolu określano jako stałą, względnie spokojną i utrzymaną.

— Światowy rynek wełniany znajdował się pod wpływem nastrojów, związanych z III serią aukcyjnych londyńskich, które rozpoczęły się 28 kwietnia. Aukcjom tym przypisywane jest tym razem szczególne znaczenie i wpływ na kształtowanie

się cen tego surowca włókienniczego. Jak wiadomo, pierwsza seria aukcyj w styczniu i druga w marcu zamknięte zostały mocną tendencją i podwyższonymi notowaniami cen. Majowe aukcje mają być więc niejako kamieniem probierczym, który rozstrzygnie, czy zwyżka ma charakter stały. Zdania w tej sprawie są bardzo rozbieżne. Przeważa opinia, iż obecny poziom cen przynajmniej do jesieni będzie podstawą transakcji. Ale czy ten zwzżkowy ruch będzie punktem wyjścia do jakiejś haussy, nawet ograniczonej do pewnych tylko rynków—na to pytanie nie można udzielić odpowiedzi. Jakkolwiek zbyt surowej wełny do kwietnia przedstawiał się pomyślnie, to jednak obroty wyrobami wełnianymi nie pozostawały we właściwym stosunku do transakcji surowcem. Jako moment dodatni podkreślany jest fakt, iż zarówno w styczniu, jak i w marcu, udało się dostarczoną na aukcję wełnę sprzedać w 95%. Drugim takim dodatnim czynnikiem są informacje, nadchodzące ostatnio z Australii, gdzie w okresie ostatnich 9 miesięcy zapasy zmniejszyły się o przeszło ¼ miljn. bel w porównaniu z ub. sezonem. Podobnie pomyślnie przedstawia się sytuacja w Południowej Afryce, gdzie zapasy uległy również znacznej redukcji. Tym momentem dodatnim, przemawiającym za zwyżką cen, przeciwstawić można niezwykle ciężką sytuację światowego przemysłu wełnianego. Spożycie np. surowej wełny w Stanach Zjednoczonych Am. zmniejszyło się o przeszło 25%, a rynek czesanki posiada bardzo poważne zapasy. Z tych właśnie względów przypisywane jest tak duże znaczenie odbywającym się obecnie aukcjom londyńskim i tem tłumaczy się wyczekujący nastrój na światowych rynkach surowej wełny w okresie drugiej połowy kwietnia.

Według doniesień z Kalkutty warunki atmosferyczne w związku z tegorocznym

zbiorem juty przedstawiają się niezbyt pomyślnie. Propaganda wśród właścicieli gruntów, przeznaczonych pod uprawę juty, w kierunku wydatnego zmniejszenia powierzchni uprawnej kontynuowana jest bardzo energicznie. Można się więc liczyć w tym roku istotnie z wydatnem zmniejszeniem powierzchni uprawnej. Doniesienia o ograniczeniu powierzchni obsianej wywarły już swój wpływ na rynek, gdyż w Londynie sprzedawcy wstrzymali się z realizacją zamówień.

Transakcje na europejskim rynku l i a n y m zamykały się naogół w niezbyt wielkich rozmiarach. Przedalnie zakupywały tylko drobne ilości, uważając obecne ceny za bardzo wysokie. Pomimo jednak tego stanowiska producentów notowania lnu na wszystkich rynkach utrzymały się. Na rynku belgijskim, holenderskim, francuskim i angielskim ceny na wszystkie gatunki kształtowały się mocno, i sprzedawcy nie okazywali bynajmniej dążenia do ustępstw w zakresie cen. Ta mocna tendencja znajduje swe uzasadnienie w niezmiennie wysokich notowaniach cen lnów wschodnich. Len rosyjski BKKO kalkuluje się £ 41 — 42 za tonnę c. i. f. porty europejskie. Len łotewski kalkulował się w tych samych granicach przy mocnej tendencji. Dalszy rozwój cen uzależniony będzie od tych transportów, które Sowiety zamierzają rzucić do końca sezonu. Dostawy rosyjskie obliczane są na 20.000 t, co, oczywiście, musiałoby wyrzucić pewien wpływ na rynek. Drugim czynnikiem, który wywierać będzie taki wpływ na kształtowanie się cen, są informacje o stanie uprawy. Nie ulega żadnej wątpliwości, że powierzchnia uprawna w Z. S. R. R. ulegnie zwiększeniu, podczas gdy we wszystkich prawie państwach europejskich obszar ten się zmniejszy.

Włoski rynek surowego jedwabiu znajdował się w stanie depresji i zastoju. Szeręg transakcyj zawarli odbiorcy ame-

rykańscy. Częściowe zakupy uskuteczniła Szwajcaria. Spokojne nastroje panowały również w Zurichu. Niejednolite nastroje spowodowały zniżkę cen o 0'50 — 1'00 fr. W Lyonie uskuteczniano nieliczne pojedyncze transakcje. Nowy artykuł sztuczno-jedwabny — krep stanowi silną konkurencję dla jedwabiu naturalnego.

Najsilniejsze wahania cen były na rynku chińskim w związku z wahaniami kursu srebra.

Jedynie mocniejsze tendencje na jedwab notowano w tym okresie w Yokohamie.

Notowania cen surowców włókienniczych były następujące:

Bawełna	
Amerykańska w Bremie . . .	10'56 cent.
" Midding w Liverpoolu	5'41 d
Wełna	
Południowo-amerykańska gat. średni	19½ d
Australijska A/2A	27½ d
Juta	
Firsts	£ 16⅞
Konopie	
Włoskie surowe BBN-za 1 t	295 lir.
Jugosłowiańskie I chłopskie—za 1 kg	4½ din.
Rosyjskie czesane—za 1 t	£ 38
Jedwab	
Włoski extra 13/15	137½ fr.
Syrwjski 9/11	130-126 fr.
Chiński petit extra 13/15	320 fr.

PRZEDRUK DOZWOLONY, LECZ Z PODANIEM ŹRÓDŁA

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
ELEKTORALNA 2, pokój 26 (parter)

telefony:

412-66 (Red.), 412-73 (Adm.) i 412-68 (Druk.)

Biura czynne od godziny 9 do 3 po południu

KONTO CZEKOWE P. K. O. 701

PRENUMERATA

w kraju:

kwartalnie—zł 15, półrocznie—zł 30, rocznie—zł 60

z a g r a n i c ą:

kwartalnie—zł 25, półrocznie—zł 50, rocznie—zł 100

CENY OGŁOSZEŃ

w zeszytach zwykłych:

IV str. okładki—zł 1.200; II i III str. okł.—zł 900;

½ str.—zł 500; strony zwyczajne — zł 600,

¼ str.—zł 350, ¼ str.—zł 200, 1/8 str.—zł 110

Przy ogłoszeniach kombinacyjnych, petitowych oraz tabelarycznych do cen powyższych dolicza się 30%

Redaktor Naczelny: **CZESŁAW PECHE**

Redaktor: **WACŁAW SZURIG**

Redaktor działu finansowo-skarbowego:
PAWEŁ MICHALSKI

Redaktor działu rolniczego:
LEONARD KRAWULSKI

Redaktor działu komunikacyjnego:
JÓZEF GIEYSZTOR

Wydawca: **MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU**

WPISY DO REJESTRU HANDLOWEGO SĄDU OKRĘGOWEGO W WARSZAWIE

A. — FIRMY JEDNOOSOBOWE, SPÓŁKI FIRMOWE I KOMANDYTOWE

R. H. A XXIX 231: „Auto-Garaż Warsztaty Mechaniczno-Samochodowe Sergjusz Szmidt i Henryk Weiss” w Warszawie, Solec 103. Wspólnicy: Sergjusz Szmidt i Henryk Weiss, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 czerwca 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, kontrakty, umowy, akceptacje i pełnomoczenia podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję, pokwitowania z odbioru należności, żyra, czeki, podpisuje jeden ze wspólników.

R. H. A XXIX 262: „Litwinka” K. Brudziński i F. Kruszyński, Spółka Firmowa w m. Iwje w pow. lidzkim”. Siedziba zarządu w Warszawie. Malczewskiego 14. Hurtowa komisowa sprzedaż wyrobów Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego. Wspólnicy: Kazimierz Burdziński Franciszek Kruszyński, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 22 listopada 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Weksle i żyra na wekslach podpisują obaj wspólnicy łącznie. Prowadzenie i zastępowanie przedsiębiorstwa hurtowni na miejscu, oraz zawieranie umów, aktów i zobowiązań, sprzedaż wyrobów, odbiór pieniędzy i należności, jak również korespondencji i wyrobów, tudzież zastępowanie przed władzami i urzędami wszystkich instancji należy do Kazimierza Burdzińskiego. Zastępowania spółki przed Dyrekcją Państwowego Monopolu Spirytusowego i jej agendami należy do każdego ze wspólników oddzielnie.

R. H. A XXIX 263: „Zakład Chirurgiczno-Urologiczny „Hygieny” d-rów P. Goldsteina i D. Szenkiera” w Warszawie, Zgoda 1. Wspólnicy: dr. Paweł Goldstein, dr. Dawid Szenkier, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 4 grudnia 1929 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkiego rodzaju zobowiązania, podania do władz, deklaracje pełnomocnictwa i t. p. podpisują obaj wspólnicy łącznie. Pomiedzy Abramem-Pinkusem Goldsztejnem a małżonką jego Cecylią z domu Mamelok nastąpił układ na mocy interwency z dnia 10 marca 1912 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 264: „Abram Eidelman” w Warszawie, Dzielna 21. Pracownia blacharska. Istnieje od 1926 r. Właściciel Abram-Chil Eidelman z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Gitla z domu Borensztejn nastąpił układ na mocy interwency z dnia 11 stycznia 1923 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 265: „Jan Raue” w Warszawie, Smolna 17. Przedstawicielstwo handlowe różnych firm. Istnieje od 1925 r. Właściciel Jan Raue z Warszawy.

R. H. A XXIX 267: „Chaim Fried” w Warszawie, Wąłowa 7, sklep 51. Drobną sprzedaż królików i skórek króliczych. Istnieje od 1928 r. Właściciel Chaim Fried z Warszawy.

R. H. A XXIX 268: „Polski Biuro Podróży „Francopol” Leonard Kliks” w Warszawie, Trebacka 9. Istnieje od 1930 r. Właściciel Leonard Kliks z Warszawy.

R. H. A XXIX 269: „M. Akerman i L. Hendel” w Warszawie, Bonifraterska 8. Wytwórnia i sklep wyrobów cukier-

nico-czekoladowych. Wspólniczki: Małka Akerman, Liba Hendel, obie z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 23 października 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnione są obie wspólniczki. Weksle, indosy, akcepty, traty i wszelkie zobowiązania podpisują obie wspólniczki łącznie. Prowadzenie spraw sądowych i ustanawianie pełnomocników należy do obydwóch wspólniczek łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, podpisuje jedna ze wspólniczek. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXIX 270: „Wytwórnia Wyrobów Galanteryjnych i Warsztaty Mechaniczne Wolf Woliński i S-ka, Spółka Firmowa” w Starej Wsi, pow. mińsko-mazowieckiego. Wspólnicy: Wolf Woliński ze Starej Wsi, Fiszel Zenftman vel Zenftman z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 16 września 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, pełnomocnictwa, weksle, żyra na wekslach i czeki podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek, towarów, przekazów i papierów wartościowych podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXIX 271: „Władysław Baumgarten Skład Materiałów Aptecznych” w Warszawie, Leszno 99. Istnieje od 1930 r. Właściciel Władysław Baumgarten z Warszawy.

R. H. A XXIX 272: „Józef Towiański i S. Rozencwajg, Apteka w Warszawie” w Warszawie, Grzybowska 31. Wspólnicy: Józef Towiański, Salomon Rozencwajg, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 15 kwietnia 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, czeki i pełnomocnictwa podpisują obaj wspólnicy łącznie. Korespondencję handlową, pokwitowania z odbioru należności, przesyłek i korespondencji podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXIX 274: „Trykoniec Szymon Frajdenrajch” w Warszawie, Nalewki 17. Skład fabryczny wyrobów dzianych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Szymon Lejb Frajdenrajch z Warszawy.

R. H. A XXIX 276: „Szlama Chaskelberg” w Warszawie, Przejazd 9. Skład Pokorna 8. Hurtowa i detaliczna sprzedaż papieru. Istnieje od 1914 r. Właściciel Szlama-Gdala Chaskelberg z Warszawy.

R. H. A XXIX 277: „Jankiel Litwak, Sprzedaż Skór” w Warszawie, Sienna 8. Istnieje od 1918 r. Właściciel Jankiel-Szumul Litwak z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Esterą Lejbkowicz z domu Futerman nastąpił układ na mocy interwency z dnia 28 lutego 1925 r., ustalający wyłączność majątku.

R. H. A XXI 201: „Przedsiębiorstwo Robót Budowlanych i Kanalizacyjno-Wodociągowych A. Kleiber i W. Jeżewski” w Warszawie: Polna 64. Janowi Emilowi Lisiakowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym ze wspólników weksli, czeków, pełnomocnictw, umów i wszelkich zobowiązań i do samodzielnego podpisywania korespondencji, niezawierającej zobowiązań, pokwitowań z odbioru pieniędzy z banków i od osób prywatnych, ładunków, przesyłek i korespondencji.

R. H. A XX 255: „**Józef Czerwiński**“, w Warszawie, Nowogrodzka 36. Siedziba przedsiębiorstwa mieści się obecnie przy ulicy Jasnej 22. Józef Czerwiński zamieszkuje obecnie przy ul. Jasnej 22. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Belją z domu Kleiner nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 14 kwietnia 1926 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XVI 328: „**Stanisław Wojciechowski i S-ka**“ w Warszawie, Wspólna 67. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XV 154 (A XXIV 347): „**Fabryka Wyrobów Ceramicznych „Pancerz” w Młocinach Aleksander Urbanowicz i S-ka** w Warszawie, ul. Wspólna 37, m. 11. Wspólnik Heljodor Urbanowicz z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dylewskim w Warszawie dnia 28 czerwca 1929 r. za nr. 821 Marjan Dębski i Włodzimierz Korolkow wystąpili ze spółki, cedując swoje udziały wraz z aktywami i pasywami na rzecz pozostałego wspólnika Aleksandra Urbanowicza oraz na rzecz nowoprzyjętego do spółki wspólnika Heljodora Urbanowicza. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, kontrakty, umowy, nie wyłączając hipotecznych, notarialnych i wekslowych oraz czeki i żyra podpisuje Aleksander Urbanowicz. Korespondencję handlową, pokwitowania wogóle, w szczególności z odbioru korespondencji poleconej, przesyłek pieniężnych i wartościowych podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXIX 113: „**Fabryka Konfekcji Stanisław Pawluk i S-ka**“, w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Nowy Świat 23/25.

R. H. A XXIX 180: „**Dom Handlowo-Ekspedycyjny Henryk Radziejewski**“, w Warszawie, Mokotowska 45. Adolfovi Montagowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. A XXIX 217: „**Icek Lichtensztejn**“, w Warszawie, Ś-to Jerska 10. Stanisławowi Karbownikiemu z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A XXVIII 110: „**Juliusz Warszawski Dom Ekspedycyjno-Agenturowy, Spółka firmowo-komandytowa**“, w Warszawie, Wielka 19. Dalsze prowadzenie istniejącego dotychczas przedsiębiorstwa pod firmą: „Juliusz Warszawski Dom Ekspedycyjno-Agenturowy“, w szczególności dokonywanie wszelkich operacji związanych z cieniem, transportowaniem, magazynowaniem, ekspedycją i dostawą ładunków i towarów. Wspólniczki: Róża Warszawska, Irena Warszawska, obie z Warszawy. Spółka firmowo-komandytowa rozpoczęła czynności dnia 18 lutego 1930 r. Do reprezentowania spółki i podpisywania firmy pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważnione są wspólniczki firmowe Róża Warszawska i Irena Warszawska, każda samodzielnie. Wspólnikiem komandytowym jest Stefan-Leon Warszawski z wkładem zł 10.000.

R. H. A XXVIII 119: „**Inżynier Czesław Kłobukowski i S-ka**“ w Warszawie, Ursynowska 14. Prokurentka Regina Zubrzycka wyszła z małżeństwa i obecnie nosi nazwisko Kłobukowska. Pomiedzy Czesławem Witoldem Kłobukowskim a małżonką jego Regimą Zubrzycką, z domu Kordjasz, nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 21 czerwca 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVIII 250: „**Arx Abram Grynberg**“, w Warszawie, Miodowa 27. Perfumerja. Istnieje od 1930 r. Właściciel Abram Grynberg z Warszawy. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 9 sierpnia 1930 r. za nr 3716, przedsiębiorstwo sprzedane zostało

Icie Gutman, która takowe nadal prowadzi jednoosobowo pod firmą: „Perfumerja“ „Arx“ właścicielka Ita Gutman.

R. H. A XXVIII 263: „**Polsuk Benjamin Miller**“ w Warszawie, Geśia 6. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 25 lipca 1930 r. za nr 4621, przedsiębiorstwo sprzedane zostało Bajli Miller, która prowadzi takowe jednoosobowo pod firmą: „Polsuk“ Bajla Miller“.

R. H. A XXVII 32: „**Muszkat i Thorner wł. Maksymiljan Muszkat**“, w Warszawie, Wolska 60. Fabryka cykorji. Istnieje od 1929 r. Właściciel Manas vel Maksymiljan Muszkat z Warszawy.

R. H. A XXVII 118: „**Chaja Szafran**“ w Warszawie, Elekoralna 13. Drobną sprzedaż przyborów zegarmistrzowskich. Istnieje od 1927 r. Właścicielka Chaja Szafran z Warszawy.

R. H. A XXVII 128: „**Henryk Markuszewicz**“, w Warszawie, Elekoralna 3. Detaliczna sprzedaż czapek i kapeluszy męskich. Istnieje od 1929 r. Właściciel Henryk Markuszewicz z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Franią z domu Szwareman nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 19 października 1911 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVII 213: „**Edward N'edziński i S-ka**“, w Warszawie, Al. Jerozolimskie 14. Prowadzenie warsztatu obuwia wojskowego, męskiego oraz damskiego i sprzedaż własnych wyrobów. Wspólnicy: Marja Pisarska i Franciszek Judziński, oboje z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 7 sierpnia 1929 r. Do reprezentowania firmy upoważnieni są oboje wspólnicy z prawem podpisywania firmy przez każdego z nich samodzielnie.

R. H. A XXVII 234: „**Centroszyb**“ właściciele Brandes, Sznajer i Goldman“, w Warszawie, Przechodnia 1. Pomiedzy Dawidem Sznajerem a małżonką jego Frajdą z domu Wajdenfeld nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 13 lutego 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVI 169: „**Jan Ulasiewicz i Syn właściciel Leonard Ulasiewicz**“, w Warszawie, Marszałkowska 49. Istnieje od 1895 r. Właściciel Leonard Ulasiewicz z Warszawy.

R. H. A XXVI 252: „**Dom Pończosznicy „Luxor” Abram-Majer vel Adolf Rosenberg**“, w Warszawie, Marszałkowska 135. Wyrokiem Sadu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 sierpnia 1930 r. ogłoszono upadłość Abrama-Majera vel Adolfa Rosenberga handlującego pod firmą: „Abram vel Adolf Rosenberg Fabryka Drotu i Gwoździ“, oraz pod firmą: „Dom Pończosznicy „Luxor” Abram Majer vel Adolf Rosenberg“. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowano sędziego handlowego Samuela Koenigsteina, kuratorem adw. Ignacego Wermusa, Marszałkowska 127.

R. H. A XXVI 364: „**Władysław Zieliński**“, w Warszawie, Wolska 169. Pełnomocnictwo Wacławy Ostrowskiej do prowadzenia przedsiębiorstwa i podpisywania firmy zostało odwołane.

R. H. A XXV 267: „**Garbarnia Mordka Lichtag**“, w Zacz-szu, gm. Brudno. Otwarto skład fabryczny w Warszawie, ul. Franciszkańska 24.

R. H. A XXV 294: „**Biuro Reklamacyjno-Taryfowe Abram Leszczyński**“ w Łowiczu. Szulimowi-Zelikowi Leszczyńskiemu z Łowicza udzielono samodzielnej prokury.

R. H. A XXIV 35: „Dom Handlowy Adolf Czarnożył”, w Warszawie, Fredry 10. Dr. Leonowi Czarnożyłowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. A XXIII 120: „Laboratorium dr. Braci Hepner”, w Warszawie, Złota 28. Firmę spółki na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy ze współników samodzielnie.

R. H. A XXI 364: „Tartak Parowy „Praga” Samuel Blau-fuks właściciel Henryk Blaufuks”, w Warszawie, Markowska 2. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 23 grudnia 1927 r. za nr 1749, przedsiębiorstwo wraz z aktywami i pasywami przeszło na własność spółki akcyjnej pod firmą: „Towarzystwo dla Handlu Przemysłu i Rolnictwa „Baranowo” Spółka Akcyjna”.

R. H. A XX 102: „Mordka Knaperbaum” w Warszawie, Elektoralna 11. Firma brzmi: „Eugenja” Mordka Knaperbaum”.

R. H. A XIX 224: „Senator i Kobryner, Dom Handlowy „Atlantic” w Warszawie. Graniczna 6. Spółka znajduje się w stanie likwidacji. Likwidatorami są obaj współnicy: Mordka Senator i Jakób Kobryner.

R. H. A XVIII 483: „Mendel Muszyński” w Warszawie, Miodowa 10. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 grudnia 1927 r. ogłoszona została upadłość Mendla Muszyńskiego. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Wierciński, kuratorem zaś adwokat Jerzy Wroncki z Warszawy.

R. H. A XVI 179: „Józef Wdowiński i L. Siniawski”, w Warszawie, Sienna 11. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XV 39: „L. Pfefferberg”, w Warszawie, Graniczna 6. Fajdzie-Rojzie Feferberg z Warszawy udzielono samodzielnej prokury.

R. H. A XV 58: „M. Szymelnic i Sz. Potaszman”, w Warszawie, Ptasia 3. Przedsiębiorstwo przestało istnieć.

R. H. A XIII 220: „Zakłady Przemysłowe A. Gold i S. Wroński”, w Warszawie, Stawki 79. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 marca 1927 r. upadłość firmy została podniesiona.

R. H. A XIII 389: „J. Cytronberg, Sz. Grocher i W. Szpanbek” w Warszawie, Gęsia 5. Z mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Słupskim w Warszawie dn. 24 lipca 1924 r. za nr 2337, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo prowadzone jest nadal przez Jankla Cytronberga łącznie z Icko Markiem.

R. H. A XIII 599: „Zakłady Przemysłowo-Handlowe Wład. Paschalski”, w Warszawie, Żytnia 15/17. Władysławowi Czernakowowi, Władysławowi Kozłowskiemu i Hanrykowi Czernakowowi, wszystkim z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie.

R. H. A XII 230: „Restauracja „Mars” właścicielka Emma Gottel” w Warszawie, Nowy Świat 24. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Borkowskim w Warszawie dnia 12 maja 1927 r. za nr 767 przedsiębiorstwo przeszło na własność spółki pod firmą: „Bar pod Setką”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”.

R. H. A XI 368: „Ludwik M. Bollman”, w Warszawie, Bracka 20. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A X 472: „Ch. Handszer, Spadkobiercy”, w Warszawie, Skórczana 8. Izaakowi Handszerowi i Abramowi-Chaimowi Gotmanowi, obydwom z Warszawy, udzielono prokury z prawem łącznego podpisywania firmy pod jej stemplem.

R. H. A R. 71: „A. M. Rozenberg”, w Warszawie, Marszałkowska 11/13. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 16 sierpnia 1930 r. ogłoszono upadłość Abramamajera vel Adolfa Rozenberga handlującego pod firmą: „Abram vel Adolf Rozenberg Fabryka Drułu i Gwoździ” oraz pod firmą: „Dom Pończoszniczy „Luxor” Abram-Majer vel Adolf Rozenberg”. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowano sędziego handlowego Samuela Koenigsteina, kuratorem adwokata Ignacego Wermusa z Warszawy, Marszałkowska 127.

R. H. A S. 132 (A XXIX 3): „A. Szuldiner”, w Warszawie, Rymarska 18. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 października 1930 r. układ pojednawczy, zawarty między Abramem vel Adolfem Szuldinerem handlującym pod firmą: „A. Szuldiner”, a jego wierzycielami został zatwierdzony.

R. H. A XX 156 (A XXVII 266): „Jan Siczko i Leonard Balingier, Fabryka Asfaltu i Tektury Ogniotrwalej do Krvcia Dachów, Spółka Firmowa”, w Warszawie, Zacisza 8. Prokury Józefa Tomaszewskiego i Mieczysława Ewerta ustały.

R. H. A XXI 23: „Chemiczna Fabryka Szkła Wodnego i Tektury Józef Karczewski dawniej W. A. Kozłowski”, w Warszawie, Górczewska 53. Firma obecnie brzmi: „Fabryka Chemiczna Józef Karczewski”.

R. H. A XXII 22: „Czesław Konarzewski i S-ka” w Warszawie, Marszałkowska 102. Wspólnik Jan Milewski z Warszawy. Na mocy umowy z dnia 16 października 1930 r. do spółki przyjęty został w charakterze wspólnika firmowego Jan Milewski. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy współnicy. Weksle, kontrakty, wszelkiego rodzaju zobowiązania, umowy i t. p. podpisują wszyscy czterej współnicy łącznie. Pokwitowania z odbioru pieniędzy i wszelkiej korespondencji podpisuje jeden ze współników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXII 93: „Szymon Arendarz”, w Warszawie Nalewki 2-a. Izraelowi Pejsachowi Arendarzowi i Marjuszowi Bransburgowi obydwom z Warszawy udzielono łącznej prokury.

R. H. A XXVIII 139: „A. i G. Buchman Przemysł Leśny” w Warszawie. Sto-Krzyska 39. Pomędzy Grzegorzem Buchmanem a małżonką jego Anną z domu Rozenberg nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 28 marca 1924 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A VII 545: „Jabłoński i S-ka” w Warszawie, Królewska 16. Izaakowi Kobrynerowi z Wołomina udzielono prokury.

R. H. A XXIX 235: „Radical” Chaskiel Poznański” w Warszawie, Graniczna 6. Drobną sprzedaż zegarków metalowych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Chaskiel Poznański z Warszawy.

R. H. A XXIX 236: „Szaja Nest i Spółka” w Warszawie, Targowa 44. Rozlewnia i sprzedaż piwa jasnego. Współ-

nicy; Chaim Zajdel, Szaja Nest, Chil Nest, Chuma-Froim Herman, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 6 października 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Weksle, żyra na wekslach i wszelkie zobowiązania pieniężne podpisuje Szaja Nest. Pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXIX 237: „Bracia Feiweł” w Łodzi, Oddział w Warszawie. Nalewki 2-a. Handel towarami włókienniczymi. Wspólnicy: Adolf Feiweł z Lwowa, Juliusz Feiweł z Katowic, Dr. Leonowi Schneewisowi i Adalbertowi Kaswinerowi, obydwom z Warszawy, udzielono samodzielnej prokury dla Oddziału w Warszawie. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 12 lutego 1930 r. Do reprezentowania spółki i podpisywania firmy na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach upoważniony jest każdy ze wspólników samodzielnie.

R. H. A XXIX 238: „Icko vel Ignacy Pięknawieś” w Warszawie, pl. Kazimierza Wielkiego 8. Skład apteczny. Istnieje od 1930 r. Właściciel Icko vel Ignacy Pięknawieś z Warszawy.

R. H. A XXIX 239: „Kazimierz Truskolaski” w Warszawie. Elekoralna 34. Detaliczna sprzedaż win i towarów kolonialnych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Kazimierz Andrzej Truskolaski z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Marią-Leokadją Ambrożek z domu Wróblewską nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 5 lutego 1926 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 240: „Eliejer Birsztejn”, w Warszawie, Miodowa 20. Magazyn okryć damskich. Istnieje od 1930 r. Właściciel Eliejer-Jakób Birsztejn z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Chaną-Surą z domu Einhorn nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 14 lipca 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 241: „Ber Łucki” w Warszawie. Solna 3. Drobną sprzedaż wyrobów żelaznych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Ber Łucki z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Cypą z domu Brotman nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 10 kwietnia 1929 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 242: „Połsuk” Baila Miller” w Warszawie, Gęsia 6. Sprzedaż manufaktury. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Baila Miller z Warszawy. Ickowi-Majerowi Hochmanowi z Warszawy udzielono prokury.

R. H. A XXIX 243: „Ubiory za Gotówkę i na Raty „Dobro” Jakób Radzymiński” w Warszawie Tamka 31. Istnieje od 1930 r. Właściciel Jakób Radzymiński z Warszawy.

R. H. A XXIX 244: „Towarzystwo Kolonizacji Rolniczej Jan Cichowski, Jan Skomorowski i S-ka” w Warszawie, Hoża 39. Prowadzenie osadnictwa i kolonizowanie polskimi osadnikami terenów, położonych poza granicami kraju, a w szczególności w Ameryce Południowej. Wspólnicy: Jan Cichowski z maj. Linów. pow. opatowskiego, Jan Skomorowski, Erazm Pawski obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 4 listopada 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje Jan Cichowski łącznie z jednym z pozostałych wspólników.

R. H. A XXIX 245: „Izrael Fenigsztejn i S-ka” w Warszawie, Gęsia 3. Komisowa sprzedaż towarów włóknistych. Wspólnicy: Izrael Fenigsztejn, Edla Rozenkranc, oboje z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 1 listopada 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są oboje wspólnicy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, czeki i pokwitowania podpisuje pod stemplem firmy jeden ze wspólników. Pomiedzy Izraelem Fenigsztejnem a małżonką jego Manią z domu Fajndejerster-Kac nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 10 października 1911 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 246: „Czytelnia „Polonja” Rene Paul le Guyon”, w Warszawie, Królewska 1. Istnieje od 1930 r. Właściciel Rene Paul Le Guyon z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Olgą Klementyną-Marją z domu Miączyńską nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 12 marca 1921 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 247: „Zakłady Graficzne „Nasza Litografia” Edward Strauch” w Warszawie, Sienna 15. Istnieje od 1930 r. Właściciel Edward Strauch z Warszawy.

R. H. A XXIX 248: „Pelta Rozenfeld” w Warszawie, Długa 26, m. 29. Sprzedaż futer. Istnieje od 1908 r. Właściciel Pelta Rozenfeld z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Surą z domu Puryc nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 26 grudnia 1906 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXIX 249: „Polska Siatka Ita Wajntraub” w Warszawie, Graniczna 3. Drobną sprzedaż siatek drucianych. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Ita Wajntraub z Łodzi.

R. H. A XXIX 250: „Helenówka” Kira Wilkońska” w Warszawie, Marszałkowska 32. Kawiarnia-paszteciarnia. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Kira Wilkońska z Warszawy.

R. H. A XXIX 252: „Wacław Brajczewski Przedsiębiorstwo Oczyszczania Taboru Kolejowego” w Warszawie, Wspólna 40 m. 24. Konserwacja i oczyszczanie taboru kolejowego stosownie do udzielonej koncesji. Istnieje od 1930 r. Właściciel Wacław Brajczewski z Warszawy.

R. H. A XXIX 253: „Wytwórnia Sztyldów i Reklam Świetlnych Mieczysław Deniszczuk junior” w Warszawie, Odrodowa 69. Istnieje od 1929 r. Właściciel Mieczysław-Leonard Deniszczuk z Warszawy.

R. H. A XXIX 254: „Biuro Posyłek Izaak Grinberg” w Warszawie, Nowogrodzka 36. Załatwianie wysyłek pocztowych i kolejowych. Istnieje od 1930 r. Właściciel Izaak Grinberg z Warszawy.

R. H. A XXIX 255: „Perfumerja „Arx” właścicielka Ita Gutman” w Warszawie, Miodowa 27. Istnieje od 1930 r. Właścicielka Ita Gutman z Warszawy.

R. H. A XXIX 257: „Władysław Bieniecki” w Warszawie, Przyrynek 10. Przedsiębiorstwo malarskie. Istnieje od 1904 r. Właściciel Władysław Bieniecki z Warszawy.

R. H. A XXIX 258: „Samochodowe Warsztaty Elektrotechniczne „Swel” Bracia Zakolscy” w Warszawie, Warecka 8. Wyrób i reparacja elektrycznych instalacji samochodowych i ich części. Wspólnicy: Konstanty Zakolski, Władysław Zakolski, obaj z Warszawy. Spółka firmowa

rozpoczęła czynności dnia 30 października 1930 r. Do reprezentowania spółki upoważnieni są obaj wspólnicy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie.

R. H. A XXIX 259: „**Wędliniarnia „Polonia” M. Kwaśniewski i A. Sztelle**” w Warszawie, Miedziana 4. Wspólnicy: Mieczysław Kwaśniewski, Arnold Sztelle, obaj z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 22 października 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są obaj wspólnicy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisują obaj wspólnicy łącznie.

R. H. A XXIX 261: „**Wytwórnia Przyrządów Szklanych „Termoareometr” Tomasz Czerwiński i S-ka**” w Warszawie, Waliców 15. Wspólnicy: Tomasz Czerwiński, Sergjusz Wołyniec, Marjan Hallay, Stefan Obuszyński, wszyscy z Warszawy. Spółka firmowa rozpoczęła czynności dnia 25 października 1930 r. Do zastępowania spółki wobec władz i osób upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Weksła, czeki, umowy, akty notarialne i hipoteczne, żyra na weksłach i czekach i wszelkie zobowiązania podpisuje Tomasz Czerwiński lub Marjan Hallay łącznie z Sergjuszem Wołyńskim lub Stefanem Obuszyńskim. Korespondencję, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, pieniędzy za przekazami i przesyłek podpisuje jeden ze wspólników. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy.

R. H. A XXVII 163: „**Sirius**” Polski Handel Towarowy F. G. Zangl” w Bielsku, Oddział w Warszawie, Krak.-Przedm. 66. Prokura Edwarda Chołoniewskiego ustala.

R. H. A XXIX 251: „**Pracownia Przetworów Mleczarskich „Kremo” Mordka Blumental**” w Warszawie, S-tojerska 24. Istnieje od 1930 r. Właściciel Mordka Blumental z Warszawy. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Idessą z domu Rutman nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 21 stycznia 1929 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXVII 200: „**Kino Czary**” Gitla Junkier” w Nowym-Dworze, Wychodnia 1. Istnieje od 1929 r. Właścicielka Gitla Junkier z Nowego-Dworu.

R. H. A XXIX 231: „**Auto-Garaz Warsztaty Mechaniczno-Samochodowe Sergjusz Szmidt i Henryk Weiss**” w Warszawie, Solec 103. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 7 listopada 1930 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji. Likwidatorem mianowany został Sergjusz Szmidt z Warszawy, który zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach z dodatkiem „w likwidacji”.

R. H. A XXVI 196: „**Magister Farmacji Stanisław Glinicki**” w Warszawie, Leszno 99. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 23 września 1930 r. za nr. 2601, całe przedsiębiorstwo sprzedane zostało Władysławowi Baumgartenowi, które nadal prowadzone jest przez tegoż jednoosobowo pod firmą: „Władysław Baumgarten, Skład Materiałów Aptecznych”.

R. H. A XXVI 301: „**Apteka Jana Kuczyńskiego, Józefa Towiańskiego i S-ka**” w Warszawie, ul. Grzybowska 31. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 15 kwietnia 1930 r. za nr. 1086, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo sprzedane Józefowi Towiańskiemu. Na mocy aktu, zeznanego przed tymże notariuszem dn. 15 kwietnia 1930 r. za nr. 1087, Józef Towiański niepodzielną połowę tegoż przedsiębiorstwa sprzedał Salomonowi Rozencejgowi. W celu dalszego prowadzenia powyższego przedsiębiorstwa zawarta została spółka pod

firmą: „Józef Towiański i S. Rozencejg, Apteka w Warszawie”.

R. H. A XXIV 265: „**Icek vel Ignacy Herstein**” w Warszawie, Miodowa 20. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 maja 1930 r. ogłoszona została upadłość Ickowi vel Ignacemu Hersteinowi handlującemu pod firmą: „Icek vel Ignacy Herstein”. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Tadeusz Krafft, kuratorem adwokat Silberblat z Warszawy.

R. H. A XXIII 81: „**Nowy Prąd**” Rotbard i Perechodnik” w Warszawie, Nowosenatorska 12. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XXIII 274: „**Organizacja Handlowa Stefan Paudyn**” w Warszawie, Królewska 1. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ul. Marszałkowskiej 81 m. 19. Właściciel firmy mieszka w Warszawie, Marszałkowska 81. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Jadwigą z domu Tuchbandówną nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 28 października 1930 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XXII 218: „**Dawid Tropauer**” w Warszawie, Franciszkańska 22. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XVIII 374: „**Poltrykot**” Roszkowska i Dąbrowski” w Warszawie, Puławska 71. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 28 lutego 1930 r. za nr. 1035, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XVII 430: „**Lewkowicz i Wajserbs** „Express 1-szy” w Warszawie, Nalewki 11 lok. 22. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Kosteckim w Warszawie dnia 10 czerwca 1927 r. za nr. 2709, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwa zaś wraz z aktywami i pasywami przeszło na wyłączną własność Arona-Eljasza Lewkowicza i prowadzone jest przez tegoż nadal jednoosobowo pod firmą: „Express 1-szy Aron Lewkowicz”.

R. H. A XIV 15: „**Warszawskie Przedsiębiorstwo Przewozowo-Transportowe Aleksander Różany Kwiat**” w Warszawie, Długa 23. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Janiną z domu Grünbaum nastąpił układ na mocy intercyzy z dnia 24 lipca 1926 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A XIV 79: „**Bronisław Gryzik**” w Warszawie, Mokotowska 40 m. 10. Siedziba przedsiębiorstwa mieści się obecnie przy ul. Rejtana 3 m. 9. Bronisław Gryzik zamieszkuje obecnie przy ul. Rejtana 3.

R. H. A XIV 452: „**Bracia Tomkiewicz**” w Warszawie, Graniczna 11. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 9 lipca 1929 r. firmie udzielone zostało odroczenie wyplat na termin trzymiesięczny od daty wyroku. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Józef Wegner, nadzorcami zaś sądowymi adwokat Stanisław Neufeld i adwokat Mieczysław Szoskin, obaj z Warszawy. Nadzór sądowy upoważnił wspólników do sprawowania administracyjnych czynności zarządu, zobowiązania zaś mogą być zaciągane jedynie za akceptacją nadzorców.

R. H. A XIV 499: „**Dom Handlowo-Przemysłowy „Sifa” właściciel S. Leffel**” w Warszawie, Nalewki 29 m. 4. Przedsiębiorstwo zostało zlikwidowane.

R. H. A XIII 67: „**Bock i Szpigieli**” w Warszawie, Nalewki 45. Spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. A XI 39: „Fabryka Lakierów Angielskich i Emalii Kolorowych J. Czechowicz i K. Pajewski” w Warszawie, Madalińskiego 76/78. Wspólnik Władysław Węgrzynowski z Warszawy. Na mocy umowy z dnia 20 listopada 1930 r. do spółki przyjęty został w charakterze wspólnika firmowego Władysław Węgrzynowski.

R. H. A XI 187: „Szoel Gliner” w Warszawie, Twarda 18. Siedziba firmy mieści się obecnie przy ul. Twardej 13. Właściciel firmy zamieszkuje przy ul. Twardej 13. Wpis powyższy w dniu 28 sierpnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dn. 15 maja 1930 r. Saulowi Glinerowi, handlującemu pod firmą: „Skład zegarków i figur Saul Gliner” ogłoszona została upadłość. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Buszczyński kuratorem zaś adwokat Mojżesz Zygelberg z Warszawy, który decyzją tegoż Sądu z dnia 4 czerwca 1930 r. mianowany został syndykiem tymczasowym.

R. H. A XI 464 (A XXIX 256): „Nowik i Serejski” w Warszawie, Elekoralna 20. Czeki oraz indosy na wekslach podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Wszelkie inne zobowiązania podpisuje Symcha Serejski łącznie z jednym z pozostałych wspólników.

R. H. A X 630: „M. Galarda i S-ka” w Warszawie, Nowy Świat 28. Wspólnicy: Eugenjusz Augustyniak, Jan Ryster, obaj z Warszawy. Na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Nieznańskim w Warszawie z dnia 20 października 1927 r. za nr. 1497, Michał Galarda ze spółki wystąpił, cedując swój udział nowoprzyjętym wspólnikom Eugenjuszowi Augustyniakowi i Janowi Rysterowi. Do reprezentowania spółki upoważnieni są wszyscy wspólnicy. Weksle, żyra, umowy i wszelkiego rodzaju zobowiązania, tudzież czeki, prokury i plenipotencje podpisuje pod stemplem firmy Wiktor Piasecki oraz jeden z pozostałych wspólników, t. j. Augustyniak lub Ryster łącznie. Pokwitowania z odbioru należności, towarów, ładunków i korespondencji podpisuje jeden ze wspólników.

R. H. A K. 82: (A XX 320): „Dom Handlowy B. Krygier” w Warszawie, Hortensji 6. Oddział w Łowczy zwinęto. Wpis powyższy w dniu 16 maja 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Prokury Stanisława vel Szyi Rosenbauma, Izaaka Dona i Józefa Gelbtucha ustaly. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 lutego 1930 r. Benedyktowi Krygierowi, handlującemu pod firmą: „Dom Handlowy B. Krygier”, udzielono odroczenia wyplat do dnia 17 maja 1930 r. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Witold Prądzyński, nadzorcami sądowymi adwokat Lucjan Altberg i Edward Zaleski, obaj z Warszawy. Zarząd nad interesami przedsiębiorstwa spoczywa wyłącznie w rękach nadzorców sądowych, którzy władni są bądź wspólnie, bądź też każdy z nich oddzielnie podpisywać w imieniu firmy wszelkie zobowiązania, nie wyłączając wszelkich aktów notarialnych i hipotecznych. Nadzór sądowy upoważnił właściciela firmy Benedykta Krygiera do wykonywania czynności, związanych z prowadzeniem interesów firmy w zakresie jej przedsiębiorstwa, do prowadzenia biura, oraz dokonywania na zasadzie ustalonych przez nadzorców sądowych cenników i opracowanej instrukcji sprzedaży za gotówkę materiałów leśnych i przetworów wyprodukowanych, z prawem podpisywania odnośnej korespondencji handlowej pod stemplem firmy oraz wystawiania odnośnych rachunków i pokwitowań z odbioru ceny sprzedażnej w imieniu pozostającej pod nadzorem firmy, jako też do załatwiania wszelkich spraw w instytucjach skarbowych, administracyjnych, policyjnych i komunalnych.

R. H. A N. 22: „S. Natanson i Synowie” w Warszawie, Traugutta 5. Zygmuntovi Lebenszteinowi, Edmundowi Zakrzewskiemu i Stanisławowi Konowi, wszystkim z Warszawy, udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie. Na mocy par. 11 aktu, zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 26 listopada 1909 r. za nr. 1801,

Józef i Stanisław Natansonowie wskutek śmierci przestali być współnikami, na mocy zaś aktu notariusza Siennickiego w Warszawie z dnia 23 grudnia 1929 r. za nr. 6448 wspólnik Stefan Natanson ze swego udziału komandytowego scedował Alfredowi Natansonowi zł 300.000, Ludwikowi synowi Szymona Natansonowi zł 100.000 i Leonji Desmarais zł 50.000 i ze spółki wystąpił. Antoni Natanson ze swego udziału komandytowego scedował Zofji Bernsteinowej zł 100.000 i Władysławowi Natansonowi zł 150.000, wobec czego udział Antoniego Natansona wynosi obecnie zł 100.000. Na mocy aktu notariusza Siennickiego w Warszawie z dnia 23 grudnia 1929 r. za nr. 6449, spółka znajduje się w stanie likwidacji. Komisję Likwidacyjną stanowią: Kazimierz Natanson, Edward Natanson i Henryk Konic, wszyscy z Warszawy. Do kompetencji Komisji Likwidacyjnej należy też realizacja majątku nieruchomości. Każdy z likwidatorów władny będzie oddzielnie bez osobnego upoważnienia z prawem substytucji działać na rzecz spółki we wszystkich bez wyjątku czynnościach, nie wyłączając hipotecznych i aktów urzędowych.

R. H. A R. 69: „D. Rosenbaum” w Warszawie, Nalewki 18. Pomiedzy właścicielem firmy a małżonką jego Bajłą z domu Landsztein nastąpił układ na mocy interczyzy z dnia 12 czerwca 1907 r., ustalający wyłączność majątku i wspólność dorobku.

R. H. A VII 896: „Dom Handlowy „Stal” Jakób Fajgenblatt” w Warszawie, Zielna 48. Prokura Markusa Marjenstrassa ustala.

B. — WPISY GŁÓWNE I Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

WPISY GŁÓWNE.

R. H. B XX 3661: „Towarzystwo Handlowo-Importowo-Eksportowe „Polwęgiel”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Kapucyńska 5, m. 8. Celem spółki jest prowadzenie handlu węglem, antracytem, koksem, naftą i innymi materiałami i produktami na własny rachunek i komisowo, w kraju i na eksport. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 200 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Paweł Skalski, Mowsza-Lejzor Wiśniewski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, żyra, umowy, kontrakty, akty notarialne i hipoteczne, pełnomocnictwa, prokury, czeki i zamówienia podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, wszelkiego rodzaju korespondencje, przesyłek, przekazów, towarów i ładunków podpisuje jeden z zarządców, jak również jeden z zarządców załatwia formalności celne. Zarządcy podpisują pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hulanickim w Warszawie dnia 15 stycznia 1925 r. za nr. 90, na czas do dnia 31 grudnia 1925 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu którykolwiek ze wspólników nie zażąda rozwiązania spółki

Wciągnięto w dn. 23 stycznia 1925 r.

R. H. B XXV 4362: „Stoleczne Towarzystwo Komisowo-Handlowe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Żabia 9. Celem spółki jest prowadzenie wszelkich interesów komisowo-handlowych, wykonywanie zleceń, przepisywanie na maszynach, redagowanie podań, korespondencji i t. p. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielonych na 30 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: Ludwik Glik, Ryszard Cypel, Roman Pruszkowski, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, akty notarialne, prokury, kontrakty i umowy podpisują wszyscy trzej zarządcy łącznie. Wszelkie zobowiązania mające charakter natury korespondencji bieżącej

podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań oraz pokwitowania z odbioru korespondencji zwykłej i polecanej, przekazów, posyłek i towarów podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Bierzyńskim w Warszawie dnia 31 października 1925 r. za nr. 2259 i dn. 19 lutego 1926 r. za nr. 391, na czas do dnia 1 listopada 1928 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na następne trzyletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jedn. ze współników nie zawiadomi pozostałych o swej chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 6 kwietnia 1926 r.

R. H. B XXXII 5014: „Zakłady Przemysłowe Chemiczno-Farmaceutyczne „Proton”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Św. Stanisława 9/11. Celem spółki jest fabrykacja i sprzedaż produktów chemicznych, chemiczno-farmaceutycznych, kosmetycznych i technicznych oraz innych artykułów pokrewnych. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie wpłaconych. Zarządcami są: Leon Finkelstein i Maurycy Mayzel, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkiego rodzaju umowy, akty, zobowiązania pieniężne, weksle i plenipotencję podpisują obaj zarządcy łącznie. Pisma nie zawierające zobowiązań, korespondencję zwykłą, czeki, indosy, oraz pokwitowania z odbioru pieniędzy, towarów, przesyłek i wszelkiej korespondencji podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Okołowiczem w Warszawie dnia 31 marca 1927 r. za nr. 460, na czas do dnia 31 grudnia 1929 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na następne trzyletnie okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu nie nastąpi wypowiedzenie spółki przez któregokolwiek ze współników.

Wciągnięto w dn. 11 kwietnia 1927 r.

R. H. B XXXII 5062: „Dom Handlowo-Komisowy „Spiryt-AGENT” Import-Eksport, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Złota 44 m. 16. Celem spółki jest kupno i sprzedaż różnych towarów na rachunek własny i osób trzecich. Kapitał zakładowy zł 2.100, podzielony na 105 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconych. Zarządcami są: Jakób Lubiński, Wacław Stefański, Chaim Sukienik, Nuchim Orfus, Rafał Wald. Zastępcy: Aron Pacholder, Judka Blass, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, indosy, czeki, pełnomocnictwa do załatwiania interesów spółki, prokury, umowy i wszelkie zobowiązania podpisuje pod stemplem firmy Chaim Sukienik łącznie z dwoma którymikolwiek z pozostałych zarządców. Korespondencję zwykłą podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 11 stycznia 1927 r. za nr. 48, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 10 maja 1927 r.

R. H. B XXXIV 5247: „Kompanja Champion, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Koszykowa 11. Celem spółki jest utrzymywanie składów i warsztatów do przepakowywania, sortowania i przetwarzania towarów gotowych i przyjmowanie wszelkiego rodzaju reprezentacji handlowych. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłaconych. Zarządcami są: Tadeusz Nowacki, Julian-Bronisław Kurowski, Jan Pułaski, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, zryta, obligi, umowy, prokury, pełnomocnictwa i pokwitowania z odbioru należności podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję oraz pokwitowania z odbioru towarów, przesyłek zwykłych, polecanych, pieniężnych i wartościowych podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 25 sierpnia 1927 r. za nr. 1234, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 19 września 1927 r.

R. H. B XLIX 7052: „Nowy Ananas, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 114. Celem spółki jest prowadzenie teatru. Kapitał zakładowy zł 2.500, podzielony na 10 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: Jerzy Boroński, Stanisław Blaufuks-Belski, Zygmunt Salomon Białostocki, zastępcą jest Walery Jastrzębiec-Rudnicki, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, akty, kontrakty, pełnomocnictwa i prokury podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z zastępcą. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji i przekazów podpisuje każdy z zarządców lub zastępcą samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Gackim w Warszawie dnia 30 października 1930 r. za nr. 124, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w an. 30 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7054: „Towarzystwo Fabrykacji Wyrobów Metalowych „Wyrmet”, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Wiejska 11 m. 8. Celem spółki jest zakładanie, nabywanie i prowadzenie w Polsce fabryk wyrobów metalowych oraz przyjmowanie udziału w istniejących czy zakładanych takich fabrykach, w szczególności drogą nabycia akcji czy udziałów, jako też handel metalami i wyrobami metalowymi na własny rachunek i komisowo. Kapitał zakładowy zł 250.000, podzielony na 2.500 akcji. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 62.500. Zarząd stanowią: prof. Mieczysław Centnerszwer, Salomon Melup, Salomon Akselrod, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisuje dwóch członków zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Statut Spółki Akcyjnej oraz akt organizacyjny zeznany został przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 27 października 1930 r. za nr. 1483 i 1484.

Wciągnięto w dn. 4 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7055: „Spółka Techników Budowlanych S. Swierczyński i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Łamka 46. Celem spółki jest prowadzenie wszelkiego rodzaju robót wchodzących w zakres budownictwa nad i podziemnego, robót budowlanych i instalacyjnych oraz pokrewnych na całym obszarze Rzeczypospolitej. Kapitał zakładowy spółki wynosi zł 6.000, podzielony na 12 udziałów, całkowicie wpłaconych gotowizną. Zarządcą spółki Symforjan Swierczyński, zam. w Błoniu. Zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób oraz prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Stembrowiczem w Grodzisku za nr. 414 z dn. 27 maja 1930 r., na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 4 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7058: „Towarzystwo dla Handlu i Przemysłu Kolonialnego „Peruvia”, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki w Warszawie, Oboźna 11. Celem spółki jest organizowanie i prowadzenie bezpośredniego importu i eksportu przez prowadzenie do Polski i innych krajów Europy surowców produkowanych lub znajdujących się w osiedlach polskich na terenach krajów Południowej Ameryki, oraz dostarczanie do tychże osiedli artykułów wytwarzanych w Polsce. Kapitał zakładowy zł 1.065.600 (120.000 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej), podzielony na 6.000 akcji. Na poczet kapitału zakładowego wpłacono zł 266.400 (30.000 dolarów St. Zjedn. Am. Półn.). Zarząd stanowią: Stefan Boguszewski z Warszawy, Franciszek Paulik ze Lwowa, Ryszard Buss, Eugeniusz Bisanz, obaj z Łodzi. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem podpisuje dwóch członków zarządu łącznie lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej i po-

leconej, podpisuje jeden członek zarządu. Statut Spółki Akcyjnej oraz akt organizacyjny zeznany został przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 16 sierpnia 1930 r. za nr. 1352 i 31 października 1930 r. za nr. 1752.

Wciągnięto w dn. 7 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7059: „Adewe” Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Hrubieszowska 6. Celem spółki jest prowadzenie fabryki i handlu artykułami i surowcami potrzebnymi dla spożycia i przeróbki oraz wyrobu tych artykułów i surowców. Kapitał zakładowy zł 20.000, podzielony na 20 udziałów, całkowicie wniesiony wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Aleksander Łopacki z Warszawy, Kazimierz Pawłowski z Milanówka. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, zobowiązania, weksle, żyra, czeki, pleni-potencje, akty urzędowe i t. p. podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencje niezawierające zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 5 lipca 1930 r. za nr. 2906, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 8 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7060: „Huta Szklana „Łochów”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Nowolipki 25. Celem spółki jest prowadzenie huty szklanej. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Hersz Herszman z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 22 października 1930 r. za nr. 2770, na czas trwania dzierżawy rzeczowej huty.

Wciągnięto w dn. 8 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7061: „Catania”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Piękna 33. Celem spółki jest hurtowa sprzedaż owoców. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 50 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: Sebastiana Belfiore, Izaak Zäbner, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, przekazy, indosy i wszelkie inne zobowiązania podpisują oboje zarządcy łącznie. Korespondencje niezawierające zobowiązań i rachunki podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kosteckim w Warszawie dnia 30 października 1930 r. za nr. 4110, na czas do dnia 30 października 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zawiadomi pozostałego o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 10 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7062: „Pracownia i Składnica Ubiorów Męskich i Okryć Damskich „Alba”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Jasna 18/2. Celem spółki jest prowadzenie pracowni i składnicy ubiorów męskich i okryć damskich. Kapitał zakładowy zł 8.000, podzielony na 10 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Abram Kurc, Izrael Gliksman, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, indosy, czeki, umowy, prokury, pełnomocnictwa z wyjątkiem sądowych i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencje niezawierające zobowiązań, pokwitowania z odbioru należności, towarów, przesyłek, ładunków i korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta

na mocy aktu, zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 13 sierpnia 1930 r. za nr. 2151, na czas do dnia 30 czerwca 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na pół roku przed upływem terminu jeden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 10 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7063: „Towarzystwo Budowlane „Elpe”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Pawia 6. Celem spółki jest budowa i eksploatacja domów z prawem nabywania nieruchomości. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Paulina Perla Lewenstein z Warszawy jako jedyna zarządczyni zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 29 sierpnia 1930 r. za nr. 3952, na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 10 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7064: „Cafe Restaurant „Panta” Żolibórz, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie Żolibórz, plac Inwalidów 6. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstw gastronomicznych, a także handlu artykułami spożywczymi i pokrewnymi. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na 60 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: Hanna Swirska, Piotr Kaczorowski, oboje z Warszawy, Bronisław Czarnocki z Sosnowca. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, zobowiązania, weksle, indosy, czeki i pełnomocnictwa podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencje zwykłą, pokwitowania z odbioru pieniędzy towarów i wszelkiej korespondencji podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Romanem w Warszawie dnia 8 sierpnia 1930 r. za nr. 1266, na czas do dnia 31 grudnia 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu jeden ze wspólników nie zawiadomi pozostałych o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 12 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7065: „Polska Fabryka Kondensatorów „Filtrad”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Żelazna 67. Celem spółki jest wytwarzanie kondensatorów elektrycznych, oraz innych artykułów elektrotechnicznych, jak również handel temi artykułami. Kapitał zakładowy zł 143.000, podzielony na 1.430 udziałów. Na zł 38.000 oceniono wkład rzeczowy, pozostałe zł 105.000 wpłacono w gotowiznie. Zarządcami są: Leo Segal w Kolombes, Władysław Stępkowski w Paryżu, Benedykt Rawicki, Samuel Cemach, Benedykt Birstein, wszyscy trzej z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje Benedykt Rawicki łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek pieniężnych i wartościowych, sum pieniężnych i papierów wartościowych podpisuje jeden z zarządców. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 18 marca 1930 r. za nr. 1371 i 5 listopada 1930 r. za nr. 5061, na czas do dnia 10 marca 1956 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze pięcioletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze wspólników nie zażąda likwidacji spółki.

Wciągnięto w dn. 13 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7066: „Pierwsza Żyrardowska Spółka Handlu Win i Wódek, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Żyrardowie, Główna 2. Celem spół-

ki jest prowadzenie handlu detalicznego wyrobami alkoholowymi w zamkniętych naczyniach oraz wyrobami tytoniowymi i innymi. Kapitał zakładowy zł 7.000, podzielony na 70 udziałów. zł 6.900 wpłacono gotowizną, pozostałe zł 100 wniesiono wkładem rzeczowym. Bronisław Paczkowski z Żyrardowa jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Bachańskim w Żyrardowie dn. 10 listopada 1930 r. za nr. 994, na czas do dnia 31 grudnia 1933 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu nie nastąpi notarialne wypowiedzenie o rozwiązaniu spółki.

Wciągnięto w dn. 13 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7067: „Fabryka Octu K. Wiland i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Piękna 30. Celem spółki jest prowadzenie fabryki octu. Kapitał zakładowy zł 16.000, podzielony na 160 udziałów, całkowicie wniesiony wkładem rzeczowym. Lucjan Drygas z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Sienickim w Warszawie dnia 31 października 1930 r. za nr. 4999, na czas do dnia 31 grudnia 1935 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 14 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7068: „Zakłady Techniczne „Neon”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Puławska 83, w lokalu Romana Jankowskiego. Celem spółki jest wyrób rur neonowych do reklam świetlnych, oraz innych artykułów do celów elektro i radio-technicznych. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na 100 udziałów. zł 2.100 wpłacono gotowizną, pozostałe zł 3.900 wniesiono wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Wanda Zamoyńska z maj. Borowiec, gm. Oblasy, pow. kozienskiego, Roman Jankowski z Warszawy, Tadeusz Jankowski z Bydgoszczy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, transakcje, kupno i sprzedaż wyrobów i towarów, udzielanie kredytów, pełnomocnictwa, weksle, indosy, czeki i wogóle wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję handlową, pokwitowania z odbioru pieniędzy i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jasińskim w Warszawie dnia 10 października 1930 r. za nr. 2090, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 14 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7069: „Pracownia Krawiecka „Emce”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, S-to-Krzyska 30. Celem spółki jest prowadzenie pracowni krawieckiej ubiorów męskich i damskich tudzież robót kuśnierskich. Kapitał zakładowy zł 4.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca Mojżesz vel Maurycy Can z Warszawy, zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 27 października 1930 r. za nr. 2807, na czas do dnia 1 stycznia 1934 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 14 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7070: „S. Wygonowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Chmielna 48. Celem spółki jest prowadzenie kawiarni. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów. zł 3.250 wniesiono wkładem rzeczowym, pozostałe zł 1.750 wpłacono gotowizną. Stanisław Wygonowski z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 10 grudnia 1929 r. za nr. 2547, na czas do dnia 31 grudnia 1931 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 17 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7071: „Przemysł Chemiczno-Kosmetyczny „Apex”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, S-to-Krzyska 35. Celem spółki jest fabrykacja i sprzedaż artykułów chemiczno-kosmetycznych i eksploatacja licencji krajowych i zagranicznych. Kapitał zakładowy zł 25.000, podzielony na 250 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Zdzisław Frendzel, Leon vel Lejb Kolczycki, Maurycy vel Mojżesz Perenson, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra wekslowe, czeki, umowy, zobowiązania, pełnomocnictwa i prokury podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru towarów, przesyłek i sum pieniężnych, podpisuje każdy z zarządców lub prokurent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 15 października 1930 r. za nr. 1220, na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 18 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7072: „Zakłady Elektryczne inż. A. Szwed i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Sienna 41. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa zakładów elektrycznych. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na 12 udziałów. zł 3.000 wpłacono gotowizną, pozostałe zł 3.000 wniesiono wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Alfred Szwed, Michał Swieżyński, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, żyra na wekslach i czekach, umowy, prokury i wogóle wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, przesyłek, pieniędzy i towarów podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 31 października 1930 r. za nr. 6603, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 19 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7073: „Marga” Towarzystwo Handlowe, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Ciepła 22. Celem spółki jest zakup i sprzedaż na rachunek własny i komisowo margaryny i innych tłuszczów oraz konserw jarzynowych i owocowych, tudzież innych towarów, jak również rozwijanie działalności z powyższym zakupem i sprzedażą pośrednio lub bezpośrednio związanej. Kapitał zakładowy zł 110.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządca dr. Fryderyk Meinecke z Gdańska zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Nabycie, zbycie i obciążenie nieruchomości spółki należy do kompetencji zarządu. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Sułowskim w Warszawie dnia 7 listopada 1930 r. za nr. 1822, na czas do dnia 7 listopada 1935 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze pięcioletnie okresy, o ile

na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych o chęci rozwiązania spółki. Wpis powyższy w dniu 24 stycznia 1931 r. uzupełniony został dopełnieniem: Otwarto Oddziały: w Łodzi, Lwowie, Bydgoszczy, Poznaniu i Katowicach.

Wciągnięto w dn. 19 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7074: „**Braffer**“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Smocza 43. Celem spółki jest przerabianie surowców garbarskich i prowadzenie hurtowego handlu wyrobami garbarskimi w szczególności firmy „Bracia Pfeiffer”. Kapitał zakładowy zł 60.000, podzielony na 60 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Zygmunt Wrzak, Stanisław Pfeiffer, Józef Pfeiffer, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, zobowiązania, weksle, czeki i pełnomocnictwa podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem. Prokury podpisują dwaj zarządcy łącznie. Żyra weksli, korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, przekazów pieniężnych, posyłek, towarów i należności od klientów podpisuje jeden z zarządców lub prokurent. Podpi i winny być kładzione pod stemplem firmy. Stefanowi Szczepkowskiemu z Warszawy udzielono łącznej prokury. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Paszkowskim w Warszawie dnia 7 listopada 1930 r. za nr. 2182, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 19 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7075: „**Zakłady Garbarskie „Splendor**“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Po niemiecku: „Lederwerke „Splendor“ Gesellschaft m. beschränkter Haftung”. Siedziba spółki w Warszawie, Nowolipie 44/46. Celem spółki jest prowadzenie garbarni i fabrykacji skór. Kapitał zakładowy zł 30.000, podzielony na 6 udziałów całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Albert vel Abram Salkin vel Załkin, Markiel Grinsztejn, Morduch Hilewitsch vel Hołowitsch, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na nich, umowy, czeki, prokury, pełnomocnictwa i wogóle wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisują wszyscy trzej zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru wszelkich należności, korespondencji, przesyłek, ładunków, towarów i przekazów pieniężnych podpisują dwaj zarządcy łącznie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Nowickim w Warszawie dnia 6 października 1930 r. za nr. 1603, na czas do dnia 1 października 1935 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze trzyletnie okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych notarialnie pod adresem siedziby spółki o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 20 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7077: „**Spółka Handlowa dla Sprzedaży Wyrobów Krajowych „Stok**“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Krucza 49, m. 9. Celem spółki jest sprzedaż wyrobów krajowych hurtowo i detalicznie na rachunek własny i komisowo, popieranie wytwórczości krajowej i wykonywanie dostaw dla instytucji państwowych i komunalnych, samorządowych i prywatnych. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 30 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Jerzy Jabłonowski, Kazimierz Gorgolewski, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra na wekslach, czeki, pełnomocnictwa ogólne, prokury, akty, umowy, i wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, towarów, pieniędzy i pełnomocnictwa pocztowe i kolejowe podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborskim w Warszawie dnia 7 listopada 1930 r. za nr. 4695, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 24 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7078: „**Anna Thonnes, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Traugutta 6. Celem spółki jest prowadzenie przedsiębiorstwa z konfekcją damską na rachunek własny i komisowy. Kapitał zakładowy zł 120.000, podzielony na 1.200 udziałów. zł 69.600 wniesiono wkładem rzeczowym, pozostałe zł 50.400 wpłacono gotowizną. Zarządcami są: Stefan Thonnes, Julia Grotowska, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania podpisują oboje zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Pliszczynskim w Warszawie dnia 11 sierpnia i 20 listopada 1930 r. za nr. 1330 i 1906, na przeciąg lat pięciu z prawem przedłużania na dalsze okresy, o ile na sześć miesięcy przed upływem terminu współnicy wyrażą zgodę na przedłużenie czasu trwania spółki.

Wciągnięto w dn. 25 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7079: „**Towarzystwo dla Handlu z Czechosłowacją, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 74. Celem spółki jest eksportowo-importowy handel z Czechosłowacją i zagranicą wogóle, nabywanie, eksploatowanie i zbywanie terenów naftowych oraz innych przedsiębiorstw przemysłowych. Kapitał zakładowy zł 50.000, podzielony na 500 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Apolinary Bortensztejn, Józef Goldschall, Włodzimierz Serednicki, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, żyra na wekslach, czeki, poręczenia, pełnomocnictwa, prokury, akty notarialne i hipoteczne oraz wnioski hipoteczne podpisują dwaj którykolwiek zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek, pieniędzy, dokumentów, towarów i innych przedmiotów podpisuje każdy z zarządców lub prokurent samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Różyckim w Piasecznie dnia 23 lipca 1930 r. za nr. 1429, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 26 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7080: „**„Abege” Zjednoczone Biuro Sprzedaży Towarów Chemicznych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Celem spółki jest prowadzenie komisowego handlu produktami chemicznymi. Siedziba spółki w Warszawie, Wilcza 1. Oddział w Łodzi, Piotrkowska 21. Kapitał zakładowy spółki zł 15.000, podzielony na 60 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Andrzej Brzostowski z Warszawy, Czesław Knofl z Warszawy, Artur Szeunert ze Zgierza, Kazimierz Greger z Łodzi. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Zobowiązania spółki, akcepty, pełnomocnictwa, prokury, umowy prywatne i akty notarialne i hipoteczne podpisują dwaj członkowie zarządu albo jeden członek łącznie z prokurentem. Czeki zaś, indosy, korespondencję oraz pokwitowania z odbioru pieniędzy, weksli, czeków, przesyłek, towarów i t. p. podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed zastępcą notariusza Karola Hettlingera w Warszawie Henrykiem Włoskowiczem dnia 7 czerwca 1929 r. za nr. 3365, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 26 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7081: „**Futra Sezonowe**“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Krak.-Przedm. 64. Celem spółki jest sprzedaż wyrobów futrzanych na rachunek własny i komisowy. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 6 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Helena Wielowieyska, Eugenjusz Krosnowski, Hieronim Leszczewicz, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, czeki, indosy, pełnomocnictwa, prokury, umowy, akty notarialne i hipoteczne i wszelkie zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie. Kores-

spendencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkiego rodzaju korespondencji, przesyłek, towarów, sum pieniężnych i wszelkich wartości podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pomykałskim w Warszawie dnia 30 września 1930 r. za nr. 793, na czas do dnia 1 stycznia 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych urzędowo o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 26 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7082: „Przedsiębiorstwo Techniczno-Budowlane Potocki i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Nowy-Świat 42. Celem spółki jest prowadzenie handlu wszelkimi materiałami technicznymi, oraz wykonywanie robót technicznych i budowlanych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Kapitał zakładowy zł 6.000, podzielony na 6 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Jan Potocki, Antoni Dekański, Stefan Homolka, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, weksle, indosy, czeki, pełnomocnictwa, prokury, korespondencję zawierającą zobowiązania oraz pokwitowania z odbioru pieniędzy z banków, urzędów państwowych i komunalnych i innych instytucji podpisują dwaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru należności pieniężnych, przesyłek, towarów i wszelkiej korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, podpisuje jeden z zarządców. Do reprezentowania spółki w sądach i urzędach oraz udzielania pełnomocnictw sądowych upoważniony jest jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Sułowskim w Warszawie dnia 5 listopada 1930 r. za nr. 1804, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 26 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7083: „Dom Handlowo Przemysłowy „Klemik”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Szopena 18. Oddziały w Łodzi i Częstochowie. Celem spółki jest eksportowanie i importowanie towarów branży chemicznej i technologicznej oraz fabrykacja tychże towarów. Kapitał zakładowy zł 72.000, podzielony na 240 udziałów, całkowicie wpłacony. Zarządcami są: Samson Mikiciński z Warszawy, Samuel Dubner z Łodzi. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Firmę spółki pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach podpisuje każdy z zarządców samodzielnie. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Krzemieniewskim w Łodzi dn. 8 sierpnia 1929 r. i dnia 12 czerwca 1930 r. za nr. 2843 i 1951, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 26 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7084: „Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe „Arbon”, Spółka Akcyjna”. Po francusku: „Société Commerciale et Industrielle „Arbon” Société Anonyme”. Po niemiecku: „Handels und Industriegesellschaft „Arbon” Aktiengesellschaft”. Celem spółki jest rozwój przemysłu automobilowego i handlu pojazdami mechanicznymi w najszerszym znaczeniu tego pojęcia, oraz rozwój pokrewnych gałęzi przemysłu i handlu, między innymi: 1) zakładanie garaży, fabryk i warsztatów, 2) zakładanie stacji benzynowych i składów innych produktów, 3) prowadzenie zastępstw wszelkich firm handlowych, przemysłowych i tworzenie składów konsygnacyjnych. Siedziba spółki w Warszawie, Ujazdowska 9a. Kapitał zakładowy zł 300.000, podzielony na 3.000 akcji, z których 300 sztuk imiennych, pozostałe na okaziciela, całkowicie wpłacony. Zarząd stanowią: Józef Dangel, inż. Henryk Kuncewicz, Józef Lipski, Albert Steinberg, inż. Stefan Ossowiecki, wszyscy z Warszawy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Do składania oświadczeń i podpisywania

w imieniu spółki korespondencji, wszelkich zobowiązań, weksli, czeków, indosów, umów i pełnomocnictw wystarczą podpis dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu łącznie z prokurentem. Oświadczenia zwrócone do spółki, wszelkie doręczenia, korespondencja, sumy pieniężne, towary, ładunki i t. p. i kwitowanie z odbioru w imieniu spółki mogą być wykonywane przez jednego członka zarządu lub prokurenta. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Statut spółki akcyjnej oraz akt organizacyjny zeznane zostały przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 7 października 1930 r. za nr. 1227 i 1228 i dnia 25 października 1930 r. za nr. 1311.

Wciągnięto w dn. 27 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7085: „Towarzystwo „Kresotranzyt”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Mazowiecka 7. Celem spółki jest sprzedaż wyłącznie komisowa wszystkich artykułów zsyndykowanych w Syndykacie Polskich Hut Żelaznych w Katowicach na prawach hurtownika I kategorii na terenie kresów wschodnich Rzeczypospolitej Polskiej, a mianowicie: sprzedaż samcom, przemysłowcom, firmom budowlanym, instytucjom samorządowym i państwowym narazie na województwa: Wileńskie, Poleskie, Wołyńskie, Nowogródzkie i Białostockie, na wschód od linii kolejowej Białystok — Czeremcha, a w przyszłości sprzedaż i innych artykułów poza artykułami wyżej nazwanymi i niezsyndykowanymi w Syndykacie Polskich Hut Żelaznych w Katowicach. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: prezes Henryk Iserowicz, Eugeniusz Basewicz, Chaim Drobner, wszyscy z Warszawy, Dawid Kaplan Kaplański z Wilna. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Zobowiązania, czeki, weksle, umowy i pełnomocnictwa podpisuje prezes zarządu łącznie z dyrektorem lub jedna z tych osób łącznie z jednym z zarządców. Korespondencję zwykłą, pokwitowania z odbioru towarów, dokumentów i t. p. podpisuje dyrektor samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 30 października 1930 r. za nr. 4584, na czas trwania Syndykatu Polskich Hut Żelaznych w Katowicach, jednakże na wniosek współników, reprezentujących 51 udziałów, spółka może być rozwiązana wcześniej mimo istnienia Syndykatu Polskich Hut Żelaznych w Katowicach.

Wciągnięto w dn. 27 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7086: „Warszawska Agencja Wydawnicza „Delta”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Elektoralna 26. Celem spółki jest wydawanie i sprzedaż książek naukowych, beletrystycznych i informacyjnych. Kapitał zakładowy zł 2.000, podzielony na 20 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Wolf Szeps, Izrael Kuperman, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, kontrakty, cesje, żyra, przekazy, weksle, prokury, pełnomocnictwa, wszelkie zobowiązania pożyczkowe, oraz pokwitowania z odbioru pieniędzy podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru towarów, przesyłek, wszelkiej korespondencji i przekazów z wyjątkiem pieniężnych podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Pliśczyńskim w Warszawie dnia 12 listopada 1930 r. za nr. 1859 na czas do dnia 1 lipca 1932 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałego listem poleconym o chęci wystąpienia ze spółki.

Wciągnięto w dn. 28 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7087: „Towarzystwo Przemysłu Chemicznego Stef. Ossowiecki, Wład. Stefanowski inż. chem. i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Wspólna 36. Celem spółki jest wytwarzanie wszelkiego rodzaju artykułów chemicznych i technicznych

jakoteż prowadzenie handlu chemikaliami i artykułami technicznymi tak własnej, jak i obcej produkcji. Kapitał zakładowy zł 20.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: inż. Stefan Ossowiecki, Tadeusz Dębnicki, Henryk Tokarski, wszyscy z Warszawy, inż. Władysław Stefanowski ze Skarżyska. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, umowy, nie wyłączając hipotecznych, notarialnych i wekslowych, czeki, weksle, żyra na wekslach i pełnomocnictwa podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z zastępcą. Korespondencję handlową, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek pieniężnych i wartościowych, oraz składanie odnośnych ofert kontrahentom, prowadzenie przedwstępnych pertraktacji o dostawy, udział w imieniu firmy w przetargach może być uskuteczniane przez jednego z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Nabywanie, zbywanie i wydzierżawianie wszelkich ruchomości i nieruchomości należy do zarządu. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 25 października 1930 r. za nr. 2879, na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 28 października 1930 r.

R. H. B XLIX 7088: „**Emir Hasan Murtaza et Co, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Wspólna 36. Celem spółki jest prowadzenie handlu w kraju i zagranicą różnymi towarami na rachunek własny i cudzy. Kapitał zakładowy zł 10.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Emir Hasan Murtaza, Artis Nakkashian, Tadeusz Dębnicki, Henryk Tokarski, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania, kontrakty, umowy, nie wyłączając hipotecznych, notarialnych i wekslowych, czeki, żyra na wekslach, pełnomocnictwa, prokury i wszelkie zobowiązania podpisują dwaj zarządcy łącznie lub jeden z zarządców łącznie z prokurentem. Korespondencja handlowa, pokwitowania wogóle, w szczególności z odbioru korespondencji, przesyłek pieniężnych i wartościowych oraz składanie odnośnych ofert kontrahentom, prowadzenie przedwstępnych pertraktacji o dostawy, udział w imieniu firmy w przetargach może być uskuteczniane przez jednego z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Nabywanie, zbywanie i wydzierżawianie wszelkich ruchomości i nieruchomości należy do zarządu. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 25 października 1930 r. za nr. 2877, na czas nieokreślony.

Wciągnięto w dn. 29 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7089: „**Polska Przetwórnia Artykułów Spożywczych „Plus”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Widok 5. Celem spółki jest prowadzenie przetwórnictwa i sprzedaży artykułów spożywczych. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Stefan Goldsztejn z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Baranieckim w Warszawie dnia 21 listopada 1930 r. za nr. 1477, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 29 listopada 1930 r.

R. H. B XLIX 7090: „**Gaz Fabryki Gazów Przemysłowych, Spółka Akcyjna**”. Siedziba spółki w Warszawie, Mazowiecka 7. Celem spółki jest przejęcie, dalsze prowadzenie i rozszerzenie firmy „Gaz” Fabryki Gazów Przemysłowych. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Trzebinii, mającej za przedmiot: 1) stwarzanie, prowadzenie i eksploatawanie fabryk produkujących gazy techniczne, jak: a) tlen techniczny i medyczny, b) dissonsgaz, c) kwas węglowy, d) wodór, e) kwas siarkowy, f) wszelkie inne gazy techniczne, 2) budowa, prowadzenie i eksploatawanie fabryk, stojących w ścisłym związku z wyżej wymienionym przemy-

ślem, a mianowicie: a) fabryk karbidu, b) warsztatów do samorodnego i elektrycznego spawania i cięcia metali, c) wykonywanie tych robót poza warsztatami, d) budowa aparatów do samorodnego i elektrycznego spawania, aparatów acetylenowych, inhalacyjnych i t. p. palników, przyborów do spawania, wentyli i wszelkich innych technicznych artykułów w zakresie przemysłu gazowego wchodzących w zakres tego przemysłu, jak i urządzenie kursów naukowych. Kapitał zakładowy zł 1.500.000, podzielony na 15.000 akcji na okaziciela, całkowicie wpłacony. Zarząd stanowią: Karol Domański z Warszawy, Piotr Bernstein, Gustaw Jonscher, obaj z Katowic. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelką korespondencję, jak również pokwitowania z odbioru korespondencji zwyczajnej i pieniężnej podpisuje jeden członek zarządu. Weksle, pełnomocnictwa, czeki, akty hipoteczne, notarialne i wogóle wszelkie akty prawne i zobowiązania podpisują dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu łącznie z prokurentem. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Zbycie nieruchomości spółki, zbycie lub wydzierżawienie przedsiębiorstwa na okres dłuższy niż jeden rok należy do kompetencji walnego zgromadzenia. Statut Spółki Akcyjnej oraz akt organizacyjny zeznane zostały przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 14 października 1929 r. za nr. 5596 i 27 września 1930 r. za nr. 4398.

Wciągnięto w dn. 2 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7091: „**Garbarnia Nowoczesna, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**”. Siedziba spółki w Warszawie, Chmielna 104. Celem spółki jest wyrób skór oraz hurtowa i detaliczna sprzedaż skór. Kapitał zakładowy zł 3.000, podzielony na 30 udziałów, całkowicie wniesiony wkładem rzeczowym. Zarządcami są: Józef Witt z Żyrardowa, Bronisław Michałowski z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie umowy, zobowiązania, weksle, żyra, czeki, kontrakty, pełnomocnictwa, prokury i akty urzędowe podpisują obaj zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru przesyłek, ładunków, surowców, pieniędzy i wysyłanie towarów podpisuje Józef Witt samodzielnie. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Bachańskim w Żyrardowie dnia 7 listopada 1930 r. za nr. 989, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 2 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7092: „**Menora**”, Spółka wydawnicza z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Rymarska 8. Celem spółki jest wydawanie czasopism i książek w języku polskim, poświęconych zagadnieniom życia żydowskiego. Kapitał zakładowy zł 24.000, podzielony na 48 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Zarządcami są: Abram Ajzenberg, Alter-Bencjan vel Stanisław Gollkraut, Jakób Frumkin, wszyscy z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania i dokumenty podpisują dwaj zarządcy łącznie pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 29 października 1930 r. za nr. 4982, na przeciąg lat pięciu z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze pięcioletnie okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu jeden ze współników nie zawiadomi pozostałych o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 2 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7093: „**Polsko-Szwajcarski Przemysł Leśny, Spółka Akcyjna**”. W języku francuskim: „Société Anonyme d'Industrie Forestière Polono-Suisse”, w języku niemieckim: „Polnisch-Schweizerische Forstindustrie Aktien Gesellschaft”. Siedziba spółki w Warszawie, Marszałkowska 25. Celem spółki jest: 1) prowadzenie produkcji leśnej w lasach nabytych na własność, jakoteż na innych przestrzeniach leśnych, nabytych bądź na własność, bądź w drodze dzier-

żawy, jakoteż wszystkich interesów wynikających z posiadania lasów, 2) użytkowanie użytków leśnych, obróbka drzewa, wznoszenie tartaków i wszelkiego rodzaju fabryk do przeróbki materiałów drzewnych i pochodnych substancji drzewnych, budowa i eksploatacja kolejek leśnych, nabywanie lasów i drzewostanów, 3) handel drzewem wszelkiego rodzaju zarówno w surowym, jakoteż w obrobionym stanie, 4) zakładanie przedsiębiorstw wszelkiego rodzaju na polu produkcji i przemysłu i handlu drzewem i branie udziału w tego rodzaju przedsiębiorstwach. Kapitał zakładowy zł 1.000.000, podzielony na 10.000 akcji na okaziciela, całkowicie wpłacony. Zarząd stanowią: Józef baron Dangel z Warszawy, Waclaw Chowaniec ze Stanisławowa, inż. Mieczysław Beill ze Stanisławowa, Franciszek-Zygmunt Czechowicz ze Lwowa, Jacques Keller, Paul Lachenal, obaj z Genewy. Zarząd zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Wszelkie zobowiązania w imieniu spółki, nie wyłączając aktów notarialnych hipotecznych, winny być podpisywane łącznie przez dwóch członków zarządu, bądź też przez jednego członka zarządu i jednego prokurenta. Statut Spółki akcyjnej zatwierdzony przez Ministrów Przemysłu i Handlu, opublikowany w Nr. 272 „Monitora Polskiego” z dnia 25 listopada 1930 r. Akt organizacyjny zeznany został przed notariuszem Massalskim w Warszawie dnia 8 listopada 1930 r. za nr. 1830.

Wciągnięto w dn. 3 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7095: „Auto-Sport” N. Markowska i W. Nowolecki, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba spółki w Warszawie, Bracka 18. Celem spółki jest prowadzenie handlu akcesorjami samochodowymi i samochodami, oraz reprezentacji firm zagranicznych. Kapitał zakładowy zł 45.000, podzielony na 45 udziałów. Na początek kapitału zakładowego zł 30.000 wniesiono wkładem rzeczowym i zł 10.000 gotowizną. Zarządcami są: Natalia Markowska, Witold Nowolecki, oboje z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, indosy, czeki, umowy, prokury, pełnomocnictwa z wyjątkiem sądowych i wszelkie zobowiązania podpisują oboje zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru należności pieniężnych, przesyłek, towarów, ładunków, przekazów i korespondencji, nie wyłączając pieniężnej, podpisuje jeden z zarządców. Podpisy winny być kładzione pod stemplem firmy. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dobrowolskim w Warszawie dnia 8 sierpnia 1928 r. za nr. 2298, na czas do dnia 1 sierpnia 1929 r. z warunkiem automatycznego przedłużania na dalsze jednoroczne okresy, o ile na trzy miesiące przed upływem terminu żaden ze współników nie zawiadomi pozostałego notarialnie o chęci rozwiązania spółki.

Wciągnięto w dn. 5 grudnia 1930 r.

R. H. B XLIX 7096: „Biuro Techniczne Samochodowe „Akcesoria” A. Matwiejew i S-ka. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki w Warszawie, Wiodok 8. Celem spółki jest sprzedaż artykułów technicznych samochodowych. Kapitał zakładowy zł 5.000, podzielony na 100 udziałów, całkowicie gotowizną wpłacony. Aleksander Matwiejew z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawarta na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 28 czerwca 1930 r. za nr. 3062, na czas nieograniczony.

Wciągnięto w dn. 5 grudnia 1930 r.

WPISY DODATKOWE.

R. H. B I 11 (B XXVII 4568): „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Cukru i Rafinerji „Michałów” w Warszawie. Prawo samodzielnego podpisu Michała Bersona i Edwarda Bersona, udzielone im na mocy plenipotencji z dnia 16 listopada 1916 r., ustala. Tadeuszowi Przeworskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu lub zastępców.

R. H. B I 35: „Prasa Polska, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Wszelkie umowy, akty notarialne, weksle, pełnomocnictwa i inne akty w imieniu spółki winny być podpisywane przez dwóch członków zarządu lub jednego członka zarządu i prokurenta. Czeki na rachunek bieżący oraz pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek, dokumentów podpisuje jeden członek zarządu. Wszelka zwykła korespondencja wymaga również podpisu jednego członka zarządu. Spółka obecnie działa na mocy statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych „Dz. Ust. R. P. Nr. 39/28, poz. 383, zatwierdzonego przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu i opublikowanego w Nr. 249 „Monitora Polskiego” z dnia 27 października 1930 r.

R. H. B III 415 (B XLII 6179): „Standard-Nobel w Polsce, Spółka Akcyjna”, w Warszawie. Członek zarządu Bohdan Skibiński zmarł. Na członka zarządu wybrany został Alfred Lewandowski z Warszawy. Prokurent Hugh Duncan Mc. Faddin upoważniony jest do samodzielnego podpisywania czeków na rachunki bieżące.

R. H. B IV 629 (B XLVI 6682): „Patria” Polskie Towarzystwo Asekuracyjne i Reasekuracyjne, Spółka Akcyjna”, w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 1.000.000, podzielonych na 100.000 akcji imiennych, całkowicie wpłaconych. Postanowienie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie powiększenia kapitału zakładowego o zł 500.000, czyli łącznie do sumy zł 1.000.000, drogą IV emisji 50.000 szt. nowych akcji, opublikowane zostało w Nr. 140 „Monitora Polskiego” z dnia 20 czerwca 1930 r.

R. H. B V 673: „Spółka Akcyjna Zakładów Przemysłowych „Kadzienia” w Warszawie. Helena Aronson z zarządu wystąpiła. Na członka zarządu wybrany został Sigismund Artur Aronson z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 30 czerwca 1930 r.

R. H. B VII 1117 (B XLV 656): „Polskie Zakłady Skroby, Spółka Akcyjna”, w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 15.000.000, podzielonych na 150.000 akcji, całkowicie wpłaconych. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zezwolenia na powiększenie kapitału zakładowego o zł 12.000.000, czyli do zł 15.000.000, drogą IV emisji złotowej 120.000 sztuk nowych akcji, opublikowane zostało w Nr. 166 „Monitora Polskiego” z dnia 21 lipca 1930 r.

R. H. B VII 1160 (B XXXIII 5103): „Zjednoczone Zakłady Chemiczne „Założdżon”, Spółka Akcyjna”, w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: prezes Kazimierz hr. Kwilecki wiceprezes Zygmunt Zaborowski, Józef Włocicki, Witold Szulborski, Mikołaj Osikowski, wszyscy z Warszawy. Prokura Karola Nowickiego ustala. Mikołajowi Osikowskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu lub prokurentem. Wpisano na mocy uchwały Walnych Zgromadzeń akcjonariuszów z dnia 17 lipca 1929 r. i 25 marca 1930 r.

R. H. B X 2111 (B XLVII 6847): „Polskie Zakłady Philips, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 5.000.000, podzielonych na 50.000 akcji, całkowicie wpłaconych. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zezwolenia na powiększenie kapitału zakładowego o zł 4.000.000, czyli do zł 5.000.000, drogą IV emisji 40.000 sztuk nowych akcji, opublikowane zostało w Nr. 47 „Monitora Polskiego” z dnia 26 lutego 1930 r.

R. H. B XI 2182: „Huta Szkłana „Tluszczy”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy wynosi zł 100.000, podzielonych na 4.000 akcji. Postanowienie Ministrów Prze-

mysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego do sumy zł 100.000 drogą przeniesienia zł 69.967 z kapitału zapasowego spółki, ustalonego w bilansie otwarcia w złotych, zatwierdzonego przez walne zgromadzenie akcjonariuszów w dniu 30 czerwca 1927 r., opublikowane zostało w Nr. 276 „Monitora Polskiego” z dnia 2 grudnia 1927 r.

R. H. B XI 2246 (B XXXII 5058): „Fabryka Aparatów Optycznych i Precyzyjnych H. Kolberg i S-ka, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 7 sierpnia 1930 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Zygmunt Brwnk z Milanówka, Emil Landsberg, Leon Malecki, Jerzy Koro, Jan Jacyna, Roger le Goff, wszyscy z Warszawy, Stanisław Rogaczewski z Milanówka, Romana Mieszczkańska z Warszawy, Władysław Tekliński z Krakowa, Gustaw Charvet.

R. H. B XIV 2901 (B XLV 6601): „Polskie Towarzystwo dla Handlu Węgłem „Węgloblok”, Spółka Akcyjna w Warszawie. Prokura Eugenjusza Komeckiego ustała. Wincentemu Kosakowskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu, bądź z dyrektorem zarządzającym bądź z jednym z prokurentów.

R. H. B XIX 3492 (B XLVI 6701): „Towarzystwo Kopalń i Zakładów Hutniczych Sosnowieckich, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 29.750.000, podzielonych na 85.000 akcji całkowicie wpłaconych. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie zmniejszenia kapitału zakładowego o zł 7.800.000, czyli do zł 18.200.000, drogą zmniejszenia nominalnej wartości akcji ze zł 500 na zł 350, oraz powiększenia tegoż kapitału o zł 11.550.000, czyli do zł 29.750.000, drogą II emisji 33.000 sztuk nowych akcji na okaziciela, opublikowane zostało w Nr. 126 „Monitora Polskiego” z dnia 2 czerwca 1930 r.

R. H. B XIX 3577: „Lubań” Fabryka Przetworów Ziemienniczych, Towarzystwo Akcyjne w Warszawie. Biuro sprzedaży i skład w Warszawie został zwinięty.

R. H. B XX 3734: „Orión” Towarzystwo d'a Handlu Wytworami Przemysłu, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Królewskiej (lokal Banku Amerykańskiego w Polsce). Zarządcami obecnie są: Harald Axell, Eryk Lepach, obaj z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Paszkowskim w Warszawie dnia 19 sierpnia 1930 r. za nr. 1603.

R. H. B XXII 3967: „Towarzystwo Wydawnicze „Róś”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Melchior Wańkowicz, Anna Wańkowicz, Marjan Kister, wszyscy z Warszawy. Prokura Marjana Kistera ustała. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 31 sierpnia 1927 r. za nr. 3172.

R. H. B XXII 3999: „Towarzystwo Budowy i Eksploatacji Podmiejskiej Linii Tramwajowej Warszawa-Placówka-Izabelin, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Likwidatorem jest Aleksander Boguski z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 3 września 1928 roku spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXIII 4006: „Państwowy Monopol Spirytusowy” w Warszawie. Ustało prawo podpisu dr. Jana Podkomorskiego, Wacława Logi, Witolda Gościmskiego, Janusza Szczepańskiego, Zdzisława Thiemego i Atanazego Mosza. Dyrektorem monopolu mianowany został Jan Kuroczycki, drugim wicedyrektorem Gustaw Bukowiński. Naczelnikami

i kierownikami wydziałów z prawem podpisu mianowani zostali: dr. Julian Maliniak, dr. Stanisław Próżyński, Jan Bróg, Julian Husarski i Czesław Jankowski. Do podpisywania czeków, zleceń i wypłat upoważniony jest Jan Kisielewski.

R. H. B XXIV 4168: „Zakłady Mechaniczne i Fabryka Narzędzi Rzemieślniczych „Mysłowice”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Pańskiej 22 m. 2. Wpis powyższy w dniu 22 grudnia 1928 r. uzupełniony został dopełnieniem: Likwidatorami są: Zygmunt Spielman, Szymon Reinfeld, obaj z Warszawy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 30 listopada 1928 r. za nr. 2819, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXVII 4488: „Polskie Towarzystwo „Turbo-Squirell”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siegfried Fuchs z zarządu wystąpił. Na zarządcę wybrany został Zygmunt Bondi z Wiednia. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 12 sierpnia 1930 r.

R. H. B XXVII 4557: „Towarzystwo Handlowe „Węglomet”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Antoniemu Nowakowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców dokumentów, dla których wymagany jest podpis dwóch zarządców oraz z prawem samodzielnego podpisywania dokumentów, które podpisuje jeden z zarządców.

R. H. B XXX 4848: „Bar Paryski, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Zarząd obecnie stanowią: Franciszek Włodarczyk z Warszawy i Marja Strózikowa z Wielunia. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Wszelkie zobowiązania pieniężne, umowy, akty, weksle, żyra na wekslach, przekazy, czeki i pełnomocnictwa podpisują oboje zarządcy łącznie. Pokwitowania z odbioru pieniędzy, należności, towarów i korespondencji podpisuje jeden z zarządców. Zarządcy podpisują pod stemplem firmy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 14 sierpnia 1929 r. za nr. 1510.

R. H. B XXXI 4992: „Auto-Traktor, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Michał Benisławski i Ryszard-Tadeusz Fijałkowski przestali być zarządcami. Na zarządcę wybrany został Stanisław Emme z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Olszewskim w Warszawie dnia 12 września 1930 r. za nr. 1619.

R. H. B XXXII 5030: „Fabryka Listew, Ram i Wrobów Drzewnych „Arboram”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Grzybowskiej 38. Boruch Basz i Chaim Weintraub przestali być zarządcami. Na zarządcę wybrany został Fajwel Radzyński z Siemiatycz, pow. Bielski Podlaski. Umowy, akty notarialne, zobowiązania, weksle, akcepty, indosy, pełnomocnictwa ogólne, prokury oraz czeki podpisuje pod stemplem firmy Fajwel Radzyński łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Wpisano na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Straszewiczem w Warszawie dnia 8 września i 29 października 1927 r. za nr. 2079 i 2378.

R. H. B XXXII 5081: „Czytelnia Polonia, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Wyganowskim w Warszawie dnia 11 października 1930 r. za nr. 1796, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zaś przeszło na wyłączną własność Rene Paul de Guyon'a, który nadal prowadzi takowe jednoosobowo pod firmą „Czytelnia Polonia Rene Paul de Guyon”.

R. H. B XXXIV 5262: „Kasy Rejestracyjne „National” Generalne Przedstawicielstwo Johan Sande, Spółka z ogra-

niczoną odpowiedzialnością" w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Johan Sande, Bolesław Ziółkowski, obaj z Warszawy. Prokura Bolesława Ziółkowskiego ustała. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 2 października 1930 r. za nr. 4504.

R. H. B XXXV 5301: „Biblioteka Powieściowa, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Warszawie. Likwidatorem jest Władysław Wolert, zastępca likwidatora Mojżesz Fruchtman, obaj z Warszawy. Na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 23 lipca 1928 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji. Wpis powyższy w dniu 7 listopada 1928 r. uzupełniony został dopełnieniem: Firmę podpisuje likwidator Władysław Wolert samodzielnie.

R. H. B XXXVI 5415: „Spółka Akcyjna Cukrowni „Dobre" w Warszawie. Na walnym zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 26 września 1930 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Bogusław Bacciarelli z maj. Waganiec, Marja Biesiekierska z maj. Płowce, Józef Czernicki z maj. Dobre, Kazimierz Gruetzmacher z maj. Czołówek, Włodzimierz Grodzicki z maj. Morzyce, zastępcy: Kazimierz Rudnicki z maj. Michałowo, Andrzej Lewandowski z maj. Sędzin. Dyrektorem zarządzającym jest Leon Nowakowski z Warszawy. Wpis powyższy w dniu 18 listopada 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Romanowi Dabrowskiemu i Władysławowi Sadowskiemu udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie lub każdego z nich łącznie z członkiem zarządu lub dyrektorem zarządzającym.

R. H. B XXXVI 5471: „Polski Bank Przemysłowy, Spółka Akcyjna" w Warszawie. Spółka posiada Oddziały: w Drohobyczu z agenturą w Borysławiu, w Gdyni, w Krakowie, w Krośnie z agenturą w Gorlicach, w Łodzi i w Stryju. Wicedyrektorem Oddziału w Krośnie mianowany został Tadeusz Kapko. Udzielono prokury dla Oddziałów: w Drohobyczu z Agenturą w Borysławiu Alfredowi Rificzesowi, Andrzejowi Iskrze, Julianowi Łobosowi, w Gdyni Michałowi Królikowskiemu, Józefowi Buczyńskiemu, Jerzemu Hildtowi, Bernardowi Redzińskiemu i dr. Robertowi Tauschińskiemu. W Krośnie z Agenturą w Gorlicach: Hieronimowi Zajacowi i Zygmuntovi Bidze. W Krakowie Władysławowi Bartłowi, Stanisławowi Nowakowskiemu, Romanowi Różeckiemu, Józefowi Wojnarskiemu, Zygmuntovi Zubczewskiemu. W Łodzi dr. Mieczysławowi Czamaniewiczowi, Józefowi Rogowskiemu, Leopoldowi Fersterowi, Marjanowi Schneiderowi. W Stryju: Józefowi Smolińskiemu i Józefowi Gołębiowskiemu.

R. H. B XXXVIII 5607: „Spółka Akcyjna dla Międzynarodowego Transportu Schenker i S-ka, w Warszawie". Juliusz Rampfel przestał być dyrektorem Oddziału w Białymstoku. Fryderyk Peters i Stefan Sztridler, stanowiący dotychczas dyrekcję centrali, ustąpili z zajmowanych stanowisk. Tymże Fryderykowi Petersowi i Stefanowi Sztridlerowi jako dyrektorom udzielono pełnomocnictwa z prawem podpisywania każdego z nich za Centralę spółki w Warszawie łącznie z jedną z osób prawo podpisu za Centralę mających. Dyrektorami Oddziałów mianowani zostali: w Gdyni Stefan Sztridler, w Zebrzydowicach Paweł Lemke. Prokura Zygmunta Rendla za oddział we Lwowie ustała. Udzielono łącznej prokury dla Oddziałów: we Lwowie: Izvdorowi Rappaportowi, w Białymstoku: Włodzimierzowi Krotkiewiczowi i Hugo Szwalbe, w Zebrzydowicach: Maksowi Tichauerowi. Wpisano na mocy uchwały Rady Zawiadowczej z dnia 26 listopada 1928 r. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie częściowej zmiany par. 5 statutu spółki opublikowane zostało w Nr. 81 „Monitora Polskiego" z dnia 8 kwietnia 1929 r. Wpis powyższy w dniu 4 listopada 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Oddział w Podwoleczyskach zwinieł. Trzecim dyrektorem centrali mianowany został Oskar Szefer z Warszawy z prawem podpisywania łącznie z drugą osobą upoważnioną do podpisywania spółki. Maksymilianowi Silberscheinowi udzielono prokury dla Oddziału w Krakowie.

R. H. B XXXVIII 5644: „Polski Lloyd, Spółka Akcyjna" w Warszawie. Jens Ejbl i Ejnar Nielsen z zarządu wyta-pili. Prokury Franciszka Marszała, Kurta Blocha i Larsena Usterud Svendsena za Oddział w Gdyni ustały. Udzielono prokury z prawem podpisywania we dwóch łącznie dla Oddziałów: w Gdyni Stanisławowi Dudzicowi, Kurtowi Schlee i Wilhelmowi Kremerowi. W Poznaniu Erichowi Schweigerowi i Janowi Pawłowskiemu.

R. H. B XLI 6050: „Wytwórnia Szydłów i Reklam Świetlnych M. Deniszczyk J-r, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 30 października 1929 r. za nr. 5045, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zaś przeszło na wyłączną własność Mieczysława Deniszczyka, który nadal prowadzi takowe jednoosobowo pod firmą: „Wytwórnia Szydłów i Reklam Świetlnych Mieczysław Deniszczyk junior".

R. H. B XLI 6062: „Bracia Borkowscy Zakłady Elektryczne, Spółka Akcyjna". Prokura Ludwika Kołakowskiego ustała.

R. H. B XLII 6217: „Towarzystwo Transportu i Handlu „Baltic-Levant" Spółka Akcyjna" w Warszawie. Prokura inż. Ludwika Mieczysława Rotstata i Józefa Szwarcmana ustała.

R. H. B XLII 6234: „Angielska Spółka Akcyjna Towarzystwo Ubezpieczeń „Alliance" w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Wiśniowej 44. Otwarto Oddział w Warszawie. Krak.-Przedm. 16/18. Ernest Gilbert mieszka obecnie przy ul. Wiśniowej 44.

R. H. B XLV 6563: „Towarzystwo Przemysłowe „Caves du Midi", Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Warszawie. Bronisławowi Korbuszowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców.

R. H. B XLL 6595: „K. Wiland i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Warszawie. Jerzy Lisiewicz przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrano Stanisława Regulskiego z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 23 maja 1930 r. za nr. 2249. Wpis powyższy w dniu 14 listopada 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Firma obecnie brzmi: „Stanisław Regulski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością". Stanisław Regulski z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 3 października 1930 r. za nr. 4221.

R. H. B XLIII 6340: „Zakład Przemysłowy „Arcon", Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością" w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Gerard Umgelter z Warszawy, Józef Ostrowski z Rembertowa. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Miszewskim w Warszawie dnia 5 maja 1930 r. za nr. 2886.

R. H. B XLVI 6673: „Polsko-Szwajcarska Spółka Drzewna, Spółka Akcyjna w Warszawie". Siedziba spółki mieści się obecnie przy pl. Żelaznej Bramy 2.

R. H. B XLVI 6714: „Norweska Spółka Handlowa, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością". Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Chmielnej 21 m. 3.

R. H. B XLVII 6776: „Handlobenz“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Edwin Citron, Marceł Minc, obaj z Warszawy. Zarządcy zastępują spółkę wobec władz i osób i prowadzą jej interesy. Weksle, żyra, czeki umowy i wogóle wszelkie zobowiązania podpisują obaj zarządcy łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru wszelkich należności, korespondencji, towarów i przesyłek podpisuje jeden z zarządców. Marji Rozenberg z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców. Wpisano na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Landau w Warszawie dnia 28 kwietnia 1930 r. za nr. 506 i 17 maja 1930 r. za nr. 595. Wpis powyższy w dniu 8 listopada 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 18 sierpnia 1930 r. za nr. 3469 spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B I 8 (B XXXIV 5267): „Akcyjne Towarzystwo Warszawskiego Młyna Parowego w Warszawie“. Prokura Eli Taentzlera ustafa.

R. H. B 10 (B XLVI 6645): „Akcyjne Towarzystwo Mirkowskiej Fabryki Papieru“ w Warszawie. Sylwestrowi Stachiewiczowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu lub z jednym z prokurentów.

R. H. B 67 (B XLII 6178): „Towarzystwo Akcyjne Fr. Karpińskiego w Warszawie“. Wiktor Rozpędzichowski z zarządu wystąpił.

R. H. B 71 (B XXXVI 5393): „Bank Dyskontowy Warszawski“. Firma brzmi: „Bank Dyskontowy Warszawski Spółka Akcyjna“. Postanowienia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w sprawie zmian statutu uzgodnionego z prawem bankowym („Dz. Ust. R. P.“ Nr. 34/28, poz. 321) oraz z prawem o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.“ Nr. 39/28, poz. 383) opublikowane zostały w Nr. 256 i 271 „Monitora Polskiego“ z dnia 5 i 24 listopada 1930 r. Wpis powyższy w dniu 21 listopada 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Na mocy uchwał walnych zgromadzeń akcjonariuszów spółek akcyjnych: „Bank Małopolski Spółka Akcyjna“ w Krakowie z dn. 19 listopada 1930 r. i „Bank Dyskontowy Warszawski Spółka Akcyjna“ z dnia 20 listopada 1930 r. oraz aktu notariusza Wacława Dominika Paszkowskiego w Warszawie z dnia 26 listopada 1930 r. za nr. 2338, zgodnie z przepisami art. 142 — 147 prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.“ Nr. 39/1928, poz. 383) dokonane zostało połączenie (fuzja) powyższych spółek przez przeniesienie całego przedsiębiorstwa spółki akcyjnej „Bank Małopolski Spółka Akcyjna“ w Krakowie według bilansu na dzień 31 grudnia 1929 r. wraz ze wszystkimi aktywami i pasywami i z obrotami od daty bilansu na spółkę akcyjną: „Bank Dyskontowy Warszawski Spółka Akcyjna“ w zamian za 10.000 sztuk akcji własnych spółki: „Bank Dyskontowy Warszawski Spółka Akcyjna“ (spółki przejmującej), przeznaczonych do wydania akcjonariuszom spółki „Bank Małopolski Spółka Akcyjna“ w Krakowie (spółki przejętej). Postanowienie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie zezwolenia na powyższe połączenie (fuzję) spółek opublikowane zostało w Nr. 272 „Monitora Polskiego“ z dn. 29 listopada 1930 r. Wpis powyższy w dniu 28 listopada 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Otwarto Oddział w Krakowie.

R. H. B I 145 (B XXXIV 5258): „Towarzystwo Ubezpieczeń „Vita“, Spółka Akcyjna“ w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo Ubezpieczeń „Vita“ w Warszawie, Spółka Akcyjna“. Henryk Stiefel i Józef Staesle z Rady Zarządzającej wystąpili. Do Rady Zarządzającej wybrany został Paul Alther z Zurychu. Postanowienie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie zmiany brzmienia firmy opublikowane zostało w Nr. 146, 156 i 157 „Monitora Polskiego“ z dnia 27 czerwca, 9 lipca i 10 lipca 1930 r.

R. H. B I 158 (B XLIV 6374): „Towarzystwo Akcyjne Kawenczyńskich Zakładów Cegielnianych Kazimierza Granzowa“ w Warszawie. Michałowi Ratyńskiemu ze wsi Kawenczyn, gminy Wawer, udzielono prokury.

R. H. B II 171: „Spółka Akcyjna Towarzystwa Ubezpieczeń „Piaś“ w Warszawie. Zarząd obecnie są: Wacław Fajans, Leon Kopytowski, Jerzy Łempicki, Antoni Olszewski, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 27 czerwca 1930 r.

R. H. B IV 535 (B XXIV 4175): „Bank Małopolski Spółka Akcyjna“. Prokura Aleksandra Gieysztorza ustafa. Wpis powyższy w dniu 27 listopada 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Na mocy uchwał walnych zgromadzeń akcjonariuszów spółek akcyjnych: „Bank Małopolski Spółka Akcyjna“ w Krakowie z dn. 19 listopada 1930 r. i „Bank Dyskontowy Warszawski Spółka Akcyjna“ z dn. 20 listopada 1930 r. oraz aktu Wacława Dominika Paszkowskiego w Warszawie z dnia 26 listopada 1930 r. za nr. 2338 zgodnie z przepisami art. 142 — 147 prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P.“ Nr. 39/1928, poz. 383) dokonane zostało połączenie (fuzja) powyższych spółek przez przeniesienie całego przedsiębiorstwa spółki akcyjnej „Bank Małopolski Spółka Akcyjna“ w Krakowie według bilansu na dzień 31 grudnia 1929 r. wraz ze wszystkimi aktywami i pasywami i obrotami od daty bilansu na spółkę akcyjną „Bank Dyskontowy Warszawski Spółka Akcyjna“ (spółki przejmującej), przeznaczonych do wydania akcjonariuszom spółki „Bank Małopolski Spółka Akcyjna“ w Krakowie (spółki przejętej). Postanowienie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w przedmiocie zezwolenia na powyższe połączenie (fuzję) spółek opublikowane zostało w Nr. 272 „Monitora Polskiego“ z dnia 29 listopada 1930 r.

R. H. B IV 581: „Spółka Akcyjna Przedsiębiorstw Szklanych i Ubezpieczenia Szyb „Szkló“ w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulcy Królewskiej 16.

R. H. B IV 592 (B XXXVIII 5723): „Warszawskie Przedsiębiorstwo Budowlane Spółka Akcyjna“ w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ulicy Kredytowej 10. Mikołaj Czetyrko z Zarządu wystąpił. Na członka zarządu wybrany został inż. Józef Szyman z Warszawy. Stefanowi Kawałkiewiczowi i Mikołajowi Ludwikowi Żakowi, obydwoim z Warszawy, udzielono łącznej prokury.

R. H. B V 787: „Fabryka Garbarska „Jedność“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“ w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 10.000, podzielonych na 100 udziałów, całkowicie wpłaconych. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 4 listopada 1927 r.

R. H. B VI 860 (B XLVII 6768): „Towarzystwo Przemysłowo-Leśne Spółka Akcyjna“. Władysławowi Wajdenfeldowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z jednym z członków zarządu.

R. H. B VI 862: „Zakłady Przemysłu Drzewnego „Wiór“, Spółka Akcyjna“ w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 200.000, podzielonych na 4.000 akcji, całkowicie wpłaconych. Według bilansu otwarcia w złotych, sporządzonego na dzień 1 stycznia 1925 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. („Dz. Ust. R. P.“ Nr. 55, poz. 542) i zatwierdzonego przez Walne Zgromadzenie akcjonariuszów w dniu 8 sierpnia 1925 roku, kapitał zakładowy określony został na zł 200.000, i podzielony na 4.000 akcji. Wpis powyższy w dniu 22 lipca 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Kapitał zakładowy wynosi zł 320.000, podzielonych na 4.000 akcji. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 120.000 dokonane zostało

w drodze przerachowania bilansu brutto na dzień 1 lipca 1928 r. stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 38/28, poz. 352). Wpis powyższy w dniu 8 października 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Franciszek Kryt, nadzorca sądowym adw. Bronisław Marski z Warszawy. Zarząd obecnie stanowią: Adolf Suligowski, Antoni Okolski, obaj z Warszawy, Feliks Tuszyński z Milanówka i Kazimierz Kuligowski (nieobecny). Weksle, żyra, czeki, umowy, plenipotencje podpisuje Antoni Okolski lub Feliks Tuszyński łącznie z nadzorcą sądowym pod stemplem „nadzór sądowy”. Prokura Feliksa Tuszyńskiego została zawieszona. Wpisano na mocy uchwały nadzoru sądowego z dnia 6 września 1929 r. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 sierpnia 1929 r. spółce udzielone zostało odroczenie wypłat na czas do dnia 27 listopada 1929 r. Wpis powyższy w dniu 11 marca 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Członek zarządu Feliks Tuszyński zmarł. Wszelkie zobowiązania, weksle, żyra, czeki, umowy, plenipotencje i inne podpisują członkowie zarządu Antoni Okolski lub Kazimierz Kuligowski łącznie z nadzorcą sądowym. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 lutego 1930 r. odroczenie wypłat przedłużone zostało do 27 maja 1930 r. Wpis powyższy w dniu 1 lipca 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Zarząd obecnie stanowią: członkowie: Kazimierz Kuligowski, Bolesław Okolski, Tadeusz Okolski, wszyscy z Warszawy. Zastępcy: Tadeusz Piaszczyński, Bolesław Lissowski. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 5 czerwca 1930 r. Wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 2 czerwca 1930 r. postępowanie zapobiegawcze upadłości zostało umorzone. Wpis powyższy w dniu 6 września 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Komisję Likwidacyjną stanowią: Kazimierz Kuligowski, Tadeusz Okolski, Bolesław Okolski. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, umowy, akty notarialne, hipoteczne i pełnomocnictwa podpisują dwaj członkowie Komisji Likwidacyjnej łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru korespondencji, przesyłek, towarów, pieniędzy i wogóle wszelkich należności podpisuje jeden członek Komisji Likwidacyjnej. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 4 sierpnia 1930 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B VI 924: „M. Sznabel i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 14 lutego 1928 r. spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B VII 1075: „Towarzystwo dla Handlu i Przemysłu Wettler i Makarczyk, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zarządca Stefan Makarczyk zmarł. Na zarządcę wybrany został Janusz Makarczyk z Warszawy. Zbigniewowi Mieszczańskiemu z Warszawy udzielono prokury. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 4 listopada 1930 r. za nr. 1519.

R. H. B VII 1180 (B XV 3041): „Towarzystwo Osadniczo-Parcelacyjne „Tospar” w Warszawie, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Wareckiej 11a w lokalu Centralnej Kasy Spółek Rolniczych. Likwidatorami obecnie są: Józef Raczyński z Warszawy, Władysław Osiecimski z Wilna. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 10 czerwca 1929 r.

R. H. B VIII 1262 (B XLIX 7076): „Przedzalnia i Tkalnia Juty „Warta”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Aleksandrovi Poznańskiemu z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania wszelkich umów, zobowiązań, czeków, żyr, pełnomocnictw, korespondencji, łącznie z jednym członkiem zarządu lub prokurentem.

R. H. B VIII 1435 (B XL 5891): „Towarzystwo Budowy i Sprzedaży Samochodów, Spółka Akcyjna”. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Trębackiej 11.

R. H. B VIII 1528: „Fabryka Przyrządów Fizycznych i Optycznych „Ergon”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Radę Zarządzającą obecnie stanowią: Eliezer Heller, Aleksander vel Ojzer Golde, Lucjan Altberg, Klemens Morgensztern i Julian Neumark, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 20 października 1928 r. Wpis powyższy w dniu 17 kwietnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Lucjan Altberg i Julian Neumark z Rady Zarządzającej wystąpiłi.

R. H. B VIII 1552: „Spółka Akcyjna Przemysłowo-Leśna „Las” w Warszawie. Kapitał zakładowy wynosi zł 400.000, podzielonych na 20.000 akcji. Członek zarządu Aron vel Adolf Endelman zmarł. Stefan Ossowiecki z zarządu wystąpił. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie powiększenia kapitału zakładowego do zł 400.000 drogą przeniesienia sumy zł 200.000 z kapitału zapasowego spółki, ustalonego w bilansie otwarcia w złotych, opublikowane zostało w Nr. 120 „Monitora Polskiego” z dnia 27 maja 1927 r.

R. H. B VIII 1565: „Cukrownia Szpanów, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na Walnem Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 10 października 1930 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Janusz ks. Radziwiłł, Leon Troniewski, Aleksander Dobrowolski, Jan Smoleński, wszyscy z Warszawy. Konstanty Fitzerman (nieobecny), zastępca: Edmund ks. Radziwiłł w majątku Szpanów, pow. rówieński.

R. H. B IX (B XLVIII 6918): „Międzynarodowe Towarzystwo Transportów i Żeglugi „Mitranza” Spółka Akcyjna”. Prokury Dawida Szentucha i Jakóba Sztycera ustały.

R. H. B IX 1686 (B XXXV 5367): „Pierwsza Krajowa Fabryka Tubek Metalowych „Staniola” Spółka Akcyjna” w Warszawie. Michał Esterson i Bolesław Soborski wystąpiłi z zarządu. Na członka zarządu wybrany został Ludwik Flokstrumpf z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów z dnia 16 maja 1928 r.

R. H. B IX 1697 (B XXVIII 4594): „Włókiennicza Spółka Akcyjna Ponizowski” w Warszawie. Decyzją Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 29 lipca 1930 r. zarządzone zostało otwarcie postępowania układowego firmy z jej wierzycielami.

R. H. B X 2111 (B XLVII 6847): „Polskie Zakłady „Philips”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Ignacemu Ryszardowi Szczeińskiemu i Jakóbowi Wajmanowi udzielono prokury z prawem podpisywania każdego z nich łącznie z jednym z członków Rady Zarządzającej, lub zastępcą lub prokurentem.

R. H. B XII 2417: „Agencja Kinematograficzna „Corso”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Z mocy aktu zeznanego przed notariuszem Nieznańskim w Warszawie dnia 3 lutego 1925 r. za nr. 83, kinematograf „Corso” sprzedany został Norbertowi Hochmanowi, kinematograf „Nirwana” został zlikwidowany.

R. H. B XII 2572 (B XL 5984): „Auto-Koncern, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na zarządcę wybrany został Władysław Froelich z Warszawy. Wszelkie zobowiązania, weksle, czeki, pełnomocnictwa, prokury, akty notarialne i hipoteczne podpisuje dwóch zarządców łącznie lub jeden zarządca łącznie z prokurentem, lub dwóch prokurentów łącznie. Korespondencję nie zawierającą zobowiązań, pokwitowania z odbioru pieniędzy, przesyłek, towarów i wszelkiego rodzaju korespondencji podpisuje jeden zarządca lub prokurent. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 20 maja 1930 r. za nr. 2355.

R. H. B XVI 3159: „Towarzystwo Budowlano-Przemysłowe „Centrum”, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał za-

kładowy obecnie wynosi zł 125.000, podzielonych na 12.500 akcji, całkowicie wpłaconych. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie przeliczenia z kapitału zapasowego spółki do kapitału zakładowego zł 124.687 gr. 50 w celu określenia kapitału zakładowego w bilansie otwarcia w złotych, sporządzonego na dzień 1 stycznia 1924 r. w myśl Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1924 r. o bilansowaniu w złotych (Dz. Ust. R. P. Nr. 55, poz. 542), opublikowane zostało w Nr. 233 „Monitora Polskiego” z dnia 11 października 1927 r.

R. H. B XVII 3308: „M. Weinstein et Co. „Muzyka”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Bolesławowi Chlebowskiemu z Warszawy udzielono prokury.

R. H. B XVII 3334 (B XLV 6541): „Powszechne Towarzystwo Elektryczne A. E. G., Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Prokury Borysa Rohrera za oddział w Poznaniu i Adama Balickiego za oddział w Krakowie ustały. Udzielono prokury dla Oddziału w Krakowie Borysowi Rohrerowi, dla Oddziału w Warszawie i Poznaniu Adamowi Balickiemu z prawem podpisywania łącznie z jednym z zarządców.

R. H. B XVIII 3419: „Fabryka Aparatów Elektrycznych K. Szpotański i S-ka, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 100.000, podzielonych na 10.000 akcji, całkowicie wpłaconych. Włodzimierzowi Turczyńskiemu z Anina pod Warszawą udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z dyrektorem Zygmuntem Ostaszewskim. Postanowienie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego o zł 75.000, czyli do zł 100.000, drogą II emisji 7.500 sztuk nowych akcji, opublikowane zostało w Nr. 69 „Monitora Polskiego” z dnia 25 marca 1927 r.

R. H. B XXI 3779: „Zabudowa” Polska Spółka Techniczno-Budowlana, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 2.100, podzielonych na 42 udziały, całkowicie w gotówkę wpłaconych. Podwyższenie kapitału zakładowego o zł 100 nastąpiło na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 24 września 1927 r. za nr. 665.

R. H. B XXIII 4050 (B XXIV 4209): „Kolportaż”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie. Leon Briesemeister z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 15 października 1930 r. za nr. 4647.

R. H. B XXIV 4236: „Centralna Kasa Spółek Rolniczych” w Warszawie. Otwarto Oddział w Lublinie. Antoni Poznański przestał być zastępca dyrektora. Naczelny dyrektor Józef Raczyński mieszka obecnie przy ul. Krynicznej 1.

R. H. B XXVII 4463: „Centrala Zbiorowych Ładunków, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Marszałkowskiej 130. Zarządcami obecnie są: Roman Dobronoki, Stanisław Dudzic obaj z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 28 października 1930 r.

R. H. B XXVIII 4604: „Megohm” Zakłady Radiotechniczne, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Brackiej 2 (Plac Trzech Krzyży 18). Kapitał zakładowy obecnie wynosi zł 15.000, podzielonych na 150 udziałów całkowicie wpłaconych.

Zarządcami obecnie są: Aleksander Krug, Władysław Arnold Trembiński, Bazyli Jan Kazimierz Zduńkowski, wszyscy z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Różyckim w Piasecznie dnia 19 stycznia 1927 r. za nr. 127 oraz na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 5 marca 1927 r.

R. H. B I 32 (B XLIV 6458): „Towarzystwo Akcyjne Fabryki Cukrów, Kakao i Czekolady Jan Fruziński” w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 8 października 1928 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Jan Fruziński, Walerja Ulatowska, Jan Zglinicki, zastępcy: Eugenja Malicka, Stanisław Hartingh, wszyscy z Warszawy. Wpis powyższy w dniu 3 października 1929 r. uzupełniony został dopełnieniem: Na Walnym Zgromadzeniu akcjonariuszów w dniu 31 sierpnia 1929 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: członkowie: Jan Fruziński, Marcei Hartingh, Edward Świącicki, zastępcy: Walerja Ulatowska, Jan Zglinicki, wszyscy z Warszawy. Wpis powyższy w dniu 26 sierpnia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Edward Świącicki z zarządu wystąpił.

R. H. B VIII 1283: „Bragopol” Towarzystwo Przemysłu Drzewnego i Eksploatacji Leśnych, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 maja 1927 r. zabezpieczone zostało powództwo Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków przeciwko firmie „Bragopol” Towarzystwo Przemysłu Drzewnego i Eksploatacji Leśnych, Spółka Akcyjna” do wysokości zł 32.964 gr 54 przez wniesienie do rejestru handlowego firmy wzmianki o niedopuszczeniu wpisu w przedmiocie ukończenia likwidacji pozwanej firmy do czasu ukończenia sprawy.

R. H. B X 2048: „Centrala Zakupów Szkolnych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Komisje Likwidacyjną stanowią: Marja Rudnicka, Henryk Lipski, Herman Eberhardt, wszyscy z Warszawy. Na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 15 czerwca 1925 r. spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XII 2541: „Dom Handlowy Dawidson i Kanarek, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Sędzią komisarzem masy upadłości mianowany został sędzia handlowy Oskar Sobański, kuratorem zaś adwokat Mikołaj Korenfeld z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 1 lutego 1927 r. spółce ogłoszona została upadłość.

R. H. B XXIII 4050: „Zakłady Przemysłowe Franciszek Giertych i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Sędzią komisarzem mianowany został sędzia handlowy Wacław Purski, nadzorcą sądowym adwokat Stefan Aleksandrowicz z Warszawy. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 marca 1930 r. spółce udzielone zostało odroczenie wypłat na okres trzech miesięcy od daty wyroku. Wpis powyższy w dniu 21 lipca 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Prokury Markusa Marietrasa, Emila Teodora Hermana Herbsta i Maksa Mazła ustały.

R. H. B XXXI 4900: „Sepewe” Eksport Przemysłu Obronowego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Dyrektor Ludwik Zakrzewski i wicedyrektor Edward Wawrzyniak ustąpili z zajmowanych stanowisk. Kazimierzowi Zarębskiemu z Warszawy udzielono łącznej prokury.

R. H. B XXXIII 5193: „Hurtownia Komina Wyrób Państwowego Monopoli Spirytusowego Wincenty Abderman, Stanisław Kapke i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się w Warszawie przy ulicy Folwarcznej 7.

R. H. B XXXVI 5421: „Elibor, Spółka Akcyjna Handlowo-Przemysłowa L. J. Borkowski” w Warszawie. Feliksowi Po-

dlaskiemu z Łodzi udzielono łącznej prokury dla Oddziału w Łodzi.

R. H. B XLI 6081: „Fabryka Konserw „Kaeika“, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Krajowa Fabryka Konserw „Kaeika“. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kurmanem w Warszawie dnia 25 stycznia 1929 r. za nr. 179.

R. H. B XLIV 6457: „Restauracja pod Teatrem, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządcami obecnie są: Edwin Jarry, Stefan Miłkowski Roman Jaroszek, wszyscy z Warszawy. Wszelkie zobowiązania i dokumenty podpisują wszyscy trzej zarządcy łącznie. Wpisano na mocy uchwały walnego zgromadzenia wspólników z dnia 31 października 1930 r.

R. H. B XXX 4788: „Urządzenia Kąpielowo-Sanitarne „Metalik” Inżynier Ignacy Landsztek i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Firma obecnie brzmi: „Urządzenia Kąpielowo-Sanitarne „Metalik”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Szaja vel Stanisław Landsztek z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Zembrzuskim w Warszawie dnia 18 stycznia 1930 r. za nr. 59.

R. H. B XXX 4802: „Tartak Mechaniczny A. B. E. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 2 grudnia 1929 r. za nr. 5575, spółka została rozwiązana, przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXX 4817: „Biuro Handlowo-Komisowe „Welnokup”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 2 września 1927 r. za nr. 4577, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXX 4836: „Radiolif” Wytwórnia Odbiorników i Radjoprzetu, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Kosińskim w Warszawie dnia 7 stycznia 1928 r. za nr. 29, spółka została rozwiązana i przedsiębiorstwo zlikwidowane.

R. H. B XXX 4838: „Szawernowski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba Komisji Likwidacyjnej mieści się przy ul. Kruczej 34. Likwidatorami są: Jakób Lerner, Władysław Cimkowicz obaj z Warszawy. Wszelkie umowy, akty, pełnomocnictwa, czeki, zobowiązania, pokwitowania z odbioru pieniędzy i inne dokumenty podpisują obaj likwidatorowie łącznie z dodatkiem „w likwidacji”. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 11 października 1930 r. za nr. 4329, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXXI 4900: „Sepewe” Eksport Przemysłu Obronnego, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu wspólników w dniu 30 kwietnia 1929 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Kazimierz Kieszniewski, Tadeusz Karszo-Siedlewski, Czesław Klarner, Bolesław Sikorski, Władysław Sokołowski, Mieczysław Soroko, Henryk Wolff, wszyscy z Warszawy. Dyrektora: dyrektor Ludwik Zakrzewski, wicedyrektor Edward Wawrzyniak, obaj z Warszawy. Każde zobowiązanie winno być podpisane przez dwóch członków zarządu, lub dwóch dyrektorów, albo jednego członka zarządu i jednego dyrektora.

R. H. B XXXI 4995: „Polska Wytwórnia Papierów Wattosciowych, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Siedziba spółki

mieści się obecnie przy ul. Romana Sanguszki róg Zakroczymskiej. Naczelnym dyrektorem Józef Kozielski zmarł. Alojzy-Tomasz Dąbski i Stanisław Filasiewicz przestali być członkami Dyrekcji. Dyrektorem spółki mianowany został inżynier Ludwik Gorazdowski z Warszawy.

R. H. B XXXII 5030: „Fabryka Listew, Ram i Wyrobów Drzewnych „Arboram”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się przy ul. Marszałkowskiej 11/13. Kapitał zakładowy podzielony został na 24 udziały. Zarządcami obecnie są: Chilele Weintraub, Wolf Grvłak, obaj z Warszawy, Chaim Weintraub z Końskich. Zobowiązania, weksle, akcepty, żyra, umowy i akty podpisują pod stemplem firmy wszyscy trzej zarządcy łącznie. Wpisano na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Straszewiczem w Warszawie dnia 12 czerwca 1928 r. i 22 stycznia 1929 r. za nr. 1394 i 173.

R. H. B XXXII 5071: „Krajowe Towarzystwo Elektrotechniczne, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Oddział we Włocławku zwinęto.

R. H. B XXXII 5073: „Sowpoltorg w Warszawie” Generalne Przedstawicielstwo Towarzystwa Akcyjnego „Sowpoltorg w Moskwie”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Mikołaj Efimow z zarządu wstąpił. Zastępcą zarządcy Grzegorz Poliszczuka jest Iwan Niefiedow z Warszawy. Zastępcą zarządcy Jana Kasperowicza jest Franciszek Giertych z Warszawy. Wpisano na mocy aktów zeznanych przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 3 listopada 1930 r. za nr. 4902 i 4903.

R. H. B XXXV 5323: „Hulstkamp”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Kapitał zakładowy podzielony został na 100 udziałów. Obecnie Louis Hendrik Weimar z Warszawy jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Siennickim w Warszawie dnia 11 października 1928 r. za nr. 4201.

R. H. B XXXVIII 5614: „Zakład Przemysłowy „Tarczyn”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Robert Kadler z Piastowa pod Warszawą jako jedyny zarządca zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy, podpisując firmę pod jej stemplem na wszelkich zobowiązaniach i dokumentach. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Hettlingerem w Warszawie dnia 17 listopada 1930 r. za nr. 5150.

R. H. B XXXVIII 5661: „Handel Win, Wódek i Towarów Kolonialnych A. Sobieszczak, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem jest Andrzej Sobieszczak z Warszawy, który podpisuje firmę pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji”. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Szymańskim w Warszawie dnia 2 września 1929 r. za nr. 1858 spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XXXVIII 5697: „General Motors w Polsce, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Zarząd obecnie stanowią: wybrani na walnym zgromadzeniu wspólników w dniu 25 kwietnia 1930 r.: John Elston Hill, James R. Austin, John Pawłowski, wszyscy z Warszawy. Kooplowani przez Zarząd: James D. Mooney z New-Yorku, Edward C. Riley z Paryża, David F. Ladin z Kopenhagi. Dla ważności wszystkich aktów wymienionych w rubr. 4 wpisu 3 wystarczającym jest podpis John'a Elston'a Hill'a lub James'a R. Austin'a z wyjątkiem czeków i weksli, które winny być podpisywane przez obydwojch wymienionych członków zarządu łącznie.

R. H. B XXXIX 5769: „Zakłady Ceramiczne „Stella” Spółka Akcyjna” w Warszawie. Na Walnym Zgromadzeniu akcyjnym

narzuszów w dniu 21 czerwca 1930 r. zarząd ukonstytuował się w następującym składzie: Hipolit Gliwicz z Warszawy, Herman Fellinger z Berlina, Jerzy Bauerertz z Sosnowca, Adolf Schondorff z Wrocławia, Stanisław Bauerertz z Mijaczowa, Józef Sperber z Warszawy, Alfred Schwandes z Berlina. Spółka obecnie działa na mocy statutu uzgodnionego z przepisami prawa o spółkach akcyjnych („Dz. Ust. R. P. Nr. 39/28, poz. 383), zatwierdzonego przez Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu i opublikowanego w Nr. 252 „Monitora Polskiego” z dnia 30 października 1930 r.

R. H. B XXXIX 5776: „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie”. Zygmunt Frączkowski i Jan Skoryna z Rady Administracyjnej wystąpili. Na członka Rady Administracyjnej powołany został Tadeusz Kossakowski.

R. H. B XL 5938: „Tekspol, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Joel Ajzenberg przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrana została Paulina Anders z Warszawy. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Tyborowskim w Warszawie dnia 25 września 1929 r. za nr. 4439.

R. H. B XLI 6011: „Bank Ziemiański” w Warszawie. Komisję Likwidacyjną stanowią członkowie: Przewodniczący Hipolit Wąsowicz z Warszawy, Marjan Arkuszewski z Chrusciewowa, Mieczysław Jałowicki z majątku Kamień, Edmund Iwaszkiewicz z Warszawy, Tadeusz Horoszewicz z Brwinowa. Zastępcy przewodniczącego: Marjan Arkuszewski, Mieczysław Jałowicki. Wszelkie zobowiązania, umowy, pełnomocnictwa, akty i wnioski hipoteczne podpisane trzech członków Komisji Likwidacyjnej łącznie. Czeka podpisu dwóch członków Komisji Likwidacyjnej łącznie. Korespondencję niezawierającą zobowiązań podpisuje jeden członek komisji likwidacyjnej. Wszelkie dotychczasowe prokury ustaly. Janowi Władysławowi Osieńskiemu udzielono łącznej prokury. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Glassem w Warszawie dnia 20 sierpnia 1930 r. za nr. 1072, wszystkie Oddziały i Agentury Banku Ziemiańskiego, ze wszystkimi przywiązaniami do nich prawami odstąpione zostały spółce pod firmą: „Zjednoczony Bank Ziemiański, Spółka Akcyjna”. Na mocy uchwały ogólnego zebrania władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego z dnia 24 maja 1930 r. oraz uchwały Komitetu łącznie z Dyrekcją Główną Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego z dnia 18 września 1930 r. Bank Ziemiański znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLI 6036: „Polska Wytwórnia Kalki i Taśm, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Tadeuszowi Lickendorffowi z Warszawy udzielono samodzielnej prokury. Wpis powyższy w dniu 4 stycznia 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Kaczej 4. Wpis powyższy w dniu 15 marca 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Zarządcami obecnie są: Eustachy Jelski, Stanisław Rudnicki, Tadeusz Rudnicki, wszyscy z Warszawy. Wszelkiego rodzaju zobowiązania podpisuje Eustachy Jelski łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Jamonttem w Warszawie dnia 13 grudnia 1929 roku za nr. 5545.

R. H. B XLI 6096: „Związek Hurtowników Naftowych, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Na trzeciego zarządcę wybrany został Salomon Cyderowicz z Warszawy. Weksle, zobowiązania wekslowe, czeki, prokury, umowy, zamówienia towarów, pokwitowania z odbioru pieniędzy podpisuje Szymon-Abe Filipowski łącznie z jednym z pozostałych zarządców. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Biernackim w Warszawie dnia 27 czerwca 1930 r. za nr. 814.

R. H. B XLII 6253: „Fabryka Wódek i Likierów „Reduta”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Folwarcznej 7.

R. H. B XLIII 6273: „Zrzeszenie Ociemniałych Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej „Znicz”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Stanisław Koprowski z zarządu wystąpił. Na zarządcę wybrany został Aleksander Granatowski z Warszawy. Prezesem zarządu jest Władysław Kalinowski. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 5 marca 1930 r. Wpis powyższy w dniu 26 listopada 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Firma obecnie brzmi: „Zrzeszenie Ciężkoposzkodowanych Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej „Znicz”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Olszewskim w Warszawie dnia 3 października 1930 r. za nr. 1780.

R. H. B XLIII 6277: „Bank Gospodarstwa Krajowego” w Warszawie. Zastępca dyrektorów Centrali Czechowski, figurujący w rubryce 4 wpisu 14, nosi imię Zdzisław. Ustaly prokury za Centralę Zdzisława Czechowskiego, Władysława Brodackiego i Stefana Szymanowskiego. Za oddział w Drohobyczu: Stanisława Pierożyńskiego.

R. H. B XLVIII 6897: „Państwowe Zakłady Przemysłowo-Zbożowe” w Warszawie. Oddział w Lublinie.

R. H. B XLV 6547: „Towarzystwo dla Handlu i Przemysłu „Naftochem”. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Oddział w Łodzi został zlikwidowany. Prokury Mieczysława Mayznera, Romana Weinstoka i Dawida

R. H. B XLV 6585: „Klesowski Przemysł Granitowy, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Otwarto Oddziały w Kowlu i Klesowie. Udzielono prokury dla Centrali: Nochumowi Joffe, dla Oddziału w Kowlu Jojne Perelmutterowi i dla Oddziału w Klesowie Józefowi Margulisowi z prawem podpisywania każdego z nich łącznie z jednym z członków zarządu. Wpis powyższy w dniu 21 listopada 1930 r. uzupełniony został dopełnieniem: Oddziały w Kowlu i Klesowie zostały zwinięte. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Trębackiej 4. Leon Fajnsztajn z zarządu wystąpił. Do zarządu wybrany został Robert Schnee z Warszawy. Prokury Nochuma Joffe, Jojne Perelmuttera i Józefa Margulisa ustaly. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Wyganowkim w Warszawie dnia 11 października 1930 r. za nr. 1804.

R. H. B XLV 6605: „Tardzew”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Siedziba spółki mieści się obecnie przy ul. Próżnej 10 m. 5.

R. H. B XLV 6612: „Jakób Dobrzyński i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem mianowany został Wacław Łacki z Warszawy. Likwidator zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy podpisując firmę pod jej stemplem z dodatkiem „w likwidacji”. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Małkowskim w Warszawie dnia 30 października 1930 r. za nr. 1982, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLVI 6630: „Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe „Arbon”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Firma obecnie brzmi: „Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe „Bonar”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 13 listopada 1930 r.

R. H. B XLVI 6719: „Bank dla Handlu i Przemysłu w Warszawie, Spółka Akcyjna”. Agentury w Lublinie, Łodzi, Łukowie i Żyrardowie zwinięto. Członek Rady Antoni Kamiński zmarł. Maurycemu Stückgoldowi udzielono prokury dla Oddziału Centralnego w Warszawie. Ustaly prokury: za Agenturę w Lublinie Zygmunta Rota i Zygmunta Danowskiego, za Agenturę w Łodzi Marcelego Czelickiego, za Agenturę w Żyrardowie Władysława Borowskiego i Aleksandra Niedzielskiego.

R. H. B XLVII 6782: „Towarzystwo Handlowe „Sole Potasowe”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Fridrich

Borst przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Otton Bucholski z Warszawy. Wpisano na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia wspólników z dnia 15 listopada 1930 r.

R. H. B XLVII 5834: „Zjednoczone Towarzystwo Inżynierjno-Budowlane, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Symsze Flatte Fajnsztejnowi z Białegostoku udzielono łącznej prokury.

R. H. B XLVII 6846: „Handel Win i Wódek J. Kempfi, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Likwidatorem mianowany został Stefan Gruell z Warszawy, który zastępuje spółkę wobec władz i osób i prowadzi jej interesy. Na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Błyszczynskim w Warszawie dnia 19 listopada 1930 r. za nr. 1900, spółka znajduje się w stanie likwidacji.

R. H. B XLIX 7010: „Bar Prasowy, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. Siedziba spółki mieści się obecnie przy

ul. Marszałkowskiej 9. Edward Szyndelewski przestał być zarządcą. Na zarządcę wybrany został Stanisław Stolarek z Warszawy. Józefowi Majchrzakowi z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie ze Stanisławem Stolarakiem. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Dembińskim w Warszawie dnia 4 października 1930 roku za nr. 1213.

R. H. B XLVIII 6890: „Towarzystwo Zakładów Żyrardowskich, Spółka Akcyjna” w Warszawie. Prokura Oskara Kliskara ustała.

R. H. B XXXIV 5268: „Sprzedaż Komisowa Cukru „Kryształ”, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” w Warszawie. Zarządca Aleksander Morozewicz zmarł. Na zarządcę wybrany został Jerzy Benedykt Morozewicz. Janinie Morozewiczowej z Warszawy udzielono prokury z prawem podpisywania łącznie z zarządcą Janaszem Frydmanem. Wpisano na mocy aktu zeznanego przed notariuszem Straszewiczem w Warszawie dnia 3 września 1928 r. za nr. 1945.

Zamawiajcie niezwłocznie

„Kronikę o Polskim Morzu”

∴ ∴ „Dzieje walk zwycięstw i pracy” ∴ ∴

*Dzieło to jest już na wyczerpaniu,
a nakład powtórzony nie będzie*

Przy większych zamówieniach rabaty.

Cena egzemplarza Zł 25
z przesyłką „ 28

Zamówienia przyjmują:

Administr. Tyg. Polska Gospodarcza

Warszawa, Elektoralna 2

oraz wszystkie księgarnie

KUPCY I PRZEMYSŁOWCY!

Nie wieście gotówki
w nadmiernych zapasach towarów,
gdyż dzięki komunikacji powietrznej
można je sprowadzać z odległych miast
∴ ∴ w ciągu kilku godzin. ∴ ∴

Samoloty kursują codziennie.

TARYFY NISKIE.

Bydgoszcz—Katowice—Kraków—Lwów—Poznań
Warszawa—Gdańsk—Brno—Wiedeń—Bułareszt.

Informujcie się:

w biurach P. L. L. „LOT” (w Warszawie, ul. Mar-
szałkowska 138, tel. 547-60).

BIBLIOTEKA EKONOMICZNA
 TYGODNIKA
 „POLSKA GOSPODARCZA”

DAWNIEJ
 „PRZEMYSŁ i HANDEL”

	zł		zł
1 — 18) bez serji — wyczerpane		42) Tom XXIV — <i>Stefan Konopski</i> . — Ochrona celna w poszczególnych państwach w świetle badań międzynarodowych (wyczerp.)	1'00
19) Tom I — <i>J. Kulikowski</i> . — Bankowość polska i problem jej sanacji. 1926 (wyczerp.)	1'20	43) „ XXV — <i>Henryk Romanowski</i> . — Obrót bezgotówkowy (wyczerpane)	1'00
20) „ II — <i>Dr. J. Podkomorski</i> . — O właściwej formie monopolu spirytusowego w Polsce, 1926	0'70	44) „ XXVI — <i>Karol Bajer</i> . — Zarys przemysłownia Woj. Łódzkiego ze specjalnym uwzględnieniem przemysłu włókienniczego	1'50
21) „ III — <i>Dr. F. Młynarski</i> . — Międzynarodowe znaczenie spadku złotego, 1926	1'50	45) „ XXVII — <i>Dr. Stanisław Wachowiak</i> . — Targi i wystawy w Polsce	1'00
22) „ IV — <i>St. Pszczółkowski</i> . — Stabilizacja kursu złotego, 1926 (wyczerp.)	1'20	46) „ XXVIII — <i>Jan Miklaszewski</i> . — Ogólny rzut oka na rozwój produkcji leśnej i obrotu drzewnego Polski współczesnej	2'50
23) „ V — <i>Inż. Cz. Klarner</i> . — Dorobek czterech miesięcy (dwie mowy program.), 1926	1'00	47) „ XXIX — <i>Inż. Czesław Klarner</i> . — Zagadnienie mieszkaniowe w niepodległej Polsce	2'00
24) „ VI — <i>Dr. L. Barański</i> . — Uwagi nad obiegiem pieniężnym w Polsce w latach 1924 — 1926, 1926	1'50	48) „ XXX — <i>Inż. Jędrzej Moraczewski</i> . — Roboty publiczne	0'80
25) „ VII — <i>F. Prochaska</i> . — Klauzula największego uprzywilejowania (wyczerp.)	1'50	49) „ XXXI — <i>Władysław Gięsztor</i> . — Przedsiębiorstwa państwowe	1'00
26) „ VIII — <i>A. Siebeneichen</i> . — Rozwój czy upadek portu gdańskiego (wyczerp.)	1'20	50) „ XXXII — <i>Józef Kożuchowski</i> . — Wojna w życiu gospodarczym Polski	1'00
27) „ IX — <i>J. Gięsztor</i> . — Tranzyt jako problem międzynarodowy	1'00	51) „ XXXIII — <i>Dr. Marcin Szarski</i> . — Bankowość polska (wyczerp.)	1'50
28) „ X — <i>Gustaw Taube jr.</i> — Komercjalizacja Warszawy	1'50	52) „ XXXIV — <i>Inż. Dr. Stanisław Olszewski</i> . — Fosforyty polskie i ich znaczenie gospodarcze	1'00
29) „ X — <i>Wincenty Jastrzębski</i> . — Zadania i metody pracy Komisji Ankietowej (wyczerp.)	1'00	53) „ XXXV — <i>Prof. Dr. Witold Staniewicz</i> . — Uwagi o reformie stosunków rolnych w Polsce	1'50
30) „ XII — <i>Stanisław Pszczółkowski</i> . — Kredyty zagraniczne i ich rola w polskiej polityce kredytowej	2'50	54) „ XXXVI — <i>Janusz Butler</i> . — Konkurencja portów bałtyckich w świetle współzawodnictwa kolei polskich i niemieckich	1'50
31) „ XIII — <i>Z. R. Gawroński</i> . — Zwalczanie trustów w Stanach Zjednoczonych	2'00	55) „ XXXVII — <i>Adolf Peretz</i> . — Od kartelu do koncernu	3'00
32) „ XIV — <i>S. Fr. Królikowski</i> . — W sprawie metody obliczania stawek celnych (wyczerp.)	1'50	56) „ XXXVIII — <i>J. Mieszalski</i> . — Wpływ wzrostu budżetów na obciążenie dochodu społecznego zagranicą i w Polsce	1'50
33) „ XV — <i>St. Starzyński</i> . — Położenie klasy robotniczej po przewrocie majowym	1'20	57) „ XXXIX — <i>Feliks Młynarski</i> . — Reforma waluty dewizowo-złotowej	1'50
34) „ XVI — <i>J. Kulikowski</i> . — Rozbudowa miast i jej finansowanie	2'00	58) „ XL — <i>Dr. Henryk Gruber</i> . — Stan kwestji mieszkaniowej w Polsce	1'00
35) „ XVI — <i>S. Szwalbe</i> . — Polityka państwa w zakresie obrotu żytem (wyczerpane)	2'00	59) „ XLI — <i>Stanisław Sasorski</i> . — Podstawy rewizji ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym	1'50
36) „ XVII — <i>S. Starzyński</i> . — Stan Finansowy Polski w roku 1927	2'00	60) „ XLII — <i>Tadeusz Woynowski</i> . — Kształtowanie się cen chleba w Polsce	2'00
37) „ XIX — <i>Józef Kożuchowski</i> . — Kapitał zagraniczny w przemyśle polskim (wyczerp.)	2'00	61) bez serji — <i>Stefan Starzyński</i> . — Rola Państwa w życiu gospodarczym	1'00
38) „ XX — <i>Henryk Rozenberg</i> . — Polityka Państwa w dziedzinie zaopatrzenia ludności w chleb (wyczerpane)	1'50	62) „ „ — <i>Stefan Starzyński</i> . — Życie gospodarcze a ustrój państwa	1'50
39) „ XXI — <i>Zygmunt Karpiński</i> . — Waluta złota i poślacana	1'50		
40) „ XXII — <i>Jerzy Lubowicki</i> . — Zasady reformy podatkowej	3'00		
41) „ XXIII — <i>Marjan Turcki</i> . — Problem aktywizacji bilansu handlowego	3'00		

DO NABYCIA WE WSZYSTKICH KSIĘGARNIACH ORAZ BEZPOŚREDNIO W ADMINISTRACJI TYG.
 „POLSKA GOSPODARCZA” — WARSZAWA, ELEKTORALNA 2, POK. 26

BŁAWAT POLSKI, S. A. w POZNANIU

Bilans p. 31 stycznia 1931 r.

AKTYWA:	zł	PASYWA:	zł
Gotówka	1.752'34	Kapitał Akcyjny	425.000'00
Weksle	3.124'68	Fundusz Rezerwowy	113.790'69
Dłużnicy	66.843'86	Wierzyciele	81.164'89
Towary	490.275'69	Akcepty	270.408'30
Udziały konsorcjalne	205'00	Dywidenda niepodjęta	2.004'05
Nieruchomość	331.200'00	Długi hipoteczne	200.000'00
Urządzenie	117.440'98		
Kaucje	54'50		
Efekty	377'40		
Strata za r. 1930/1	81.093'48		
	1,092.367'93		1,092.367'93
Dłużnicy kaucyjni	83.900'00	Wierzyciele kaucyjni	83.900'00
	1,176.267'93		1,176.267'93

Rachunek Strat i Zysków p. 31.I 1931 r.

STRATY:	zł	ZYSKI:	zł
Koszty handlowe	228.820'97	Zysk z przeniesienia	154'78
Prowizje i Procenty	17.957'47	Dochód z sprzedaży towarów	183.625'06
Amortyzacja nieruchomości	6.800'00	Strata za r. 1930/31	81.093'48
" urządzenia	6.181'10		
Podatki	19.386'40		
Zwrot	14.272'62		
	264.873'32		264.873'32

Rada Nadzorcza: (—) *Wł. Berkan*

Zarząd: (—) *J. Pływaczyk*

Zgodność powyższego bilansu oraz r-k strat i zysków z prawidłowo prowadzonymi ksiązkami oraz inwenturami Sp. Akc. „Bławat Polski” w Poznaniu niniejszem potwierdzamy.

Powiernik Sp. Rew. Powiernicza
Thiel & Marciniak
(—) *St. Marciniak*
dyplom. i przysięgły rzeczozn. księgowości

„POLSKA FORESTA”, S. A.

Bilans z dniem 31 grudnia 1930 r.

AKTYWA:	zł	PASYWA:	zł
1. Stan kasy	10.066'59	12. Kapitał akcyjny	2,000.000'00
2. Dłużnicy	1,738.766'79	13. Fundusz rezerwowy	199.235'24
3. Magazyn techniczny	80.331'81	14. Wierzyciele	15,513.999'94
4. Zapasy:		15. Fundusz amortyzacyjny	1,337.799'63
drewn. okr. 29/30	89.225'28		
" " 30/31	2,899.141'67		
" opał. 28/29	109.203'70		
" " 29/30	146.712'40		
" " 30/31	134.717'38		
mater. tarte	1,145.945'32		
	4,524.945'75		
5. Kaucje	46.900'61		
6. Inwestycje Nadworna	6,918.477'05		
7. " Brody	4,971.689'70		
8. Manipulacja drewna opałowego 31/32	9.947'63		
9. Strata za rok 1928	190.480'48		
10. " " " 1929	206.605'01		
11. " " " 1930	352.823'39		
	19,051.034'81		19,051.034'81

Rachunek Strat i Zysków z dniem 31 grudnia 1930 r.

WINIEN:	zł	MA:	zł
1. Odsetki	622.218'74	9. Dochód brutto	1,493.585'97
2. Podatki	177.268'46	10. Strata:	
3. Naprawy i rekonstrukcje	91.203'68	a) z r. 1928	190.480'48
4. Koszty administracji	215.038'66	b) z r. 1929	206.605'01
5. Szkody powodzi	35.407'95	c) z r. 1930	352.823'39
6. Prowizje	13.424'16		749.908'88
7. Odpisy na amortyzację	691.847'71		
8. Przeniesienie strat z lat ubiegłych	397.085'49		
	2,243.494'85		2,243.494'85

WYTWÓRNA SYGNAŁÓW I URZĄDZEŃ KOLEJOWYCH, S. A. W KRAKOWIE

Bilans na dzień 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY:

	zł
1. Kasa i Instytucje Bankowe	10.686'42
2. Dłużnicy	835.302'15
3. Nieruchomości	598.792'88
4. Maszyny i urząd. fabr., narzędzia i m.o- dele	225.255'78
5. Urządzenia biurowe i telefony	24.299'20
6. Kaucje i papiery wartościowe	2.364'50
7. Towary	703.051'93
	<u>2.399.752'86</u>

STAN BIERNY:

	zł	zł
1. Kapitał akcyjny	453.000'00	
Kapitał zapasowy	75.765'36	
Fundusz rezerwowy specj.	19.333'10	548.098'46
2. Fundusz amortyzacyjny		127.731'92
3. Wierzyciele		1,343.827'91
4. Instytucje bankowe		150.300'20
5. Akcepty		56.800'00
6. Pozostałość zysku z 1929 r.		3.715'74
7. Sumy przechodnie		97.099'55
8. Czysty zysk za 1930 r.		72.179'08
		<u>2.399.752'86</u>

Różni:

za listy gwarancyjne	<u>138.145'00</u>
--------------------------------	-------------------

Instytucje bankowe:

za listy gwarancyjne	<u>138.145'00</u>
--------------------------------	-------------------

Rachunek Zysków i Strat za 1930 r.

WINIEN:

	zł
1. Podatki	92.990'65
2. Koszty ogólne i podróży	98.344'21
3. Ubezpieczenia socjalne	38.361'75
4. Odsetki i prowizje zastępców	183.409'12
5. Placc i Koszty Waln. Zgrom. Kom. Rew i Rady Nadz.	195.879'49
6. Koszty utrzymania nieruchomości	9.969'75
7. Amortyzacja za 1930 r.	49.983'67
Czysty zysk	72.179'08
	<u>741.117'72</u>

MA:

	zł
Zysk Brutto	741.117'72
	<u>741.117'72</u>

Kraków, dnia 31 grudnia 1930 r.

Zarząd: (—) A. Zazula mp., (—) A. Sternkopf mp.

Dywidendę za 1930 r. w kwocie zł 14'50 od akcji wypłaca kasa Spółki, począwszy od dnia 27 maja 1931 r., za przedłożeniem odnośnego kuponu.

TOWARZYSTWO PRZEMYSŁOWO-LEŚNE, S. A.

Bilans za 1929/30 r. od 1 października 1929 r. do 30 września 1930 r.

STAN CZYNNY:

	zł
Gotowizna	22.254'66
Zakłady, budynki i droga żelazna	4.277.711'50
Ziemia pod Zakładami Towarzystwa	58.171'70
Inwentarze i magazyny	176.826'04
Materiały drzewne i lasy	4.294.010'41
Dłużnicy	390.942'37
Papiery procentowe	718'20
Depozyty	175.000'00
Straty	165.691'87
	<u>9.561.326'75</u>

STAN BIERNY:

	zł
Kapitał Akcyjny	2.500.000'00
Kapitał Zapasowy	82.330'01
Kapitał Rezerwowy	2.937.136'02
Kapitał Amortyzacyjny	1.867.937'98
Wierzyciele	1.998.922'74
Depozyty	175.000'00
	<u>9.561.326'75</u>

Rachunek Strat i Zysków za 1929/30 r.

WINIEN:

	zł
Koszta administracyjne	181.111'20
Różne straty	488.610'00
	<u>669.721'20</u>

MA:

	zł
Zysk na operacjach Zakładów	182.062'75
Zysk na manipulacjach leśnych	19.217'90
Przeszacowanie remanentów spisane z kapi- tału rezerwowego	302.748'68
Strata operacyjna za 1929/30 r.	165.691'87
	<u>669.721'20</u>

POMORSKA ELEKTROWNIA KRAJOWA „GRÓDEK”, S. A. w TORUNIU

Bilans roczny na dzień 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY	zł	zł	STAN BIERNY	zł	zł
1. Kasa		5,608'43	1. Kapitał Akcyjny		3,000.000'00
2. Papiery wartościowe		4,961'50	2. Fundusz rezerwowy		1,318.549'25
3. Dłużnicy: różni	662.975'81		3. Fundusz odnowienia		587.062'49
kaucje	66.305'41	729.281'22	4. Wierzyciele: różni (reszta za grunt i dostawcy)		1,148.459'39
4. Urządzenia biur, ruchomości (samochody, umeblowania, wozy taborowe i t. p.)		89.716'95	Banki		1,062.805'05
Zakład wodno-elektryczny w Gródku			Pożyczki inwestycyjne nieskonwertowane		7,959.305'88
5. Budynki	1,043.449'29		Pożyczki inwestycyjne długoterminowe		12,565.000'00
6. Budowle ziemne	1,732.422'23		5. Akcepty		2,275.392'92
7. Drogi i parcele	232.652'13		6. Dywidenda niepodjęta od 1926 — 1928		8.951'16
8. Maszyny	1,377.040'24		7. Gwarancja	3.191.040'00	
9. Warsztaty (urządzenia)	58.574'22				
10. Wylęgarnia ryb (urządzenie)	4.725'24				
11. Magazyn (zapasy materiałów budowlanych i kolejka)	435.841'03				
12. Instalacja, kanaliz i rurociągi	120.110'20				
13. Fabryka izolatorów i laboratorja	200.567'92				
14. Linja telef. do Przechowa i Leosi	23.006'69	5,228.389'19			
15. Grudziądz linja i podstacja		898.343'42			
16. Toruń linja i podstacja		1,719.361'85			
17. Gdynia linja i podstacja z siecią w Porcie		4,849.798'13			
18. Linja Gdynia — Wejherowo z siecią w Redzie		380.532'59			
19. Zakład wodno-elektryczny w Żurze, z linją telefonicz. Gródek-Żur		15,562.916'41			
20. Gwarancje	3,191.040'00	456.626'45			
różnica					
		<u>29,925.536'14</u>			<u>29,925.536'14</u>

Rachunek Strat i Zysków na dzień 31 grudnia 1930 r.

DEBET	zł	CREDIT	zł
1. Koszty eksploatacji	263.194'99	. Eksploatacja (wpływy za prąd)	2,227.916'27
2. Podatki	97.408'80	2. Różne zyski	3.167'91
3. Płace i koszty handlowe	275.822'60	strat	456.626'45
4. Amortyzacja	100.000'00		
5. Procenty	1,951.284'24		
	<u>2,687.710'63</u>		<u>2,687.710'63</u>

W miejsce ustępujących członków Rady Nadzorczej: P. Dr. Zdzisława Dandelskiego z Torunia, P. Inż. Kazimierza Maćkowskiego z Torunia oraz P. Dr. Zdzisława Słuszkiewicza z Warszawy zostali ci sami ponownie wybrani.

TOWARZYSTWO BIAŁOSTOCKIEJ MANUFAKTURY

EUGENJUSZ BECKER i S-Ka, S. A. w BIAŁYMSTOKU.

Bilans na dz. 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY: Nieruchomości zł 2,095.825'06; Maszyny i ruchomości zł 2.175.874'28 Towary, surowce i materiały zł 2,251.155'26; Kasa zł 20.307'83; Weksle zł 344.963'55; Dłużnicy zł 678.494'08, Papiery wartościowe zł 16.128'10; Opał i woda zł 12.857'63; Stajnia zł 5.139'00; Sumy przechodnie zł 5.435'68; Strata zł 103.433'10; **Ogólna suma zł 7.709.613'57.**

STAN BIERNY: Kapitał Akcyjny zł 2,400.000'00; Kapitał zapasowy zł 169.640'65; Kapitał specjalny rezerwowy zł 1,630.986'81; Kapitał amortyzacyjny zł 1,981.057'54; Wierzyciele zł 1,446.772'48; Dywidenda zł 74.675'00; Sumy przechodnie zł 6.481'09; **Ogólna suma zł 7.709.613'57.**

Rachunek zysków i strat

Wartość towarów w dn. 1/1 30 r. zł 969.723'73; Podatki zł 178.480'44; Wydatki zł 2,987.314'80; Amortyzacja maszyn, budynków i t. p. zł 269.475'81; **Ogólna suma zł 4.404.994'78.**

Wartość remanentów w dn. 31/12 30 r. zł 793.472'65; Sprzedaż towarów w ciągu roku 1930 zł 2.507.046'32; Pozostałość zysku z 1929 r. zł 1.042'71; Strata zł 103.433'10; **Ogólna suma zł 4.404.994'78.**

Polsko - Amerykańska Spółka Akcyjna „SOUTHERN TRADE”

Warszawa, ul. Mokotowska Nr. 12

Bilans w dniu 31 grudnia 1930 roku.

STAN CZYNNY: Nieruchomość zł 343.629'16, Kasa zł 93'64 Księgarnia w/m zł 8.788'80, Księgarnia w Katowicach zł 3.143'60, Księgarnia we Lwowie zł 1.594'90, Szkoła Angielska zł 33.000'00, Strata zł 56.971'59 **Razem zł 447.221'69**

STAN BIERNY: Kapitał Akcyjny zł 180.000'00, Kapitał Zapasowy zł 42.721'69, Kapitał Rezerwowy zł 94.705'79, Wierzyciele zł 75.597'82 Amortyzacja zł 54.196'39 **Razem zł 447.221'69.**

STRATY i ZYSKI: Amortyzacja zł 7.831'24, Księgarnia w Katowicach zł 363'21, Szkoła Angielska zł 4.324'53, Szkoła Stolarzy zł 410'01, Koszta Ogólne zł 8.164'62, Podatki zł 35.981'75, Administr. domu w Katowicach zł 92'70, **Razem zł 57.168'06.** Księgarnia w/m zł 86'72, Księgarnia we Lwowie zł 109'75, Strata zł 56.971'59 **Razem zł 57.168'06.**

Zarząd

Towarzystwo Akcyjne Fabryki Cukru „Cielce”

Bilans na dz. 1 lipca 1930 r.

AKTYWA:	zł	PASYWA:	zł
Ziemia	63.185'55	Kapitał akcyjny	2,200.000'—
Budowle	1,078.695'31	„ zapasowy	74.827'73
Maszyny i aparaty	1,741.614'81	„ amortyzacyjny	1,871.452'48
Studnia artezyjska	86.237'63	„ asekuracyjny	47.808'39
Kolejka Cielce — Blaszkki — Wojstawice — Zakrzew	371.003'52	„ rezerwowo z nadwyżki przerachow. Rezerwa w kapitale T-wa Wzaj. Ubezp. . .	23.703'80
Folwark „Lipie”	153.540'21	„ Cukrowni w Polsce	3.675'36
Inwentarze	54.067'16	Różni Wierzyciele	55.234'24
Kasy	21.194'68	Weksle własne	641.356'98
Papiery procentowe w posiadaniu	168.539'43	„ z kredytu plantatorskiego	319.715'—
Remanenty	2,102.246'91	Związek Zawodowy Cukrowni	52.174'11
Sumy ewidencyjne	1,937.804'05	Banki i Kartel	1,645.767'64
Udział Cukrowni w Spółce Handlowej Cukrowni	2.100'—	Sumy ewidencyjne	1,937.804'05
Warszawska Dyrekcja Kolei	150'—	Sumy przechodnie	57.973'05
Banki i Kartel	508.928'06	Należności plantatorów	2.865'19
Salda plantatorów	677.433'86	Zyski i Straty:	
Różni dłużnicy	197.492'54	a) reszta z zysków 1928/29 r.	2.540'18
Sumy przechodnie	84.030'04	b) zysk z roku sprawozd. 1929/30 r.	328.901'31
Nowe Budowle i Urządzenia	17.519'75		
Różni za złożone weksle in blanco	16'—		
	<u>9,265.799'51</u>		<u>9,265.799'51</u>

Rachunek Zysków i Strat.

DEBET:	zł	CREDIT:	zł
Zysk z roku sprawozdawczego 1929/30 r.	328.901'31	Zysk z fabrykacji 1929/30 r.	319.505'65
Reszta zysku z roku 1928/29	2.540'18	„ z folwarku „Lipie”	9.395'66
		Reszta zysku z roku 1928/29	2.540'18
	<u>331.441'49</u>		<u>331.441'49</u>

Wapienniki i Kamieniołomy „Liban i Ehrenpreis” Spółka Akcyjna w Krakowie

Rachunek Strat i Zysków za r. 1930

WINIEN	zł	MA	zł
R-k Funduszu amortyz.	51.232'26	Pozostałość z r. 1929	135'12
„ Kosztów handlowych	160.990'68	R-k towarów	911.913'62
„ Ubezpiecz. społecz.	35.487'22		
„ Automobilu amortyz.	6.356'11		
„ Prowizji	5.063'13		
„ Materiałów	329.494'91		
„ Ruchu	269.209'36		
„ Bilansu	54.215'07		
	<u>912.048'74</u>		<u>912.048'74</u>

Rachunek Bilansu z dniem 31 grudnia 1930 r.

WINIEN	zł	MA	zł
Stan czynny		Stan bierny	
R-k Gruntów	294.571'50	R-k Kapitału Akcyjn.	810.000'—
„ Budynków	248.663'45	„ Funduszu amortyz.	287.751'27
„ Pieców	138.787'45	„ „ zapasowego	4.942'19
„ Maszyn	143.131'54	„ Wierzycieli	43.394'46
„ Inwentarza	58.628'46	„ Strat i zysków pozostałość z r. 1929	135'12
„ Papier. wartość.	500'—	Zysk z r. 1930	54.079'95
„ Kaucji	2.000'—		
„ Automobilu	9.534'13		
„ Towarów (zapasy)	4.638'45		
„ Materiałów	3.303'99		
„ Kasy	12.706'20		
„ Dłużników	262.746'07		
„ Rymes	21.091'75		
	<u>1,200.302'99</u>		<u>1,200.302'99</u>

ZARZĄD

Towarzystwa Fabryk Portland-Cementu

„WYSOKA”

Spółki Akcyjnej

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, iż

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

odbędzie się w dniu 6 czerwca 1931 roku o godz. 3 po poł. w biurze Zarządu Towarzystwa w Warszawie, przy ul. Mazowieckiej Nr. 7.

Porządek dzienny obejmuje:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za 1930 rok operacyjny oraz podział zysków;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu i planu działań na 1931 rok operacyjny;
- 3) Wnioski Komisji Rewizyjnej;
- 4) Wybór członków Zarządu i Zastępcy;
- 5) Wybór członków Komisji Rewizyjnej;
- 6) Wnioski PP. Akcjonariuszów.

PP. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć we wspomnianym Zebraniu, zgodnie z § 44 statutu, zechcą złożyć swe akcje, względnie kwity depozytowe nie później, niż na 7 dni przed datą Zebrania w biurze Zarządu.

KOMISJA LIKWIDACYJNA

Towarzystwa Akcyjnego Fabryki Zapalek i Urządzeń Biurowych
„PROMIEN”

zawiadamia, że dnia 30 maja 1931 roku w sobotę o godzinie 12 w poł. w lokalu Banku Amerykańskiego w Polsce, Spółki Akcyjnej, w Warszawie przy ulicy Królewskiej Nr. 3, odbędzie się **Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów** z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za rok operacyjny 1930;
- 2) Sprawozdanie o przebiegu realizacji majątku Spółki;
- 3) Uchwała o wypłacie zaliczki akcjonariuszom.

Właściciele akcji, pragnący uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu winni złożyć swoje akcje najpóźniej do dnia 22 maja 1931 r. w kasie Banku Amerykańskiego w Polsce, Sp. Akc. w Warszawie, ul. Królewska 3.

KOMISJA LIKWIDACYJNA

Zakładów Przemysłu Zapalczanego „PŁOMYK”

Spółka Akcyjna

zawiadamia, że dnia 30 maja 1931 r., t. j. w sobotę o godzinie 11 rano w lokalu Banku Amerykańskiego w Polsce, Spółki Akcyjnej, w Warszawie przy ulicy Królewskiej Nr. 3, odbędzie się

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za rok operacyjny 1930;
- 2) Sprawozdanie o przebiegu realizacji majątku Spółki.

Właściciele akcji, pragnący uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu, winni złożyć swoje akcje najpóźniej do dnia 22 maja 1931 r. w kasie Banku Amerykańskiego w Polsce, Sp. Akc. w Warszawie, ul. Królewska Nr. 3.

Fabryka Filców LANDAU I WEILE

Spółka Akcyjna w Łodzi

BILANS NA DZIEŃ 31 GRUDNIA 1930 ROKU

STAN CZYNNY:

Nieruchomości zł 490.174⁹⁹; Maszyny i urządzenia fabryczne zł 598.602⁰⁴; Urządzenia biurowe zł 6.263¹⁵; Koszty organizacyjne zł 52.813⁷⁵; Kasa zł 10.706²⁷; Dewizy zł 5.738⁷¹; Skład warszawski (Kasa) zł 3.629⁰⁰; Banki zł 82.484²⁵; Weksle zł 80.164⁷⁷; Dłużnicy zł 737.547⁷⁵; Protesty zł 6.002⁷³; Surowce i materiały pomocnicze zł 259.164¹⁶; Towary zł 210.909³⁵; Strata w 1930 roku zł 58.482²⁰. **Razem zł 2.602.683¹².**

STAN BIERNY:

Kapitał zakładowy zł 2.000.000⁰⁰; Amortyzacja zł 76.773³⁵; Wierzyciele zł 403.615³⁹; Akcepty zł 105.804¹⁰; Sumy przechodnie zł 16.490²⁸. **Razem zł 2.602.683¹².**

Rachunek zysków i strat za 1930 r.

WINIEN

Amortyzacja zł 76.773³⁵; Koszty organizacyjne zł 13.203⁴⁵; Strata na surowcach zł 14.193⁰⁹; Straty na dłużnikach zł 2.277¹⁷. **Razem zł 106.447⁰⁶.**

MA

Rachunek towarów zł 47.840⁹²; Różnice kursowe zł 123⁹⁴; Strata w 1930 roku zł 58.482²⁰. **Razem zł 106.447⁰⁶.**

BIURO BUDOWLANE

F. SKAŃSKI i S-KA

INŻYNIEROWIE

SPÓŁKA AKCYJNA W GDYNI

Bilans główny na dn. 31 grudnia 1930 r.

AKTYWA:

Kasa zł 2.702⁸⁴, Banki zł 37.110⁰⁰, Papiery % zł 770⁰⁰
Ruchomości: a) inwentarz biurowy zł 12.262⁹⁰, b) urządzenia techniczne zł 37.534²⁸, c) narzędzia zł 361⁷⁰,
Razem zł 50.158⁸⁸, Nieruchomości a) plac zł 19.718³³,
b) zabudowania zł 15.008⁷⁰, Razem zł 34.727⁰³, Materiały zł 21.302¹⁵, Dłużnicy zł 413.237⁷⁴, **Ogółem zł 560.008⁶⁴**,
Różni za gwarancje zł 179.070. Weksle gwarancje zł 10⁰⁰.

PASYWA:

Kapitał Akcyjny zł 250.000⁰⁰, Kapitał Rezerw. zł 57⁶⁰,
Kapitał Amortyzacyjny zł 19.269⁶⁷, Wierzyciele zł 232.320⁶⁶,
Akcepty własne zł 17.600⁰⁰, Czysty zysk zł 40.760⁷¹,
Ogółem zł 560.008⁶⁴. Akcepty gwarancyjne zł 179.070⁰⁰,
Różni dostawcy za gwarancje zł 10⁰⁰.

Rachunek Strat i Zysków

STRATY:

Strata na budowach zł 53.190³³, Amortyzacja ruchomości zł 17.071¹⁶, Stare budynki w rozbiórce zł 4.604⁶⁸, Koszta organizacji Spółki Akcyjnej zł 4.602¹⁶, Odpisy na dłużnikach zł 4.042⁷⁷, Zużyty inwentarz zł 2.275⁵⁸, Różnice kursowe zł 125⁰⁰, Czysty zysk zł 40.760⁷¹, **Ogółem zł 126.672³⁹.**

ZYSKI:

Zysk z budów zł 126.672³⁹, **Ogółem zł 126.672³⁹.**

OBWIESZCZENIA SPÓŁEK AKCYJNYCH

Dnia 28 kwietnia 1931 roku odbyło się Zwyczajne Doroczne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów **Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych, S. A.**, na podstawie art. 58 — prawa o Spółkach Akcyjnych.

Walne Zgromadzenie : 1) zatwierdziło przedstawiony sobie bilans i rachunek strat i zysków za ub. 1930 r., jak następuje :

B I L A N S

Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych, S. A.

na dz. 31 grudnia 1930 r.

AKTYWA	Razem	Łącznie	PASYWA	zł
	zł	zł		
1. Nieruchomości i ruchomości :			1. Kapitał Zakładowy	10,000.000 ⁰⁰
Place	508.208 ⁶⁵		2. Wpłaty na podwyższenie kapitału Zakła-	
Budynki	6,729.622 ²⁸		rowego	5,000.000 ⁰⁰
Maszyny i urządzenia	6,923.212 ³³		3. Kapitał Zapasowy	225.000 ⁰⁰
Umeblowanie	204.504 ⁹²	14,365.548 ¹⁸	4. Kapitał Amortyzacyjny	1.499.555 ⁴⁶
2. Gotowizna w kasie i w Ban-			5. Reszta zysku za 1929 r.	7.729 ⁵³
kach		344.519 ⁴²	6. Wierzyciele	1,613.399 ⁷⁷
3. Weksle		8.964 ⁵⁰	7. Sumy Przechodnie	331.694 ⁹²
4. Odbiorcy		2,470.719 ⁸⁷	8. Zysk	1,306.423 ²⁶
5. Surowce	1.338.662 ⁰⁰			
6. Gotowe fabrykaty i półfabr.	1,442.845 ³²	2,781.507 ³²		
7. Kaucje i wadja		12.543 ⁶⁵		
	Razem:	19,983.802⁹⁴		Razem: 19,983.802⁹⁴

Rachunek Strat i Zysków

STRATY	zł	ZYSKI	zł
1. Koszty handlowe	1,066.530 ⁶³	1. Nadwyżka na fabrykacji	3,934.078 ⁹³
2. Podatki i świadczenia socjalne	631.576 ⁰⁸	2. Procenty	4.682 ⁴⁰
3. Amortyzacja	964.231 ³⁶		
4. Zysk	1,306.423 ²⁶		
	3,968.761³³		3,968.761³³

2) Postanowiło z czystego zysku przeznaczyć :

10% na kapitał zapasowy	zł 130.642 ³²
rezerwa na podatek dochodowy	zł 360.000 ⁰⁰
rezerwa specjalna	zł 800.000 ⁰⁰
resztę wynoszącą	zł 15.780 ⁹⁴
przenieść na rok następny	
	zł 1,306.423²⁶

3) Powołać od dn. 1 maja 1931 r. do Rady Nadzorczej P. Inż. Ludwika Gorazdowskiego i wybrać do Komisji Rewizyjnej PP.: Karpińskiego Zygmunta, Oczechowskiego Bolesława, Gawrońskiego Michała, Bielika Stefana Szulca Adolfa — wszystkich z Warszawy.

„Zakłady Przemysłowe „Bieżanów” Spółka Akcyjna w Bieżanowie zawiadamia niniejszem, że dnia 25 kwietnia 1931 r. odbyło się walne Zgromadzenie Akcjonariuszy w obecności pełnych 100% kapitału zakładowego, bez uprzedniego ogłoszenia w pismach, na którym zapadły uchwały przyjmujące do wiadomości sprawozdanie Zarządu i Rady Nadzorczej oraz zatwierdzające niżej umieszczony bilans wraz z rachunkiem zysków i strat”.

Bilans firmy

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE „BIEŻANÓW” SPÓŁKA AKCYJNA W BIEŻANOWIE na dzień 31 grudnia 1930 r.

Aktywa

Kasa zł 271'43; P.K.O. zł 3.694'99; Odbiorcy zł 66.408'71; Nieruchomości: Grunta zł 24.595'00; Budynki zł 196.095'70; Razem zł 220.690'70; Maszyny i urządzenia fabr. zł 271.650'35; Ruchomości zł 11.540'75; Auta zł 30.687'50; Zapasy: Surowce zł 28.873'18; Pół. i fabrykaty zł 9.764'20; Mag. techniczny zł 4.626'94; Razem zł 43.264'32; **Ogółem zł 648.208'75.**

Pasywa

Kapitał akcyjny zł 254.150'00; Fundusz zapasowy zł 3.850'00; Traty zł 148.944'50; Wierzyciele zł 219.906'01; Czysty zysk zł 21.358'24; **Ogółem zł 648.208'75.**

Rachunek Zysków i Strat.

Straty

Surowce zł 736.558'96; Produkcja zł 117.291'16; Koszty handlowe zł 190.764'23; Odsetki zł 110.662'04; Amortyzacje: Budynki zł 8.170'65; Maszyny zł 47.954'04; Ruchomości zł 1.282'30; Auta zł 2.312'50; Czysty zysk zł 21.358'24; **Ogółem zł 1,236.354'12.**

Zyski

Sprzedaż Btto zł 1,236.354'12; **Ogółem zł 1,236.354'13.**

Za Zarząd Driller m. p.

Za Radę Nadzorczą: Dyr. Jan Krzyżanowski, prezes m. p., Dr. Adam Krzyżanowski m. p., Marja Driller m. p., Beer Honigwachs m. p., Dr. Juda Zimmermann m. p.

ZARZĄD

I Pol. T-wa Kąpieli Morskich, S. A.

zawiadamia PP. Akcjonariuszy, że dn. 20 maja r. b. o godz. 18, w lokalu S-ki, ul. Krakowskie-Przedmieście 20/22, odbędzie się

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy

z porządkiem dziennym:

- 1) Sprawozdanie Zarządu;
- 2) Zatwierdzenie bilansu;
- 3) Wydanie Zarządowi upoważnienia do konwersji pożyczki Banku Gosp. Krajowego;
- 4) Wybór Władz Towarzystwa;
- 5) Zmiany w statucie;
- 6) Wolne wnioski.

ZARZĄD

T-wa Akcyjnego Fabryki Portland-Cementu „WOLYŃ”, Sp. Akc.

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, iż

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW

odbędzie się w dn. 6 czerwca 1931 r., o godz. 5 po poł. w biurze Zarządu Towarzystwa w Warszawie, przy ul. Mazowieckiej Nr. 7.

Porządek dzienny obejmuje:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za 1930 rok operacyjny oraz podział zysków;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu i planu działań na 1931 rok operacyjny;
- 3) Wnioski Komisji Rewizyjnej;
- 4) Wybór Członków Zarządu i Zastępców oraz Członków Komisji Rewizyjnej;
- 5) Wnioski Akcjonariuszów.

Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć we wspomnianym Zebraniu, zgodnie z art. 54 statutu, zechcą złożyć swe akcje, względnie kwity depozytowe w biurze Zarządu, nie później, niż na 7 dni przed datą Zebrania.

Spółka Akcyjna Budowy i Eksploatacji Domów „WEGAN”

W WARSZAWIE

Bilans na dzień 31 grudnia 1930 r.

AKTYWA:

1. Kasa zł 76.931'05; 2. Koszta organizacyjne zł 17.408'00; 3. Koszta handlowe zł 516'83; 4. Koszta prac przygotowawczych zł 869'40; 5. Koszta administracji zł 18.000'00; 6. Lokal biurowy zł 10.000'00; 7. Dłużnicy zł 1.000'00; 8. Ruchomość zł 274'72; 9. Wpłaty na kapitał zakładowy zł 375.000'00; **Razem zł 500.000'00.**

PASYWA

Kapitał zakładowy zł 500.000'00; **Razem zł 500.000'00.**

Z A R Z A D

Włocławskiej Fabryki Papieru, S. A.

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, że w dn. 30 maja r. b. o godz. 17. w Warszawie, przy ul. Mo-niuszki 4, odbędzie się

Ogólne Zebranie

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zatwierdzenie sprawozdania Zarządu i Komisji Rewizyjnej za 1930 r.;
- 2) Zatwierdzenie bilansu rachunku zysków i strat oraz podział zysków za 1930 r.;
- 3) Plan działalności i budżet na 1931 r.;
- 4) Wybór członka Zarządu, jego zastępcy i Komisji Rewizyjnej na miejsce ustępujących;
- 5) Wybór Dyrektora Zarządzającego;
- 6) Ustalenie wynagrodzenia członków Zarządu, Dyrektora Zarządzającego i Komisji Rewizyjnej;
- 7) Wolne wnioski.

PP. Akcjonariusze, życzący sobie wziąć udział w rze-
czonem Zebraniu, zechcą — stosownie do statutu, złożyć
w biurze Zarządu swoje akcje lub odnośne kwity depo-
zytowe nie później, jak na 7 dni przed terminem Ze-
brania.

W razie niedojścia do skutku wskazanego powyżej
Ogólnego Zebrania, już niniejszem zwołuje się powtórne
Ogólne Zebranie na dzień 12 czerwca 1931 r., o tejże
godzinie, w temże miejscu z niezmienionym porządkiem
dziennym, które uważać się będzie za prawomocne
a uchwały jego za ostateczne, bez względu na ilość
akcji, reprezentowanych przez uczestniczących w niem
akcjonariuszów.

T-wo Akcyjne dla Fabrykacji Śrub i Wyrobów Kutych Brevillier & S-ka i A. Urban & Synowie

ZAPROSZENIE NA

31 Zwyczajne Walne Zgromadzenie

które odbędzie się we czwartek, dn. 21 maja 1931 r.,
o godz. 11 przed połudn. w biurze Towarzystwa we
Wiedniu, VI, Linke Wienzeile 18.

Porządek obrad:

- 1) Sprawozdanie Rady Zawiadowczej, przedłożenie bilansu rocznego oraz rachunku zysków i strat za 1930 r.;
- 2) Sprawozdanie Rady Nadzorczej, przyjęcie zamknięcia rachunków (art. 35 i 36 statutow), odciążenie Rady Zawiadowczej;
- 3) Uchwała w sprawie użycia czystego zysku (art. 30b statutow);
- 4) Wybory do Rady Zawiadowczej (art. 11 statutow);
- 5) Zatwierdzenie kooptacji jednego członka Rady Zawiadowczej (art. 8 statutow);
- 6) Wybór Rady Nadzorczej, ustalenie poborów tejże (art. 35 statutow);
- 7) Ustalenie wartości znaczków obecności Rady Zawiadowczej (art. 30h statutow);

PP. Akcjonariusze, którzy życzą sobie wziąć udział
w Walnem Zgromadzeniu, zechcą w myśl art. 28 statutow
złożyć swe akcje za otrzymaniem legitymacji najpóźniej
do dn. 13 maja, 1931 r. w jednym z następujących banków:
„Oesterreichische Credit-Anstalt für Handel und
Gewerbe” we Wiedniu, lub
„Śląski Zakład Kredytowy” w Bielsku, lub
„Ungarische Allgemeine Creditbank” w Budapeszcie.

Wiedeń-Ustroń, dn. 6 maja 1931 r.

Rada Zawiadowcza

(Przedruk nie zostanie honorowanym)

„UNJA”, Spółka Akcyjna dla Przemysłu Jutowego w Bielsku

Rachunek bilansu z dn. 31 grudnia 1930 r.

WINIEN	zł	MA	zł	zł
Grunty	124.887'94	Kapitał akcyjny	1.500.000'00	
Budynki	1.587.305'55	Zwyczajny fundusz rezerwowy	186.122'86	
Maszyny	2.722.190'12	Nadzwyczajny fundusz rezer- wowy	849.638'25	
Ruchomości	11.853'35	Amortyzacja	1.334.157'79	
Papiery wartościowe	9.921'68	Dostawcy	2.936.257'01	
Kasa	12.880'90	Rachunek strat i zysków:		
Waluty zagraniczne	148'59	przeniesienie z 1929 r.	127.231'30	
Weksle	250.805'04	strata w 1930 r.	67.914'82	59.316'48
Odbiorcy	611.175'48			
Inwentura:				
juta surowa, towary, materiały pom.	1.534.323'74			
	<u>6.865.492'39</u>			<u>6.865.492'39</u>

Rachunek strat i zysków z dn. 31 grudnia 1930 r.

WINIEN	zł	MA	zł
Zakup juty, przerobionej w czasie od 1 stycz- nia do 31 grudnia	2.938.043'22	Przeniesienie zysku z 1929 r.	127.231'30
Koszty produkcji: robocizna, materiały pom., utrzymanie maszyn i budynków, odsetki, podatki i t. d.	2.664.693'50	Sprzedaż towarów i odpadków	5.866.573'21
Konto nieściągalnych wierzytelności	13.198'96		
Amortyzacja	318.552'35		
Zysk: przeniesienie z 1929 r.	zł 127.231'30		
strata za 1930 r.	zł 67.914'82		
	<u>5.993.804'51</u>		<u>5.993.804'51</u>

Bielsko, dn. 29 kwietnia 1931 r.

Rewizorowie: Prof. Edward Feuerstein, m.p., Jan Bartelmus, m.p.

„Unja”, Sp. Akc. dla Przemysłu Jutowego w Bielsku.

ppa Wanke, m. p., ppa Cudzy m. p.

POLSKIE ZAKŁADY PRZEMYSŁU CYNKOWEGO, S. A. w BĘDZINIE

Bilans na dzień 1 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY:	zł	zł	zł	STAN BIERNY:	zł	zł
Nieruchomości.				Kapitał zakładowy	3,000.000'00	
Budynki fabryczne i admin.	1,860.406'04			Kapitał zapasowy	424.353'16	
Dom czynszowy, Kołłątaja Nr. 43	<u>700.646'21</u>	2,561.052'25		Kapitał Amortyzacyjny	<u>396.202'05</u>	3,820.555'21
Budowa.				Banki	962.250'67	
Fabryka Bieli Cyn- kowej	87.825'13			Fundusz Karny Robotników	<u>102'60</u>	962.353'27
Nowa Cynkownia	<u>216.345'27</u>	304.170'40		Wierzyciele	8,478.414'57	
Maszyny		830.088'27		Różni (Dłużnicy Ct)	137.245'51	
Narzędzia		48.048'69		Sumy Przechodnie	<u>265.586'66</u>	8,881.246'74
Ruchomości biura		58.851'00		Zysk netto		<u>611.578'48</u>
Samochody, Uprząż i Konie		<u>189.533'07</u>	3,991.743'68			
Kasa		58.518'00				
Banki i P. K. O.		363.643'16				
Rymesy		786.119'26				
Dewizy i czek.		13.813'87				
Papiery wartościowe		<u>16.642'82</u>	1,238.737'11			
Zapasy		<u>6,028.702'98</u>				
Dłużnicy		2,621.012'18				
Różni (Wierzyciele Dt)		377.015'29				
Sumy Przechodnie		<u>18.522'46</u>	9,045.252'91			
			<u>14,275.733'70</u>			<u>14,275.733'70</u>

Rachunek Strat i Zysków za 1930 r.

DEBET:	zł	CREDIT:	zł
Podatki	803.609'48	Fabrykacja — zysk brutto	4,370.001'01
Zużyte narzędzia i remont	116.739'87	Nieruchomości i inne	131.518'49
Odsetki, koszty inkasowe i różnice kursu poniesione	310.176'23		
Prowizja Przedstawicieli	840.044'19		
Odszkodowania i Sumy Przepadłe	421.259'63		
Amortyzacja	132.857'03		
Wydatki Ogólne	1,265.254'59		
Zysk netto	<u>611.578'48</u>		
	<u>4,501.519'50</u>		<u>4,501.519'50</u>

Podział zysków:

Czysty zysk za 1930 r. wynosi zł 611.578'48

Z powyższego zysku przeznaczono:

	zł
a) 5% wg. § 48 Statutu na kapitał zapasowy	30.578'92
b) dodatkowa dotacja	<u>185.067'92</u>
	215.646'84
c) dodatkowa rezerwa na zapłacenie podatku dochodowego za rok ope- racyjny 1929, podatkowy 1930	35.931'64
d) 12% dywidendy od kapitału zakładowego zł 3,000.000'00	<u>360.000'00</u>
Razem j. w.	<u>611.578'48</u>

BILANS SPÓŁKI AKCYJNEJ EKSPLOATACJI SOLI POTASOWYCH

za rok gospodarczy 1929/30:

STAN CZYNNY:

1) Posiadłości kopalniane: a) substancje $\text{z} 2,637,006^{\cdot}31$, b) wyłączości $\text{z} 512,581^{\cdot}80$, c) nowe substancje $\text{z} 3,216,513^{\cdot}16$; 2) Nieruchomości: a) grunta $\text{z} 101,224^{\cdot}00$, b) budynki $\text{z} 3,820,303^{\cdot}21$, c) urządzenia przemysłowe $\text{z} 9,482,046^{\cdot}87$; 3) Niedokończone inwestycje $\text{z} 8,530,134^{\cdot}77$; 4) Ruchomości $\text{z} 1,258,998^{\cdot}86$; 5) Zapasy materiałów pomocniczych $\text{z} 1,825,562^{\cdot}42$; 6) Zapasy produkcji $\text{z} 572,834^{\cdot}99$; 7) Efekta $\text{z} 67,440^{\cdot}80$; 8) Gotówka w kasach $\text{z} 125,123^{\cdot}42$; 9) Gotówka w bankach $\text{z} 373,055^{\cdot}68$; 10) Dłużnicy: a) w rachunkach bieżących $\text{z} 1,478,191^{\cdot}46$, b) w rachunkach przechodnich $\text{z} 90,511^{\cdot}75$; 11) Rymesy kupieckie $\text{z} 5,149,035^{\cdot}25$; 12) Pretensje zaskarżone $\text{z} 31,170^{\cdot}80$; **Razem $\text{z} 39,271,735^{\cdot}55$.**

STAN BIERNY:

1) Kapitał akcyjny $\text{z} 20,000,000^{\cdot}00$; 2) Fundusze rezerwowe: a) zwyczajny $\text{z} 512,318^{\cdot}17$, b) amortyzacyjny $\text{z} 7,338,230^{\cdot}80$, c) odnowienia $\text{z} 804,006^{\cdot}73$; 3) Pożyczki: a) z Państw. Fund. Gosp. w Banku Gosp. Krajowego $\text{z} 2,250,000^{\cdot}00$, b) z Fund. Min. Skarbu w Banku Gosp. Krajow. $\text{z} 973,289^{\cdot}84$, c) z Funduszu „F” w Banku Polskim $\text{z} 1,000,000^{\cdot}00$; 4) Traty $\text{z} 75,000^{\cdot}00$; 5) Rymesy w redyskoncie $\text{z} 3,158,002^{\cdot}87$; 6) Wierzyciele: a) w rachunkach bieżących $\text{z} 1,477,237^{\cdot}42$, b) w rachunkach przechodnich $\text{z} 898,149^{\cdot}73$; 7) Niepodjęta dywidenda $\text{z} 14,976^{\cdot}50$; 8) Fundusz na datki humanitarne $\text{z} 6,691^{\cdot}96$; Zysk za czas od 1/XI 1929 do 31/X 1930 $\text{z} 763,831^{\cdot}53$; **Razem $\text{z} 39,271,735^{\cdot}55$.**

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW SPÓŁKI AKCYJNEJ EKSPLOATACJI SOLI POTASOWYCH

za rok gospodarczy 1929/30:

STRATY:

1) Koszty produkcji $\text{z} 7,526,951^{\cdot}34$; 2) Koszty handlowe $\text{z} 5,031,615^{\cdot}98$; 3) Koszty ogólne $\text{z} 3,020,100^{\cdot}76$; 4) Koszty finansowe $\text{z} 631,649^{\cdot}14$; 5) Podatki: a) obrotowe $\text{z} 691,730^{\cdot}47$, b) inne $\text{z} 41,303^{\cdot}68$; 6) Rządowe opłaty dzierżawne $\text{z} 561,844^{\cdot}75$; 7) opłaty od wyłączeń i pól górniczych $\text{z} 56,434^{\cdot}00$; 8) Amortyzacja $\text{z} 2,023,629^{\cdot}10$; 9) Nadzwycz. straty: a) zniszczony inwentarz $\text{z} 125,483^{\cdot}09$, b) manko mag. Stebnik $\text{z} 24,602^{\cdot}86$, c) inne $\text{z} 123,219^{\cdot}11$; **ZYSKI:**

10) Dochody $\text{z} 20,537,171^{\cdot}33$; 11) Nadzwyczajne zyski: a) nadwyżka mag. Kałusz $\text{z} 5,456^{\cdot}35$, b) inne $\text{z} 79,768^{\cdot}13$; Zysk za czas od 1/XI 1929 do 31/X 1930 $\text{z} 763,831^{\cdot}53$.

U w a g a : świadczenia socjalne mieszczą się w różnych pozycjach bilansu i r-ku strat i zysków i wynoszą ogólnie $\text{z} 621,678^{\cdot}39$.

Z zysków każdego roku wydziela się rezerwę na podatek dochodowy, która następnie w bilansie figuruje w pozycji „Rachunki przechodnie Lwów”. Z rezerwy tej w r. 1930 uiszczono tytułem podatku dochodowego kwoty $\text{z} 561,190^{\cdot}00$.

Za Zarząd:

Inż. Z. Płatowski m. p.

Za Radę Nadzorczą:

Dr. Roman Górecki m. p.

Naczelnym rachmistrzem:

Wacław Rypniewski m. p.

We Lwowie, dn. 31 października 1930 r.

Sprawdzono i stwierdzono zgodność z księgami:

Rewizorowie:

Dr. Marjan Chechliński m. p.

Stefan Opolski m. p.

Józef Pakosz m. p.

ZARZĄD

Górnośląskiej Fabryki Celulozy, S. A.

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, że w **dn. 30 maja r. b., o godz. 17.30.** w Warszawie, przy ul. Mołnuszki Nr. 4, odbędzie się

OGÓLNE ZEBRANIE

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego;
- 2) Zatwierdzenie sprawozdania Zarządu i Komisji Rewizyjnej za rok 1930;
- 3) Zatwierdzenie bilansu, rachunku zysków i strat za rok 1930;
- 4) Plan działalności i budżet na rok 1931;
- 5) Wybór członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 6) Ustalenie wysokości wynagrodzenia dla Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 7) Wolne wnioski.

PP. Akcjonariusze, życzący sobie wziąć udział w rze-
czonem Zebraniu, zechcą — stosownie do statutu — złożyć
w biurze Zarządu swoje akcje lub odnośne kwity depozy-
towe, nie później, jak na 7 dni przed terminem Ze-
brania.

W razie nie dojdęcia do skutku wskazanego powyżej
Ogólnego Zebrania, już niniejszem zwołuję się powtórnie
Ogólne Zebranie na dzień 12 czerwca r. b., o tejże go-
dzinie, w temże miejscu z niezmiennym porządkiem
dziennym, które uważać się będzie za prawomocne
a uchwały jego za ostateczne, bez względu na ilość akcji,
reprezentowanych przez uczestniczących w niem akcjo-
narjuszów.

RADA ZAWIADOWCZA

Bielsko-Bialskiej Spółki Elektrycznej i Kolejowej, S. A.

W BIELSKU

Zaprasza niniejszem PP. Akcjonariuszów na

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

które odbędzie się **dn. 27 maja 1931 r. o godz. 18** w sali
posiedzeń Spółki w Bielsku, ul. Blichowa Nr. 64, z nastę-
pującym porządkiem dziennym:

- 1) Sprawozdanie Rady Zawiadowczej i przedłożenie bi-
lansu za rok 1930;
- 2) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej i odnośna uchwała;
- 3) Uchwała odnośnie do podziału czystego zysku;
- 4) Wybór członków Komisji Rewizyjnej na rok adm. 1931;
- 5) Wybór członków Rady Zawiadowczej w myśl art.
15 statutu;
- 6) Ustalenie wartości żetonów obecności dla członków
Rady zawiadowczej oraz wysokości wynagrodzenia
dla Komisji Rewizyjnej.

P. T. Akcjonariusze, chcący uczestniczyć w tem Zwy-
czajnym Walnym Zgromadzeniu, zechcą złożyć za wrę-
czeniem kart legitymacyjnych swoje akcje i arkusze po-
żytkowe, z których dwie akcje lub cztery arkusze po-
żytkowe dają prawo do jednego głosu (art. 36 statutu),
począwszy od dnia ogłoszenia tego obwieszczenia, a naj-
później do dnia 19 maja 1931 r. w kasie Spółki w Bielsku,
ul. Blichowa Nr. 64, w Śląskim Zakładzie Kredytowym
w Bielsku, w Warszawskim Banku Dyskontowym w War-
szawie lub w kasie Dolno-Austr. Towarzystwa Eskontowego
w Wiedniu, I. Freitung 8.

Bielsko, dn. 29 kwietnia 1931 r.

**NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE
CUKROWNI i RAFINERJI „PRZEWORSK”, S. A.
W PRZEWORSKU**

odbędzie się w sali posiedzeń CUKROWNI w Przeworsku dnia 2 czerwca 1931 r. o godz. 1 po południu.

Porządek dzienny:

- 1) Zagajenie;
- 2) Przedłożenie zatwierdzonego nowego statutu Spółki i brzmienia Firmy;
- 3) Wybór Członków Zarządu i Członków Rady Nadzorczej, w myśl nowego statutu;
- 4) Uchwała co do innych ogłoszonych przedmiotów obrad, podanych na piśmie do Centralnego Biura Cukrowni w Przeworsku w terminie przepisanych ustawami.

Właściciele akcji imiennych mają prawo uczestniczenia w Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu, jeżeli zostaną zapisani do księgi akcyjnej na 7 dni przed odbyciem Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia.

Posiadacze akcji na okaziciela winni złożyć przynajmniej na 7 dni przed terminem Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia w kasie Biura Cukrowni w Przeworsku swe akcje lub kwity, wydane jako dowód złożenia akcji u polskiego notariusza lub też w instytucji kredytowej krajowej. Na kwitach powinny być oznaczone numery akcji oraz umieszczona adnotacja, że akcje złożone są do przechowania aż do ukończenia Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia.

Przeworsk, dnia 4 maja 1931 r.

RADA ZAWIADOWCZA

RADA NADZORCZA SPÓŁKI

**„BANK NAFTOWY—SPÓŁKA AKCYJNA”
WE LWOWIE**

zawiadamia, że

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

„Banku Naftowego — Spółki Akcyjnej” we Lwowie odbędzie się dnia 27 maja 1931 r. o godzinie 11 rano w budynku własnym przy ul. L. Sapiehy 3, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Przyjęcie protokołu ostatniego Walnego Zgromadzenia;
- 2) Sprawozdanie za rok 1930;
- 3) Zatwierdzenie zamknięcia rachunków za rok 1930 i udzielenie absolutorjum Radzie Nadzorczej i Dyrekcji za rok sprawozdawczy;
- 4) Rozdział czystego zysku;
- 5) Wybór członków Rady Nadzorczej w miejsce ustępujących i wybór uzupełniający.
- 6) Wybór Komitetu rewizyjnego;
- 7) Ustalenie wynagrodzenia dla Komitetu rewizyjnego;
- 8) Zatwierdzenie zmian statutu, dotyczących prawa głosowania akcji III emisji złotowej;
- 9) Uzgodnienie statutu z prawem bankowym i z prawem o spółkach akcyjnych;
- 10) Wnioski.

Akcjonariusze, zamierzający brać udział w tem Walnym Zgromadzeniu winni złożyć swe akcje najpóźniej do dnia 19 maja 1931 r. w lokalu Banku Naftowego przy ul. L. Sapiehy 3.

W razie niemożności osobistego przybycia, można udzielić pełnomocnictwa do zastąpienia, na którym wystarczy podpis bez legalizacji notarialnej.

**POLSKO-SZWAJCARSKA FABRYKA CZEKOLADY
„SUCHARD”, S. A. w KRAKOWIE**

Rachunek Bilansu Zamknięcia na dzień 31/XII 1930 r.

zł	
R-k Kasy	9.737'30
P. K. O.	4.523'21
Rymes	132.951'72
Towarów	556.365'66
Surowców	630.215'85
Opakowań	440.240'36
Dłużników	2.085.791'79
Maszyn	1.240.064'16
Nieruchomości	1.070.793'55
Inwentarza fabr.	327.520'86
" biur.	34.995'37
Montażu	215.962'95
Reklam	208.102'11
Kosztów założenia	14.135'35
Budynku mieszk.	511.983'79
Pozycji przech.	429'78
	7.483.813'81

zł	
R-k Kapitału	2.580.000'00
Banków	1.323.902'81
Wierzycieli	2.850.995'99
Akceptów	455.450'19
Rezerwy podatkowej	47.300'00
Kapitału rezerw.	35.264'00
Pozycji przech.	27.038'76
Strat i Zysków 1929 r.	12.852'50
Strat i Zysków 1930 r.	151.009'56
	7.483.813'81

Rachunek Strat i Zysków na dzień 31/XII 1930 r.

zł	
R-k kosztów handlowych	589.631'25
kosztów bank. i odsetek	398.283'64
Fabrykacji	453.636'98
Popędu ogrzew., i ośw.	169.250'97
Podatków, opłat i cięż. społecznych	307.926'33
Prowizji	420.466'80
Reklam	369.569'04
Reperatur	89.921'40
Odpisów	46.623'92
Amortyzacji	228.428'92
Różnic kursowych	212'08
Datków	1.908'20
Zysków	151.009'56
	3.226.869'09

zł	
R-k towarów	3.219.662'24
baloników dla dzieci	3.371'72
adm. bud. mieszk.	3.835'13
	3.226.869'09

Komisja Likwidacyjna Tow. Akc. dla wyrobu zapalek „Silesia”

zawiadamia, że dnia 30 maja 1931 r. t. j. w sobotę o godzinie 12-iej rano w lokalu Banku Amerykańskiego w Polsce, Spółki Akcyjnej, w Warszawie przy ulicy Królewskiej Nr. 3 odbędzie się

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za rok operacyjny 1930;
- 2) Sprawozdanie o przebiegu realizacji majątku Spółki;
- 3) Uchwała o wypłacie zaliczki akcjonariuszom.

Właściciele akcji, pragnący uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu, winni złożyć swoje akcje najpóźniej do dnia 22 maja 1931 r. w kasie Banku Amerykańskiego w Polsce, Sp. Akc. w Warszawie, ul. Królewska Nr. 3.

TOWARZYSTWO CUKROWNI „KRASINIEC”, S. A.

Bilans w dn. 1 lipca 1930 r.

AKTYWA:	zł	PASYWA:	zł
Grunta	45.794'66	Kapitał zakładowy	2.160.000'00
Budowle murowane i drewniane	1.352.471'81	„ zapasowy	131.116'15
Maszyny i aparaty	1.960.964'92	„ rezerwowy	136.231'87
Kolejki wąskotorowe	299.670'03	„ amortyzacyjny	1.802.613'86
Inwentarze	78.017'63	Rachunki bieżące	329.310'76
Gotowizna	23.059'22	Akcepty	801.196'70
Remanenty	2.714.456'37	Weksle	337.500'00
Sumy ewidencyjne	2.898.177'95	Niewypłacona dywidenda	17.964'63
Papiery publiczne	147.253'85	Wierzyciele	160.866'14
Dłużnicy	649'074'60	Sumy ewidencyjne	2.898.177'95
Różni za złożone weksle in blanco	19'00	Sumy przechodnie	10.894'03
Udział Cukrowni w Spółce Handlowej Cukrowni Związkowych	3.600'00	Banki i Kartel	2.497.633'37
Sumy przechodnie	72.412'43	Zyski:	
Banki i Kartel	1.204.857'04	a) pozostałość z roku ubiegłego	3.981'43
	<u>11.449.832'51</u>	b) zysk w roku sprawozdawczym 1929/30	162.345'62
			<u>11.449.832'51</u>

Rachunek Zysków i Strat

DEBET:	zł	CREDIT:	zł
Straty na różnicy kursu walut	2.575'81	Pozostałość z roku ubiegłego	3.981'43
Strata na koniach, pojazdach i uprzęży	3.869'40	Zysk na fabrykacji 1929/30 r.	168.790'83
Zysk w roku sprawozdawczym	166.327'05		
	<u>172.772'26</u>		<u>172.772'26</u>

Zarząd Towarzystwa Schlösserowskiej Przędzalni Bawełny i Tkalni w Ozorkowie, Spółka Akcyjna

zawiadamia, że

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZY odbędzie się w dn. 3 czerwca 1931 r. o godz. 3 po południu w lokalu Towarzystwa w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej Nr. 151.

Porządek dzienny:

- 1) Wybór przewodniczącego Zebrania;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za 1930 rok operacyjny;
- 3) Powzięcie uchwały o pokryciu strat;
- 4) Pokwitowanie władz Spółki z wykonania przez nie obowiązków;
- 5) Zatwierdzenie preliminarza wydatków na 1931 rok operacyjny;
- 6) Wybór 2 członków Zarządu i jednego zastępcy członka Zarządu;
- 7) Wybór sześciu członków Komisji Rewizyjnej;
- 8) Udzielenie Zarządowi pełnomocnictwa do zaciągania pożyczek i hipotecznego zabezpieczenia ich na nieruchomościach Towarzystwa; w szczególności udzielenie Zarządowi pełnomocnictwa do emisji obligacji;
- 9) Sprawy dodatkowe, które mogą być zgłoszone przez akcjonariuszy na Walne Zgromadzenie zgodnie z art. 54 prawa o Spółkach Akcyjnych z dnia 22/III 1928 r.

W razie niedojścia do skutku Walnego Zgromadzenia w terminie dnia 3 czerwca 1931 r. dla braku kompletu, Walne Zgromadzenie odbędzie się w drugim terminie dnia 12 czerwca 1931 r. o godz. 3-ej po południu w tym samym miejscu i z tymże porządkiem dziennym, przyczem Walne Zgromadzenie w drugim terminie będzie prawomocne bez względu na ilość reprezentowanych na niem akcji. Dodatkowe ogłoszenia i zawiadomienia o drugim terminie Walnego Zgromadzenia nie będą dokonane.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Manufaktury Wełnianej „HUGO WULFFSON” W ŁODZI

zawiadamia, że w dn. 22 maja 1931 r. o godz. 6 po poł. w lokalu Zarządu w Łodzi, Piotrkowska 78, odbędzie się **Zwyczajne Ogólne Zebranie Akcjonariuszów Towarzystwa** z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za rok operacyjny 1930; 2) Wybór członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej na miejsce ustępujących; 3) Wolne wnioski.

Akcjonariusze, życzący sobie przyjąć udział w ogólnym zebraniu, winni zgłosić swoje akcje w biurze Zarządu na 7 dni przed terminem zebrania.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Manufaktury Bawełnianej GAMPE i ALBRECHT W ŁODZI

Zawiadamiamy PP. Akcjonariuszów, iż dnia 29 maja r. b. o godzinie 5 po południu odbędzie się w biurze Zarządu w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 210

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok operacyjny 1930, jakoteż sprawozdanie Komisji Rewizyjnej; 2) Uzupełnienie Statutu w myśl Rozporządzenia P. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 86, poz. 664); 3) Wybory do Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 4) Wolne wnioski.

ZARZĄD TOWARZYSTWA UBEZPIECZEŃ
„EUROPA“, S. A.
W WARSZAWIE

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że **dn. 28 maja 1931 roku o godz. 6 wieczorem** w lokalu Zarządu, ul. Królewska 18, odbędzie się

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie i wybór Przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie Zarządu, Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej;
- 3) Zatwierdzenie bilansu i sprawozdania za rok operacyjny 1930;
- 4) Zatwierdzenie budżetu i planu działalności na rok 1931 oraz ustalenie wynagrodzenia dla członków Rady, Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 5) Zatwierdzenie projektu Statutu Spółki, uzgodnionego z nowym prawem o Spółkach Akcyjnych, oraz zatwierdzenie projektu Ogólnych Warunków Ubezpie.;
- 6) Upoważnienie Zarządu do nabywania nieruchomości oraz lokowania kapitałów Spółki na hipotekach;
- 7) Wybory członków Rady Nadzorczej, Zarządu i Komisji Rewizyjnej na miejsce ustępujących;
- 8) Wolne wnioski PP. Akcjonariuszów.

Na zasadzie § 38 Statutu Spółki właściciele akcji korzystają z prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu, o ile nie później niż na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia ich akcje imienne zostały zapisane w księgach Spółki, zaś akcje na okaziciela zostały złożone w biurze Zarządu, przy czym zamiast akcji mogą być składane zaświadczenia depozytowe lub zastawowe instytucji kredytowych krajowych z oznaczeniem numerów akcji.

Zarząd Europejskiego Towarzystwa Ubezpieczeń Towarów i Pakunków
Podróżnych, S. A. w Warszawie

zawiadamia, że na zasadzie § 21 statutu zwołuje się **na dz. 16 maja 1931 r. o godz. 12 w południe** w lokalu Spółki w Warszawie, ul. Krakowskie-Przedmieście 59, **Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów** z następującym porządkiem dziennym: 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego; 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za 1930 r.; 3) Podział zysku za 1930 r.; 4) Kwitowanie władz Spółki z wykonania przez nie obowiązków w roku sprawozdawczym; 5) Zatwierdzenie budżetu na 1931 r. oraz określenie wynagrodzenia dla Rady Nadzorczej i Zarządu Spółki na tenże rok; 6) Wybory do Rady Nadzorczej i do Zarządu Spółki, zezwolenie członkom Rady Nadzorczej i Zarządu na uczestniczenie we władzach innych towarzystw ubezpieczeniowych; 7) Wybór pism, w których będą drukowane obowiązkowe ogłoszenia Spółki; 8) Wnioski Akcjonariuszów, jeżeli zgłoszone będą zgodnie z postanowieniem art. 54 i 56 prawa o spółkach akcyjnych.

Zarząd Karolewskiej Manufaktury

Karol Kröning i S-ka

Spółka Akcyjna w Łodzi,

ogłasza, że **w dniu 28 maja r. b., o godz. 17-ej** w lokalu Zarządu przy ul. 6 Sierpnia Nr. 5 odbędzie się

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie za rok 1930;
- 3) Zatwierdzenie bilansu i R-ku Strat i Zysków za rok 1930;
- 4) Plan działalności i budżetu za rok 1931;
- 5) Wybory do Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 6) Wnioski.

TOWARZYSTWO STARACHOWICKICH ZAKŁADÓW GÓRNICZYCH, SP. AKC.

ma zaszczyt powiadomić PP. Akcjonariuszów' iż **w dniu 22 maja 1931 r. o godz. 5 po południu**, w biurze Zarządu przy ul. Wareckiej Nr. 15, odbędzie się

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów
z następującym porządkiem obrad:

- 1) Zagajenie posiedzenia i wybór przewodniczącego;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok 1930;
- 3) Zatwierdzenie budżetu na rok 1931;
- 4) Potwierdzenie pełnomocnictw dla Zarządu;
- 5) Zatwierdzenie kooptacji 2-ch Członków Rady, wybór wiceprezesa oraz 3-ch Członków Rady;
- 6) Wybór 2-ch członków Zarządu;
- 7) Wnioski Akcjonariuszów.

PP. Akcjonariusze życzący sobie wziąć udział z prawem głosu na tem Zwyczajnym Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszów, winni przedstawić Zarządowi przynajmniej na 7 dni przed Zgromadzeniem, t. j. nie później niż 15 maja 1931 r. włącznie, swoje akcje lub kwity depozytowe, z oznaczeniem numerów akcji, wydane przez instytucje rządowe, lub też prywatne, działające na podstawie ustaw, zatwierdzonych przez Rząd.

Zarząd Sp. Akc.

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ „PIAST“

stosownie do § 7 i 49 Statutu Spółki, niniejszym podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że **w dniu 30 maja 1931 r. o godz. 6 po południu** w lokalu Spółki w Warszawie przy ul. Moniuszki Nr. 10 odbędzie się

**ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE
AKCJONARIUSZÓW**

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie posiedzenia i wybór przewodniczącego Walnego Zgromadzenia.
- 2) Sprawozdanie Zarządu z działalności za 1930 r.
- 3) Sprawozdanie i wnioski Rady Nadzorczej oraz Komisji Rewizyjnej.
- 4) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za 1930 r. oraz powzięcie stosownych uchwał.
- 5) Pokwitowanie władz Spółki z wykonania przez nich obowiązków.
- 6) Zatwierdzenie budżetu na 1931 r.
- 7) Wybór członków Rady Nadzorczej, Zarządu i Komisji Rewizyjnej.

Na zasadzie § 51 Statutu Spółki, dla prawomocności Zgromadzenia potrzebne jest przybycie akcjonariuszów lub ich zastępców, reprezentujących nie mniej, jak połowę kapitału zakładowego.

W myśl § 45 Statutu, pragnący uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu właściciele akcji na okaziciela powinni przynajmniej na 7 dni przed Walnym Zgromadzeniem zdeponować swoje akcje w kasie głównej Towarzystwa, albo ułożyć świadectwa (kwity) instytucji kredytowych, działających na zasadzie ustaw przez Rząd zatwierdzonych, o przyjęciu akcji do przechowania lub w zastaw z wyszczególnieniem numerów akcji bez prawa ich wydania właścicielom do końca Zgromadzenia.

Zarząd Spółki Akcyjnej „Towarzystwo Ubezpieczeń Piast” przypomina tym PP. Akcjonariuszom Towarzystwa „Piast” a także sfuzjonowanej Spółki Akc. „Zjednoczone Towarzystwo Ubezpieczeń Omnium i Wilja”, którzy nie wymienili dotychczas posiadanych przez nich akcji po 10 złotych nominalnej wartości każda, na nowe po 100, a życzyliby sobie przyjęcia udziału w Walnym Zgromadzeniu, o konieczności dokonania wymiany akcji przynajmniej na 7 dni przed datą Walnego Zgromadzenia. Wymiana akcji dokonywa się codziennie w wydziale Sekretariatu od 9-ej do 13-ej godz. z wyjątkiem niedziel i świąt.

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE**Spółki Akcyjnej EDWARD KRĘGLEWSKI w Poznaniu**

odbędzie się w piątek dnia 29 maja 1931 r. o godz. 12 m. 30 w lokalu Spółki w Poznaniu przy ul. Szyperskiej 8.

Porządek obrad:

- 1) Sprawozdanie Zarządu i przedłożenie bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok 1930;
- 2) Sprawozdanie Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej;
- 3) Przyjęcie bilansu i rachunku zysku i strat, udzielenie pokwitowania Zarządowi i Radzie Nadzorczej;
- 4) Uchwalenie podziału zysku;
- 5) Wolne głosy.

Poznań, dnia 28 kwietnia 1931 r.

Edward Kręglewski Sp. Akc.
(—) Edward Kręglewski

BILANS SPÓŁKI AKCYJNEJ**p. f. Kutnowskie Zakłady Przetworów Zbożowych S. A.**

na dzień 31.XII 1930 r.

Aktywa: Kasa zł 24.338'88; Nieruchomości zł 353.636'90; Maszyny zł 262.601'83; Koszty organizacji spółki zł 21.207'79; **Razem zł 661'784'79.**

Pasywa: Kapitał zakładowy zł 600.000'00; Kapitał amortyzacyjny zł 35.700'00; Kapitał rezerwowy zł 2.889'44; Wierzyciele zł 545'16; Akcepty zł 3.612'50; Sumy przechodnie zł 19.037'69; **Razem zł 661'784'79.**

Rachunek Zysków i Strat: Zyski — dzierzawa zł 62.032'43; Straty — wydatki i amortyzacja zł 59.142'99; zysk zł 2.889'44.

„PŁÓTNO“

Sp. Akc.

STĘSZEW**Bilans zamknięcia na dzień 31 grudnia 1930 r.****STAN CZYNNY:**

Kasa zł 1.228'92; Dłużnicy zł 114.023'98; Banki zł 7.438'00; Weksle zł 34.644'52; Gospodarstwo Rolne zł 15.471'61; Nieruchomości zł 170.757'65; Maszyny zł 178.512'39; Ruchoomości zł 13.024'38; Zapasy zł 198.779'00; Strata za rok 1930 zł 10.210'65. **Razem 744.091'10.**

STAN BIERNY:

Kapitał akcyjny zł 500.000'00; Fundusz rezerwowy zł 57.043'02; Rezerwa specjalna zł 32.234'02; Fundusz amortyzacyjny zł 72.075'14; Wierzyciele zł 74.718'92; Weksle w redyskoncie zł 7.420'00; Akcepta zł 600'00; **Razem zł 744.091'10.**

Rachunek Strat i Zysków za 1930 rok.**WINIEN:**

Koszta handlowe ogólne zł 55.226'85; Procent, dyskont, inkaso zł 3.234'04; Podatki zł 7.367'89; Utrzymanie budynków zł 7.491'36; Spisane należności zł 3.780'57; Strata na tkalni zł 3.457'18; Strata na roszarni zł 7.599'17; Strata na zapasach surowca zł 2.503'55; Amortyzacja zł 22.655'48; **Razem zł 113.316'09.**

MA:

Zysk na przedzalni zł 100.061'19; Zysk na gospodarstwie rolnem za r. 1929/30 zł 2.916'47; Inne zyski zł 127'78; Strata za rok 1930 zł 10.210'65. **Razem zł 113.316'09.**

Bilans Spółki Akcyjnej p. f. PIOTRKOWSKA REKTYFIKACJA, Sp. Akc.

na dzień 31.XII 1930 r.

Aktywa: Remanety zł 165.523'80; Koszty organizacyjne zł 22.000'00; Kasa, weksle, zaliczenia, kaucje i papiery publiczne zł 18.889'68; Dłużnicy zł 186.484'96; Sumy przechodnie zł 2.255'76; Urządzenie fabryczne zł 261.764'33; Inwentarz zł 27.580'00; Budynki zł 249.000'00; **Razem zł 933.498'53.**

Pasywa: Kapitał akcyjny zł 650.000'00; Kap. amortyzacyjny zł 18.830'00; Kap. rezerwowy zł 1.104'21; Sumy przechodnie zł 124.273'42; Wierzyciele zł 139.290'90; **Razem zł 933.498'53.**

Rachunek zysków i strat za czas od 1.X 1929 do 31.XII 1930.

Winien: Rachunek amortyzacji zł 18.830'00; Uposażenie zarządu zł 18.000'00; Rachunek strat zł 24.922'59; Zysk netto zł 1.104'21; **Razem 62.856'80.**

Ma: Zysk na produkcji zł 62.856'80.

Bilans Spółki Akcyjnej**„JURATA“****Uzdrowisko na Półwyspie Helu na dz. 31.XII 1930 r.**

Stan czynny: Kasa zł 35.901'22; Papiery procentowe własne zł 17.273'24; Dłużnicy i Wierzyciele zł 349.054'46; Koncesja dzierzawna zł 230.730'22; Kaucje zł 1.300'00; Nieruchomości zł 163.303'57; Ruchoomości zł 24.213'42; Koszty organizacyjne zł 271.125'35; **Razem zł 1,092.901'48;** Różni za weksle gwarancyjne zł 2'00; Różni za zdeponowane papiery procentowe zł 10.500'00.

Stan Bierny: Kapitał zł 1,000.000'00; Zjednoczony Bank Ziemiański zł 16.127'00; Dłużnicy i Wierzyciele zł 63.643'67; Sprzedaż praw dzierzawnych zł 13.130'81; **Razem zł 1,092.901'48;** Weksle gwarancyjne zł 2'00; Zdeponowane papiery procentowe zł 10.500'00.

R A D A**Zjednoczonych Browarów Warszawskich**

p. f.

HABERBUSCH I SCHIELE S. A.

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że wobec niedościa do skutku w pierwszym terminie

Zwyczajne Roczne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

odbędzie się w drugim terminie w dniu 21 maja 1931 r., w biurze Zarządu Krochmalna 59, o godz. 5 po południu, z porządkiem dziennym, jaki był ustalony na dzień 30 kwietnia 1931 r. Zgromadzenie to będzie ważne bez względu na ilość obecnych akcjonariuszów, zgodnie z § 31 statutu.

TOWARZYSTWO HANDLOWE „SVEA” SP. AKC.

w Warszawie

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów, że dn. 27 maja 1931 r. o godz. 4 ppół. w lokalu Spółki w Warszawie, ul. Nowy Świat Nr. 42 odbędzie się

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Spółki

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie i wybór przewodniczącego;
- 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, oraz bilansu za rok 1930;
- 3) Zatwierdzenie wpłat uskuteczionych przez akcjonariuszów na pokrycie strat za rok 1930;
- 4) Wybór 2 członków Zarządu;
- 5) Wybór Komisji Rewizyjnej;
- 6) Określenie wynagrodzenia dla Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 7) Wolne wnioski.

SPÓŁKA AKCYJNA DLA PRZEMYSŁU BUDOWLANEGO

DAWNIEJ JAN LEWIŃSKI LWÓW.

Rachunek bilansu z dniem 31 grudnia 1930.

AKTYWA: 1) Dłużnicy zł 7.396'96; 2) Dłużnicy w dolarach amer. zł 341.666'60; 3) Nieruchomości zł 108.505'42; 4) Urządzenie maszynowe i inwentarz zł 13.199'00; 5) Papiery wartościowe zł 1.857'00; 6) Udziały w obcych przedsiębiorstwach zł 10.000'01. **Suma zł 482.624'99.**

PASYWA: 1) Kapitał akcyjny zł 100.000'00; 2) Fundusz rezerwowy zł 25.000'00; 3) Fundusz rezerwy specjalnej zł 1.100'00; 4) Rezerwa podatkowa zł 3.675'59; 5) Ekwiwalent sprzedanych gruntów zł 164.618'46; 6) Wierzyciele zł 41.959'89; 7) Wierzyciele w dolarach amer. zł 63.900'21; 8) Niezapłacone podatki zł 7.287'20; 9) Zysk za rok 1930 zł 74.712'29; 10) Pozostałość z r. 1929 zł 371'35. **Suma zł 482.624'99.**

Rachunek strat i zysków.

STRATY: 1) Koszta handlowe zł 22.203'40; 2) Podatki zł 791'16; 3) Różnice kursowe zł 38'44; 4) Zysk za rok 1930 zł 74.712'29; 5) Pozostałość z r. 1929 zł 371'35. **Suma zł 98.116'64.**

ZYSKI: 1) Tenuta dzierżawna zł 34.537'80; 2) Reszta zysku z r. 1929 zł 371'35; 3) Odsetki zł 28.501'45; 4) Zysk ze sprzedaży gruntów zł 33.452'50; 5) Zysk ze sprzedaży starego żelaza zł 897'51; 6) Dochód z najmu gruntów zł 356'00. **Suma zł 98.116'64.**

Powyższy bilans oraz rachunek strat i zysków został przez IX Zwyczajne Walne Zgromadzenie, odbyte w dniu 27 kwietnia 1931 roku, zatwierdzony.

Za Radę Zawiadowczą: Ludwik Żeleński mp., Jarosław Koltuniuk mp.

Firma „PETROPOL” Polska Akcyjna Spółka Górnicza

w Katowicach

Bilans za rok 1930

STAN CZYNNY: Prawa naftowe zł 431.690'54, Maszyny i urządzenia kopalniane zł 285.690'92, Budynki kopalniane zł 34.644'32, Koszty założenia zł 3.282'75, Urządzenie biurowe zł 1.548'52, Kasa zł 1.216'33, Dłużnicy zł 1.042'41, Strata za rok 1929 zł 4.862'44, Strata za rok 1930 zł 31.803'81, **Razem zł 795.772'04.**

STAN BIERNY: Kapitał akcyjny zł 100'00, Wierzyciele zł 675.514'94, Akcepty zł 19.797'11, Fundusz rezerwowy zł 459'99, **Razem zł 795.772'04.**

Rachunek Zysków i Strat za 1930 r.

STRATY: Koszty ruchu zł 78.137'10, Koszty tłoczenia i ubezpieczenia ropy zł 6.446'88, Płace robotnicze zł 142.590'90, Koszty administracji zł 52.413'53, Wydatki zł 1.816'17, Dowozy i utrzymanie koni zł 17.038'57, Świadczenia społeczne zł 21.296'37, Koszty opału zł 17.018'15, Koszty zarządu zł 26.700'00, Podatki zł 18.221'38, Metrówki zł 5.371'27, Koszty ubezpieczenia od ognia zł 1.098'83, Odsetki zł 69.431'49, Dochód na obce udziały netto „Albion” zł 30.529'20, Amortyzacja praw naftowych (8% de 469.217'98) zł 37.537'44, Amortyzacja maszyn (10% de 317.434'36) zł 31.743'44, Amortyzacja budynków kopalnianych (5% de 36.467'70) zł 1.823'38, Amortyzacja urządzenia biurowego (5% de 1.630'02) zł 81'50. **Razem zł 559.295'60.**

ZYSKI: Dochód z ropy zł 456.673'73, Dochód z gazów zł 56.151'37, Zwrot kosztów od brutowców zł 14.563'12, Różnice kursowe zł 103'57, Strata za rok 1930 zł 31.803'81, **Razem zł 559.295'60.**

SPÓŁKA AKCYJNA

Warszawska Fabryka Biszkoptów STANISŁAW FUCHS

BILANS NA 31 GRUDNIA 1930 R.

AKTYWA	zł	zł	PASYWA:	zł	zł
Kasa		6.098'66	Kapitał akcyjny		810.000'00
Dłużnicy:			„ zapasowy		109.960'19
Bank Polski	704'19		„ amortyzacyjny:		
„ Zachodni	15.760'65		Amortyzacja nieruchomości . .	99.704'80	
Różni	8.206'60	24.671'44	„ ruchom. fabryczn.	257.953'06	
Nieruchomości		995.424'00	„ „ biurow.	10.003'25	367.661'11
Ruchomości:			Wierzyciele:		
Fabryczne	294.197'12		Tow. Kred. m. st. Warszawy	147.252'48	
Biurowe	13.793'37	307.990'49	Różni	11.198'28	158.450'76
Papiery wartościowe		334'07	Podatki zwrotne		338'69
Surowce i fabrykaty		98.524'66	Dywidenda niepodniesiona . .		140'37
Weksle		25.911'00	Sumy przechodnie		7.896'40
Kaucja		1'01	Depozyta Członków Zarządu .		27.000'00
Pożyczki		1.935'00	Zysk		6.442'81
Depozyty		27.000'00			
		<u>1.487.890'33</u>			<u>1.487.890'33</u>

Rachunek Strat i Zysków

WINIEN	zł	zł	zł	zł
Koszty handlowe	121.762'82		Zysk z nieruchomości	34.618'02
Zysk	6.442'81		po potrąceniu remontu domu	
			mieszkalnego	18.775'80
			Zysk brutto z produkcji	85.970'70
			Odszkodowanie z f. „Damara” .	26.342'60
			Procenty	50'11
		<u>128.205'63</u>		<u>128.205'63</u>

W myśl uchwały Ogólnego Zebr. Akc. z dn. 23/IV r. b. zysk zł 6.442'81 został przepisany na amortyzację maszyn.

Płaszowska Fabryka Dachówek i Cegieł, Sp. Akc. w Krakowie

ogłasza

RACHUNEK BILANSU za rok 1930.

WINIEN	zł	MA	zł
Grudzień 31. rk nieruchomości	350.909'96	Grudzień 31. rk kapitału akcyjnego	750.000'00
„ pieców	127.370'68	„ funduszu amortyzacyjnego	322.259'04
„ inwentarza	48.300'69	„ „ „ zapasowego	45.033'87
„ maszyn	295.682'02	„ dywidend	4.905'60
„ gruntów	179.095'42	„ depozytów	20.000'00
„ kaucji	1.215'00	„ interesentów	49.052'84
„ interesentów	167.031'61	„ strat i zysków:	
„ kasy	12.610'01	saldo z 1929	8.842'79
„ rymes	35.401'40	zysk z 1930	102.901'88
„ towarów	85.379'23		111.744'67
	1,302.996'02		1,302.996'02

RACHUNEK STRAT I ZYSKOW za rok 1930.

WINIEN	zł	MA	zł
Grudzień 31. rk ruchu	229.036'94	Maj 31. przeniesienie z r. 1929	8.842'79
„ kosztów handlowych	131.015'55	Grudzień 31. rk towarów	641.234'28
„ materiałów	79.135'01		
„ podatków	54.508'27		
„ ubezpieczeń społ.	27.462'17		
„ prowizji	17.174'46		
„ bilansu	111.744'67		
	650.077'07		650.077'07

W tutejszym rejestrze handlowym dział B. Nr. 206 wpisano dnia 13 kwietnia 1931 r. następującą firmę: Górniczo-Przemysłowa Spółka Akcyjna „Dobieszowice” z siedzibą w Świętochłowicach. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest eksploatacja w majątkach firmy pokładów węgla kamiennego, rudy żelaznej i cynkowej, lasów, pokładów piaszczystych i nadań dla wydobywania węgla kamiennego „Dobieszowice” Nr. 1, 2 i 3, jakoteż wydobywanie węgla kamiennego, rudy żelaznej i cynkowej i pokładów piaszczystych w granicach innych nadań, wzniesienie i eksploatacja fabryk i zakładów, przerabiających węgiel kamienny, rudę cynkową i żelazną i materiały leśne, jakoteż prowadzenie handlu wytworami wymienionych fabryk i zakładów i wogóle prowadzenie handlu tak na rachunek własny, jakoteż cu łyż, metalami, węglem kamiennym, szlaką, rudą żelazną i cynkową, materiałami leśnymi i wytworami przemysłu górniczego i sprzedawanie wydobywanego piasku. Kapitał zakładowy wynosi zł 600.000 i jest podzielony na 2.400 pełnopłaconych akcji na okaziciela po zł 250 każda akcja. Umowę Spółki sporządzono dnia 7 maja 1913 r. Członkami obecnego zarządu są:

1. Oskar Vogt, Generalny Dyrektor z Świętochłowic,
2. Stanisław Marjan Skarbiński, Dyrektor z Grodzka pow. Będzin,
3. Dr. Zygmunt Przybylski, Dyrektor z Katowic,
4. Inż. Brunon Buzek, Naczelnny Dyrektor techn. z Świętochłowic,
5. Hugon Ochmann, rewizor z Świętochłowic.

Spółka została zawarta na czas nieograniczony. Uprawnienia zarządu wymieniają §§ 27 i następne statutu, a mianowicie:

Zarząd rozporządza wszelkimi interesami i kapitałami Spółki, na wzór dobrze urządzonego domu handlowego. Do obowiązków jego należy: a) przyjęcie pieniędzy wniesionych za akcje Spółki i wydanie akcji, jakoteż dopilnowanie akuranej spłaty procentów i amortyzacji obligacji, b) urządzenie w sposób handlowy buchalterji, kasy i korespondencji, tudzież układanie sprawozdania, bilansu, budżetu i planu działań, c) mianowanie osób, potrzebnych do pracy w Spółce, z oznaczeniem dla nich zajęć i wynagrodzenia oraz ich zwalnianie, d) kupno i sprzedaż majątku ruchomego tak za gotówkę, jak i na kredyt, e) wynajem składów, lokali i innych pomieszczeń, f) asekuracja majątku Spółki, g) wydawanie i przyjmowanie za wypłatę weksli, tudzież innych zobowiązań terminowych w granicach ustanowionych przez walne zgroma-

czenie, h) dyskontowanie weksli, wystawionych na zlecenie Spółki, i) zawieranie w imieniu Spółki umów i kontraktów tak z Zarządami i Władzami rządowymi, jakoteż i prywatnymi towarzystwami i spółkami, również z miejskimi, ziemskimi i stanowymi instytucjami oraz z osobami prywatnymi, j) wydawanie plenipotencji osobom, mianowanym przez zarząd na urzędowanie w Spółce nie wyłączając i tych, które będą mianowane na rzeczone urzędowania przez walne zgromadzenie, k) sporządzenie aktów prawnych na kupno, sprzedaż, dzierżawę i zastaw majątku nieruchomego i l) zwoływanie walnych zgromadzeń akcjonariuszów i wogóle zawiadywanie i zarządzanie wszystkimi bez wyjątku interesami dotyczącymi Spółki, w granicach ustalonych przez walne zgromadzenie.

Zarząd Spółki składa się z 5 dyrektorów i 2 zastępców. Po upływie roku od pierwotnego wyboru dyrektorów ustępuje w ciągu pierwszych dwóch lat po dwóch dyrektorów przez losowanie, a w trzecim roku — ostatni z pierwotnie wybranych dyrektorów; następnie dyrektorzy ustępują w tensam sposób według starszeństwa wyboru; corocznie ustępuje jeden zastępca z początku przez losowanie, a następnie według starszeństwa wyboru; na miejsce ustępujących dyrektorów i zastępców wybiera się nowych dyrektorów i zastępców; ustępujący dyrektorzy i zastępcy mogą być wybierani ponownie.

Walne zgromadzenia akcjonariuszów bywają zwyczajne i nadzwyczajne.

Zgromadzenia zwyczajne zwołuje zarząd corocznie, najpóźniej w listopadzie, dla przejrzania i zatwierdzenia sprawozdania i bilansu za rok ubiegły oraz budżetu wydatków i planu działań na rok bieżący tudzież dla wyboru członków zarządu i komisji rewizyjnej.

Zgromadzenia nadzwyczajne zwołuje zarząd albo według własnego żądania lub też na żądanie akcjonariuszów, reprezentujących łącznie conajmniej jedną dwudziestą część kapitału zakładowego, lub też na żądanie komisji rewizyjnej.

Ogłoszenia Spółki uskutecznią się:

1. w Monitorze Polskim,
 2. w tygodniku „Polska Gospodarcza” przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu,
 3. w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.
- Akcje Spółki mogą być, stosownie do woli właścicieli, imienne lub na okaziciela.

Sąd Grodzki w Królewskiej Hucie.

KOMISJA LIKWIDACYJNA
TOWARZYSTWA AKCYJNEGO FABRYKI ZAPALEK
„PROGRES – WULKAN” J. A. HALPERN

zawiadamia, że **dn. 30 maja 1931 r. w sobotę o godz. 11 m. 30 rano** w lokalu Banku Amerykańskiego w Polsce, Spółki Akcyjnej w Warszawie przy ulicy Królewskiej Nr. 3, odbędzie się **Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów** z następującym porządkiem dziennym:

1. Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za rok operacyjny 1930 r. 2. Sprawozdanie o przebiegu realizacji majątku Spółki. 3. Uchwała o wypłacie zaliczki akcjonariuszom.

Właściciele akcji, pragnący uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu winni złożyć swoje akcje najpóźniej do dnia 22 maja 1931 r. w kasie Banku Amerykańskiego w Polsce, Sp. Akc. w Warszawie, ul. Królewska Nr. 3.

NADZWYKAZNE WALNE ZEBRANIE AKCJONARIUSZÓW SPÓŁKI AKCYJNEJ
HERZFELD & VICTORIUS w GRUDZIĄDZU

odbędzie się w **czwartek, dnia 28 maja 1931 r. o godz. 12 w południe** na sali posiedzeń Banku Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, przy Placu Wolności 15.

Porządek obrad:

1. Zmiana uchwały Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów z dn. 19 grudnia 1930 r. w przedmiocie wypłaty dywidendy.
2. Wnioski zgłoszone w sposób prawem przewidziany.

Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w Zgromadzeniu winni złożyć stosownie do § 10 statutu Spółki akcje swe wzgl. odpowiadające postanowieniom tegoż § statutu kwity depozytowe w biurze Zarządu Spółki na siedem dni przed Zgromadzeniem. Grudziądz, dnia 2 maja 1931 r.

Herzfeld & Victorius
Spółka Akcyjna
ZARZĄD

ZARZĄD
Fabryki Aparatów Optycznych i Precyzyjnych
H. KOLBERG i S-ka
Spółka Akcyjna

zawiadamiam pp. Akcjonariuszów że **dnia 29 maja 1931 r. o godzinie 16** w gmachu Stowarzyszenia Techników w Warszawie, przy ul. Czackiego 5, odbędzie się

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

też Spółki z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór Przewodniczącego.
- 2) Sprawozdanie z czynności za rok operacyjny 1930 i przedłożenie bilansu na 31 grudnia 1930 r.
- 3) Sprawozdanie i wnioski Komisji Rewizyjnej w sprawie absolutorjum dla Zarządu.
- 4) Budżet na rok 1931.
- 5) Kupno, sprzedaż i obciążenie nieruchomości.
- 6) Wybory członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej. Określenie wynagrodzenia dla Zarządu, członków delegowanych do ścisłej współpracy z Dyrekcją i Komisji Rewizyjnej.
- 8) Zmiana dotychczasowej nazwy S-ki: Fabryka Aparatów Optycznych i Precyzyjnych „H. Kolberg i S-ka” Sp. Akc. na „Polskie Zakłady Optyczno-Precyzyjne, Spółka Akcyjna”.
- 9) Zatwierdzenie nowego statutu, dostosowanego do nowego prawa o Spółkach Akcyjnych.
- 10) Wolne wnioski pp. Akcjonariuszów.

Stosownie do art. 27 Statutu Spółki pp. Akcjonariusze, życzący sobie przyjąć udział w Zgromadzeniu Walnym, winni złożyć w biurze Zarządu Spółki Warszawa, ul. Grochowska 35, w godz. od 9 – 13-ej codziennie, swoje akcje lub dowody o zdeponowaniu akcji w jednym z akcyjnych banków polskich, najpóźniej na 7 dni przed terminem odbycia Zgromadzenia Walnego.

ZARZĄD

Krajowego Towarzystwa Meljoracyjnego, Spółki Akcyjnej

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, zgodnie z §§ 8 i 15 Statutu, że **dnia 29 maja 1931 r.** odbędzie się w lokalu Spółki Akcyjnej (Warszawa, ul. Kopernika Nr. 30)

DOROCZNE WALNE ZGROMADZENIE
z następującym porządkiem dziennym:

1) Zagajenie Zebrania i wybór przewodniczącego; 2) Sprawozdanie z czynności Towarzystwa za rok 1930; 3) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok 1930, tudzież uchwała o podziale zysków, wzgl. pokryciu strat; 4) Rozpatrzenie i zatwierdzenie budżetu na r. k 1931; 5) Absolutorjum dla Rady Nadzorczej i Zarządu Towarzystwa; 6) Wybór Rady Nadzorczej; 7) Wolne wnioski.

Właściciele akcji korzystają z prawa głosu na Walnym Zgromadzeniu, o ile w myśl art. 59 prawa o spółkach akcyjnych, najmniej na siedm dni przed Walnym Zgromadzeniem przedstawia swoje akcje Zarządowi Krajowego T-wa Meljoracyjnego S. A.

ZARZĄD SPÓŁKI AKCYJNEJ

ROHN, ZIELIŃSKI & S-ka w Warszawie

zawiadamia pp. Akcjonariuszów, że w **dn. 29 Maja 1931 r. o godz. 17** odbędzie się w biurze Zarządu Jerozolimska 105 **Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów**

z porządkiem dziennym:

1) wybór przewodniczącego; 2) rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 3) zatwierdzenie bilansu i zamknięcia rachunku strat i zysków za 1930 r. oraz udzielenie Zarządowi pokwitowania; 4) projekt budżetu na rok 1931; 5) wybór członków Zarządu na miejsce ustępujących oraz wybór Komisji Rewizyjnej; 6) wolne wnioski.

Akcjonariusze pragnący wziąć udział w zebraniu winni złożyć swe akcje względnie świadectwa depozytowe w Kasie fabryki na 7 dni przed zebraniem.

II OGŁOSZENIE

Zwyczajne Walne Zgromadzenie „GAZOLINY” S-ki Akc.

odbędzie się we Lwowie, przy ul. Leona Sapiehy 3 w lokalu własnym, **dnia 18 maja 1931 o godz. 17-ej.**

Porządek dzienny:

1) Zatwierdzenie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia; 2) przedłożenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu, bilansu jakoteż rachunków strat i zysków i protokołu rewizyjnego Rady Nadzorczej Spółki za rok operacyjny 1930 r.; 3) rozdział zysków; 4) wnioski.

Właściciele akcji imiennych mają prawo uczestniczenia w Walnym Zgromadzeniu, jeżeli są zapisani do księgi akcyjnej na siedem dni przed odbyciem Walnego Zgromadzenia.

Akcje na okaziciela dają prawo uczestnictwa w Walnym Zgromadzeniu, jeżeli zostaną złożone na 8 dni przed terminem odbycia Walnego Zgromadzenia do depozytu w Banku Naftowym S. A. we Lwowie, ul. Sapiehy 3.

ZARZĄD

Zarząd Spółki Akcyjnej

Tow. Handlu Papierem BRACIA TURKIELTAUB

niniejszym zawiadamia Panów Akcjonariuszów, że w lokalu Spółki w Warszawie przy ul. Przejazd Nr. 5 odbędzie się **dnia 2 czerwca 1931 r. o godz. po poł.**

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

z następującym porządkiem dziennym:

1) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania Zarządu oraz Bilansu i Rachunku Zysków i Strat za rok operacyjny 1930; 2) Udzielenie absolutorjum władzom spółki z tytułu ich czynności za rok operacyjny 1930; 3) Określenie wynagrodzenia członków Zarządu oraz Komisji Rewizyjnej za rok 1930; 4) Wybór jednego członka Zarządu na miejsce ustępującego; 5) Wybór Komisji Rewizyjnej; 6) Wolne wnioski.

Termin złożenia akcji, celem wzięcia udziału w tem Zgromadzeniu, upływa 26 maja 1931 r.

Z A R Z A D
TOWARZYSTWA PRZEMYSŁÓW GO ZAKŁADÓW MECHANICZNYCH
„LILPOP, RAU & LOEWENSTEIN“, S. A.
w WARSZAWIE

podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że wyznaczone na dzień 4 maja 1931 r.

WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

wskutek niezgłoszenia odpowiedniej ilości akcji do skutku nie doszło i odbędzie się ono w drugim terminie dnia 21 maja 1931 r. o godz. 4 po południu, w lokalu Stowarzyszenia Techników w Warszawie ul. Czackiego Nr. 3.

Porządek obrad ogłoszony w „Monitorze P. lskim” z dnia 11 kwietnia 1931 r. Nr. 83, „Kurjerze Warszawskim” z dnia 11 kwietnia 1931 r. Nr. 98 i „Polsce Gospodarczej” z dnia 18 kwietnia 1931 r. Nr. 16 pozostaje bez zmiany.

Zgromadzenie to, jako zwołane w drugim terminie będzie prawomocne, a uchwały jego, zapadłe zwykłą większością głosów, uważane będą za ostateczne bez względu na liczbę akcji, zgłoszonych przez obecnych na zgromadzeniu akcjonariuszów.

PP. Akcjonariusze, pragnący uczestniczyć w tem Walnym Zgromadzeniu winni złożyć Zarządowi Towarzystwa swoje akcje, lub też odpowiednie zaświadczenia jednego z banków akcyjnych ze wskazaniem Nr. Nr. akcji najpóźniej do dnia 12 maja 1931 r.

Bank Zachodni przyjmuje akcje Towarzystwa do depozytu narówni z Zarządem Towarzystwa.

BILANS SUROWY
WILEŃSKIEGO PRYWATNEGO BANKU HANDLOWEGO,
S. A.
na 31 marca 1931 r.

AKTYWA: Kasa i sumy do dyspozycji a) gotowizna w kasie zł 278.870'61; b) pozostałość w B-ku Polskim, P. K. O. i B-ku Gosp. Kraj. zł 162.882'81; Waluty zagraniczne zł 200.274'38; Papiery wartościowe własne: a) pożyczki państwowe zł 2.549'21; b) papiery hipoteczne zł 776.823'37; c) akcje zł 53.657'28; Udziały i akcje w przeds. konsorcj. zł 75.000'00; Banki krajowe zł 377.906'87; Banki agraricne zł 134.695'17; Weksle zdyskontowane zł 4.313.264'98; Rachunki bieżące (saldo debetowe otwartego kredytu): a) zabezpieczone zł 4.546.602'07; b) niezabezpieczone zł 289.490'71. Pożyczki terminowe zł 179.725'32; Nieruchomości zł 633.000'00; Różne rachunki zł 427.534'69; Koszty różnice kursowe i p. zł 70.442'71; Oddziały zł 912.279'62; **Suma bilansowa zł 13.534.000'40;** Udzielone gwarancje zł 161.280'00; Inkaso zł 1.865.921'58; **Razem zł 15.561.201'98.**

PASYWA: Kapitały własne: a) zakładowy zł 2.500.000'00; b) zapasowy zł 120.981'84; Wkłady: a) terminowe zł 4.453.377'81; à vista zł 2.376.625'73; Rachunki bieżące (saldo kredytowe otwartego kredytu) zł 86.974'29; Zobowiązania inkasowe zł 36.902'01; Redyskonto weksli zł 1.554.851'65; Banki krajowe zł 269.714'67; Banki zagraniczne zł 1.467'02; Różne rachunki zł 914.004'12. Procenty i prowizje różne zł 280.641'02; Oddziały zł 938.460'24; **Suma bilansowa zł 13.534.000'40;** Zobowiąz. z tyt. udz. el. gwar. zł 161.280'00; Różni za inkaso zł 1.865.921'58; **Razem zł 15.561.201'98.**

„MIKULICZYN”
Zakłady dla przemysłu drzewnego S. A.

Rachunek Bilansu za czas od 1.I do 31.XII 1930

AKTYWA		zł
1. Gotówka w kasie		37 598 16
2. Dłużnicy		410 375 51
3. Inwentarze		1,147.695'86
4. Zapasy artykułów technicznych		21.797'31
5. Zapasy drzewa:		
a) drzewo okrągłe	zł 833.155'53	
b) materiały tarte	zł 280.679 66	1,113.835 19
6. Strata:		
a) z roku 1929	zł 77.206'40	
b) w roku 1930	zł 82.145'19	159.351'59
		2,890.653 62

PASYWA		zł
7. Kapitał akcyjny		300.000'00
8. Fundusz rezerwowy		77 944'65
9. Fundusz amortyzacyjny		484.882'40
10. Fundusz robotniczy i urzędniczy		3.000'00
11. Wierzyciele		2 024.826'57
		2,890.653 62

Rachunek Strat i Zysków za czas od 1.I do 31.XII 1930

STRATY		zł
1. Podatki i należności		28.828'79
2. Przewóz kolejowy		15 810 47
3. Urz ymanie budynków		10 314'28
4. Odsetki		145 276'36
5. Koszta administracji		88.058'68
6. Asekuracja		13.273'80
7. Szkody powodzi		1.834'12
8. Odpisy na amortyzację za rok 1930		60.895'05
9. Przeniesienie straty z roku 1929		77.206'40
		441.497'95

ZYSKI:		zł
10. Dochód brutto z r-ku towarów		282.146'36
11. Strata:		
a) z roku 1929	zł 77.206'40	
b) w roku 1930	zł 82.145'19	159.351'59
		441 497'95

Mikuliczyn, dnia 31 grudnia 1930 r.

Bilans Zamknięcia

Spółki Akcyjnej p. f.

„BRONIKOWSKI, GRODZKI I WASILEWSKI, SPÓŁKA AKCYJNA WYROBU I HANDLU MASZYNAMI, NARZĘDZIAMI ROLNICZEMI I NASIONAMI,”
zawierdzony przez walne Zgromadzenie Akcjonariuszów w dniu 29.IV 1931 r.

AKTYWA: Papiery publiczne zł 3 023'80, Akcje zdeponowane zł 1 000'00, Ruchomości zł 2'00, Nieruchomości zł 2.578.919 40, Kasa zł 26.937'90, Gotówka w Oddziałach zł 6 173'00, Towary zł 1.670.991'24, Dłużnicy zł 629.283 57, Weksle zł 340 673'76, Przechodni zł 44 116'57, Wydatki 1930 roku zł 5.133 00, Strata roku 1930 zł 223.276'33 mniej zysk lat ubiegłych zł 46.763'61 zł 176.512'72 **Razem suma aktywów zł 5.482.816 96.**

PASYWA: Kapitał zakładowy zł 1.600.000 00, Kapitał zapasowy zł 418 681'62, Dywidenda lat ubiegłych zł 255'73, Wierzytelności hipoteczne zł 621.834'03, Wierzyciele zł 2.693.818 92, Banki zł 104.196'66, Akcepty zł 45.000 00 **Razem suma pasywów zł 5.482.816 96.**

Rachunek Zysków i Strat:

Zyski: Papiery publiczne zł 5 940'90, Towary zł 896.681 95, Nieruch. Jerozłomska 27 zł 16.310'55, Strata w roku operacyjnym 1930 zł 223 276'33 **Razem suma zysków zł 1.142 209 73.**

Straty: Koszty ogólne zł 1.028.403'87, Podatki i opłaty skarbowe zł 89.503'78, Świadczenia socjalne zł 24.302'08 **Razem suma strat zł 1.142.209 73.**

OGŁOSZENIE

Na zasadzie § 17 Statutu Lubelskiego Syndykatu Rolniczego, Sp. Akc. w Lublinie, zatwierdzonego dn. 15 marca 1927 r. przez PP. Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu i ogłoszonego w „Monitorze Polskim” dn. 21 marca 1927 r., Nr. 65,

RADA ZARZĄDZAJĄCA

Lubelskiego Syndykatu Rolniczego, S. A. w Lublinie

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w dn. 23 maja r. b., o godz. 5 po poł. w gmachu własnym w Lublinie, ul. Krakowskie-Przedmieście 64, odbędzie się w pierwszym terminie

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem obrad: 1) Zagajenie Zebrania; 2) Wybór Prezydium; 3) Sprawozdanie za 1930 r.; 4) Odczytanie bilansu i rachunku Strat i Zysków za 1930 r.; 5) Sprawozdanie i wnioski Komisji Rewizyjnej; 6) Zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz wniosków i udzielenie Radzie i Zarządowi absolutorjum; 7) Zatwierdzenie preliminarza wydatków na 1931 r.; 8) Wybory: a) Członków Rady Zarządzającej; b) Członków Komisji Rewizyjnej; 9) Wolne wnioski, które w myśl Statutu winny być zgłoszone nie później, jak na 15 dni przed Walnem Zgromadzeniem.

W razie niedojścia do skutku Walnego Zgromadzenia w pierwszym terminie z powodu braku przewidzianej w statucie ilości głosów reprezentowanych przez PP. Akcjonariuszów (§ 20), Walne Zgromadzenie odbędzie się w drugim terminie w tymże dniu i w tymże samym lokalu o godz. 6 po południu i z tym samym porządkiem obrad, przyczem Zgromadzenie odbędzie się bez względu na ilość obecnych Akcjonariuszów.

UWAGA. — § 22 Statutu: Posiadacz akcji na okaziciela, który chce przyjąć udział w Walnem Zgromadzeniu, winien na 7 dni przed Zgromadzeniem złożyć do kasy Spółki swoje akcje lub przedstawić dowód złożenia ich do którejkolwiek instytucji kredytowej.

ZARZĄD SPÓŁKI AKCYJNEJ

ZAKŁADY CHEMICZNE „GRODZISK”

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że dn. 18 maja 1931 r. o godz. 17 w lokalu Zarządu Spółki w Warszawie, ul. Chmielna 10, odbędzie się

DOROCZNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARIUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego;
- 2) Sprawozdanie Rady, Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 3) Zatwierdzenie sprawozdania rocznego, bilansu za 1930 r. i rachunku zysków i strat oraz udzielenie absolutorjum;
- 4) Zatwierdzenie preliminarza budżetowego na 1931 r.;
- 5) Upoważnienia dla Zarządu;
- 6) Wybory Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej;
- 7) Określenie wynagrodzenia władz;
- 8) Wnioski Zarządu i Akcjonariuszów.

Właściciele akcji na okaziciela korzystają z prawa głosu na Zgromadzeniu, o ile conajmniej na 7 dni przed Zgromadzeniem złożą Zarządowi swoje akcje, zaś akcje imienne dają prawo głosu, o ile w tymże siedmiodniowym terminie zapisane były w księgach Spółki. Zamiast samych akcji mogą być złożone świadectwa zastawowe lub depozytowe polskich instytucji kredytowych, rządowych lub prywatnych, działających na mocy statutów, przez Rząd zatwierdzonych.

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

AKCJONARIUSZÓW SPÓŁKI AKCYJNEJ „KSIĘGA — SZTUKA”

W POZNANIU

zwołuje się na dzień 28 maja 1931 r. godz. 5 po południu w biurach Adwokatów D-ra Gidyńskiego i Hejmowskiego, Poznań, Pocztowa 21, z następującym porządkiem obrad:

- 1) Przedłożenie i zatwierdzenie bilansu, jak również rachunku zysków i strat per 31/XII 1930 r.;
- 2) Podział zysków;
- 3) Udzielenie absolutorjum Radzie Nadzorczej i Zarządowi;
- 4) Wybór Rady Nadzorczej;
- 5) Wolne głosy.

Poznań, dnia 29 kwietnia 1931 r.

Zarząd

ZARZĄD

Towarzystwa Przemysłu Włókienniczego w Zglerzu „LANA” Sp. Akc.

zawiadamia niniejszym PP. Akcjonariuszów, że przystępuje do zamiany dotychczasowych akcji markowych na akcje 100-złotowe w myśl Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, poz. 383).

Nowe akcje będą wydawane w następującym stosunku: 120 akcji tysiąc-markowych równa się 1 akcji stożłotowej.

Akcje należy składać do zamiany w biurze T-wa Przemysłu Włókienniczego w Zglerzu „Lana”, Sp. Akc., ul. Berka J. Selewicza Nr. 12 oraz w Banku Towarzystw Spółdzielczych w Warszawie, ul. Jasna Nr. 1.

Wytwórnia Sygnałów i Urządzeń Kolejowych Sp. Akc. W KRAKOWIE

stosownie do brzmienia art. 58 ust. o sp. akc. podaje do wiadomości, że Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów z dnia 27 kwietnia 1931 r. uchwaliło następujący porządek dzienny:

- 1) Zatwierdzenie zamknięcia rachunków, bilansu i rachunku zysków i strat za rok 1930 oraz udzielenie absolutorjum Zarządowi;
- 2) Uchwała w przedmiocie użycia czyste o zysku;
- 3) Wnioski.

Dalej Walne Zgromadzenie uchwaliło jednogłośnie:

- ad 1) przyjąć i zatwierdzić przedłożony bilans, rachunek zysków i strat za rok 1930, a zarazem udzielić Zarządowi Spółki absolutorjum za rok 1930;
- ad 2) z czystego zysku za rok 1930, wynoszącego 72.179'08
przenieść na kapitał zapasowy 8% od zysku 5.774'32
z pozostałego czystego zysku w kwocie 66.404'76
wyplacić 7½% dywidendy, to jest 33.975'00
z pozostałej następnie kwoty 32.429'76
wyplacić dla członków Rady Nadzorczej 10% tytułem tantjemy 3'240'00
do pozostałej kwoty 29.189'76
doliczyć pozostałość z zysku za 1929 r., t.j. 3.715'74
z resztującej kwoty 32.905'50
wyplacić superdywidendę dla akcjonariuszów w wysokości dalszych 7%, t.j. 31.710'00
zaś pozostałe 1.195'50
przenieść na rok 1931;
- ad 3) Wniosków nie było.

Kraków dn. 29 kwietnia 1931 r.

„Steinhagen i Saenger Fabryki papieru i celulozy, Spółka Akcyjna”

ZARZĄD W WARSZAWIE, UL. SMOLNA Nr. 17

Fabryki: 1) celulozy we Włocławku, 2) papieru w Myszkowie, 3) papieru w Pabjanicach i 4) papieru we Włocławku

Bilans w dniu 31 grudnia 1930 r.

Z		Z	
Nieruchomości	19,240.992'90	Kapitał akcyjny	40,000.000'—
Maszyny i urządzenia	44,082.905 05	Kapitał zapasowy	3,460.110'15
Ruchomości i inwent. żywy	827.235 09	Kapitał amortyzacyjny	28,576.600 62
Zapasy	10,789.817'13	Fundusz rezerwy specjalnej	1,918.257'67
Banki i kasa	378 791'45	Dywidenda niepodniesiona	14.042'—
Papiery wartościowe	103.260'—	Akcepty własne	575.821'04
Kaucje nasze u różnych	4.980'56	Banki	1,086.724'91
Weksle	2,650.952'72	Wierzyciele	3,688.632'11
Dłużnicy	7,868.013'19	Sumy przechodnie	117.781'62
Sumy przechodnie	219 821'54	Zysk za rok 1930	6,728.799'51
	<u>86,166.769'63</u>		<u>86,166.769 63</u>
Kaucje nasze złoż. w pap. wart.	11.700'—	Papiery wart. własne wydane jako kaucje	11.700'—
Gwarancje bankowe złożone	303 010'—	Banki za wydane gwarancje	303 010'—
	<u>86,481.479 63</u>		<u>86,481.479'63</u>

Rachunek Strat i Zysków

Z		Z	
Koszty handlowe i administr.	2,341 041'45	Dochód brutto na produkcji	14,634.564'36
Procenty i skonta	450.456 20	Dochód z domu przy ul. Smolnej	8.769'98
Straty na odbiorcach	138.268'40		
Amortyzacja	4,984.768'78		
Zysk za rok 1930	6,728.799'51		
	<u>14,643.334'34</u>		<u>14,643.334'34</u>

Dywidenda za rok 1930 wzamian za kupon Nr. 1 wplacana będzie w myśl uchwały Walnego Zgromadzenia z dnia 27 kwietnia r. b. w wysokości 7% — począwszy od dnia 19 maja r. b. w biurze Zarządu, wzgl. w Banku Handlowym w Warszawie i w Oddziale tegoż Banku w Częstochowie.

Jednocześnie Zarząd podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że wymiana dawnych akcji sfuzjonowanych Spółek Akcyjnych „Rob. Saenger” i „Steinhagen, Wehr i S-ka” na nowe akcje „Steinhagen i Saenger Sp. Akc.” rozpocznie się z dniem 19 maja r. b. w biurze Zarządu przy ul. Smolnej Nr 17.

Zarząd Akcyjnego Towarzystwa

Kluczewskiej Fabryki Papieru

ma zaszczyt powiadomić PP. Akcjonariuszów, że w dn. 30 maja r. b. o godz. 18 w Warszawie, przy ul. Moniuszki Nr. 4, odbędzie się

Ogólne Zebranie

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Wybór przewodniczącego;
- 2) Zatwierdzenie sprawozdania Zarządu i Komisji Rewizyjnej za 1930 r.;
- 3) Zatwierdzenie bilansu oraz rachunku zysków i strat za 1930 r.;
- 4) Plan działalności oraz budżet na 1931 r.;
- 5) Wybór Członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 6) Ustalenie wysokości wynagrodzenia dla członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 7) Wolne wnioski.

PP. Akcjonariusze zyczący sobie wziąć udział w rzezonem Zebraniu, zechcą stosownie do statutu, złożyć w biurze Zarządu swoje akcje lub odnośne kwity depozytowe, nie później jak na 7 dni przed terminem Zebrania.

W razie niedojścia do skutku wskazanego powyżej Ogólnego Zebrania już niniejszem zwołuje się powtórne Ogólne Zebranie na dzień 12 czerwca 1931 r., w temże miejscu, o tejże godzinie, które uważać się będzie za prawomocne, a uchwały jego za ostateczne, bez względu na ilość akcji, reprezentowanych przez uczestniczących w niem akcjonariuszów.

KOMISJA LIKWIDACYJNA

ZJEDNOCZONYCH POLSKICH FABRYK ZAPALEK „BŁONIE”, „MSZCZYNÓW” i „B-cia STABROWSKY” SPÓŁKA AKCYJNA

zawiadamia, że w sobotę, dnia 30 maja 1931 r. o godzinie 12 rano w lokalu Banku Amerykańskiego w Polsce, Spółki Akcyjnej, w Warszawie przy ul. Królewskiej Nr. 3, odbędzie się

WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

1. Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za rok operacyjny 1930;
2. Sprawozdanie o przebiegu realizacji majątku Spółki;
- 3) Uchwała o wypłacie zaliczki akcjonariuszom.

Właściciele akcji, pragnący uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu winni złożyć swoje akcje najpóźniej do dnia 22 maja 1931 r. w kasie Banku Amerykańskiego w Polsce, Sp. Akc. w Warszawie, ul. Królewska Nr. 3.

KOMISJA LIKWIDACYJNA

POLSKIEGO TOWARZYSTWA PRZEMYSŁU ZAPALIZANEGO S. A. w CZĘSTOCHOWIE

zawiadamia, że dnia 30 maja 1931 r. w sobotę o godzinie 11 m. 30 rano w lokalu Banku Amerykańskiego w Polsce, Spółki Akcyjnej, w Warszawie przy ul. Królewskiej Nr. 3 odbędzie się

WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW

z następującym porządkiem dziennym:

1. Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu i rachunku zysków i strat za rok operacyjny 1930;
2. Sprawozdanie o przebiegu realizacji majątku Spółki;
3. Uchwała o wypłacie zaliczki akcjonariuszom.

Właściciele akcji, pragnący uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu winni złożyć swoje akcje najpóźniej do dnia 22 maja 1931 r. w kasie Banku Amerykańskiego w Polsce, Sp. Akc. w Warszawie, ul. Królewska Nr. 3.

VISTULA Powszechne Towarzystwo Ubezpieczeń, Sp. Akc. w Tczewie w likwidacji

Bilans na dz. 31 Grudnia 1930 r.

AKTYWA:	zł	zł	PASYWA:	zł	zł
1. Kasa		5.422 87	1. Kapitały i fundusze gwarancyjne:		
2. Instytucje kredytowe:			a) emitowany kapitał akcyjny	250 000 00	
a) Krajowe			b) kapitał rezerwowy	50 000 00	
1. Państwowe i Bank Polski	4 817 64		c) rezerwa hipoteczna	4 578 61	304.578 61
2. Inne	391.468 14		2. Fundusz ubezpieczeniowy:		
b) Zagraniczne		396.285 78	rezerwa składek na udz. własny		256.031 18
3. Papiery wartościowe:			3. Fundusze i rezerwy techniczne:		
Krajowe			rezerwa na nieuregulowane		
a) posiadające bezpieczeństwo			szkodw na udział własny		106.943 40
prawne	55 58		4. Należność z tytułu zatrzymanej		
b) inne	170.428 00	170.483 58	reasekuratorom przez zakład		
4. Nieruchomość		1 00	rezerwy składek		765.413 71
5. Pożyczki hipoteczne		1.002.229 91	5. Wierzyciele:		
6. Dłużnicy:			1. Agenci i ubezpieczeni	30.937 56	
a) Oddziały	61.163 25		2. Zakłady ubezpieczeń	195.369 55	
b) Agenci	8.314 78		3. Inne	54.911 61	281.218 72
c) Różni z tyt. zaległej s ładki	124.157 53		6. Nieuiszczone podatki i opłaty:		
d) Zakłady ubezpieczeń	20.271 13		opłaty stemplowe od ubezpie-		
e) Inne	5.558 71	219.465 40	czeń		8.948 67
7. Ruchomości biurowe	49.302 73		7. Zysk		115.126 71
odpisano	4.930 27	44.372 46			
		<u>1 838.261 00</u>			<u>1 838 261 00</u>

Rachunek zysków i strat

STRATY:	zł	ZYSKI:	zł
1. Niepodzielona część kosztów administracji	26.755 44	1. Pozostałość zysku z roku poprzedniego	5.832 43
2. Odpisano na inwentarz	4.930 27	2. Zysk w dziale ubezpieczeń od ognia	17 938 86
3. Strata na kursie	17.842 88	3. Czysty dochód z majątku	140 738 92
4. Przeniesienie na nowy rachunek	115.126 71	4. Zysk na kursie	145 09
	<u>164.655 30</u>		<u>164 655 30</u>

B I L A N S

Spółki Akcyjnej Budowy Transmisji i Maszyn i Odlewni Żelaza

J. JOHN w Łodzi

za 24-ty rok operacyjny t. j. od 1 stycznia do 31 grudnia 1930 r., zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie akcjonariuszów w dniu 28 kwietnia 1931 r.

STAN CZYNNY:	zł	zł	STAN BIERNY:	zł	zł
Grunta fabryczne (place)	1.221.794 81		Kapitał zakładowy	4.800 000 00	
Budynki	3.099.112 51		" zapasowy	672 419 48	
Maszyny i urządzenia fabryczne	3.734.182 48	8.055 589 80	" amortyzacyjny	1.974.652 88	
Kasa	13.565 00		Rezerwa zapasowa specjalna	215.000 00	
Weksle i papiery wartościowe	154.851 88		" podatkowa	168.000 00	
Dłużnicy	1.507.185 09		" inwestycyjna	225.000 00	
Zapasy (wyroby i materiały)	1.898.837 61	3.574.439 58	Fundusz ubez. robot. od nieszczę-		
		<u>11.630 029 38</u>	śliwych wypadków	31.920 00	
			Fundusz dla wdów i sierot	7.980 00	8.094.972 36
			Hipoteki	234.289 93	
			Wierzyciele—zobowiązania krótko-		
			terminowe	1.754.990 65	
			Banki angielskie — dług długoterm.	1.086 993 31	3.076.273 89
			Pozostałość zysku z 1929 r.	4.217 74	
			Zysk brutto za rok 1930	454.565 39	458.783 13
					<u>11 630 029 38</u>

Rachunek Zysków i Strat

DOCHODY:	zł	WYDATKI:	zł
Zysk na fabrykacji brutto	2.279.287 00	Administracja, koszty handlowe i prowizje	983.111 49
		Odsetki, dyskonto i różnice kursowe	217.579 16
		Podatki państwowe i komunalne	298.775 97
		Świadczenia społeczne	325 254 99
		Zysk za rok 1930	454 565 39
	<u>2.279.287 00</u>		<u>2.279 287 00</u>

ZARZĄD

ELEKTROWNI ZGIERSKIEJ, S. A. W ZGIERZU

zawiadamia niniejszym PP. Akcjonariuszów, że **dnia 28 maja 1931 r., t. j. we czwartek, o godzinie 10 rano,** odbędzie się

17 ZWYCZAJNE OGÓLNE ZEBRANIE

w lokalu Spółdzielczego Banku Przemysłowców Zgierskich w Zgierzu przy Rynku Kilińskiego Nr. 8.

Porządek dzienny:

- 1) Wybór Przewodniczącego Zebrania;
- 2) Sprawozdanie Zarządu, zatwierdzenie bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok 1930, zatwierdzenie protokołu Komisji Rewizyjnej i udzielenie Zarządowi absolutorjum;
- 3) Podział zysku;
- 4) Zatwierdzenie budżetu na 1931 rok;
- 5) Upoważnienie dla Zarządu do przekształcenia Elektrowni Zgierskiej Spółka Akcyjna na Elektrownię Okręgową w Zgierzu w związku z rozwojem przedsiębiorstwa oraz upoważnienie dla Zarządu do uzyskania uprawnienia na dostawę energii elektrycznej w Okręgu Łódzkim, bądź samodzielnie bądź wspólnie z innymi instytucjami lub jednostkami prawnymi;
- 6) Upoważnienie dla Zarządu Spółki Akcyjnej na powiększenie lub budowę nowego zakładu elektrycz-

nego, kupna lub sprzedaży placu, maszyn, części maszyn dla przedsiębiorstwa, materiałów niezbędnych dla projektowanej rozbudowy Elektrowni i sieci zasilających, jak również zaciągnięcia pożyczki do 1 (jednego) miliona złotych w złocie w Bankach krajowych lub zagranicznych, zabezpieczając pożyczkę na hipotecę Spółki na prawach Walnego Zgromadzenia;

- 7) Przyjęcie do wiadomości Walnego Zgromadzenia o zmianie Statutu uzgodnionego z prawem o Spółkach Akcyjnych i zatwierdzonego w dniu 3/X 1930 r. przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu;
- 8) Wybór pisma, w którym obok „*Monitora Polskiego*” i „*Polski Gospodarczej*” zamieszczone być mają ogłoszenia Spółki stosownie do § 55 Statutu Spółki;
- 9) Wybór 5 członków Komisji Rewizyjnej;
- 10) Wynagrodzenie dla Zarządu i Komisji Rewizyjnej;
- 11) Wolne wnioski PP. Akcjonariuszów.

PP. Akcjonariusze życzący sobie przyjąć udział w obradach Zwyczajnego Ogólnego Zebrania obowiązani są w myśl § 48 Statutu Spółki złożyć swe akcje lub kwity depozytowe przynajmniej na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia, w biurze Elektrowni w Zgierzu ul. 3-go Maja Nr. 55, gdzie będą przechowywane aż do zamknięcia Zwyczajnego Ogólnego Zebrania.

ZARZĄD SPÓŁKI AKCYJNEJ

POLSKIE ZAKŁADY CHEMICZNE „NITRAT”

zawiadamia PP. Akcjonariuszów Spółki, że **dn. 1 czerwca 1931 r. o godz. 17** w lokalu biura w Warszawie przy ulicy Mińskiej Nr. 25 (Praga) odbędzie się

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem obrad:

- 1) Wybór przewodniczącego; 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu i r-ku strat i zysków za 1930 r. i projektu podziału zysków oraz udzielenie Radzie i Zarządowi pokwitowania z czynności; 3) Plan działań i budżet 1931 r.; 4) Kupno i sprzedaż nieruchomości; 5) Upoważnienie Zarządu do korzystania z kredytów hipotecznie zabezpieczonych; 6) a) określenie liczby członków Zarządu i upoważnienie Zarządu do kooptacji; b) wybory do Zarządu i Komisji Rewizyjnej oraz określenie wysokości wynagrodzenia członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 7) Wybór pisma do ogłoszeń Spółki; 8) Zmiana projektu statutu, uzgodnionego z prawem o spółkach akcyjnych, uchwalonego na Walnym Zgromadzeniu z dn. 30/X 1930 r., przez skreślenie w § 5 ustępu, rozpoczynającego się od wyrazów: „jednak jeden akcjonariusz nie może.....”; 9) Wnioski, które mogą być zgłoszone przez PP. Akcjonariuszów stosownie do art. 54 prawa o spółkach akcyjnych.

PP. Akcjonariusze pragnący wziąć udział w powyższym zgromadzeniu winni najpóźniej dnia 23 maja 1931 r. do godziny 16-ej złożyć swoje akcje, świadectwa tymczasowe, lub odpowiednie kwity depozytowe lub zastawowe w biurze Zarządu (Mińska Nr. 25). Właściciele akcji imiennych mają prawo udziału w Walnym Zgromadzeniu i nie są obowiązani do składania akcji, o ile są zapisani w księgach spółki conajmniej na 7 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia.

Zarząd Tow. Fabryki Portland Cementu

„L A Z Y” Sp. Akc.

w Warszawie, ul. Przeskok Nr. 4

zawiadamia pp. Akcjonariuszów, że w **wtorek dnia 2/VI 1931 r. o godz. 5 po południu** odbędzie się

Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

w biurze Zarządu Spółki przy ul. Przeskok Nr. 4 z następującym porządkiem dziennym: 1) Wybór przewodniczącego; 2) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej za rok operacyjny 1930; 3) Zatwierdzenie bilansu i rachunku strat i zysków za 1930 r.; 4) Zatwierdzenie budżetu na 1931 r.; 5) Wybory do władz Spółki; 6) Wnioski pp. Akcjonariuszów.

Pp. Akcjonariusze, którzy pragną wziąć udział w powyższym Walnym Zgromadzeniu, winni złożyć w biurze Zarządu, Przeskok Nr. 4, akcje lub kwity na zdeponowane akcje w instytucjach bankowych najdalej do dnia 26 maja 1931 roku włącznie.

ZARZĄD

WARSZAWSKIEJ WARRANTOWEJ Sp. Akc.

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że w **w dn. 30 maja 1931 r. o godz. 13** odbędzie się w lokalu Spółki ul. Bracka Nr. 18

Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem dziennym: 1) Zatwierdzenie bilansu, rachunku Strat i Zysków za rok operacyjny 1930, oraz protokołu Komisji Rewizyjnej; 2) Pokwitowanie Zarządu z dotychczasowej działalności; 3) Zatwierdzenie budżetu na 1931 r.; 4) Reasumpcja uchwały Walnego Zgromadzenia z dn. 18 października 1930 r. w sprawie zmiany Statutu zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 marca 1928 r.; 5) Wybory do Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 6) Wnioski Zarządu i Akcjonariuszów. PP. Akcjonariusze, pragnący brać udział w powyższym Zebraniu, winni, stosownie do § 58 statutu Spółki, złożyć najpóźniej do dnia 23 maja r. b. swoje akcje lub kwity depozytowe w biurze Zarządu Spółki.

Bilans roczny Banku Handlowego w Warszawie S. A. w dniu 31 grudnia 1930 r.

AKTYWA	zł	zł	PASywa	zł	zł
Kasa i sumy do dyspozycji w Banku Polskim i P. K. O.	8,725.423*79		Kapitały własne:		
Waluty zagraniczne	1,879.916*82	10,605.340*61	a) zakładowy	30,000.000*00	
Papiery wartościowe własne:			b) zapasowy	2,427.255*61	
a) pożyczki państwowe	775.052*21		c) inne rezerwy	2,836.107*71	
b) papiery hipoteczne	1,746.409*52		d) fundusz amortyzacyjny	832.431*77	36,095.795*09
c) akcje	1,396.534*78	3,917.996*51	Wkłady:		
Udziały i akcje w przedsiębiorstwach konsorc.		3,613.704*94	a) terminowe	26,651.675*79	
Banki krajowe	3,614.431*48		b) na książeczki wkładowe	31,640.190*73	
Banki zagraniczne	5,068.276*35	8,682.707*83	c) à vista	35,600.967*17	93,893.033*69
Weksle zdyskontowane		109,764.681*75	Rachunki bieżące		16,014.618*88
Rachunki bieżące:			Zobowiązania inkasowe		1,753.185*62
a) zabezpieczone	73,724.538*95		Redyskonto weksli		23,248.105*63
b) niezabezpieczone	18,227.483*50	91,952.022*45	Banki krajowe	12,684.206*36	
Nieruchomości		12,770.462*44	Banki zagraniczne	54,844.283*45	67,528.489*81
Dłużnicy z tyt. kred. akcept. i remburs.		10,020.692*79	Zobowiązania z tyt. kred. akcept. i remburs.		10,020.692*79
Różne rachunki		3,649.429*93	Różne rachunki		1,766.538*05
		254,977.039*25	Procenty na 1931 rok		1,010.471*42
Udzielone gwarancje		5,803.786*23	Zysk:		
Inkaso		36,043.891*62	a) z lat ubiegłych	275.940*65	
		<u>296.824.717*10</u>	b) za 1930 rok	3,370.167*62	3,646.108*27
					254,977.039*25
			Zobowiązania z tyt. udzielonych gwarancyj		5,803.786*23
			Inkaso		36,013.891*62
					<u>296.824.717*10</u>

Dywidendę za rok 1930 w wysokości zł 8*00 od akcji 100-złotowych wypłacają kasy Banku Handlowego w Warszawie S. A. począwszy od dnia 7 maja 1931 r.

Rachunek zysków i strat za 1930 rok Banku Handlowego w Warszawie S. A.

	zł		zł
1. Procenty i prowizje	11,919.452*78	1. Pozostałość zysków z lat ubiegłych	275.940*65
2. Koszty handlowe	9,931.638*11	2. Procenty i prowizje	26,647.481*67
3. Podatki	1,701.238*36	3. Różne kursowe	531.703*35
4. Amortyzacja	136.295*87	4. Dochody z nieruchomości	184.749*00
5. Odpisy	765.301*86	5. Zwrot sum dawniej odpisanych	228.648*25
6. Różne	6.153*33	6. Różne	237.665*66
7. Czysty zysk	3,646.108*27		
	<u>28,106.188*58</u>		<u>28,106.188*58</u>

ZARZĄD

TOWARZYSTWA AKCYJNEGO ŁÓDZKIEJ FABRYKI NICI, SPÓŁKA AKCYJNA w ŁÓDZI,

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się **dn. 30 maja 1931 r., w sobotę, o godz. 11 przedpołudniem**, w siedzibie Spółki w Łodzi przy ul. Niciarnianej Nr. 1 z następującym porządkiem dziennym:

- 1) wybór przewodniczącego, 2) sprawozdanie Zarządu za 1930 r., 3) sprawozdanie Rady Nadzorczej za 1930 r., 4) rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu oraz rachunku zysków i strat za 1930 r., 5) udzielenie władzom Spółki pokwitowania, 6) zatwierdzenie budżetu na 1931 r., 7) wybór członków zarządu oraz członków Rady Nadzorczej, 8) zatwierdzenie emerytur, udzielonych przez Zarząd byłym racownikom, 9) wolne wnioski Akcjonariuszów.

Akcjonariusze, pragnący wziąć udział w posiedzeniu Zgromadzenia, winni, stosownie do § 13 statutu nie później, niż na dni 7 przed terminem Zgromadzenia złożyć swoje akcje, bądź odnośne dowody posiadania akcji na ręce Zarządu do biura Spółki w Łodzi przy ul. Niciarnianej Nr. 1.

Zarząd Zakładów Przemysłu Włókienniczego C. G. Schön SP. AKC. W SOSNOWCU

niniejszem zaprasza PP. Akcjonariuszów na

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

odbyć się mające **dn. 1 czerwca r. b., o godz. 11 przedpołudniem** w siedzibie Spółki Akcyjnej w Sosnowcu.

Porządek obrad obejmuje:

- 1) Przedłożenie bilansu i rachunku strat i zysków za 1930 r. wraz z odnośnymi sprawozdaniami Zarządu i Rady Nadzorczej;
- 2) Powzięcie uchwały, dotyczącej wniosków, zawartych w sprawozdaniach Zarządu i Rady Nadzorczej;
- 3) Pokwitowanie Zarządu i Rady Nadzorczej z działalności za rok rachunkowy 1930;
- 4) Wybór Rady Nadzorczej;
- 5) Ustalenie wynagrodzenia dla Rady Nadzorczej.

Prawo głosu na Walnem Zgromadzeniu mają ci akcjonariusze, którzy złożą swoje akcje, kwity tymczasowe lub wzamian za nie kwity depozytowe lub za tawnicze instytucji bankowych w biurze Spółki Akcyjnej w Sosnowcu, najpóźniej na 7 dni przed Walnem Zgromadzeniem.

BILANS SUROWY

BANKU HANDLOWEGO W WARSZAWIE, S. A.

na dzień 31 marca 1931 r.

STAN CZYNNY:	zł	zł	STAN BIERNY:	zł	zł
1. Kasa i sumy do dyspozycji w Banku Polskim, P. K. O. i Banku Gosp. Krajow.		5,294.706'31	1. Kapitały własne:		
2. Waluty zagraniczne		2,633.211'03	a) zakładowy	30,000.000'00	
3. Papiery wartościowe własne:			b) zapasowy	2.427.256'61	
a) pożyczki państwowe	736.368'00		c) inne rezerwy	2.836.107'71	
b) papiery hipoteczne	1,711.112'76		d) fundusz amortyzacyjny	832.431'77	36,095.795'09
c) akcje	1,356.957'78	3,804.438'54	2. Wkłady:		
4. Udziały i akcje w przedsię- biorstwach konsorcyjnych		3,667.453'94	a) terminowe	27.036.308'06	
5. Banki Loro:			b) na książ. wkładk.	30.488.027'91	
a) krajowe	3,760.238'00		c) à vista	31.289.251'24	88,813.587'21
b) zagraniczne	231.741'80	3,991.979'80	3. Rachunki bieżące (saldo kre- dytowe)		21.633.707'32
6. Banki Nostro:			4. Zobowiązania inkasowe		1.252.154'16
a) krajowe	1,473.506'33		5. Redyskonto weksli		17,711.964'15
b) zagraniczne	8,356.255'45	9,829.761'78	6. Banki Loro:		
7. Weksle zdyskontowane		95,466.099'36	a) krajowe	7,510.006'46	
8. Rachunki bieżące (saldo debetowe):			b) zagraniczne	6,447.981'32	13,957.987'78
a) zabezpieczone	82,599.962'88		7. Banki nostro:		
b) niezabezpieczone	17,608.901'49	100,208.864'37	a) krajowe	4.818'04	
9. Nieruchomości		12,770.462'44	b) zagraniczne	55,072.006'50	55,076.824'54
10. Różne rachunki		3,285.285'36	8. Różne rachunki		5,435.054'90
11. Koszty handlowe i t. p. roku bieżącego	2,806.528'69	2,806.528'69	9. Procenty, prow. i różne zyski roku bieżącego	3,798.346'15	3,798'346'15
12. Oddziały		35,247.334'74	10. Oddziały		35,230.705'06
13. Dłużnicy z tyt. kred. akc. i rent.		12,401.733'83	11. Zobowiąz. z tyt. kredyt. akc. i rent		12,401.733'83
Suma bilansowa:		<u>291,407.860'19</u>	Suma bilansowa:		<u>291,407.860'19</u>
14. Udzielone gwarancje		5,292.653'13	12. Zobowiązania z tyt. udziel. gwaran.		5,292.653'13
15. Inkaso		33,153.419'22	13. Różni za inkaso		33,153.419'22
Razem:		<u>329,853.932'54</u>	Razem:		<u>329,853.932'54</u>

ZARZĄD FIRM „PRZĘDZALNIA I FARBARNIA”
JAKÓB STEIGERT SPADKOBIERCY, Sp. Akc. w ŁODZI
ul. Kilińskiego Nr. 193

zawia'amia PP. Akcjonariuszy, że

OGÓLNE ZEBRANIE

odbędzie się w czwartek 21 maja 1931 r. w biurze Zarządu o godz. 15.

Porządek dzienny zebrania: 1) Wybór przewodniczącego, 2) Sprawozdanie Zarządu, 3) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej; 4) Rozpatrzenie i zatwierdzenie bilansu za 1930 r. i udzielenie Zarządowi pokwitowania, 5) Zatwierdzenie budżetu i planu działań na 1931 r., 6) Wybór Komisji Rewizyjnej na 1931 r., 7) Wnioski.

W razie nieprzybycia przepisanej ustawą liczby Akcjonariuszów Zebranie odbędzie się w drugim terminie o godzinie 18 tego samego dnia.

Zarząd Spółki Akcyjnej Towarzystwo Kopalń Węgla „Flora” Spółka Akcyjna ma zaszczyt podać do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że w myśl § 16 Statutu Spółki zwołuje Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów na dzień 30 maja 1931 r. o godz. 16-ej w lokalu Zarządu w Warszawie przy ul. Senatorskiej Nr 30 z następującym porządkiem dziennym: 1) Zatwierdzenie sprawozdania Zarządu, bilansu, rachunku zysków i strat za 1930 r., oraz udzielenie absolutorjum Zarządowi; 2) Plan działalności i budżet na 1931 r. oraz określenie wynagrodzenia Członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 3) Upoważnienie Zarządu do nabywania, zbywania, obciążania i wydzierżawiania nieruchomości; 4) zatwierdzenie uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszów z dnia 31 marca 1931 r. w przedmiocie ustanowienia Zarządu i Komisji Rewizyjnej; 5) Wolne wnioski. Zgodnie z § 20 Statutu Spółki, akcjonariusze mogą do dnia 15 maja 1931 r. zgłaszać dodatkowe wnioski, które będą pomieszczone w drugim ogłoszeniu.

ZARZĄD SPÓŁKI AKCYJNEJ ELEKTROWNIA W PIOTRKOWIE

podaje niniejszem na podstawie § 33 statutu do publicznej wiadomości bilans na dz. 31 grudnia 1930 r. oraz wyciąg ze sprawozdania, przyjęte przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów w dn. 25 kwietnia 1931 r.

AKTYWA	zł	zł	PASYWA	zł
Kasa Piotrków	1.474'05		Kapitał akcyjny	500.000'00
Kasa Tomaszów	1.569'70		Kapitał rezerwowy	6.650 00
Banki	14.341'99		Fundusz amortyzacji inwentarza urządzeń	444.428'35
Weksle w portfelu	36.706'12	54.091'86	Wierzyciele (rachunki bieżące)	8,382.606'07
Abonenci za prąd w Piotrkowie	106.374'24		Kaucje w depozycie	90'00
Abonenci za prąd w Tomaszowie	67.517'45	173.891'69	Akcje w depozycie	90'00
Materiały w magazynie w Piotrkowie	216.471'82			
Materiały w magazynie w Tomaszowie	190.595'90	407.067'72		
Urządzenia				
Centrala w Piotrkowie	5,975.943'51			
Linja przesyłowa Piotrków—Tomaszów	942.683'92			
Sieć w Tomaszowie	1,205.939'68			
Sieć w Sulejowie	980'00			
Linja Piotrków — Byki	6.981'39	8,132.578 50		
Inwentarz starej sieci w Tomaszowie		54.263'58		
Motory w dzierżawie	55.642'37			
Aparaty w dzierżawie	609'85			
Instalacje w dzierżawie	528'30	56.780 52		
Dłużnicy (rachunki bieżące)		204.663'61		
Kaucje				
Rządowa	7.453'88			
Lasów Państwowych	2.744'00			
W Ministerstwie R. P.	39.537'35	49.735'23		
Kaucja Członka Zarządu		90'00		
Koszty organizacji spółki akcyjnej		4.568'33		
Bank Związku Spółek Zарobkowych (rachunek depozyt.)		90'00		
Papiery wartościowe		1.475'00		
Straty z lat 1926/29	194.619'02			
Zysk za 1930 r.	50'64			
Ogólna strata		194.568'38		
		<u>9,333.864'42</u>		<u>9,333.864 42</u>

Księgowy: *Fr. Kosteczka*. Komisja Rewizyjna: *L. de Leye, M. Jason, L. Jaworski, R. de Jonghe*.
Zarząd Spółki: *M. Passelecq, C. Francken, C. Apanowicz, A. Chądzyński, K. Riegert*.

Wpływy brutto w okresie sprawozdawczym wynosiły zł 1,430.423'93. Produkcja w 1930 r. wynosiła 4,869.250 kWh; ilość odbiorców na 31 grudnia 1930 r. — 9.291. Rozwój przedsiębiorstwa został zahamowany ogólnym kryzysem.

ZARZĄD Polskiego Towarzystwa Ubezpieczeń „PATRIA” Sp. Akc.

ma zaszczyt zawiadomić PP. Akcjonariuszów na zasadzie § 22 Statutu, że

Zwyczajne Walne Zgromadzenie

odbędzie się **dn. 28 maja 1931 r. o godzinie 11.30 przed południem** w siedzibie Spółki w Warszawie, przy ul. Jasnej Nr. 4.

Porządek obrad obejmuje:

- 1) Zagajenie Zgromadzenia i wybór przewodniczącego; 2) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania, bilansu oraz rachunku zysków i strat za 1930 r.; 3) Podział zysków za 1930 r.; 4) Pokwitowanie Władz Spółki z czynności za rok sprawozdawczy; 5) Zatwierdzenie budżetu na 1931 r. oraz określenie wynagrodzenia Zarządu i Rady Nadzorczej Spółki na tenże rok; 6) Oznaczenie pism codziennych dla ogłoszeń Spółki; 7) Wybory do Zarządu i do Rady Nadzorczej Spółki w miejsce wylosowanych zgodnie z § 25 i 35 statutu Spółki; 8) Zezwolenie Członkom Władz Spółki na uczestniczenie w władzach innych Towarzystw Ubezpieczeń; 9) Wnioski PP. Akcjonariuszów, o ile będą zgłoszone zgodnie z art. 54 prawa o spółkach akcyjnych z 22 marca 1928 r. („Dz. Ust. R. P.” Nr. 39, poz. 383).

Warszawa, dn. 30 kwietnia 1931 r.

Towarzystwo Akcyjne Kaliskiej Manufaktury Pluszu i Aksamitu w Kaliszu

Bilans na dzień 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY: Nieruchomości — budynki zł 2,092.729'12; Maszyny—Urządzenia techn. zł 4,383.761'24; Kasa zł 28 8'8'38; Weksle zł 135.101'50; Papiery wartościowe zł 18.020'00; Dłużnicy zł 1,512.925'80; Towary—materiały surowce zł 630.467'55; **Ogólna suma zł 8.801.883'59.**

STAN BIERNY: Kapitał akcyjny zł 3,000.000'00; Kapitał zapasowy zł 441.066'10; Kapitał amortyzacyjny zł 3,253.964'40; Wierzyciele zł 1,423.035'85; Zyski i straty pozostałości zysku z 1929 r. zł 90.000'00; Zysk za 1930 r. zł 593.817'24; **Ogólna suma zł 8.801.883'59.**

Rachunek Strat i Zysków

Ogólne koszty zł 737.480'67; Podatki i świadczenia społeczne zł 461.614'89; Straty rzeczywiste zł 243.690'21; Zysk za 1930 r. zł 593.817'24; **Ogólna suma zł 2,036.603'01.**

Dochód brutto z fabrykacji zł 2,030.167'26; Inny dochód zł 6.435'75; **Ogólna suma zł 2,036.603'01.**

Zakłady Przemysłowo-Budowlane „DZWIIGNIA”

SP. AKC. W SOSNOWCU

Bilans na dzień 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY		zł
Rachunek:		
Placów	88.560 28	
Nieruchomości	95.962 20	
Maszyn	57.437 40	
Urządzeń	10.226 67	
Narzędzi i instrumentów	3.219 33	
Ruchomości	15.105 87	
Inwentarza żywego	260 00	
Kasy	648 63	
Banków	12.037 68	
Papierów procentowych	5.265 00	
Wekslu	1.000 00	
Wyrobów gotowych i półfabryk	28.237 99	
Materiałów	31.814 79	
Sum przechodnich	796 95	
Dłużników	56.212 26	
	406.785 05	

STAN BIERNY		zł
Rachunek:		
Kapitału Zakładowego	200.000 00	
Kapitału Rezerwowego	14.000 00	
Kapitału Amortyzacyjnego	40.397 52	
Wierzycieli	150.322 80	
Strat i zysków	2.064 73	
	406.785 05	

Rachunek Strat i Zysków.

WINIEN		zł
Za przeniesione z zysków za 1929 r. na Kapitał Rezerwowy, % od zadłużenia i wynagrodz. Rady, Komisji Rewizyjnej i księgowego		
	10.646 65	
Za spisane na amortyzację	11.682 12	
Za osiągnięty zysk netto za 1930 r.	2.064 73	
	24.393 50	
MA:		
Saldo zysków na dz. 1/I 1930 r.	10.646 65	
Za wpływy specjalne	6.328 38	
Za zysk brutto na produkcji 1930 r.	7.418 47	
	24.393 50	

ZARZĄD SPÓŁKI AKCYJNEJ

FABRYKA WATY HYGROSKOPIJNEJ

„ALBA”

zawiadamia, że Walne Zgromadzenie wyznaczone 7 maja r. b. z powodu niezgłoszenia odpowiedniej ilości akcji, do skutku nie doszło.

POWTÓRNE WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się 27 maja r. b. o godz. 12 w kancelarii Notariusza Siennickiego, Warszawa, Kapucyńska 6. z niezmiennym porządkiem obrad. Uchwały Walnego Zgromadzenia w drugim terminie będą prawomocne bez względu na ilość zgłoszonych akcji.

Zakłady Przemysłowe „CELOLIT”, S. A. w Warszawie.

Bilans na dz. 1 stycznia 1931 r.

STAN CZYNNY:
Kasa zł 3.560 00; Weksle zł 19.200 00; Papiery procentowe zł 250 00; Dłużnicy zł 153.217 51; Materiał gotowy zł 19.594 60; Surowce zł 9.360 68; Inwentarz zł 126 592 22; Licencja zł 58.533 55; Strata zł 4.853 70; **Razem zł 395.162 26.**

STAN BIERNY:
Kapitał akcyjny 300.000 00; Amortyzacja zł 9.494 42; Akcepty zł 59.914 77; Wierzyciele zł 25 753 07; **Razem zł 395.162 26.**

Rachunek Strat i Zysków za 1930 r.

WINIEN.
Koszty handlowe i admin. zł 70.768 23; Podatki zł 7.998 47; Świadczenia socjalne zł 1.632 18; Amortyzacja Inwentarza zł 9.494 42; Amortyzacja Licencji zł 4.746 00; **Razem zł 94.639 30.**

MA.
Zysk brutto na produkcji zł 89.785 60; Strata netto zł 4.853 70; **Razem zł 94.639 30.**

ZARZĄD SPÓŁKI AKCYJNEJ

ZAKŁADY PRZEMYSŁU OPATRUNKOWEGO

„WATA”

zawiadamia że, Walne Zgromadzenie wyznaczone 7 maja r. b. z powodu niezgłoszenia odpowiedniej ilości akcji, do skutku nie doszło.

POWTÓRNE WALNE ZGROMADZENIE

odbędzie się 27 maja r. b. o godz. 13 w kancelarii Notariusza Siennickiego, Warszawa, Kapucyńska 6. z niezmiennym porządkiem obrad. Uchwały Walnego Zgromadzenia w drugim terminie będą prawomocne bez względu na ilość zgłoszonych akcji.

PORTY LOTNICZE

P. L. L.

„LOT” W POLSCE

Warszawa (tel. 547-60, 8-08-50, 8-08-60).

Bydgoszcz (tel. 19-19),

Gdańsk (tel. 415-31),

Katowice (tel. 135, 145),

Kraków (tel. 132-22, 125-45),

Lwów (tel. 45-71, 2-36),

Poznań (tel. 67-11, 78-45).

Prenumerując

„Lot Polski”

popieracie L. O. P. P.

Prenumerata roczna zł 12 — P. K. O. 7.860

Warszawa — Długa 50

Po myśli § 58 ust. 3 ustawy o spółkach akcyjnych ogłasza podpisana firma „SEMPERIT” Polskie Zakłady Gumowe, Spółka Akcyjna w Krakowie, że na Walnem Zgromadzeniu tejże firmy, odbytem dnia 23 kwietnia 1931 r. bez uprzedniego zwołania w obecności wszystkich akcjonariuszy, zatwierdzony został bilans i rachunek zysków i strat niżej ogłoszony i po przyjęciu Sprawozdania Rady Zawiadawczej i Komisji Rewizyjnej udzielono absolutorjum zarządowi za rok 1930 a z czystego zysku przeznaczono zł 10.000'00 na fundusz rezerwowy; zł 30.000'00 na fundusz rezerwowy podatków, a resztę w kwocie zł 94.841'37 przeniesiono na nowy rachunek. W końcu wybrano uzupełniająco jednego członka Komisji Rewizyjnej.

„Semperit Polskie Zakłady Gumowe Spółka Akcyjna”.

„SEMPERIT”, POLSKIE ZAKŁADY GUMOWE, SPÓŁKA AKCYJNA

Bilans z dniem 31 grudnia 1930 r.

AKTYWA:		PASywa:	
	zł		zł
1. Realności	747.200'00	1. Kapitał akcyjny	1.000.000'00
2. Maszyny, formy, urządzenia	395.200'00	2. Fundusz rezerwowy	8.000'00
3. Kasa	6.652'22	3. Rezerwa podatkowa	40.000'00
4. Dłużnicy	75.197'35	4. Wierzyciele	306.256'68
5. Zapasy	224.848'48	5. Zyski:	
		Przen. z r. 1929	zł 51.203'64
		Za rok 1930	„ 43.637'73
			94.841'37
	<u>1.449.098'05</u>		<u>1.449.098'05</u>

Rachunek Strat i Zysków z 31 grudnia 1930 r.

WINIEN:		MA:	
	zł		zł
1. Koszty ogólne	69.447'39	1. Zysk z przeniesienia	51.203'64
2. Podatki	53.538'16	2. Towary Brutto	257.090'52
3. Amortyzacje	90.467'24		
4. Zyski:			
Przen. z r. 1929	zł 51.203'64		
Za rok 1930	„ 43.637'73		
	<u>308.294'16</u>		<u>308.294'16</u>

Zgodność z księgami Spółki stwierdza się:

Artur Sznapiak mp., Dr. Juda Zimmermann mp., Gustaw Woebis mp., Dr. Maksymiljan Kessler mp., Karol Kozell mp.

ZARZĄD

Pierwszej Warszawskiej Palarni Kawy, Cykorji i Surogatów Kawy „PLUTON”, T. i M. Tarasiewiczów Sp. Akc. w Warszawie powtórnie zawiadania PP. Akcjonariuszów, że w dniu 22-go maja 1931 r. o godzinie 5-iej po południu w lokalu przy ul. Żytniej Nr. 10 w Warszawie odbędzie się Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów z następującym porządkiem dziennym: 1) Wybór Przewodniczącego Zebrania; 2) Odczytanie protokołu z poprzedniego Walnego Zgromadzenia; 3) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej za rok 1930; 4) Rozpatrzenie i zatwierdzenie Sprawozdania, bilansu oraz rachunku strat i zysków za rok 1930 i udzielenie Zarządowi pokwitowania; 5) Podział zysków za rok 1930; 6) Zatwierdzenie budżetu na rok 1931; 7) Akceptacja kupna części nieruchomości w Warszawie Nr. hip. 2513A oraz upoważnienie Zarządu do nabycia pozostałych części tejże nieruchomości i spłaty dożywocia; 8) Zmiana w nowym Statucie Spółki, polegająca na zmianie ustępu pierwszego § 9-go Statutu, który otrzymuje następujące brzmienie: „Walne Zgromadzenia są Zwyczajne albo Nadzwyczajne. Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów zwołuje Zarząd co najmniej raz w miesiącu maju”, następnie na uzupełnieniu końcowej treści § 24-go Statutu słowami „i z dnia 3-go grudnia 1930 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 86 z 1930 r.” oraz wprowadzeniu na zasadzie art 1-go punktu 4-go Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3-go grudnia 1930 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 86 z dn. 6.XII 1930 r.) nowego § Nr. 25 następującej treści: „Zarząd Spółki obowiązany jest w ciągu trzech miesięcy od upływu roku obrotowego sporządzić i złożyć władzom nadzorczym do zbadania bilans na ostatni dzień roku obrotowego oraz rachunek zysków i strat i sprawozdanie z działalności Spółki”. Wobec czego treść zamieszczona w dotychczasowym § 25-ym oznaczona zostaje w Statucie § 26-ym; 9) Wybory Członków Zarządu i Członków Komisji Rewizyjnej; 10) Wolne wnioski Akcjonariuszów, które winny być zgłoszone najpóźniej na 14 dni przed terminem Walnego Zgromadzenia. PP. Akcjonariusze, którzy życzą sobie uczestniczyć w Walnem Zgromadzeniu winni najpóźniej na 7 dni przed Zgromadzeniem złożyć w biurze Zarządu przy ul. Żytniej Nr. 10 w Warszawie swoje akcje lub kwity na zdeponowane akcje w Banku Polskim, lub u Notariuszów, w godzinach od 10-iej rano do 2-iej po południu.

Tow. Akc. Grand Hotel w Łodzi

Bilans na 31 grudnia 1930 r.

STAN CZYNNY:

Gotówka i papiery wartościowe zł 14.451'83; Nieruchomości zł 2.233.367'30; Instalacja elektryczna zł 46.850'75; Dźwigi (windy) zł 19.019'25; Filter biologiczny zł 15.405'60; Pompy zł 15.695'99; Inwentarz i urządzenie wewnętrzne zł 762.157'25; Magazyn zł 64.767'38; Piwnica zł 188.820'27; Dłużnicy zł 43.837'33; Pozostałość różnicy w przerachowaniu zobowiązania hipotecznego do stopniowego umorzenia zł 107.231'40; Strata za rok 1930 zł 12.523'14; **Razem zł 3.524.127'49.**

STAN BIERNY:

Kapitał akcyjny zł 2.400.000'00; Fundusz zapasowy zł 32.399'62; Kapitał amortyzacyjny zł 350.155'10; Wierzyciele zł 474.881'83; Akcepty zł 266.690'94; **Razem zł 3.524.127'49.**

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW

na 31 grudnia 1930 r.

ZYSKI:

Wynajem budynków zł 232.765'71; Restauracja zł 121.531'81; Hotel zł 260.472'05; Strata za rok 1930 zł 12.523'14; **Razem zł 627.292'71.**

STRATY:

Ogólne wydatki zł 265.067'61; Podatki 154.194'31; Utrzymanie ruchomości zł 11.155'10; Utrzymanie nieruchomości zł 33.506'34; Procenty, agio i dyskont zł 53.995'49; Ogrzewanie zł 30.169'26; Amortyzacja zł 79.204'60; **Razem zł 627.292'71.**

Białostockie Towarzystwo Elektryczności

Sp. Akc.

w BIAŁYMSTOKU

Bilans na 31 grudnia 1930 r.

AKTYWA	zł	zł	zł	PASYWA	zł	zł	zł
Urządzenia Główne				Kapitał Akcyjny			
Urządzenia w Białymstoku:				23.000 akcji à zł 425'00		9,775.000'00	
Elektrownia Centralna	7,012.060'99			Fundusz Rezerwowy .		358.568'13	
Sieć wysokiego napięcia	3,869.498'78			Fundusz umorz. wart. inwentarza		<u>6,521.273'69</u>	16,654.841'82
Sieć niskiego napięcia	1,079.922'83			Wierzyciele;			
Sieć oświetlenia ulic miasta	253.953'06			Różni wierzyciele . .	1,125.622'06		
Sieć przyłączy abonentów	<u>2,702.499'59</u>	14,917.935'25		Zobowiązania 1930 r.	<u>41.348'76</u>	1,166.970'82	
Urządzenia w Wasilkowie:				Zadłużenie z tytułu zrywa weksli		8.815'40	
Sieć wysokiego napięcia	188.244'19			Miejski podatek koncesyjny		<u>43.474'08</u>	1,219.260'30
Sieć niskiego napięcia	26.460'53			Depozytarjusze:			
Sieć oświetlenia ulic miasta	3.336'32			Kaucje członków Zarządu T-wa		68.000'00	
Sieć przyłączy abonentów	<u>21.842'74</u>	239.883'78		Papiery procentowe w depozycie		<u>237'00</u>	68.237'00
Urządzenia w Łapach:				Zyski:			
Sieć wysokiego napięcia		679.446'85		Pozostałość zysku z 1929 r.		15.892'05	
Motory w Dzierżawie		547.486'75		Zysk za 1930 r.		<u>537.368'36</u>	553.260'41
Instalacje w Dzierżawie		<u>77.781'59</u>	16,462.534'22				
Magazyn:							
Remanent magazynu na 31/XII 1930 r. .			732.192'62				
Walory pieniężne							
Kasa: gotowizna na 31/XII 1930 r.		2.003'33					
Banki: salda na 31/XII 1930 r.							
Bank Polski	1,741'29						
Bank Gosp. Krajowego	21.357'00						
Bank Rzemieślniczy .	21.827'30						
Poczt. Kasa Oszczęd.	2.295'79						
Pow. Kasa Oszczędn.	<u>5.792'31</u>	53.013'69					
Papiery % własne . .		9.500'00					
Weksle w portfelu .		53.340'42					
Weksle zażywane w obiegu		<u>8.815'40</u>	126.672'84				
Kaucje Towarzystwa			42.147'67				
Dłużnicy:							
Abonenci za prąd . .		578.859'12					
Abonenci za instalację na spłaty		47.093'88					
Różni dłużnicy . . .		382.145'51					
Zobowiązania 1931 r.		19.716'67					
Sumy do umorzenia: podatek majątkowy		<u>36.000'00</u>	1,063.815'18				
Depozyty:							
Depozyt pp. Członków Zarządu		68.000'00					
Papiery procentowe w depozycie		<u>237'00</u>	68.237'00				
			<u>18.495.599'53</u>				<u>18.495.599'53</u>

Białostockie Towarzystwo Elektryczności

Sp. Akc.

w BIAŁYMSTOKU

Rachunek Strat i Zysków

STRATY	zł	zł	zł	ZYSKI	zł	zł	zł
Odpisy:				Pozostałość zysku z 1929 r.		15.892.05	
Podatek miejski koncesyjny:				Nadwyżka eksploatacyjna 1930 r.	1,449.135.99		
Zgodnie z § 22 koncesji 3% od dochodu netto z eksploatacji 3% od zumy zł 1,449.135'99		43.474'08		Wpływy różne	56.356.60	1,505.492'59	1,521.384'64
Fundusz rezerwowy:							
5% wpływów netto za 1930 r., czyli od zł 1,449.135'99 mniejszy podatek koncesyjny zł 43.474'08 5% od sumy zł 1,405.661'91		70.283'10					
Fundusz umorz. wart. inwentarza							
2% od wartości budynków administracyjnych czyli od sumy zł 84.205'62	1.684'11						
3% wartości budynków gospodarczych, czyli od sumy zł 44.617'50	1.338.53						
4% od wartości budynków fabrycznych, czyli od sumy zł 1,398.026'82	55.921'07						
5% od wartości ruchomości i urzędzeń biurowych, czyli od sumy zł 58.889'08	2.944'45						
5% od wartości maszyn i urzędzeń, czyli od sumy zł 13,572.080'01	712.534'20						
10% wartości sieci wysokiego napięcia do Łap, czyli od sumy zł 679.446'85	67.944'69	842.367'05					
Sumy do umorzenia:							
Amortyzacja części podatku majątkowego		12.000'00	968.124'23				
Zyski:							
Pozostałość zysku z 1929 r.			15.892'05				
Zysk 1930 r.			537.368'36				
			<u>1,521.384'64</u>				<u>1,521.384'65</u>

BANK GOSPODARSTWA KRAJOWEGO

ZAKŁAD CENTRALNY W WARSZAWIE
U L. K R Ó L E W S K A 5

ADRES TELEGRAFICZNY: KRAJOBANK

KAPITAŁ ZAKŁADOWY zł 150.000.000. REZERWY zł 58.362.380

ZAŁATWIA WSZELKIE OPERACJE BANKOWE

UDZIELA KREDYTU DŁGOTERMINOWEGO, PRZEDWZYSTKIEM
POŻYCZEK INWESTYCYJNYCH DLA SAMORZĄDÓW W 7% OBLI-
GACJACH KOMUNALNYCH I POŻYCZEK W 7% LISTACH ZASTAWNYCH
NA MAJĄTKI ZIEMSKIE I NIERUCHOMOŚCI MIEJSKIE.

EMISJE BANKU, WYSTAWIONE W PEŁNOWARTOŚCIOWEJ WALUCIE,
ZAOPATRZONE SĄ W GWARANCJĘ SKARBU PAŃSTWA
ORAZ ZABEZPIECZONE HIPOTECZNIE.

19 ODDZIAŁÓW W POLSCE

KORESPONDENCI WE WSZYSTKICH WIĘKSZYCH MIASTACH ŚWIATA

„POLMIN”

PAŃSTWOWA FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH
SIEDZIBA DYREKCJI: LWÓW, ULICA SZPITALNA Nr. 1

TELEFONY: 2-48, 3-28, 39-20, 39-21

FABRYKA OLEJÓW MINERALNYCH
W DROHOBYCZU — TELEFON 105

REPREZENTACJA W WARSZAWIE
ul. Szkolna 2; telefony: 70-84, 114-75, 512-33 i 177-8

Reprezentacja w Gdańsku — Polish Petroleum Company — Krebsmarkt 7 — 8
Przedstawicielstwa zagraniczne we wszystkich stołecznych miastach Europy

POLECA ZNANE ZE SWEJ PIERWSZORZĘDNEJ JAKOŚCI

OLEJE I SMARY SAMOCHODOWE

Polmin AS, Polmin AL, Polmin AZ, Polmin AF, Polmin AP, Polmin AD i Polmin AT

OLEJE CYLINDROWE, ODPOWIEDNIE DO
WSZYSTKICH WARUNKÓW PRACY. WYSOKOGA-
TUNKOWE OLEJE ŁOŻYSKOWE. OLEJE DO
SILNIKÓW SPALINOWYCH, DO KOMPRESORÓW PO-
WIETRZNYCH I KOMPRESORÓW CHŁODNICZYCH.
OLEJE TURBINOWE i TRANSFORMATORO-
WE. OLEJE WIERTNICZE. TŁUSZCZE MA-
SZYNOWE. SMARY DO LIN I KÓŁ ZĘBATYCH.
SMARY DO WÓZKÓW KOPALNIANYGH I OLEJE
OSIOWE. — PARAFINE, ŚWIECE, WAZE-
LINE TECHNICZNA. — BENZYNY: EKSTRAKCYJ-
NA, LOTNICZA, SAMOCHODOWĄ I MOTOROWĄ. —
NAFTE: RAFINOWANĄ I SILNOPŁOMIENNĄ. OLE-
JE GAZOWE. ASFALTY BEZPARAFINOWE I PARA-
FINOWE. SULFOKWASY, KWASY NAFTENOWE.

ODDZIAŁY W KRAJU:

BIAŁYSTOK, ul. Warszawska 7, tel. 10-34
KRAKÓW, ul. Szczepańska 9, tel. 15-82
LUBLIN, ul. Krak. Przedm. 46, tel. 10-74
LWÓW, ul. Szpitalna 1, tel. 3-23
ŁÓDŹ, ul. Piotrkowska 152, tel. 6-27,

WARSZAWA, ul. Szkolna 2, tel. 714-75
POZNAŃ, ul. św. Marcina 18, tel. 35-36
SOSNOWIEC, ul. Naftowa 4, tel. 2-08
TORUŃ, ul. Mostowa 17, tel. 3-99
WILNO, ul. Jagiellońska 8, tel. 1-72

SKŁADY WŁASNE I KOMISOWE:

BIAŁYSTOK, BIELSK PODLASKI, BIŁGORAJ, BĘDZIN, BRODY, BYDGOSZCZ, CHELM, DOLINA, DRO-
HOBYCZ, GARWOLIN, GDYNIA, GRUDZIĄDZ, JAROSŁAW, KALISZ, KIELCE, KOŃSKIE, KOŁOMYJA,
KOWEL, KRAKÓW, KRASNYSTAW, LIDA, LUBLIN, LUBARTÓW, LWÓW, ŁĘCZYCA, ŁOMŻA, ŁÓDŹ,
MIĘDZYRZEC PODLASKI, NOWOGRÓDEK, OPCZNO, OSTROWIEC, OSTRÓW, PABJANICE, RADOM,
RADZYŃ, RÓWNE, RYKI, SANDOMIERZ, SAMBOR, SIEMIATYCZE, SIEDLCE, SKIERNIEWICE, SOBOLEW,
SOSNOWIEC, STANISŁAWÓW, STRYJ, TOMASZÓW MAZ., TORUŃ, TARNOPOL, WARSZAWA, WILNO,
WIELUŃ, WIERZBNIK, WÓLKOWYSK, WŁOCŁAWEK, ZDUŃSKA WOLA, ZŁOCZÓW, ŻYRARDÓW

WŁASNY PARK CYSTERNOWY